

MIERCURI, 14 IANUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DI PÖTTERING

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a început la ora 9.05 a.m.)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Prezentarea programului președinției cehe (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct este o declarație a Consiliului asupra prezentării programului Președinției Cehe.

Aș vrea să salut în modul cel mai călduros prezența în Parlamentul European a Președintelui Consiliului, a prim-ministrului Republicii Cehe, Mirek Topolánek. Un foarte călduros bun venit, domnule Topolánek.

(Aplauze)

De asemenea, aș dori să adresez un călduros salut Președintelui Comisiei Europene, José Manuel Durão Barroso.

Doamnelor și domnilor, știm cu toții că deținerea președinției este în mod special provocatoare și mai știu că prim-ministrul Topolánek o consideră foarte impresionantă nu numai din punct de vedere intelectual, dar și emoțional, dată fiind experiența sa politică în anii comunismului, ca acum să prezinte acest raport ca reprezentant al Uniunii Europene.

Aceasta este cea de-a doua președinție, prima fiind cea a Sloveniei, deținută de o țară care a aderat la Uniunea Europeană la 1 mai 2004. Sunt convins că vorbesc în numele tuturor, doamnelor și domnilor, când spun că președinția cehă se bucură de sprijinul nostru deplin și că intenționăm să facem tot ceea ce ne stă în putință pentru a asigura o președinție a Uniunii Europene plină de succes în aceste momente grele.

Acestea fiind spuse, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule prim-ministru Topolánek, doresc să vă invit să vă adresați Adunării. Încă o dată, un bun venit călduros în Parlamentul European.

(Aplauze)

Mirek Topolánek, Președintele în exercițiu al Consiliului –(CS) Domnule Președinte al Parlamentului European, domnule Președinte al Comisiei Europene, doamnelor și domnilor, mă aflu astăzi în fața dumneavoastră pentru prima oară în calitate de Președinte al Consiliului European. Republica Cehă și-a asumat conducerea UE după Franța, lucru pe care eu îl consider mai mult decât simbolic. Franța a jucat un rol important în nașterea statului ceh modern. Curtea franceză este locul în care a crescut cel mai mare rege al nostru, Carol al IV-lea, Împărat al Sfântului Imperiu Roman și, urmând modelul Universității Sorbona din Paris, a întemeiat Universitatea din Praga, una dintre cele mai remarcabile instituții ale învățământului european. Astfel, suntem legați de Franța atât prin împlinirea aspirațiilor noastre naționale, cât și prin promovarea valorilor universale europene.

Și așa cum nu a fost ușor să se întemeieze o Universitate în Boemia care să poată fi comparată cu Sorbona, tot așa nu este ușor să preiei președinția UE de la Franța. Văd o singură cale pentru a îndeplini această sarcină în mod onorabil. Nu din întâmplare am ales un monarh medieval ca exemplu al legăturii noastre cu Franța și cu valorile europene. Carol al IV-lea, prin politicile sale, nu putea să promoveze o poziție îngustă a Cehiei; din contră, el trebuia să integreze și să reprezinte un întreg imperiu diversificat.

În acest sens, Uniunea Europeană urmează această formă de universalism medieval - chiar și numai prin faptul că preferă un cod moral comun și o bază legală comună unor interese de putere locale. Se vorbește și de o a doua Uniune Europeană, birocratică, tehnocratică și fără suflet, dar eu cred în prima Europă: cea a libertății, a justiției, a ideilor și a normelor.

În acest univers de valori unde legea este promovată înaintea individului, mărimea țării nu mai contează. Ceea ce contează este capacitatea de a servi o idee comună. Rolul țării care deține președinția nu este nici de a-și promova propriile interese, nici de a lua decizii. Rolul său este de a modera și de a inspira dezbateri. Astăzi nu mă aflu în fața dumneavoastră în calitate de prim-ministru al Republicii Ceha, ci ca Președinte al Consiliului European. Punctele de vedere pe care le voi reprezenta aici, de-a lungul următoarelor șase luni, nu vor fi nici cele personale și nici cele ale guvernului ceh. Ele vor reprezenta consensul a 27 de țări, întrupat în concluziile Consiliului European.

Nu mi-aș putea închipui să mă prezint altfel în fața dumneavoastră. Dumneavoastră, bineînțeles, în calitate de deputați în Parlamentul European alegeți în mod direct, aveți dreptul să mă întrebați orice și, dacă sunteți interesați, voi fi întotdeauna bucuros să vă împărtășesc punctul meu de vedere sau să vă explic poziția cehă; dar eu personal nu consider acest lucru esențial. Locul de înfruntare al intereselor naționale este Consiliul European care a fost conceput ca atare în cadrul sistemului necesarmente complex de control și echilibru instituțional al democrației europene. Cu toate acestea, principala misiune a Consiliului este de a căuta un punct de convergență, un compromis acceptabil pentru toți. Întotdeauna voi menține această poziție cu rigoare, corectitudine și fermitate.

În UE, se spune că cehii sunt întotdeauna nemulțumiți de ceva. Că suntem niște cârtitori de care ceilalți ar trebui să se teamă, că suntem o națiune de hushiți și șovini înfierbântați. Fundamental, nu sunt deloc de acord cu acest fel de critică. Ca și primul nostru președinte, T. G. Masaryk, sunt convins că „chestiunea cehă” este, în fapt, o chestiune europeană care s-a dezvoltat întotdeauna într-un context pan-european, în concordanță cu valorile comune ale Europei și în conjuncție cu dezvoltări similare în alte țări.

Așa cum Masaryk a scris în urmă cu o sută de ani în cea de-a doua ediție a lucrării sale „Chestiunea cehă”: „Renașterea noastră națională literară și lingvistică a avut loc în același timp cu renașterile și noile tendințe în toate națiunile europene. Acest lucru înseamnă că renașterea noastră nu a fost un fapt izolat și miraculos, așa cum este considerat în mod obișnuit, ci s-a înscris total în tendința întregii Europe.”

Cred că aceste cuvinte sunt relevante și acum, când Uniunea Europeană ca întreg, dar și statele sale ca individualități, caută o nouă față pentru Europa. O față în care se vor reflecta valorile europene tradiționale, dar care va privi cu îndrăzneală înainte, în cel de-al treilea mileniu. O față în concordanță cu motto-ul Uniunii, „*In varietate concordia*”, o expresie a unității și în același timp a diversității. Așa cum s-a întâmplat în secolul al 19-lea, cehii intră în această dezbateri ca un membru mic și tânăr. Întocmai ca atunci, noi ne considerăm o parte istorică a marii familii a mândrelor națiuni europene.

În următoarele șase luni vom avea ocazia să demonstrăm din plin atitudinea noastră față de integrarea europeană. Președinția cehă are loc într-un an semnificativ din multe puncte de vedere. Anul acesta aniversăm cinci ani de la cea mai mare extindere, din punct de vedere istoric, a UE, în 2004, care a reprezentat punctul culminant, simbolic și practic, al procesului încununat de succes de reunificare a unui continent divizat în trecut; și tot în acest an, Europa sărbătorește 20 de ani de la căderea cortinei de fier, care a permis țărilor din fostul bloc sovietic să revină la libertate și democrație.

2009 reprezintă, de asemenea, și cea de 30-a aniversare a primelor alegeri directe pentru Parlamentul European pe care îl reprezentați. Din triumphiul instituțiilor UE, Parlamentul este ceea ce considerăm a fi sursa de legitimitate politică directă. Parlamentul European este singurul organ al UE ales în mod direct și, ca urmare a repetatelor apeluri de reducere a așa-numitului „deficit democratic”, autoritatea sa a crescut în timp.

În sfârșit, anul acesta marchează 60 de ani de la fondarea NATO, care este cea mai importantă alianță de apărare transatlantică. NATO reprezintă, la nivel de securitate, legăturile euro-atlantice care confirmă validitatea valorilor civilizației noastre europene de pe ambele maluri ale oceanului.

2009 nu este numai un an cu aniversări semnificative, ci și un an cu provocări importante și dificile. Trebuie să continuăm rezolvarea problemelor instituționale. Rolul internațional al UE va fi testat nu numai de către conflictul încă nerezolvat din Georgia, dar și de noua escaladare a tensiunilor din Orientul Mijlociu. În sfârșit, problema securității energetice necesită încă o dată atenția noastră urgentă. În plus față de activitățile noastre programate, va trebui, ca și președinția franceză, să facem față unor noi evenimente. Surprizele din viitor nu pot fi niciodată excluse.

Țara care deține președinția nu poate influența agenda pe termen lung a UE sau apariția unor noi probleme. Ceea ce poate și trebuie să influențeze este alegerea priorităților președinției; și, așa cum se obișnuiește, intenționez să stabilesc aceste priorități aici.

Principalul nostru efort a fost acela de a ne asigura că aceste priorități reprezintă nu numai punctul de vedere al Cehiei, dar că reflectă și continuitatea dezvoltărilor din interiorul UE, pozițiile și ideile fiecăruia dintre statele membre, precum și tendințele politice. A fost o sarcină largă și consensuală, și nu una de confruntare și unilaterală. Deși este într-adevăr imposibil să satisfaci 100% pe toată lumea cu aceste priorități, cred că fiecare dintre dumneavoastră poate găsi în programul nostru ceva cu care să vă puteți identifica.

În același timp, cu certitudine nu ascund faptul că, pentru Republica Cehă, la fel ca pentru oricare alt stat membru, președinția oferă oportunitatea de a atrage atenția asupra unor domenii în care cunoștințele noastre specifice ne permit să contribuim cu ceva pentru Europa. Care sunt aceste domenii?

În calitate de țară dependentă de importurile de petrol și gaze, dar și ca țară a fostului bloc estic, suntem toți conștienți de importanța securității energetice, nu numai ca o cerință pentru bunăstarea economică, dar și pentru o politică externă liberă și independentă.

Ca și nou stat membru ce are experiența totalitarismului, statutul de membru al Comunității are o mare însemnătate pentru noi și considerăm că este datoria noastră morală să întărim cooperarea cu țările rămase în afară. Întocmai cum Franța își folosește cunoștințele sale în relația sa cu Mediterana, noi dorim să convingem UE de importanța Parteneriatului estic.

Cea de-a treia contribuție pe care doresc să o menționez aici este experiența noastră în domeniul crizei din sectorul bancar prin care am trecut la sfârșitul anilor '90. Putem contribui la dezbateră actuală cu recomandările noastre și cu experții noștri. Datorită stabilizării instituțiilor financiare, suntem una dintre puținele țări care nu a trebuit să pompeze banii contribuabililor în salvarea băncilor afectate de criza financiară.

Prioritățile noastre pentru președinție reflectă cunoștințele și abilitățile Cehiei, respectă continuitatea dezvoltării UE și în fapt sunt foarte bine ancorate în problemele existente.

După cum probabil știți, motto-ul președinției noastre este „Europa fără bariere”. Aș dori să adaug la aceasta și subtitlul „o Europă a regulilor”. Această viziune capătă o nouă importanță în situația politică și economică tulbure de astăzi. Credem că numai o Europă care își folosește la maximum potențialul său economic, uman și cultural își poate menține poziția politică și economică în competiția mondială. Și acest lucru este de două ori mai adevărat pe timp de criză.

Dezvoltarea maximă a potențialului Europei este îngreunată de un număr de bariere interne pe care va trebui să încercăm să le înlăturăm. Mă gândesc, de exemplu, la ultimele obstacole care au rămas în exercitarea plenară a celor patru libertăți fundamentale ale UE de către toate statele membre - povara inutilă administrativă pentru întreprinzători sau lipsa conexiunilor între rețelele energetice care reprezintă un obstacol în calea securității energetice sporite și a dezvoltării pieței energetice interne.

De cealaltă parte, o Europă fără bariere nu poate fi o Europă fără reguli și granițe. Înlăturarea barierelor interne trebuie să meargă mână în mână cu protecția împotriva activităților ilegale care amenință siguranța și interesele europenilor, în special în domeniile de protecție a proprietății intelectuale și a imigrației ilegale. Numai niște limite clar stabilite ne vor permite să jucăm un rol mai activ în înlăturarea barierelor externe, ca de exemplu în comerțul internațional, astfel încât să folosim mai bine potențialul și avantajele comparative ale țărilor europene.

Pe durata celor șase luni ale președinției sale, Republica Cehă va avea ca scop aceste obiective fundamentale prin implementarea celor trei arii principale ale programului său, „Cele trei E-uri cehi”: 1. Economie, 2. Energie, 3. Uniunea Europeană în Lume. Cu o oarecare exagerare, s-ar putea spune că aceste 3 E-uri au fost transformate la începutul anului în 2 G-uri: Gaz și Gaza. În fizică, E reprezintă energia, iar G este simbolul accelerației gravitaționale. Pentru oricine are nevoie de exercițiu, 2 G-uri reprezintă destul efort.

Vă spun direct că aș putea vorbi ore întregi despre priorități și sarcini individuale; dar mult mai importante decât cuvintele sunt rezultatele președinției cehi de până acum. Astăzi este 14 ianuarie, ceea ce înseamnă că deținem președinția de două săptămâni. În acest timp, am reușit să găsim o soluție politică la problema complicată a gazului rusesc și să negociem o înțelegere între cele două părți aflate în conflict. De asemenea, am condus o delegație europeană în zona de conflict a Orientului Mijlociu. Delegația a încheiat o rundă de convorbiri dificilă cu toate părțile implicate și a înregistrat primele sale succese în deschiderea unui coridor umanitar către Gaza.

Toate acestea s-au întâmplat într-o perioadă în care ne confruntăm cu o situație dificilă acasă, cu o remaniere guvernamentală și am fost ținta unor atacuri din partea opoziției, care a încercat să submineze în mod iresponsabil președinția cehă a UE și să blocheze angajamentele externe ale țării într-o dispută politică internă.

Cred că rezultatele obținute în ciuda acestui lucru sunt un răspuns mai mult decât adecvat adresat vocilor neîncrezătoare care susțineau că Republica Cehă, din motive obiective și subiective, nu se putea ridica la înălțimea sarcinii de a conduce UE.

Să ne aplecăm acum, în detaliu, asupra domeniilor individuale:

Primul E: Economia

Președinția cehă va milita în primul rând pentru punerea integrală în aplicare a concluziilor Declarației întâlnirii la nivel înalt G20 din noiembrie 2008 și a concluziilor Consiliului European din decembrie 2008. În concordanță cu aceste concluzii, cerința centrală pentru asigurarea succesului este prevenirea reglementării excesive și evitarea protecționismului - sau, cu alte cuvinte, respectarea legislației primare a UE, adică respectarea normelor deja stabilite. UE nu trebuie să se închidă în fața lumii; din contră, ea trebuie să lupte pentru o cât mai mare posibilă deschidere în comerțul mondial și să beneficieze la maximum de pe urma acesteia.

În acest sens, cuvintele rostite de prietenul meu, Joseph Daul, de la Grupul PPE DE, sunt foarte potrivite: „Criza economică actuală nu reprezintă o înfrângere a capitalismului, ci mai degrabă rezultatul unor greșeli politice și al lipsei unor norme pentru supravegherea piețelor financiare”.

Sarcinile principale vor fi revizuirea directivei privind adecvarea capitalului societăților de investiții și instituțiilor de creditare, încheierea discuțiilor asupra directivei de reglementare a asigurărilor, o reglementare a activităților agențiilor de rating și o directivă privind instituțiile referitoare la moneda electronică. Președinția va milita și pentru o revizuire a reglementării plăților în euro și, nu în ultimul rând, pentru o punere în aplicare rapidă și amănunțită a foii de parcurs a Consiliului de Afaceri Economice și Financiare, care a fost adoptată ca răspuns la criza de pe piețele financiare. În același timp, este esențial să analizăm în profunzime posibilitățile oferite de legislația în vigoare în acest moment și să le utilizăm la maximum.

Numai o Uniune Europeană puternică influentă poate să reușească să rezolve problemele importante ale politicii, securității, comerțului și mediului globale. Din această cauză, președinția trebuie să se dedice realizării Planului european de Relansare Economică, cu insistând asupra incorporării acestuia în Cadrul strategic de la Lisabona: după măsurile pe termen scurt destinate întăririi economiilor noastre, intră în acțiune mijloacele pentru reforme structurale pe termen mediu și lung.

Un exemplu de astfel de reforme structurale importante este politica agricolă comună. Soluția se găsește în stabilirea de termeni egali pentru toate statele membre ale UE în efectuarea de plăți directe - atât în ceea ce privește sumele plătite, cât și sistemul de plată (înlăturându-se diferențele istorice și ținând cont de diversitatea sistemului agricol din fiecare stat membru). Republica Cehă dorește să includă această dimensiune în dezbaterile privind viitorul politicii agricole comune dincolo de 2013.

Pe termen lung, cea mai bună protecție împotriva impactului devastator al crizelor viitoare este consolidarea competitivității UE. După cum am mai spus, este vorba despre afirmarea și exercitarea deplină a celor patru libertăți de bază pe care s-a format UE. La acestea, aș mai adăuga o „a cincea libertate” - circulația liberă a cunoștințelor, care este un fel de întoarcere la universalismul medieval pe care l-am menționat.

Un factor important în creșterea competitivității îl constituie îmbunătățirea calității reglementărilor, care include o diminuare a sarcinilor legislative, astfel încât afacerile să se poată derula mai simplu, mai ales la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii. Republica Cehă s-a angajat puternic în acest domeniu.

În domeniul comerțului extern, președinția se concentrează pe relansarea discuțiilor cu Organizația Mondială a Comerțului. În acest sens, acordăm o mare importanță finalizării cu succes a Agendei de dezvoltare de la Doha (DDA). DDA reprezintă un efort de a atinge o liberalizare transparentă a comerțului la nivel multilateral, ceea ce va aduce beneficii pe termen lung. Dacă negocierile privind DDA vor fi suspendate, președinția va încerca să pună în mișcare o reflexie asupra mijloacelor de comerț multilateral și să sprijine o relansare a discuțiilor în cadrul altor agende ale Organizației Mondiale a Comerțului.

Nu trebuie să uităm investițiile în domeniul educației, cercetării, dezvoltării și inovației și nici de nevoia de îmbunătățire a mediului de reglementare și de reducere a sarcinilor administrative. Și îl voi cita aici pe Președintele Grupului Socialist din Parlamentul European, Martin Schulz: „Europa nu poate concura cu succes alte regiuni ale lumii în ceea ce privește salariile mici și standardele sociale, decât prin inovații tehnologice, o mai bună calitate a muncii și prin competența și cunoștințele cetățenilor săi”. Sunt perfect de acord cu acest punct de vedere.

Cel de-al doilea E: Energie

Cea de-a doua prioritate, ca și prima, își găsește locul în contextul dezvoltărilor actuale. Chiar mai urgent și mai imperios, aș spune. Criza globală poate slăbi Europa pe termen scurt; dar reducerea resurselor energetice care ne amenință poate distruge imediat și pe termen lung nu numai economia europeană, ci și libertatea și securitatea noastră. Președinția cehă își va continua eforturile de a furniza Europei energie sigură, competitivă și sustenabilă.

În domeniul securității energetice, dorim să ne concentrăm pe trei aspecte: mai întâi, finalizarea Revizuirii strategice a politicii energetice, inclusiv efectuarea unei analize asupra cererii și furnizării de energie pe termen mediu în UE și, în baza acesteia, identificarea proiectelor de infrastructură corespunzătoare. În al doilea rând, finalizarea directivei privind menținerea de rezerve minime de petrol brut și produse petroliere, în cadrul căreia noi susținem o creștere a rezervelor minime obligatorii de la 90 la 120 de zile. În al treilea rând, reformarea Rețelelor Energetice Transeuropene (TENs-E); aici, pachetul de legi în domeniul securității energetice aprobat de Comisie în noiembrie 2008 include de asemenea și Cartea verde asupra rețelelor energetice europene. Nu mai puțin importantă este întărirea infrastructurii de pe teritoriul statelor membre, inclusiv a conexiunilor transfrontaliere existente și implementarea unor noi conexiuni de rețele energetice. Sperăm să avem susținerea Parlamentului European pentru toate actele legislative aferente acestora.

Desigur, suntem de asemenea interesați de diversificarea rutelor de transport și de furnizare. Este clar că realizarea conductei de gaz Nabucco, de exemplu, este o chestiune de cea mai mare prioritate, iar sprijinul acordat construirii unor noi conducte de petrol este la fel de important. Mai mult, trebuie să depunem eforturi pentru diversificarea mixului energetic, inclusiv reabilitarea energiei nucleare și investiția în noi tehnologii.

Ca un exemplu al capacității noastre de a atinge securitatea energetică în practică, am dori să menționăm înțelegerea la care am ajuns privind crearea unui mecanism de monitorizare a tranzitului gazului rusesc. Scopul a fost de a restabili încrederea de bază între Federația Rusă și Ucraina și de a introduce o transparență elementară în această chestiune. Am reușit să convingem Rusia și Ucraina să semneze un singur document, astfel încât reluarea furnizării către UE să fie posibilă.

Acum, UE trebuie să adopte decizii și măsuri pentru a garanta că o astfel de criză cu impact asupra statelor membre nu se va mai repeta. Transparența în afacerile cu gaz trebuie sporită, iar rutele de furnizare și furnizorii trebuie să se diversifice. Mixul energetic al țărilor europene trebuie diversificat. Trebuie să ne gândim serios la dezvoltarea de energie nucleară sigură. Construirea infrastructurii în UE trebuie implementată rapid, pentru a oferi conexiuni eficiente între statele membre, ca o condiție esențială pentru construirea unei piețe de gaz eficiente.

În aria pieței și infrastructurii interne, trebuie să depunem toate eforturile pentru a obține o coordonare eficientă a operatorilor sistemului de transmitere, pentru a finaliza construirea unei piețe interne unificate pentru electricitate și gaz și pentru a garanta eliminarea breșelor din sistemul de transmisie și transport.

În ceea ce privește prioritățile legislative din acest domeniu, dorim să încheiem cel de-al treilea pachet privind piața energetică internă, ceea ce înseamnă finalizarea revizuirii a două directive și a două regulamente privind electricitatea și gazul, al căror scop este de a finaliza liberalizarea pieței de electricitate și gaz. De asemenea, intenționăm să operaționalizăm în mod corespunzător reglementările și să creăm o agenție pentru cooperarea între autoritățile de reglementare din sectorul energetic.

Un alt domeniu este creșterea eficienței energetice, pe care președinția suedeză dorește să o abordeze mai amănunțit; aceasta înseamnă că trio-ul format din Franța - Republica Cehă - Suedia, țări aflate la Președinția Uniunii Europene, vor fi abordat chestiunea energetică extrem de amănunțit și din toate punctele de vedere.

Atâta timp cât prioritatea este Energia, ea va fi inseparabil legată de politica de protecție a climei. În acest domeniu, președinția va încerca să ajungă la o înțelegere general acceptabilă privind angajamentele de reducere după 2012. Aceasta înseamnă în mod special implicarea SUA, Indiei și Chinei și pregătirea strategiei în vederea atingerii unui consens internațional larg la sfârșitul anului 2009, la Copenhaga. Un astfel de consens ar trebui să reflecte și tendințele curente ale economiei mondiale. În contextul recesiunii economice ce se apropie și a crizei de rezerve, va fi foarte important să se armonizeze cerințelor din domeniul mediului, competitivitatea și securitatea.

Începutul acestui an ne-a amintit că, în calitate de actor în cadrul priorității „UE în lume”, trebuie să lăsăm loc și pentru sarcini urgente și neprevăzute. Noua escaladare a tensiunii dintre Israel și Hamas necesită nu numai o abordare activă din partea UE, dar și o coordonare cu jucătorii importanți mondiali și regionali.

Încă o dată se confirmă că pacea nu poate fi atinsă până când Palestina nu va începe să funcționeze ca un stat de drept, capabil să garanteze legea și ordinea pe teritoriul său și siguranța vecinilor.

Din acest motiv, pe lângă activitățile sale diplomatice curente, Uniunea Europeană trebuie să își continue eforturile de a construi infrastructura palestiniană, cu instruirea forțelor de securitate și întărirea autorității administrației palestinienilor. În procesul de rezolvare a conflictului, președinția cehă dorește să utilizeze bunele sale relații atât cu Palestina, cât și cu Israel. Dar este evident că, fără încredere reciprocă, pacea pe termen lung în Orientul Mijlociu nu este posibilă.

Am menționat deja Parteneriatul estic. Criza din Georgia a arătat cât de important este ca UE să dețină o strategie pentru acea regiune. Adâncirea dimensiunii estice a politicii europene de vecinătate prin întărirea cooperării cu țările din regiune (în special cu Ucraina) și, în mod asemănător, cu țările din regiunea transcaucaziană și caspică, are o mare importanță, nu numai moral, dar și practic. Această cooperare ne va permite să ne diversificăm comerțul extern și rezervele de materii prime energetice.

În ceea ce privește relațiile transatlantice, este evident că, dacă acestea nu se vor întări și dezvolta, UE nu își poate îndeplini în mod eficient rolul de jucător global puternic, așa cum Statele Unite nu pot acum să-și îndeplinească acest rol în mod independent. Pe termen lung, putem reuși numai dacă muncim împreună. În consecință, președinția cehă va pune accentul pe dialogul intens cu reprezentanții noii administrații a Statelor Unite în domeniile principale ale economiei, climatul și energia, și pe cooperarea cu țări terțe (Pakistan, Afganistan, Rusia, Orientul Mijlociu).

Poziția adoptată de statele membre în cadrul negocierilor pentru un nou acord privind parteneriatul cu Rusia este, de asemenea, de o importanță fundamentală pentru rolul UE în lume. Evenimentele din ultimii ani, mai ales din ultimele luni, au ridicat un număr de întrebări și au subliniat necesitatea unei abordări unificate de către UE ca și întreg. Condițiile obligatorii pentru aceasta sunt înțelegerea Rusiei și o analiză comună, noi susținând, în consecință, cooperare expertilor în problematica Rusiei din toată Uniunea Europeană.

Pe durata președinției cehă, vor continua și negocierile asupra extinderii către țări din Balcanii de Vest și Turcia. Balcanii de Vest nu trebuie uitați din cauza problemelor economice și a crizei actuale internaționale. În cazul Croației, președinția va depune toate eforturile pentru a se asigura că această țară va adera la UE cât mai curând posibil. Exemplul pozitiv al Croației este o condiție necesară pentru menținerea perspectivelor europene ale altor țări din Balcanii de Vest. Vom face cu siguranță tot posibilul să susținem progresul acestora în cadrul Procesului de Stabilizare și de Asociere.

Ca parte a acestui proiect, președinția cehă este de asemenea pregătită să continue dezvoltarea unei dimensiuni sudice a Politicii Europene de Vecinătate și îmbunătățirea relațiilor cu țările partenere. Aceasta include și întărirea relațiilor UE - Israel și procesul de pace din Orientul Mijlociu, în general - evenimentele dramatice actuale din acea regiune nu trebuie să ne abată de la acestea. Din contră, ele subliniază necesitatea găsirii unei soluții pașnice.

Nu în ultimul rând, prioritatea Europei în lume include arii de securitate internă. Aceasta din cauză că amenințările curente de securitate, prin natura lor, amenință securitatea internă. Construirea unui spațiu de libertate, securitate și legislație reprezintă un interes comun al UE care are impact asupra vieții tuturor cetățenilor săi. În acest context, președinția va depune toate eforturile pentru continuarea progresului în cooperarea Schengen, în domeniul cooperării polițienești și a vămirilor și în domeniul cooperării între statele membre în chestiuni civile și de criminalitate.

Suntem conștienți că sfârșitul președinției noastre va fi marcat de alegerile pentru Parlamentul European, o atmosferă politică mai intensă și de nevoia de a finaliza procesul legislativ pentru actele legislative alese, astfel încât acestea să nu fie abandonate. Pe agenda noastră se află și începerea discuțiilor referitoare la noua formă a Comisiei Europene.

Tot de președinția cehă depinde și continuarea dezbaterii cu Irlanda asupra Tratatului de la Lisabona. Sunt convins că este necesar să conducem aceste discuții cu sensibilitate și cu respect pentru suveranitatea cetățenilor irlandezi. De altfel, dacă în Republica cehă ar avea loc un referendum asupra Tratatului de la Lisabona, semnele ne arată că nu ar fi votat nici acolo. Este necesar să găsim o soluție care să fie acceptată de majoritatea irlandezilor. Aceasta ne va ajuta fără îndoială și în dezbaterile politicii interne.

Am început prin a spune că chestiunea cehă este și o chestiune europeană. Nicio altă națiune, probabil, nu a dedicat atât de mult spațiu, efort și timp unei dezbateri privind propria sa identitate, așa cum au făcut-o cehii. Căutarea formei și a scopului existenței sale prin care trece în prezent Uniunea Europeană este ceva ce noi cunoaștem foarte bine din propria noastră istorie. În rolul nostru de țară ce deține președinția, oferim

Comunității experiența noastră de două sute de ani în căutarea rolului nostru istoric, a locului nostru în familia națiunilor europene.

Relația Cehiei cu Europa a fost foarte bine descrisă în urma cu peste șaptezeci de ani, de către filozoful František Václav Krejčí: „Noi nu vedem pământurile cehe ca și „inima Europei” în sens geografic, ci mai mult în sens cultural și intelectual. Suntem în cel mai adânc loc al continentului, unde converg influențe din toate părțile; suntem înconjurați de toate națiunile europene, dacă nu direct, atunci prin puterea imaginativă a operelor culturale. Spunem aceasta deoarece suntem la răscrucea curenților intelectuale, prin urmare misiunea noastră este aceea de a media, în special de a media între est și vest.”

Cred că aceste cuvinte sunt o inspirație la început de 2009, când sarcina cu care se confruntă Republica Cehă în următoarele șase luni este de a fi moderatorul dezbaterii în Uniunea Europeană. Vă mulțumesc pentru atenție

Președinte. – Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, dorim să vă mulțumim pentru raportul constructiv și extins, și vă dorim toate cele bune pentru președinția dumneavoastră!

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei. – (FR) Domnule Președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, primele zile ale anului 2009 nu lasă loc pentru îndoială. Primele șase luni vor pune la încercare Uniunea Europeană. Europa va trebui să își demonstreze hotărârea de a-și ajuta cetățenii, muncitorii și întreprinderile să facă față și să depășească criza economică. Europa va trebui să-și demonstreze solidaritatea în situațiile de urgență, precum întreruperea furnizării de gaz cu care ne confruntăm în prezent. Europa va trebui să-și demonstreze capacitatea de a-și folosi influența externă pentru rezolvarea conflictelor internaționale, la fel de periculoase pentru pacea mondială precum este conflictul din Gaza astăzi.

În strânsă cooperare cu președinția cehă în exercițiu a Consiliului - și aș dori să îl salut pe Primul Ministru Topolánek și pe echipa sa, doresc să le urez succes la conducerea Consiliului și, încă o dată, doresc să-mi exprim încrederea în capacitatea Republicii Cehe de a-și îndeplini acest rol important - în strânsă cooperare cu acesta din urmă și cu Uniunea Europeană, Comisia va face toate eforturile pentru a demonstra că Uniunea este la înălțimea sarcinii ce îi revine. Împreună putem arăta europenilor în cursul acestor șase luni de ce Uniunea Europeană este atât de importantă azi. Le putem arăta de ce este în interesul lor direct să-și exprime opiniile prin alegerea membrilor Parlamentului European ce vor ocupa locurile următorului Parlament European. Să le arătăm concetățenilor noștri de ce Europa are nevoie de o creștere a democrației și eficienței prevăzute de Tratatul de la Lisabona și de ce ar beneficia de pe urma acestuia, să le arătăm de ce, acum mai mult ca oricând, avem nevoie de un Tratat de la Lisabona care să fie susținut de toate statele membre.

Avem un fundament solid de la care să pornim. În 2008, Uniunea a demonstrat că a fost capabilă să ia decizii dificile care angajează societățile noastre pentru mai mulți ani. Pachetul energie - schimbare climatică ilustrează în mod clar voința politică a unei Europe vizionare și hotărâte. Cu acest pachet, vom putea să înaintăm înspre un acord internațional ambițios în luna decembrie. În 2008, Uniunea și-a dovedit capacitatea de a se adapta la schimbare. A găsit repede mijloacele de a reacționa la criza financiară și a ajuns foarte repede la un acord asupra unui plan de relansare pentru stimularea economiei europene fără întârziere. Voi reveni la această chestiune.

De asemenea, Uniunea intră în 2009 sigură în puterea sa pe plan internațional. A fost prima care a ajutat la rezolvarea conflictelor cum ar fi cel dintre Rusia și Georgia; nu-și va reduce eforturile pentru a ajuta la reconcilierea părților implicate în conflicte cum ar fi cel din Gaza; și, de fapt, mulțumită Uniunii Europene, în cele din urmă, s-au deschis coridoare umanitare pentru ajutorarea poporului palestinian.

Uniunea Europeană a inspirat de asemenea măsurile pe care G20 le-a luat pentru a stopa criza economică. Și-a reafirmat deplinul angajament pentru deschiderea piețelor, în special pentru finalizarea procesului de la Doha pentru dezvoltare și comerț și, de asemenea, pentru Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, care nu pot fi puse în discuție de actuala criză economică. Europa trebuie să continue să facă tot ce-i stă în putință pentru a se ridica la cerințele actuale și cred că avem motive să fim încrezători.

În cursul acestui an, Comisia va continua să facă tot ceea ce este necesar pentru a se asigura că nu pierdem ritmul câștigat la Washington în cadrul reuniunii G20. Credem că trebuie să continuăm să eliminăm toate obstacolele pentru a reforma sistemul financiar mondial și avem o ocazie extraordinară de a o face la întâlnirea la nivel înalt G20 de la Londra. Uniunea Europeană trebuie să vorbească cu o singură voce la Londra și trebuie să continue să-și arate spiritul de lider în contextul reformării sistemului financiar mondial.

Comisia va continua să propună inițiative importante în acest an, de exemplu o mai bună reglementare a modului în care operează piețele financiare, lansarea unui nou program de acțiune în domeniul justiției, libertății și securității și propunerea de noi măsuri în vederea adaptării la schimbările climatice. Vom schița propunerile noastre având în vedere revizuirea bugetară. Mai mult, vom acorda o atenție deosebită dezvoltărilor în domeniul economic și social și vom lua toate măsurile necesare. Vă aflați încă în cursul procesului de examinare a unor propuneri foarte importante, doamnelor și domnilor. Sperăm că ele vor putea fi adoptate până la sfârșitul mandatului parlamentar, și aceasta, în special, mulțumită angajamentului asumat de președinția cehă. Mai exact, am în vedere propunerile legate de criza economico-financiară, de pachetul social, de piața energetică internă - pe care evenimentele actuale le-au arătat ca fiind deosebit de importante - dar și pachetul de telecomunicații și transportul rutier.

Mă voi axa astăzi pe energie și economie. Acestea sunt sectoarele în care cetățenii Europei vor resimți cea mai mare presiune anul acesta. Și aici acțiunea hotărâtă și eficientă a Uniunii Europene va face diferența.

O chestiune care necesită o atenție europeană urgentă și decisivă este gazul, unde, deși nu este vina Uniunii Europene, a trebuit să ne implicăm într-o dispută între Rusia și Ucraina asupra tranzitului gazului. Situația actuală este, pe scurt, inacceptabilă și incredibilă. Inacceptabilă, deoarece consumatorii Uniunii Europene din câteva state membre sunt încă fără gaz după o săptămână fără rezerve. Incredibil, deoarece ne aflăm în aceeași situație în ziua următoare semnării unui acord important la nivel înalt, cu asigurări din partea liderilor Rusiei și Ucrainei că vor pune în aplicare acordul și vor da drumul la gaz.

Fără intenția de a judeca, acesta este un fapt obiectiv: Rusia și Ucraina arată că sunt incapabile să își respecte angajamentele față de anumite state membre ale Uniunii Europene. Gazprom și Naftogas sunt incapabile să-și îndeplinească obligațiile față de consumatorii europeni.

Aș dori să transmit un mesaj foarte clar către Moscova și Kiev. Dacă un acord sponsorizat de Uniunea Europeană nu este tratat ca fiind o chestiune urgentă, Comisia va sfătui companiile europene să se adreseze instanțelor și va solicita statelor membre să se angajeze într-o acțiune concertată pentru a găsi căi alternative de furnizare a energiei și de tranzit al acesteia.

(Aplauze)

Vom vedea în curând dacă există piedică tehnică sau dacă nu există intenție politică de a respecta acordul. O voi spune foarte clar. Dacă acordul nu este respectat, înseamnă că Rusia și Ucraina nu mai pot fi considerate parteneri de încredere pentru Uniunea Europeană în ceea ce privește furnizarea de energie.

(Aplauze)

În orice caz, Comisia va prezenta și alte propuneri de îmbunătățire a securității energetice în Europa, în urma revizuirii energetice strategice din luna noiembrie.

Implementarea pachetului climat - energie și mobilizarea a 5 miliarde de euro din banii necheltuiți de la bugetul Comunității în favoarea interconexiunilor energetice va fi crucială și aș dori să mulțumesc președinției cehă pentru sprijinul acordat în îndeplinirea acestui angajament luat la cel mai înalt nivel în cadrul ultimului Consiliu European. Europa trebuie să acționeze acum pentru a evita repetarea în viitor a acestui tip de situație.

Permiteți-mi acum să lărgesc punctul de vedere și să mă refer la economie. Toate semnele arată că situația economică continuă să se înrăutățească. Șomajul este în creștere. Cifrele de producție sunt în continuă scădere. Lucrurile par să se înrăutățească înainte de a se îmbunătăți. Nu trebuie să ascundem seriozitatea situației, dar nici nu trebuie să avem o atitudine negativă și fatalistă. Am proiectat strategiile corecte care să ne scoată din criză. Putem amortiza impactul acesteia asupra celor mai vulnerabili membri ai societăților noastre și putem lua decizii care ne vor pune într-o poziție avantajoasă la ieșirea din criză și sperăm că vom ieși din criză.

Principală prioritate pentru următoarele săptămâni trebuie să o constituie angajarea comună în vederea punerii în practică a intențiilor noastre. Planul de relansare propus de Comisie și susținut de Consiliul European este răspunsul corect. Acesta furnizează un stimul destul de larg pentru a avea impact în fiecare stat membru: aproape 1,5% din PIB-ul Uniunii Europene reprezintă o sumă de bani importantă, dacă este cheltuită bine.

Acesta țintește o eficiență maximă, prinzând doi iepuri dintr-o lovitură: sănătatea pe termen lung și competitivitatea economiei europene și nevoia pe termen scurt de un stimul care să pună capăt recesiunii. Este recunoscut faptul că nu este o dezbatere economică abstractă, ci o criză care îi afectează pe europeni, mijloacele de existență și bunăstarea acestora. Consecințele sociale ale crizei trebuie abordate direct.

În sfârșit, planul utilizează dimensiunea europeană pentru a acționa cât mai bine printr-o coordonare corespunzătoare pentru a se asigura că o acțiune întreprinsă într-un stat membru are un efect pozitiv în celelalte și că generează o interacțiune pozitivă.

Pentru a pune în aplicare acest program, avem nevoie de un angajament activ al președinției, de susținerea fiecărui stat membru și de a Consiliului, precum și de angajamentul clar al acestui Parlament. De fapt, acest lucru înseamnă un acord prompt asupra propunerilor juridice din pachet, de la accelerarea utilizării Fondurilor Structurale la Fondul European de Ajustare la Globalizare revizuit, și un acord privind eliberarea a 5 miliarde de euro din angajamente necheitate pentru proiecte strategice, cu precădere concentrate pe energie și interconectare energetică. Criza ruso-ucraineană a arătat mai clar ca oricând că acoperirea punctelor albe din infrastructura noastră energetică este în beneficiul strategic al întregii Europe. Acest lucru înseamnă punerea eficientă în aplicare a planului de acordare a unui stimul de aproximativ 200 miliarde de EUR pentru economia noastră. Și, bineînțeles, înseamnă menținerea situației sub observație deoarece, după cum vă dați seama, situația poate evolua.

Acționând pe termen scurt, nu trebuie să pierdem din vedere termenul lung. Putem acționa mai bine dacă ne vom baza pe câteva dintre succesele care au stat la temelia prosperității europene, cum ar fi piața internă. Motto-ul Președinției Cehe, „Europa fără bariere”, este într-adevăr un mesaj important și înșuflețitor, dar așa cum a spus primul ministru Topolánek, permiteți-mi să subliniez că o Europă fără bariere are nevoie de reguli - reguli europene. Reguli care să asigure un câmp de acțiune uniform între statele membre și între operatorii economici. Reguli care să garanteze distribuția beneficiilor integrării europene între toți cetățenii. Reguli care să garanteze sustenabilitatea pe termen lung a modului nostru de viață.

Vom lucra în strânsă colaborare cu Președinția și cu Parlamentul în această direcție deoarece Europa pe care o dorim și Europa de care avem nevoie este o Europă care combină libertatea, solidaritatea și securitatea în beneficiul tuturor europenilor.

(Aplauze)

Joseph Daul, din partea Grupului PPE-DE. - (FR) Domnule Președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule Președinte al Comisiei Europene, doamnelor și domnilor, imediat după ce a preluat mandatul, Președinția Cehă se confruntă cu dificultăți considerabile și cu sarcina oneroasă de a administra trei crize majore: continuarea crizei economice și sociale, criza gazului care generează un conflict între Rusia și Ucraina, conflict care afectează serios Uniunea și vecinii acesteia, precum și izbucnirea unui nou război în Orientul Mijlociu.

În fața acestor provocări, singura atitudine pe care o pot avea țările noastre este de a-și uni forțele, de a da dovadă de solidaritate și de a acționa în mod concertat și hotărât.

Sunt bucuros să constat că Președinția Cehă, în strânsă cooperare cu Comisia Europeană, a reacționat prompt și ca un întreg la criza energetică care aduce Kievul și Moscova în conflict. Deși nu s-a găsit încă nicio soluție, nu putem accepta să fim ținuți ostatici; trebuie să acționăm puternic. Aveți dreptate, domnule Topolánek și domnule Barroso. Prin includerea energiei între cele trei priorități majore, Președinția cehă a înțeles din plin ceea ce va fi una din provocările majore ale Europei în anii următori, și anume independența noastră energetică și diversificarea necesară a resurselor noastre energetice.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al democraților europeni este, ca toți cetățenii europeni, extrem de preocupat de conflictul acesta și de amenințarea pe care o constituie la adresa țărilor europene ca un tot unitar. Nu putem tolera ca un stat membru al UE să fie ținut ostatic în acest conflict, și acest fapt demonstrează încă o dată nevoia urgentă pentru un acord privind politica energetică europeană. Astfel, trebuie să ne gândim serios la căi de reducere a dependenței noastre și trebuie să acționăm pentru implementarea mixurilor energetice.

Doamnelor și domnilor, situația existentă în Orientul Mijlociu ne întoarce la nevoia de a ne accepta responsabilitățile la nivel internațional. Da, Europa este cel mai mare donator de ajutor umanitar - putem fi mândri de acest lucru și trebuie să continuăm în această direcție - dar nu ajutorul umanitar va rezolva exclusiv conflictul dintre israelieni și palestinieni.

Europa are nevoie de o voință politică puternică și articulată, cu destule resurse umane, militare și financiare pentru a fi un actor credibil pe scena mondială. De ce are lumea ochii ațintiți asupra lui Barack Obama? Deoarece Europa nu este capabilă încă să își prezinte viziunea, idealurile și cunoștințele. Europa a criticat, pe bună dreptate, unilateralismul administrației actuale a Statelor Unite, și dacă, așa cum sper, lucrurile se vor schimba odată cu noul ocupant al Casei Albe, suntem noi gata să garantăm partea noastră de

multilateralism? Suntem gata să eliberăm resurse militare, nu pentru a merge la război, ci pentru garantarea păcii? Suntem gata să eliberăm resursele bugetare necesare pentru a ne furniza mijloacele de a ne dezvolta politica?

Domnule Topolánek, ați punctat foarte bine că relațiile externe ale Uniunii reprezintă una dintre prioritățile dumneavoastră. Evenimentele actuale ne oferă o mulțime de exemple privind urgența cu care ar trebui tratat acest subiect, fie în relațiile cu Rusia, cu Statele Unite sau cu Orientul Mijlociu, pentru a nu mai menționa țările mediteraneene, Balcanii, Africa sau țările emergente. Europeanii așteaptă de la Europa să își exercite influența pe scena internațională; toate sondajele de opinie o arată de mulți ani. De ce să așteptăm?

În sfârșit, Președintele în exercițiu va trebui să facă față crizei economice și sociale supraveghind punerea în aplicare a planurilor de relansare națională și conducând Uniunea Europeană la întâlnirea la nivel înalt a G20 ce va avea loc la Londra, în luna aprilie. Invităm președinția cehă să conlucreze cu Comisia Europeană în vederea definirii și punerii în aplicare, împreună cu partenerii noștri internaționali, a regulilor ce vor fi impuse operatorilor economici.

Uniunea Europeană trebuie să-și protejeze modelul social, economia de piață socială, și trebuie să promoveze introducerea pe piețele financiare mondiale a unui sistem de supraveghere a pieții asemănător cu cel existent în țările noastre. Europa trebuie să fie unită și hotărâtă în gestionarea crizei financiare, precum și a celei economice.

Contăm pe dumneavoastră, domnule Topolánek, pe președinția dumneavoastră, să fiți ferm și să conduceți Europa în această perioadă dificilă.

(Aplauze)

Martin Schulz, din partea Grupului PSE. - (DE) Domnule Președinte, domnule prim-ministru Topolánek, conduceți ultima președinție a Consiliului din acest mandat al Parlamentului European. Acest mandat parlamentar a început cu președinția olandeză, condusă de dl Balkenende, și nimeni nu-și aduce aminte ceea ce a declarat acesta aici și ce i-am răspuns noi. În consecință, ceea ce discutăm și realizăm acum, în următoarele cinci sau șase luni, va constitui condiția fundamentală pentru o prezență crescută la alegerile europene. Dacă oamenii vor vedea că noi - Președinția, Parlamentul și Comisia - ne-am unit forțele și am făcut față cu succes provocărilor într-o situație de criză, sunt convins că acest fapt va crea o stare fundamental pozitivă și constructivă în cursa pentru alegerile europene.

Iată de ce noi, Grupul Socialist din Parlamentul European, suntem interesați de succesul președinției dumneavoastră. Am avut unele îndoieli în primele zile ale Președinției dumneavoastră, atunci când domnul Schwarzenberg a spus că Israelul își exercita dreptul de legitimă apărare și s-a aliniat cu un partid într-o perioadă în care era nevoie de Uniunea Europeană în calitate de mediator. A spus-o corect, ceea ce este un lucru bun. Domnule Topolánek, dumneavoastră personal ați spus: „nu vom media conflictul gazului”. Și ați pus bine problema.

Au existat câteva probleme inițiale, dar au fost depășite, ceea ce reprezintă un lucru bun. Dacă nesiguranțele inițiale - și aș dori să subliniez că dl Barroso a avut dreptate în această privință - fac acum ca activitățile dumneavoastră să dea rezultate pozitive, veți beneficia de întregul sprijin al grupului nostru. Acest lucru este valabil și pentru discursul ținut aici, în această dimineață, pe care l-am ascultat cu toții cu multă bunăvoință, dar și cu un sentiment de încredere în ceea ce privește lunile următoare.

Aș dori să mă refer la unul dintre punctele menționate de dumneavoastră. L-ați citat pe prietenul meu, dl Daul - un om deștept, dar, în cazul acesta nu a avut dreptate - care a spus aici că criza financiară nu a reprezentat înfrângerea capitalismului. Este adevărat că nu a înfrânt capitalismul - din păcate, acesta încă mai există - dar i-a înfrânt pe capitaliștii care ne-au spus ani la rând că nu aveam nevoie de reguli, deoarece piața se reglează singură, că ar regla lucrurile singură. Acești capitaliști au suferit o înfrângere, și atunci când dumneavoastră - abordând până acum politici similare cu acelea ale persoanelor care au spus că nu avem nevoie de reguli - spuneți Parlamentului în această dimineață că avem nevoie de o Europă a regulilor, nu pot decât să fiu de acord: avem nevoie într-adevăr de mai multe reguli pentru a gestiona și depăși criza financiară. Domnule Topolánek, aș dori să vă urez un călduros bun venit în clubul legislatorilor Europei - se pare că și dumneavoastră v-ați învățat lecția.

(Aplauze)

Domnule prim-ministru, este o perioadă decisivă pentru politica internațională. Dacă Uniunea Europeană dorește să își adune un rol global descris de Președintele Comisiei, printre altele, în chestiuni cum ar fi

securitatea energetică sau conflictul din Gaza, nu își poate permite să se dezintegreze; avem nevoie de o Uniune de 27, ca și bloc economic și politic puternic. Numai dacă nu permitem să fim divizați vom fi puternici. La urma urmelor, puterea celorlalți este că pot întotdeauna spera ca europenii să vorbească pe voci diferite. Karel Schwarzenberg spune că Israelul acționează în legitimă apărare, în timp ce Louis Michel spune că țara violează legea internațională. Dacă așa este Uniunea Europeană, nu este nevoie să se negocieze cu ea.

Dacă Rusia sau Ucraina cred că o jumătate a Europei este de partea lor și cealaltă jumătate de cealaltă parte, nu suntem puternici. Totuși, suntem puternici dacă avem un tratat de bază puternic; care ne este furnizat de Tratatul de la Lisabona. Dacă acest Tratat este ratificat sub președinția dumneavoastră de către guvernul dumneavoastră - care, desigur, a fost pedepsit destul, dat fiind Președintele țării dumneavoastră - acest lucru ar trimite un semnal puternic cum că Europa este puternică.

(Aplauze)

Castelul Praga este reședința lui Václav Klaus, care ni se va adresa în luna februarie, când va veni la Bruxelles. Castelul Praga a fost și reședința lui Carol al IV-lea, așa cum a menționat și primul-ministru. Carol al IV-lea a construit Drumul de Aur de la Praga la Nuremberg care, în vremea sa, reprezenta o realizare extraordinară având ca scop conectarea popoarelor și a națiunilor. Înainte de a deveni împărat german, al cărui scaun era la Praga, Carol IV a fost duce de Luxembourg. Astfel, această perioadă a Castelului Praga a fost cu adevărat europeană. Să sperăm că Castelul Praga va fi ocupat în curând încă o dată de cineva la fel de european ca și el.

(Aplauze)

Graham Watson, din partea Grupului ALDE. - Domnule Președinte, în numele grupului pe care îl reprezintă, îl salut pe Președintele în exercițiu. Vă dorim succes, domnule Președinte în exercițiu.

Un mare ceh a spus cândva: „Nu mai sunt un începător: am o misiune; munca mea este să înscuiu.” Ei bine, ceea ce era valabil pentru Milan Baroš este valabil și pentru dumneavoastră și miniștrii dumneavoastră. Programul dumneavoastră de lucru subliniază aceste scopuri.

În ceea ce privește economia, ați spus că barierele pieței - interne și externe - trebuie înlăturate și că răspunsul Europei la recesiune nu trebuie să fie doar cheltuirea de tip Keynesian, ci și că trebuie să ne luptăm pentru o competiție mai corectă, pentru liberalizarea comerțului și pentru o mai liberă circulație a persoanelor și bunurilor peste granițele naționale.

Sunt vremuri grele pentru cetățenii Europei. Rețeta dumneavoastră va fi contestată, dar nu și de către liberali și democrați. Deoarece experiența Republicii Ceha - și multe altele - garantează puterea piețelor în scoaterea popoarelor din sărăcie.

Referitor la energie, aveți dreptate să urmăriți îndeplinirea obiectivelor prevăzute de Revizuirea Strategică a Politicii Energetice, dar aceasta din urmă și obiectivele schimbării climatice nu ar trebui să ne îngreuească ambițiile, ci mai degrabă ar trebui să reprezinte lansarea spre obiective mai mari și mai ecologice, pentru a determina Europa să treacă de la combustibilul fosil la energie regenerabilă și să pună capăt dependenței noastre energetice.

În prezent, personalului nostru de monitorizare îi este blocat accesul la dispeceratele ucrainene. Rusia susține că nu poate exporta gaz deoarece Ucraina nu îl transportă, iar Ucraina susține că nu are gaz de exportat, deoarece rușii au schimbat ruta de tranzit. Între timp, industria din Europa centrală și estică suferă, unii oameni îngheață de frig în case, există semne de redeschidere a reactoarelor nucleare condamnate ca fiind nesigure de către Uniune.

Aceasta nu este o piață energetică funcțională. Este un scenariu dintr-un film de frații Marx: *O noapte în frig* - sau, mai degrabă, douăsprezece nopți și numărătoarea continuă. Așa că nu mai vorbiți despre piața energetică internă și de dezvoltarea energiilor regenerabile: folosiți puterile președinției pentru a mobiliza investițiile necesare.

Referitor la UE în lume, salutăm ambițiile președinției dumneavoastră. Europa ar trebui să joace un rol important în rezolvarea conflictelor, susținând dezvoltarea și promovând drepturile omului.

Dar, dacă doriți într-adevăr să lărgiți capacitatea UE de acțiune, de ce ați întârziat din nou ratificarea Tratatului de la Lisabona? Dacă doriți să preveniți proliferarea armelor, de ce construiți un sistem de apărare cu rachete balistice pe teren european?

(Aplauze)

Și dacă doriți pacea în Orientul Mijlociu, de ce să permitem ca Europa să fie ridiculizată de atâtea misiuni de pace diferite?

Așa cum se desfășoară evenimentele în Gaza, devine foarte greu pentru mulți dintre noi să rămânem detașați de evenimente. Această instituție nu va fi niciodată unită într-o poziție comună dacă încercăm să împărțim vina, deoarece greșeli se găsesc de ambele părți, violența poate fi denunțată și trebuie urmărită încetarea imediată a focului.

Nu există nicio scuză pentru atacurile cu rachete ale Hamas, dar nici pentru utilizarea de explozibile din metal inert dens pentru a mutila civilii.

Motto-ul președinției dumneavoastră este „Europa fără bariere”. Poate că autorul acestuia a avut în minte acest vechi proverb ceh: „Apără-te nu construind ziduri, ci prin prietenii tăi”.

Domnule Președinte în exercițiu, noi, cetățenii europeni, suntem prietenii dumneavoastră. Președintele țării dumneavoastră a comparat Uniunea Europeană cu Uniunea Sovietică. Ei bine, noi nu ascultăm discuțiile private, așa cum a procedat dumnealui cu membrii acestei instituții.

Cel care dorește să rămână pe margine este liber să o facă. Dar aceasta este o Uniune a prietenilor - prieteni, egali și parteneri.

Obiectivele președinției dumneavoastră sunt îndrăznețe. Le susținem. Rămâneți-le fidel și noi vă vom sprijini.

(Aplauze)

Brian Crowley, din partea Grupului UEN. - (GA) Domnule Președinte, trebuie promovată o mai bună relație politică și economică între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii. Sper ca președinția Republicii Cehe să abordeze această chestiune în lunile următoare. SUA vor avea săptămâna viitoare un nou președinte; și noi toți ne confruntăm cu provocări majore. Desigur, trebuie să reglăm cât de curând piețele financiare.

Domnule Președinte în exercițiu, vă urăm bun venit azi în această Adunare și, în mod deosebit, salutăm președinția Republicii Cehe care preia conducerea Uniunii Europene într-un moment crucial. Din partea grupului meu, Uniunea pentru Europa Națiunilor, vă oferim și noi sprijinul nostru în ceea ce privește programul dumneavoastră de a garanta că există o voce mai clară și mai puternică a Uniunii Europene, precum și a statelor membre în cadrul Uniunii Europene.

Mai mulți colegi au vorbit deja despre seria de crize actuale și, de la început, vreau să felicit președinția dumneavoastră și pe Președintele Barroso pentru inițiativa decisivă luată în ceea ce privește chestiunea opririi furnizării gazului către Uniunea Europeană, și nu numai deoarece ne-am împărțit vina, ci și pentru că am intervenit imediat la nivel social, economic și politic pentru a aduce ambele părți la masa tratativelor, ceea ce nu se întâmplase anterior.

Iată de ce este important ca pe parcursul acestei președinții, să extindem ideea de parteneriat cu Estul, să privim către Est și către Balcani, deoarece reprezintă linia de demarcație în interiorul Uniunii Europene în prezent, nu numai din cauza instabilității politice, dar și din cauza interdependenței noastre de activitatea economică și energetică.

În sfârșit, deoarece timpul este atât de scurt, ați vorbit despre a cincea libertate - libertatea circulației cunoașterii. Cunoașterea ne poate oferi instrumentele de care avem nevoie pentru a pune în mișcare lanțul inovației, cercetării și capacităților care ne pot aduce beneficii. De-a lungul istoriei dumneavoastră - individual, dar și ca țară - de totalitarism, libertate și măreție în educație și inovație, așteptăm să ne arătați pasul următor pe care trebuie să-l facă Uniunea Europeană.

Permiteți-mi să închei cu un scurt citat din John F. Kennedy, care a spus cu ocazia discursului său de inaugurare: „Ne aflăm astăzi la marginea unei noi frontiere. Dar noua frontieră la care mă refer nu este un set de promisiuni, ci unul de provocări”. Știu că aveți capacitatea de a duce la bun sfârșit aceste provocări.

Monica Frassoni, din partea Grupului Verts/ALE. - (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, chiar în momentul acestei dezbateri, bombele cad peste oamenii din Gaza. Sunt de părere că cea mai mare prioritate a noastră, ca deputați în Parlamentul European și cea mai mare prioritate a Consiliului și a Comisiei trebuie să fie oprirea bombardamentelor asupra oamenilor din Gaza. Sunt de părere că aceasta este datoria noastră în acest moment, mai presus de a decide cine este responsabil și mai presus de diferențele dintre noi referitor

la această chestiune. Trebuie să spun că grupul nostru, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, are o idee destul de clară asupra acestei chestiuni, așa cum o vom expune și în această după-amiaza.

Domnule Președinte, v-ați început observațiile prin a menționa timpurile medievale, o epocă violentă, îndepărtată, întunecată, cu puține lumini, dar în mod sigur violentă și întunecată. De fapt, independent de eforturile partenerilor dumneavoastră de coaliție, programul pentru aceste șase luni ni se pare că poartă semnul unei viziuni puțin învechite, așa spune: semnul puternic al unei abordări conformiste, foarte *laissez-faire*, dominată de afaceri și piață, care acum, domnule Președinte, nu mai este la modă.

Sunt de părere că această abordare este puțin indiferentă în ceea ce privește nevoia de politici, legi și instrumente în domeniul social care să răspundă nevoilor reale ale cetățenilor și că se îndepărtează puțin de politica mediului în ceea ce privește lupta împotriva schimbării climatice ca și cost sau obstacol, în loc de oportunitate majoră pentru inovație și dezvoltare durabilă. Și, dacă îmi permiteți, chiar se înclină către *machismo*, în ceea ce privește nevoia de revizuire a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de sprijin pentru copii, bineînțeles în scopul de a trimite femeile înapoi acasă.

Acesta este programul care îi privește pe imigranți doar ca pe o chestiune de securitate, care privește către NATO mai degrabă decât către multilateralism, care încă se joacă cu chestiunea rachetelor și nu subliniază ceea ce este foarte important pentru noi în politica externă, și anume coeziunea: coeziunea Uniunii noastre.

Nu suntem mulțumiți nici de faptul că nu s-a făcut nicio mențiune asupra unui sector important, acela de combatere a discriminării, și aici aș dori să știu care este prioritatea dumneavoastră pentru adoptarea unei directive privind discriminarea. Pe scurt, este un program care dezvăluie o lume cu multe pericole și puține oportunități.

Ați vorbit de activitatea de mediere în conflictul dintre Rusia și Ucraina în chestiunea gazului, dar se poate vedea foarte clar din programul dumneavoastră că pe durata președinției nu veți lua niciun fel de măsuri împotriva acelor țări, precum Slovacia și Bulgaria, care profită de oportunitatea creată de criza gazului pentru a redeschide reactoare nucleare periculoase și vechi. În plus, domnule Președinte, vă rog să vă amintiți că nu există putere nucleară sigură; poate va exista în 30, 40, 50 sau 60 de ani - nu știu - dar acum nu există. Astfel, nu are rost să discutăm, deoarece este un miraj foarte scump, care cu siguranță ne distrage atenția de la prioritățile noastre reale.

Securitatea și solidaritatea energetică pot fi atinse prin acțiuni puternice, fără distrageri, pentru a promova eficiența energetică și economia de energie, care reprezintă o enormă sferă de inovație, locuri de muncă și reducere a consumului. Aceasta este foaia de parcurs pe care ar trebui să o folosim ca răspuns la războiul gazului, printre altele. Vă adresăm o cerere specială, domnule Președinte: vă cerem să vă convingeți colegii să așeze în centrul dezbaterilor din cadrul Consiliului European din primăvară obiectivul de constituire a unui angajament de reducere a energiei cu 20% până în 2020, Cenușăreasa pachetului energetic de anul trecut, și să revizuiască prioritățile prin evaluarea, într-un mod mai puțin superficial, a deciziilor luate în decembrie privind energia regenerabilă.

Domnule Președinte, un ultim cuvânt privind viitorul Europei: Tratatul de la Lisabona nu este perfect, dar este foarte ciudat că nu l-ați ratificat încă. De aceea, vă rog să profitați de această ocazie și să ne explicați de ce nu a fost ratificat și să ne spuneți când o veți face.

(Aplauze)

Miloslav Ransdorf, din partea Grupului GUE/NGL. - (CS) Președintele în exercițiu al Consiliului a vorbit despre experiențele noastre istorice complexe. Sunt de părere că președinția cehă reprezintă pentru noi o ocazie de a ajuta la depășirea diviziunii existente în Europa între Vest și Est. În romanul său *Schweik*, Jaroslav Hašek a făcut un joc de cuvinte, un joc de cuvinte germano-ungar, *kelet oszt, nyugat veszti*, care în traducere liberă înseamnă că Estul dă și Vestul ia. În consecință, aceasta este modul în care a progresat istoria. Sunt de părere că avem ocazia de a pune capăt acestui lucru. Sunt de părere că președinția cehă este pentru noi și o ocazie de a ne elibera din propriile noastre dogme și prejudicii. Vă pot oferi, ca exemplu de astfel de dogmă, un articol recent al lui Václav Klaus, care ne sfătuiește cum să depășim criza financiară prin relaxarea temporară a standardelor sociale, de mediu și de sănătate, deoarece, spune el, aceste standarde obstrucționează comportamentul uman rațional. Aș spune că este exact invers, că președinția cehă ar trebui să ne ajute să ne asigurăm că avem o economie condusă în mod social și ecologic, adică o economie care este pusă în mișcare de factori sociali și de mediu. Aș dori să notez aici că sunt de acord cu prim-ministrul Topolánek asupra unui singur lucru: nevoia de a ne baza pe un flux de inovație care să ne scoată din criză și nevoia de a dezvolta - în cuvintele lui Richard Florida, dacă doriți - o clasă creativă care să ajute economiile noastre să iasă din impas.

Vreau să spun că avem cu toții nevoie de curajul de a schimba. Stefan George, marele scriitor german, spune că viitorul aparține acelor care sunt capabili de schimbare. Sper că vom fi capabili să schimbăm sclavia noastră către trecut, că vom fi capabili să ștergem linia de separație dintre Europa de Est și Europa de Vest și să formăm o singură unitate fără complexe în ceea ce privește superioritatea Statelor Unite sau a oricărui altcuiva. Doresc să îmi închei contribuția prin a menționa că, în timp ce discursul prim-ministrului Topolánek a fost presărat de intenții, rezoluții și scopuri nobile, și în timp ce este aproape corect și potrivit ca președinția cehă să stabilească proiecte ambițioase - am un comentariu sceptic, sub forma unui aforism al unui satiric polonez, Jerzy Lec, care spune că un pelerinaj sfânt nu-ți va opri transpirația picioarelor.

Vladimír Železný, din partea Grupului IND/DEM. - (CS) Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, nicio țară nu și-a început președinția sub un astfel de barieră de chestiuni negative sau să fi fost supusă la atât de multe predicții înfricoșătoare ca Republica Cehă. Presa franceză, mai ales, face mari eforturi pentru a descrie norii de furtună care se strâng deasupra bieteii Uniunii pentru că nu mai este prezidată de cineva la fel de infinit capabil ca Președintele Franței, ci a fost preluată de un grup de cehi.

Acești cehi, într-adevăr, care au cauzat o astfel de ofensă teribilă prin a nu ratifica încă Tratatul de la Lisabona, în temeiul căruia câteva țări mari vor uzurpa permanent luarea de decizii în Uniune. Și pentru a înrăutăți lucrurile, acei cehi au un președinte popular, cu un intelect deosebit de ascuțit care nu numai că se opune Tratatului de la Lisabona, dar poate în mod competent să atragă atenția asupra deficitului democratic în creștere din Uniune. Datorită unui asemenea deficit, în urmă cu douăzeci de ani, am distrus socialismul în țara noastră.

Totuși, președinția cehă urmărește obiective modeste și priorități de bun simț și va avea un mare succes. Să îi urăm succes și să îi acordăm sprijinul nostru, în ciuda strigătelor stânenitoare ale socialiștilor cehi care au schimbat de demult iubirea pentru țara lor cu internaționalismul proletar, și astfel azi, la ordinele șefilor lor socialiști, caută cu înveninare să destabilizeze președinția cehă. Nici nu îmi pasă!

Scenariul este ca Președinția cehă să demonstreze că țările mici sunt incompetente și că a venit timpul să predăm frâiele Europei, prin intermediul Tratatului de la Lisabona, țărilor mari, capabile și experimentate. De aceea este această președinție atât de importantă. Va dovedi că țările mari sunt la fel de capabile să conducă UE. Ceea ce le diferențiază este că evită megalomania, autocentralizarea, isteria relațiilor publice, hiperactivitatea automulțumitoare a anumitor președinți și lăudăroșenia constantă despre realizări inexistente.

Le uez din tot sufletul prim-ministrului Topolánek, viceprim-ministrului Vondra și celorlalți mult succes. Va fi mai mult decât succesul propriei mele țări; va fi succesul unei țări mici și noi. Acesta este mesajul important pentru UE. Vedeți dumneavoastră, mai avem experiență și într-un alt domeniu. În timp ce țările mari ale UE au trăit ca democrații predictibile și au învățat să facă față numai unor situații standard, noi am petrecut jumătate de secol trăind sub un regim totalitar complet anormal. Aceasta ne-a învățat să găsim soluții creative la situațiile anormale, ceea ce ne va fi de ajutor.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului Uniunii Europene, doamnelor și domnilor, sunt mândră de dexteritatea și capacitatea de acțiune demonstrate de președinția cehă în ceea ce privește chestiunea furnizării de gaz țărilor UE. Și așa fi încântată dacă domnul Președinte în exercițiu al Consiliului, Mirek Topolánek, în discuțiile asupra viitorului UE, adică asupra Tratatului de la Lisabona, ar putea da dovadă de aceeași hotărâre ca cea la care am fost martori în cursul negocierilor privind chestiunea gazului purtate cu Vladimir Putin și Yulia Tymoshenko.

Ambiția Președintelui în exercițiu al Consiliului ar trebui să fie aceea de a juca rolul de lider de grup, nu doar de agent de întreținere. Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, aveți șansa unică de a demonstra că toate statele, indiferent de mărime, sunt parteneri egali în Uniunea Europeană. Dacă vă puteți ține firea, domnule Topolánek, veți rămâne în istorie.

Vi s-a dat șansa și puterea de a declara public că Tratatul de la Lisabona este mort, după exemplul referendumului irlandez, și ne-a condus pe un drum înfundat. Sunteți în poziția de a propune crearea unui nou document vizionar care va constitui un adevărat numitor comun al intereselor membrilor individuali ai UE și care va câștiga sprijinul cetățenilor la referendumuri. Nu este nevoie de a promova orbește Tratatul de la Lisabona care întărește puterea nedemocratică a oficialilor, în timp ce ascunde eșecul elitei europene de a ajunge la un acord și, în special, repulsia acestora de fi făcuți răspunzători în fața cetățenilor.

Domnule Topolánek, reprezentați aici o țară care, în ultimul secol, a reușit să se elibereze din Imperiul Austro-Ungar, care a supraviețuit trădării de la Munchen și care s-a împotrivit ororilor nazismului. Reprezentați o țară unde oamenii s-au opus invaziei trupelor Pactului de la Varșovia. Reprezentați o țară care a petrecut

40 de ani sub degetul Uniunii Sovietice, care s-a cufundat inevitabil într-o sărăcie planificată de către Consiliul pentru Asistență Economică Mutuală și care a scuturat jugul unui regim totalitarist fără a vărsa sânge.

Refuz să cred ca, în calitate de prim-ministru al unei țări cu o astfel de experiență istorică, ați dori ca deciziile asupra politicii sociale, energiei, impozitelor, justiției și securității să fie luate oriunde altundeva decât în fiecare din statele membre. Nu cred că chiar doriți ca puterile exclusive ale Uniunii să domine puterile statelor membre. Nu cred că doriți ca Uniunea să intervină în protecția și îmbunătățirea sănătății oamenilor, în industrie, cultură, turism, educație sau sport. Nu cred că salutați faptul că, în mai bine de domenii, Tratatul de la Lisabona va abolii dreptul de veto național și va diminua ponderea votului țărilor mai mici, inclusiv a Republicii cehe.

Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului și prim-ministru al Republicii cehe, aveți curajul de a spune celorlalți 26 de șefi de stat ceea ce spuneți acasă la dumneavoastră. Spuneți că Tratatul de la Lisabona nu este bun și că îl respingeți. Faceți acest lucru în numele democrației și al libertății. Acest lucru nu vă va aduce aplauzele așa numitei „elite europene”, a oficialilor Comisiei și nici chiar a majorității acestui Parlament. Dar veți câștiga admirația și respectul cetățenilor, care sunt uitați foarte ușor aici și care vă vor mări prestigiul din țara dumneavoastră. Prezidați peste 450 de milioane de cetățeni, nu numai peste câțiva politicieni și oficiali.

În Republica Cehă, vă referiți adesea la Tratatul de la Lisabona ca la un rău necesar. Dar ce face ca acest rău să fie necesar? Opriți-vă de la a vă mai convinge singur că Tratatul de la Lisabona este un rău necesar. Este doar rău și nu-l puteți schimba. Inițiați lucrul la un nou document, apelați pentru inspirație la Tratatul de la Roma și la Declarația de la Messina și promovați interesul comun al Uniunii Europene. Adică libertate, prosperitate, competitivitate și securitate, și nu euro-sănătate, euro-impozite, euro-parcuri și euro-bere.

Domnule Topolánek, răul necesar este alibiul unui laș. Nu sunteți laș, sau cel puțin sper că nu sunteți. Sunteți sprijinit de referendumul irlandez, aveți susținerea a 55% din cetățenii cehi care se opun Tratatului de la Lisabona și vă puteți baza pe vocea puternică a președintelui ceh, Václav Klaus. Sunt sigură că știți că cea mai mare lașitate este aceea de a ști ce trebuie făcut și de a nu o face.

Mirek Topolánek, *Președintele în exercițiu al Consiliului* -(CS) Vă mulțumesc tuturor pentru întrebările și comentariile asupra discursului meu. Și în Republica cehă avem un parlament în care suntem obișnuiți cu un pluralism al punctelor de vedere, prin urmare unele dintre acestea nu au reprezentat o surpriză pentru mine, deși nu pot să fiu în totalitate de acord cu ele. Totuși, aș dori să reper chiar de la început - și spun asta ca replică la o întreagă serie de întrebări - că simt că rolul meu aici este cel de Președinte al Consiliului European, și pe durata acestor șase luni nu intenționez să promovez punctele de vedere personale sau pe cele ale partidului meu; dar simt că trebuie să răspund la o chestiune, deoarece mă privește pe mine personal, adică la criticile foarte aspre la adresa președintelui ceh Václav Klaus, un președinte care și-a făcut un nume față de cetățenii europeni, ceea ce cred că este un lucru bun, de care sunt mândru. Václav Klaus este imaginea transformării cehe din 1960 și lui îi datorăm, aș putea adăuga, succesul nostru de astăzi și faptul că am ieșit în siguranță din acești primi zece ani. Sunt mândru de faptul că am trecut în siguranță de Revoluția de catifea, mândru de faptul că am dat afară din țară trupele sovietice în 1991, că am aderat la NATO în 1999, la Uniunea Europeană în 2004, că anul trecut am eliminat barierele dintre țările UE și că acum putem călători de la Lisabona la Vilnius fără pașapoarte și fără restricții. Sunt mândru să fiu o parte din aceasta și să stau azi aici și mi se pare incredibil că Republica Cehă prezidează acum o comunitate cu o populație de aproape jumătate de miliard și care cuprinde 27 de țări. Dacă Uniunea Europeană își pierde capacitatea de discuție publică liberă - lăsând la o parte chestiunea regulilor și a unificării - și caută să unifice și această discuție, atunci nu va mai fi Uniunea mea Europeană. Dacă pierdem această capacitate, posibilitatea de exprimare liberă a punctelor noastre de vedere, acesta va fi drumul către dezastru și mă opun cu putere atacurilor la adresa lui Václav Klaus. Dumnealui are o capacitate unică de a-și include punctele de vedere în această discuție unificată și foarte corectă, aș spune, și să stabilească astfel parametrii pentru o discuție proaspătă. Discuția liberă ar trebui să fie o chestiune de mândrie pentru viitorul Uniunii Europene și nu ar trebui nicodată înăbușită.

În ceea ce privește Tratatul de la Lisabona - care merită menționat - aș spune că este esențialmente un tratat „mediocru”. Puțin mai rău decât Tratatul de la Nisa și puțin mai bine decât cel care a urmat. Aceasta este părerea mea personală. Am negociat acest tratat din partea Republicii Cehe; am aprobat acest tratat în parlament, am semnat acest tratat și voi vota pentru el în parlament - dar, încă o dată, ideea că ar trebui să dictăm statelor membre că trebuie să ratifice un document, că nu au un drept național de a-și urma propria procedură și de a decide singuri dacă să-l accepte sau nu, mi se pare absurdă. Avem nevoie să schimbăm instituțiile, trebuie să îmbunătățim funcționarea mecanismelor europene, trebuie să simplificăm regulile; dacă toate acestea se regăsesc în Tratatul de la Lisabona, nu sunt pe deplin convinși. Fiecare dintre noi a avut

o părere puțin diferită despre cum ar trebui să arate, și pentru mine, doamnă Bobošíková, este un compromis, poate un compromis foarte complex, și voi susține ratificarea sa.

Ar trebui spuse și câteva cuvinte despre situația din Orientul Mijlociu și despre poziția Europei asupra acestui conflict. Pentru mult timp Uniunea Europeană a fost văzută ca „un foarte mare plătitor, dar nu și un jucător”. Aceasta înseamnă că a adus o mare contribuție investițiilor, inclusiv investițiilor umanitare și de dezvoltare în acea regiune, dar că nu a beneficiat de importanța sa în interiorul „cvartetului” și nu a manifestat responsabilitatea pe care o impunea participarea în cadrul cvartetului. Sunt de părere că situația existentă, cu instalarea noii administrații americane, oferă Uniunii Europene ocazia de a investi nu numai bani în regiune, ci și în inițiative de rezolvare a problemelor la un nivel mai înalt de activitate. Nu doresc să judec o parte sau alta, deoarece adevărul este că israelienii au dreptul de a trăi în siguranță, fără atacuri de rachete; am fost în Sderot, în Ashkelon și în alte regiuni ale Israelului. De asemenea, poporul palestinian are dreptul, în acest moment, să-și creeze propriul stat și o administrație funcțională și să ducă o viață decentă și în siguranță. Acest conflict de 60 de ani nu a rezolvat nimic. Nu îmi fac iluzii că îl vom rezolva acum; scopul nostru pe termen scurt este de a încheia un armistițiu și de a opri ostilitățile. Aș dori să menționez nu numai rolul negociatorilor europeni și misiunea condusă de Karel Schwarzenberg care s-a deplasat în regiune, ci și, bineînțeles, rolul statelor arabe în regiune, care a fost unul pozitiv. Putem vorbi astfel despre rolul Egiptului, de exemplu, de al Turciei și al altor țări. Sunt de părere că, după îndeplinirea anumitor condiții, precum impunerea restricțiilor asupra traficului de arme din Sinai în Gaza, am putea ajunge în comun la o situație - în cadrul arhitecturii de securitate globală sau prin Uniunea Europeană sau doar printr-o parte a arhitecturii globale - în care conflictul ar putea fi încheiat, deși nu sunt convins că acest lucru se va întâmpla foarte rapid.

Referitor la chestiunile energiei, securității energetice, schimbării climatice și rolul Uniunii Europene în acest proces: ar trebui să fie evident pentru toată lumea că, în cazul în care rolul conducător al Uniunii Europene în chestiunea schimbării climatice - oricare ar fi părerile mele personale asupra acestui subiect - nu va obține sprijin din partea economiilor și a jucătorilor importanți cum ar fi SUA, Federația Rusă, Brazilia, India și China, atunci această inițiativă a Uniunii Europene este izolată, o voce în sălbăticie și, la scară globală, inutilă. Rolul nostru este de a convinge celelalte puteri ale lumii și pe cei mai mari producători de emisii să ne urmeze exemplul și acesta este, după părerea mea, rolul nostru în prima jumătate a anului acesta, deoarece, din punctul meu de vedere, pachetul climat și energie este semnat și parafat și își așteaptă doar punerea în aplicare, după ce va fi fost aprobat de către Parlamentul European, desigur, așa cum sper că se va întâmpla. Întreaga chestiune a mixului energetic este câteodată supraideologizată și suprapolitizată, iar părerea mea este că Uniunea Europeană ar trebui să o abordeze într-un mod foarte practic și pragmatic și ar trebui să urmărească obiectivele pe termen scurt, mediu și lung, iar termenul scurt, mediu și lung înseamnă atingerea acelor obiective. Nu-mi pot imagina că țări care sunt 90% dependente de producția pe bază de cărbune, cum este Polonia, sunt capabile să-și schimbe radical, într-o manieră foarte dură, dependența într-o perioadă de cincisprezece sau douăzeci de ani. Trebuie, desigur, să investim în noi tehnologii ale cărbunelui, „tehnologii ecologice ale cărbunelui”, și în sporirea eficienței fabricilor, deoarece nu putem schimba unilateral și foarte rapid această dependență. Trebuie să discutăm acest lucru, trebuie să investim în inovație și, desigur, să ajustăm gradat mixul energetic în direcțiile despre care vorbim - cu alte cuvinte, în direcția unei protecții mai mari a mediului, unei mai mici dependențe de combustibilii fosili și, bineînțeles, a unei surse sigure și relativ ieftine de energie, astfel încât Europa să poată rămâne competitivă, capabilă să concureze la o scară globală. Întreaga criză ruso-ucraineană nu este numai o criză de încredere, ci și una în care sunt implicate interesele economice, politice, geopolitice și strategice. Este o problemă multiplă și, cu siguranță, nu doresc să judec cine este în acest moment vinovatul pe termen scurt, deoarece pentru noi, pentru Uniunea Europeană și pentru țările europene, atât Rusia cât și Ucraina sunt vinovate. Rusia nu furnizează gazul, Ucraina blochează tranzitul gazului; în această privință, trebuie să ne exercităm influența în regiune și trebuie să căutăm căi de soluționare a acestei probleme pe termen scurt, dar și pe termen mediu și lung, să diversificăm sursele și căile de transport și să asigurăm interconectarea sistemelor de electricitate și gaz din Uniunea Europeană, astfel încât să putem realiza ceea ce nu s-a realizat încă: solidaritatea și implementarea unor planuri de urgență în situații de criză, deoarece, deși nu vreau să fac profeții, criza nu s-a terminat încă, iar situația din Slovacia, Bulgaria și Balcani este una foarte gravă și critică.

Pe baza notelor mele cu privire la ceea ce au spus reprezentanții grupurilor parlamentare individuale, nu sunt deloc de părere că agenda noastră este prea liberală sau prea conservatoare; agenda noastră este rezultatul obiectivelor pe termen lung și a agendei pe termen lung a Uniunii Europene, iar contribuția cehă la aceasta, amprenta cehă, s-a demonstrat a fi bine concepută încă din primele zile ale noului an, deoarece accentul pus de noi pe securitatea energetică ne poate conduce neașteptat de curând la o discuție foarte solidă și amănunțită privind modul de a asigura independența și libertatea Uniunii Europene, care presupune independență sau mai puțină dependență de importurile energetice și sursele din afara Uniunii Europene.

S-au ridicat chestiuni privind directiva contra discriminării, obiectivele de la Barcelona și accentul scăzut pus pe chestiunile sociale. Nu văd lucrurile în felul acesta - deși, desigur, am încercat să reducem aceste obiective de bază la o formă mai degrabă simbolică - deoarece cu siguranță nu subestimăm nici problema discriminării, nici problema protecției pentru femei. Vă asigur că avem într-adevăr o experiență vastă cu copiii ce trebuie să fie încadrați în diverse instituții, și pentru noi este crucial ca femeile și familiile să poată avea de ales: să poată alege dacă, la un moment dat, se vor dedica îngrijirii copiilor și, în acest sens, dorim să creăm mecanisme dintre cele mai variate pentru a face acest lucru posibil, astfel încât familia să nu fie forțată să apeleze la sistemul de asistență socială; și este la fel de important să existe o serie de opțiuni adecvate pentru instituțiile pentru copii și, credeți-mă, o țară ca Republica Cehă are o vastă experiență a acestui lucru din perioada totalitaristă, când acest principiu era impus mai degrabă cu forța.

Cred că am spus probabil tot ceea ce doream să spun, ca introducere. Dacă este ceva de care cehii nu duc lipsă, aceasta este încrederea în sine; prin urmare, doresc să închei spunând că nu suferim nici de cel mai mic sentiment de inferioritate, deoarece Republica Cehă este cea mai mică dintre țările marile sau cea mai mare dintre țările mici; suntem a douăsprezecea țară ca mărime a Uniunii Europene. Aș dori doar să vă reamintesc că, la începutul președinției suedeze în 2001, articolele din presă erau la fel ca cele din noiembrie și decembrie în presa europeană, punând la îndoială capacitatea euro-scepticilor suedezi, care nu au euro și nu-l doresc, de a rezolva chestiunea monedei unice, de a conduce negocierile privind ratificarea Tratatului de la Nisa și, într-adevăr, de a conduce, ca țară nouă, Uniunea Europeană. Dacă schimbăm acum Tratatul de la Nisa cu Tratatul de la Lisabona și înlocuim Suedia cu Republica Cehă, acele articole arată exact la fel. Nu avem niciun complex de inferioritate.

PREZIDEAZĂ: DOAMNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, voi continua discuția începută despre Cehia. Observăm un lucru pe care l-ați remarcat și l-ați recunoscut și dvs. și pe care l-ați și subliniat în discursul dumneavoastră, și anume faptul că alegerile pentru Parlamentul European se apropie cu pași repezi și este foarte posibil să fiți martorul unor afirmații ale cehilor și ale altor deputați în Parlamentul European care sunt influențate mai mult de atmosfera aflată în creștere de dinaintea alegerilor decât prin orice încercare de a evalua programul președințial pe care l-ați prezentat.

Cred că, în primele zile ale președinției cehe, Guvernul acestei țări a trebuit să facă față unei încercări de dimensiuni fără precedent, pe care însă a depășit-o cu succes. Mă bucur că unii dintre colegii mei deputați au subliniat acest lucru aici. De asemenea, a devenit evident faptul că cei 3 E, cele trei priorități - economia, energia și relațiile externe, au fost identificați destul de corect ca fiind priorități cehe, deoarece evenimentele cu care a debutat anul - conflictul din Gaza și criza gazelor în Europa - pot fi grupate în cel puțin două dintre aceste priorități. Un lucru pe care nu l-am recunoscut înainte în mod deschis a devenit, de asemenea, clar, și anume faptul că securitatea energetică reprezintă un element cheie pentru viitorul Uniunii Europene și este mai important decât orice altceva. Aș îndrăzni chiar să spun că este mai important decât Tratatul de la Lisabona, deoarece acesta nu ne oferă nici lumină, nici căldură. Securitatea energetică a reprezentat o problemă nu numai pentru o singură președinție, ci timp de mulți ani; pentru Republica Cehă realizarea unor progrese în acest domeniu reprezintă o provocare extraordinară și o adevărată onoare. În același timp, se arată și legătură dintre cei 3 E, deoarece securitatea energetică are implicații în economie, unde se va simți întotdeauna impactul inițial al restricțiilor, cât și în relațiile externe, pentru că nu putem proteja securitatea energetică și diversitatea resurselor din Europa fără un parteneriat estic, o politică de vecinătate și fără extinderea ulterioară a Uniunii Europene care să includă, de exemplu, Turcia.

Cred că Republica Cehă va încerca să se achite de această sarcină și va transmite această problemă mai departe. Își va lăsa, astfel, pentru totdeauna, amprenta asupra perioadei președinției cehe și a conducerii UE. Doresc tuturor mult succes în această privință.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Domnule prim-ministru Topolánek, domnule Președinte Barroso, doamnelor și domnilor, nu cunosc niciun membru al acestui Parlament, niciun deputat, care să nu spere în succesul președinției cehe. Europeanii din est, vest, nord și sud, cei din Vechea Europă și cei din Noua Europă doresc succes Uniunii Europene și președinției cehe. Este evident faptul că deputații acestui Parlament, indiferent dacă provin din tabăra social democrată, populară, liberală sau cea a verzilor, nutresc cu toții aceeași speranță. Totuși, în mod regretabil, și repet acest cuvânt, regretabil, există anumite temeri și îndoieli în cadrul publicului european și chiar în acest Parlament cu privire la reușita Republicii Cehe pe perioada cât va deține președinția. Există mai multe motive pentru acest lucru.

Primul îl reprezintă instabilitatea în ceea ce privește coaliția de guvernare din Republica Cehă. Dragi colegi deputați, mi se pare de neînțeles faptul că, de exemplu, la fiecare început de președinție, se înlocuiesc miniștrii și se reorganizează guvernul. Cum pot noii miniștrii, cum ar fi cei ai transporturilor sau cei pentru dezvoltare regională, care nu au experiență europeană, să facă față cu succes agendei europene și cum pot prezida ei în Consiliul European? Colegii mei deputați nu pot înțelege nici de ce, de exemplu, creștin democrații care se află în prezent în exercițiu în Republica Cehă și care se luptă să supraviețuiască, ar alege să își țină congresul electoral în timpul președinției cehice.

Din câte am auzit și relația dintre Guvern și președintele ceh a dat naștere unor întrebări. Aș dori un răspuns clar dacă președinția cehă sau Guvernul ceh sunt de acord cu punctele de vedere ale președintelui Václav Klaus, care respinge Tratatul de la Lisabona, neagă încălzirea globală și susține faptul că actuala criză economică și financiară a fost provocată de excesul de reglementări și de existența unor politici sociale și de mediu.

De asemenea, există motive de suspiciune cu privire la faptul că nu ați reușit să vă achitați de sarcini și să onorați angajamentul făcut Cancelarului Merkel și președintelui Sarkozy, conform căruia Guvernul ceh, în calitate de țară care deține președinția, va ratifica Tratatul de la Lisabona până la sfârșitul anului. Domnule prim-ministru, aș dori să se precizeze clar când va fi ratificat tratatul de către Parlamentul Ceh. Aș dori, de asemenea, să se menționeze în mod clar de ce ratificarea tratatului a fost determinată ca urmare a ratificării înțelegerilor bilaterale cu Statele Unite cu privire la problema radarelor și cu privire la o lege care analizează relația dintre cele două camere ale Parlamentului Ceh.

Din câte știm noi, Tratatul de la Lisabona este o necesitate. Avem nevoie de el și de alte lucruri pentru a duce la îndeplinire prioritățile cehesti. Sunt de părere că aceste priorități sunt corecte, însă pentru a putea continua să le realizăm și în viitor, de exemplu în ceea ce privește securitatea energetică și pentru un rol mai important al Europei în relațiile externe, avem nevoie de o cooperare mai bună și, în acest scop, avem nevoie de Tratatul de la Lisabona.

În concluzie, doresc președinției cehice mult noroc și succes. Acest lucru va fi atât în folosul Republicii Cehice, cât și în cel al Uniunii Europene.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Doamnă președinte, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, Uniunea Europeană a avut parte de șase luni de succesiuni de evenimente dramatice, dinamism și declarații ale președintelui Sarkozy. Acum, domnule Președinte, dumneavoastră v-ați asumat acest rol, cu un simț al umorului cu care unii s-ar putea obișnui. Sper că tehnica dumneavoastră va fi una constructivă și productivă în ceea ce privește președinția Consiliului, întrucât UE trebuie să facă față unor provocări uriașe. Chiar dumneavoastră ați menționat războiul dintre Israel și Hamas, criza economică și, bineînțeles, și unele dispute interne, cum ar fi Tratatul de la Lisabona.

Permiteți-mi să accentuez un aspect din discursul dumneavoastră: securitatea energetică. Ați accentuat importanța fundamentală a acesteia și sunt de acord cu dumneavoastră că energia reprezintă materia primă a societății moderne. Stilul nostru de viață, economia, dezvoltarea noastră ulterioară - toate depind de ea. Nu putem depinde de resursele de energie. Pentru a fi independenți este nevoie de o bună combinație din diverse surse de energie.

De aceea, sper că datorită felului dumneavoastră deschis și direct îi veți putea convinge pe partenerii europeni să se angajeze într-o nouă discuție cu privire la puterea nucleară și, în special, să încurajeze Guvernul german să pună capăt politicii sale anti-nucleare. Aceasta reprezintă o condiție pentru securitatea continentului nostru.

Sunt multe de făcut și aceasta este ocazia dumneavoastră de a duce Europa mai departe. Doresc să îmi exprim mulțumirea și încrederea într-o viitoare cooperare de succes.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Doamnă președinte, domnule Președinte în funcție al Consiliului, există un singur etalon în funcție de care putem evalua rezultatele președinției cehice numită de guvernul dumneavoastră, precum și evenimentele dramatice din ultimele săptămâni, și anume politica energetică a Uniunii Europene.

Astăzi ajungem la finalul unei noi runde de dispute cu privire la energie între Rusia și Europa, însă tot nu avem nicio garanție sistemică sau cadru politic pentru a evita probleme asemănătoare în viitor. După criza energetică din 2004, 2006 și 2008 este timpul ca Uniunea Europeană să facă progrese în ceea ce privește diversificarea, nu doar în ceea ce privește resursele de energie, ci și în ceea ce privește sursele de care avem atât de multă nevoie. Acesta este motivul pentru care sper că președinția cehă va face câteva demersuri pentru

a asigura susținerea financiară pentru conducta de gaze Nabucco și pentru o politică energetică mai hotărâtă în Asia Centrală. De aceea, sper că rețeaua nordică de gazoducte va fi ștearsă de pe lista de priorități a Comisiei Europene, întrucât dacă nu se pot lua aceste măsuri, iarna viitoare vom avea aceleași probleme ca și acum.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Doamnă președinte, credibilitatea Europei este pusă în pericol în ceea ce privește problema energiei. Vă mulțumesc, domnule Barroso, pentru cuvintele dumneavoastră deosebit de clare din această dimineață.

Este incredibil tot acest circ din ultimele două, trei, patru, cinci zile deja cu aceste companii, Gazprom și Naftogaz! De acum înainte va trebui să spunem: „Domnilor, de ajuns!” Pentru a face acest lucru trebuie să acționăm împreună. Vă mulțumesc pentru buna coordonare! Poate cineva dintre dumneavoastră să îmi explice scopul acestor vizite ale prim-miniștrilor slovac și bulgar la Moscova? Acest lucru demonstrează deja Gazpromului că nu suntem uniți. Explicați-mi scopul acestor două vizite!

Ca să trecem mai departe, rolul Comisiei este unul major: trebuie să stabilim planuri de urgență în ceea ce privește situația gazelor. Primul lucru pe care trebuie să îl facem este să modificăm Directiva pentru securitatea aprovizionării gazelor. În caz contrar, Comisia Europeană nu va avea destulă putere politică pentru a acționa. Este nevoie de o coordonare europeană. În al doilea rând, avem nevoie de un plan de urgență „de infrastructură a gazelor pentru Europa Centrală și de Est” cu banii pe care îi avem.

În al treilea rând, trebuie să combinăm relansarea economică a Europei cu un plan major de investiții în energie. Principala prioritate o constituie construcțiile din Europa de Est. Este scandalos să vezi o proporție atât de mică a Fondurilor Structurale investite în lucruri folositoare! În loc să construim stadioane pentru campionatele europene aș prefera să investim în cetățenii noștri - în clădiri, rețele de încălzire și energii regenerabile.

Observația mea finală face referire la faptul că suntem mai dependenți de energia nucleară decât de gaze. Importăm 99% din combustibilii nucleari! Haideți să nu mai facem o legătură între energia nucleară și independență! Doamnă Koch-Mehin, mi se pare ridicol să menționați acest lucru!

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – (CS) Domnule prim-ministru, doamnelor și domnilor, sunt cât se poate de sigur că nimeni din această sală nu invidiază președinția cehă și împrejurările în care și-a asumat conducerea Comunității Europene. Domnule prim-ministru, unul dintre sloganurile proclamate de dumneavoastră pentru președinție este o Europă fără bariere. Acest slogan poate fi interpretat în mai multe feluri, în funcție de experiența politică și personală a fiecăruia. Personal sunt de părere că s-ar traduce doar ca o relaxare viitoare a mecanismelor financiare și a celor de piață; o văd, mai degrabă, ca pe o provocare de a perfecționa lucrurile de care Europa are dreptul să fie mândră, adică modelul social european. Nu mă gândesc aici doar la probabilitatea de a elimina constrângeri fără sens sau la șanse de angajare. Văd această oportunitate ca pe o posibilitate de a da forței de muncă mobile garanții credibile pentru un tratament egal. Acest lucru poate include, de exemplu, creșteri pozitive în ceea ce privește problema nerezolvată a îngrijirii medicale în zonele transfrontaliere în timpul președinției cehi.

Dacă e să avem o Europă fără bariere, ar fi bine să începem prin a nu crea unele noi. Europa nu se limitează doar la Comunitatea Europeană; Europa îi include și pe vecinii noștri, care îi aparțin nu numai din punct de vedere geografic, dar și istoric. Aș dori să aflu părerea dumneavoastră cu privire la acest subiect, cât și strategia pe care o va aplica președinția de-a lungul granițelor Uniunii Europene pentru vecinii noștri. Mă gândesc în special la Serbia și la problema delicată a Kosovo-ului și, de asemenea, în mod deosebit, la Moldova, care a făcut mulți pași spre o relație mai strânsă cu Comunitatea Europeană. În opinia mea, oprirea creării unor bariere atrage după sine o politică principială, însă europeană în ceea ce privește Rusia și China. Trebuie să căutăm să avem o relație echilibrată și cu aceste țări, în special acolo unde există interese europene.

O Europă fără bariere înseamnă și că trebuie să acordăm mai multă atenție faptului că pe teritoriul UE trăiesc numeroase minorități. Aici includem și acea minoritate despre care evităm să vorbim în cadrul acestui Parlament, și anume rezidenții resortisanți din unele state ale Uniunii Europene. Soluția pentru abordarea acestor probleme ține, *inter alia*, de introducerea unei noi politici. Cu alte cuvinte, eliminarea politicii standardelor duble. Ați spus că libertatea și luarea deciziilor au o importanță fundamentală. Dați-le cetățenilor din țările voastre posibilitatea de a hotărî printr-un referendum cu privire la Tratatul de la Lisabona și instalarea radarelor SUA. Acest lucru va confirma sinceritatea spuselor dumneavoastră.

Philippe de Villiers (IND/DEM). – (FR) Doamnă președintă, în numele Grupului pentru Independență și Democrație din care fac parte, aș dori să salut respectuos președinția cehă. Doresc să fac acest lucru exprimându-mi considerația, deoarece cetățenii cehi au trecut prin niște încercări dificile și pot înțelege mai

bine decât noi, ceilalți, valoarea și semnificația cuvântului libertate. De asemenea, doresc să le urez bun venit, exprimând, astfel, speranțele noastre în acțiunile lor viitoare. Domnule Topolánek, domnule Klaus, pentru noi reprezentați două speranțe: ascultarea vocii poporului, adică asigurarea că referendumul cu privire la Tratatul de la Lisabona este respectat pe întreg teritoriul Europei și redarea libertății poporului pentru a-l elibera astfel de birocrăția de la Bruxelles care ne sufocă. Astăzi, din ce în ce mai mulți dintre noi, cetățeni ai Europei, nu împărtășesc opinia celor de la Bruxelles.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Doamnă președintă, deoarece am numai un minut la dispoziție pentru a vorbi, nu pot decât să pledez pentru ca președinția cehă să ne ajute să ne asigurăm că instituțiile europene respectă democrația. În democrație, cetățenii sunt cei care hotărăsc. Așa cum se întâmplă în țările în care oamenii li se permite să spună ceea ce cred - în Franța, Olanda și Irlanda - Tratatul de la Lisabona, cunoscut și sub denumirea de Constituția Europeană, a fost încredințat coșului de gunoi. Sper că noua președinție va fi cu adevărat de partea cetățenilor și a libertății și nu, așa cum ne-am obișnuit de la majoritatea președințiilor anterioare, de partea aroganților înalți funcționari europeni.

Există însă și problema Turciei. Majoritatea europenilor se opun aderării unei țări ne-europene la Uniune. Totuși, și în acest dosar, eurocrații își impun propria voință și va trebui să ajutăm președinția cehă. Dat fiind faptul că Republica Cehă a scăpat de dictatură cu puțin timp în urmă, președinția voastră poate deveni un far călăuzitor către democrație și libertate în următoarele șase luni dacă îndrăzniți să vă opuneți dorințelor acestei elite a UE.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Doamnă președintă, îi urez bun venit domnului prim-ministru Topolánek în Parlamentul European și știu din discuțiile pe care le-am purtat în trecut că Europa se află pe mâini bune în următoarele șase luni. Este un moment istoric pentru Republica Cehă, în care ați adus aptitudinile voastre politice obișnuite.

Programul președinției cehă a stabilit niște priorități importante: cei trei E de la energie, îmbunătățire economică și rolul Europei în lume. La începutul președinției v-ați confruntat cu adevărate provocări. Ați fost la Moscova și la Kiev și vă străduiți să restabiliți fluxul de gaze naturale către țările europene. Până în prezent, ați demonstrat calități diplomatice extraordinare în relația cu Rusia și Ucraina, însă este necesar ca Guvernul rus să înțeleagă faptul că afacerile în lumea modernă nu se fac prin constrângerea națiunilor la răscumpărare. Până în prezent, ați deschis drumul pentru UE și vă felicit pentru acest lucru, cât și pentru încercarea de a rezolva criza actuală din Orientul Mijlociu, în sensul unei încetări credibile a focului, fapt ce va conduce la negocieri de pace.

Criza economică rămâne încă o problemă pe agenda voastră. Sunteți adepții unor măsuri raționale pentru a garanta rezolvarea chestiunii încetinirii economice. Ați avut un punct de vedere clar cu privire la importanța măsurii ca Europa și statele membre să nu vină cu reguli noi și greu de aplicat la nivel european sau național. Ați adus în discuție mobilizarea acelor țări care vă împărtășesc perspectivele economice de a se opune protecționismului. Ceea ce trebuie să facem este să ne asigurăm că orice schimbări de reglementare sunt proporționale și raționale.

În cele din urmă, peste o săptămână vom avea un nou președinte al SUA la Casa Albă. Știu că ne putem baza pe dumneavoastră, domnule prim-ministru, că veți stabili o bună relație de lucru cu președintele ales, Obama. Știu că îmi împărtășiți punctul de vedere conform căruia viitorul alianței transatlantice este vital pentru securitatea și prosperitatea noastră. Vă doresc mult succes. Ca să îl citez pe Winston Churchill în ultimul său discurs grandios din Camera Comunelor: „Nu vă dați la o parte; nu vă dați bătut niciodată; nu vă pierdeți speranța”. Mult noroc!

Kristian Vigenin (PSE). - Doamnă președintă, trebuie să recunoaștem că președinția cehă a avut parte de un început deosebit de dificil. Înfruntarea crizei economice, operațiunile militare violente din Israel și cea mai mare criză de resurse de gaze din Europa.

Activitatea dumneavoastră va deveni chiar și mai dificilă odată cu creșterea tensiunilor politice legate de campania de alegeri europene. Finalul președinției va fi marcat de alegerea a 532 de noi deputați în Parlamentul European. Subliniez această cifră deoarece nu este cea prevăzută în Tratatul de la Lisabona. Cred că ratificarea tratatului și intrarea sa în vigoare ar trebui să se afle printre prioritățile agendei dumneavoastră atât pe plan național, cât și european.

Poate credeți că ați avut ghinion să conduceți UE în asemenea circumstanțe, însă fiecare criză reprezintă în egală măsură o șansă. Folosiți aceste șanse! Faceți UE mai activă, mai vizibilă și mai credibilă în Orientul Mijlociu! Încercați să dezvoltați o politică a UE mai responsabilă în ceea ce privește resursele energetice!

Întreprindeți mai mult pentru a reda locul meritat economiei europene, asigurând în același timp, stabilitatea locurilor de muncă! Domnule Topolánek, aş dori să văd reuşind încă o preşedinţie asigurată de un stat membru nou. Aceasta este responsabilitatea dumneavoastră anume. Aceasta va dovedi că nou veniţii sunt capabili nu doar să urmeze modele, ci şi să conducă.

Principala cerinţă pentru succes este reconcilierea tuturor celor 27 de state membre şi unirea acestora în ceea ce priveşte politicile şi acţiunile. Acest lucru nu va fi posibil fără unitate în propria dumneavoastră ţară. Mesajele contradictorii dinspre diferite instituţii cehe vă distrug şansele de succes, aşa încât vă rog să faceţi tot posibilul să puneţi embargo pe toate jocurile politice interne. Acest lucru nu este uşor de realizat într-un context pre-electoral, însă Slovenia poate reprezenta un exemplu de urmat. A doua cerinţă este unificarea principalelor partide politice din acest Parlament. Timp de şase luni, trebuie să uitaţi de propria apartenenţă politică şi să aveţi un dialog extins. Acest lucru trebuie învăţat din perioada în care Franţa a deţinut preşedinţia.

În cele din urmă aş dori să atrag atenţia asupra creşterii extremismului, antisemitismului şi xenofobiei în Europa. Şi Republica Cehă este afectată de această tendinţă. Vă rog să includeţi această problemă printre priorităţi pe agenda dumneavoastră, în special în vederea viitoarelor alegeri europene. Vă doresc mult succes.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). - Doamnă preşedintă, aş dori să mulţumesc Preşedintelui în exerciţiu al Consiliului pentru că se află aici astăzi, cu noi, pentru a schiţa programul preşedinţiei cehe. Cu toate acestea, doresc să atrag atenţia asupra câtorva probleme care sper că pot fi abordate în perioada preşedinţiei dumneavoastră

Mai întâi, mottoul ales de dumneavoastră este „o Europă fără bariere”. Sunt de acord cu principiul acestui motto. Ar trebui să fie adevărat, în special pentru cetăţenii europeni care au dreptul de a circula şi de a locui oriunde doresc în UE. Sunt raportor privind punerea în aplicare a Directivei liberei circulaţii. Din păcate, se pare că mottoul dumneavoastră este ameninţat de autorităţile naţionale. Comisia a prezentat recent un raport dezamăgitor privind punerea în aplicare a acestei directive. Dată fiind transpunerea incorectă a directivei de către statele membre, sper că veţi acorda mai multă atenţie acestei probleme decât se precizează în programul dumneavoastră pentru spaţiul de libertate şi securitate.

În al doilea rând, pe lângă câteva probleme descurajante cu care va trebui să vă confrunţaţi în perioada în care veţi deţine preşedinţia - cum ar fi criza financiară globală continuă şi îngrijorările cu privire la securitatea energetică - veţi avea, de asemenea, şi o povară legislativă considerabilă. De aceea, sper că veţi face uz de toate metodele necesare pentru a încheia în mod corect numeroasele rapoarte nerezolvate înainte de finalul mandatului parlamentar. În special, există aşteptări pentru cetăţenii europeni cu privire la reducerea tarifelor pentru apeluri vocale, SMS-uri şi traficul de date în roaming. Sper că veţi onora angajamentul de a ajunge la un acord în primă lectură cu privire la raportul meu Roaming II. Vă mulţumesc şi vă doresc mult succes pe perioada cât veţi deţine preşedinţia.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Doamnă preşedintă, doamnelor şi domnilor, urez bun venit preşedinţiei cehe şi sper că va reuşi să realizeze trecerea Europei de la persiflările inutile de la Bruxelles la acţiuni de combatere a ruşinosului trafic uman al celor care migrează ilegal din ţările mediteraneene.

Domnule ministru Maroni, la o întâlnire recentă a miniştrilor de interne din Cipru, Grecia, Italia şi Malta, s-a dat, în sfârşit, un semnal de alarmă Europei. A venit timpul ca Europa să îşi dea seama de gravitatea situaţiei din ţările mediteraneene: se face trafic ilegal de imigranţi şi droguri din Africa şi Asia. Preşedinţia cehă trebuie să ia în considerare nevoia urgentă de a lua măsuri specifice care să mandateze miniştrii de interne să încheie acorduri de readmisie cu ţările care nu fac parte din UE, de unde provin aceşti imigranţi ilegali.

Trebuie să întărim acţiunea demarată de Frontex, care ar trebui totuşi să fie coordonată cu instrumente şi resurse adecvate, iar Europa trebuie să îşi dea seama că o astfel de acţiune va fi eficientă doar dacă este însoţită de politici de readmisie a imigranţilor ilegali şi politici de fonduri pentru ţări ca cea din care vin eu, care trebuie să primească imigranţi ilegali. Domnule preşedinte în exerciţiu al Consiliului, mergeţi în Lampedusa să vedeţi cât de gravă este problema! Devenim centrul de combatere a traficului de droguri în ţările mediteraneene - o ruşine care trebuie eliminată. Mergeţi în Lampedusa în calitate de politician şi întoarceţi-vă în calitate de turist, în cea mai frumoasă insulă din Mediterana!

(Aplauze)

Milan Horáček (Verts/ALE). -(DE) Doamnă preşedintă, domnule Barroso, domnule Topolánek, doresc să urez bun venit preşedinţiei cehe! În calitate de cetăţean al oraşului Praga ales în Parlamentul European ca membru german al Grupului Verzilor/Aliaţa Liberă Europeană, sunt deosebit de încântat de faptul că

Republica Cehă va deține președinția Consiliului în următoarele șase luni. Acum mai mult de 40 de ani, după ocuparea Cehoslovaciei, am fost exilat politic în Germania. Încă mă mai mir că acum suntem liberi să ne îndreptăm către dezvoltarea unei democrații și către respectarea drepturilor omului în Republica Cehă și în Europa Centrală.

Dezvoltarea politică, economică și de mediu actuală reprezintă o provocare importantă pentru orice președinție de Consiliu - însă cred că aceasta va învinge. Aș dori să urez tuturor, nu doar Republicii Cehe, toate cele bune pe perioada acestei președinții.

(Aplauze)

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Domnule Președinte al Comisiei, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, prioritățile președinției dumneavoastră includ următoarele: pentru ca Uniunea Europeană să ia acțiune pe plan internațional, trebuie să aibă o strânsă cooperare strategică cu NATO în ceea ce privește securitatea și să își dezvolte propria capacitate de apărare pentru a veni în sprijinul acesteia.

Cetățenii se întreabă cine amenință Uniunea Europeană până într-atât încât să trebuiască să colaboreze cu NATO în ceea ce privește securitatea? Dimpotrivă, o amenințare vizibilă pentru Uniunea Europeană este strategia de război aplicată de Israel pe care Uniunea Europeană nu a condamnat-o în mod fățiș și pentru care nu s-au impus sancțiuni, așa cum s-a întâmplat în alte cazuri.

Mai departe, spuneți că doriți o economie fără granițe, că trebuie evitate reglementările excesive și că trebuie evitată creșterea nivelului protecționismului. Noi, Uniunea Europeană, am învățat aceste lecții din criza economică? Nu există protecție pentru cei slabi și pentru specularea pieței? De aceea, nu este deloc surprinzător faptul că cetățenii își pierd răbdarea în ceea ce privește politicile Uniunii Europene. Eurobarometrul, pe care îl ignorăm mereu, ne spune aproape același lucru.

Ceea ce este de actualitate astăzi și ceea ce accentuează demonstrațiile în masă este nevoia unei politici de pace, și nu neutralitate complicitară. Reacțiile și protestele de fond sunt dovada clară a nevoii de justiție și control politic al pieței și prețului mărfurilor care vor permite fiecărui stat să își exercite rolul social pe care i-l alocă cetățenii săi fără delimitările dogmatice ale Pactului de Stabilitate.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Domnule Președinte, vreau să îi urez bun venit Președintelui în exercițiu al Consiliului, să îi doresc toate cele bune pe perioada președinției sale și să urez, de asemenea, toate cele bune și poporului său.

În calitate de deputat irlandez, doresc să mulțumesc Guvernului și poporului ceh. Când cetățenii din țara mea au votat printr-un referendum respingerea Tratatului de la Lisabona, doar reprezentanța Cehiei a afirmat că respectă votul acestora. Într-un mediu în care voturile francezilor, olandezilor și ale irlandezilor nu sunt respectate - și în care oamenilor nu le este permis să voteze - această atitudine a fost binevenită.

Respectul este o atitudine valoroasă și necesară. În Europa ne confruntăm cu multe crize. Ați prezentat în mod clar un program ambițios care să le facă față. Pentru un astfel de program trebuie ca între statele membre să existe respect. Este, de asemenea, nevoie de respect față de cetățenii acelor state membre pentru a putea spera la reușită.

Sunt impresionat de respectul pe care l-ați arătat cetățenilor din țara dumneavoastră, acceptând faptul că aceștia, la fel ca și cetățenii irlandezi, ar respinge cel mai probabil și ei Tratatul de la Lisabona dacă li s-ar da această posibilitate. Astfel de respect este un semn bun pentru perioada în care veți deține președinția Europei, cât și pentru Europa.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, este posibil să nu vă fi așteptat la o astfel de primire prietenoasă și caldă în Parlamentul European, domnule Topolánek - însă președinția cehă a Consiliului este un eveniment istoric. În cariera mea politică am fost martorul a două evenimente de răscruce: primul a fost reunificarea germană, iar cel de-al doilea reunificarea Europei după două războaie civile europene sângeroase în ultimul secol. Faptul că Republica Cehă deține astăzi președinția în Parlamentul European este o reflectare a incredibilelor schimbări istorice la care am fost martori și pentru care ne putem considera recunoscători. Vă asigur de susținerea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, fără niciun fel de rezervă sau scepticism.

Ați deschis așa cum trebuie discuțiile cu Charles al IV-lea, care nu numai că a fost unul dintre primii arhitecți ai unei rețele de transport trans-european, dar și fondatorul uneia dintre cele mai vechi și prestigioase universități din Europa și astfel un exponent al universalității europene, care probabil că a lăsat cel puțin o

urmă asupra noastră, a europenilor, la fel de importantă precum tratatele pe care le-am încheiat. Lăsând la o parte remarca eurosceptică ocazională - cu care suntem obișnuiți din propria țară - vă puteți bucura de susținerea noastră. Noi, cei din PPE-DE, suntem niște europeni cât de poate de fideli - în privința asta nu există niciun fel de îndoială - însă, în mod sigur, datorită acestui lucru putem recunoaște momentele în care Europa merge în direcții greșite și putem ajuta la îndreptarea acestora. Tratatul de la Lisabona este un instrument excelent pentru corectarea direcțiilor greșite spre care se îndreaptă Europa. Din acest motiv, doresc să îmi exprim aici speranța că, în calitate de Președinte al Consiliului veți contribui la intrarea în vigoare a acestui tratat și că țara al cărui cetățean sunteți îl va ratifica în curând.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, domnule Președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, doresc să urez același călduros bun venit președinției cehe ca și în 1991 când, în calitate de președinte al Parlamentului European, m-am adresat Senatului Cehoslovaciei de atunci pentru a-i invita să ni se alăture. Părerea mea este că minunata generație de cetățeni cehi și slovaci este reprezentată de o persoană respectată în Europa și în întreaga lume. Bineînțeles, aici mă refer la președintele Václav Havel.

Am două comentarii și întrebări pentru domnul Președinte în exercițiu al Consiliului. Ați hotărât - și mă bucur că se vorbește despre o Europa a regulilor - să subordonați ratificarea Tratatului de la Lisabona ratificării scutului de apărare antirachetă. Mulți dintre noi sunt de părere că nu acesta este modul de a merge mai departe, însă ați luat decizia de a vă subordona țara la ceva ce privește întreaga comunitate. Cu toate acestea, există un lucru care nu poate fi ignorat, și anume faptul că disputa gazelor este un conflict politic. În opinia mea, vă va fi foarte greu să aveți o politică în privința estului în această situație. De asemenea, nu pot înțelege de ce, știind că cehii sunt un popor mândru de suveranitatea și independența lor, puteți subordona ceea ce trebuie să hotărască ei la ceea ce trebuie să hotărască cetățenii irlandezi.

În al doilea rând, domnule Președinte în funcție al Consiliului, nu ați menționat problema monedei euro. Ieri, aici s-a sărbătorit cea de-a zecea aniversare a monedei Euro și adoptarea acesteia de către țara dumneavoastră, soră, Slovacia. Ce veți face pentru a apăra moneda euro în timpul președinției cehe?

Lena Ek (ALDE). (SV) Doamnă președintă, domnule Topolánek, domnule Barroso, într-adevăr, ne aflăm în mijlocul a două crize: o criză climatică și una financiară. Acestora, le-am putea adăuga și criza energetică. Prin urmare, este important să fim vigilenți. Întrebarea mea pentru domnul prim-ministru Topolánek este următoarea: poate garanta Republica Cehă că programele de urgență pentru criza economică vor reuși să rezolve și criza climatică?

La urma urmei, aici avem șansa de a ne ajuta cetățenii pentru le asigura atât un climat mai bun, cât și noi locuri de muncă și de a sprijini afacerile mici. Istoria ne-a arătat că fiecare criză financiară este urmată de o schimbare tehnologică. Ca urmare a investițiilor în noile tehnologii verzi, cum ar fi sisteme de încălzire locală, biocombustibili, încălzire și energie combinate, case cu consum redus de energie, panouri solare, grile inteligente și altele, putem beneficia de adaptările necesare pentru a face față pericolului climatic și pentru a crea un salt economic de care Europa și lumea are nevoie. Investițiile în tehnologiile inteligente de climă și, în același timp, aplicarea acestora vor stabili și ele situația politicii de securitate în relația cu Rusia.

Cei care s-au opus pachetului energetic și unei politici energetice comune europene de ansamblu poate vor înțelege poate, acum, de ce ne zbatem atât de mult pentru ca vocea UE privind aceste probleme să fie una singură. În orice caz, cetățenii europeni care au suportat frigul știu ce e de făcut. Nu ne putem permite o situație similară crizei din Orientul Mijlociu, când trei sau patru delegații europene se aglomerau în jurul celorlalte.

Prin urmare, urez bun venit președinției cehe și colaborării strânse cu Suedia, următoarea țară care va deține președinția UE și vă doresc mult noroc.

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). - (LV) Dragi colegi deputați, domnule Barroso, domnule Topolánek, aș dori să-mi exprim aprecierea față de guvernul ceh pentru hotărârea de a continua evaluarea aspectelor politice, morale și juridice privind crimele regimului comunist, acțiune inițiată sub președinția Sloveniei. Consecințele crimelor comise în era comunistă sunt o cicatrice respingătoare pe fața Europei. Cu toate acestea, sub influența *realpolitik*, politicienii europeni încă se mai prefac că nu o observă. Acest lucru demonstrează că Europa nu are suficient respect de sine în fața ideologiei autoritare rusești. Din păcate, atâta timp cât actele nazismului sunt recunoscute ca și crime împotriva umanității, în timp ce crimele regimului comunist din URSS sunt scuzate, trebuie să recunoaștem că atât Europa, cât și adevărul său istoric sunt împărțite în două jumătăți: estică și vestică. Aprovizionarea Ucrainei cu gaze este întreruptă și tancurile rusești invadează Georgia. De

multă vreme valorile comune ale Europei nu mai sunt decât un vis. Solicit președinției cehă să ducă la îndeplinire hotărârea exprimată în declarația de la Praga.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Doamnă președintă, aceasta este prima președinție a unei foste țări din blocul sovietic și vă ținem pumnii, domnule prim-ministru, pentru a fi o președinție de primă clasă.

Ați inaugurat președinția pe fondul unei climat politic fierbinte și al rafalelor reci din criza energetică. Aș dori să vă felicit, domnule prim-ministru Topolánek, pentru modul rapid în care ați intervenit și v-ați angajat în a găsi o soluție la criza gazelor și pentru rolul de mediator pe care vi l-ați asumat între Rusia și Ucraina.

Pentru două dintre cele trei priorități principale ale președinției cehă – domeniul energetic și Parteneriatul Estic – este nevoie de gaze. Acesta este punctul de răscruce al ambelor priorități. Trebuie să găsiți imediat o soluție de solidaritate urgentă. Trebuie să realizați deblocarea livrărilor de gaze către 18 state membre ai căror cetățeni și industrii sunt afectate. Ulterior, trebuie găsită o soluție durabilă, sustenabilă și sistemică pe termen mai lung. Avem nevoie de o strategie de ansamblu și decisivă.

De asemenea, agreez prioritatea pe care ați acordat-o Parteneriatului Estic, ceea ce ne-ar putea furniza cadrul adecvat pentru o mai bună cooperare cu partenerii noștri din est, aflați atât de aproape de granițele noastre. Parlamentul European va completa acest cadru cu propria lui dimensiune prin construirea unei adunări interparlamentare, numită EURONEST. Acest parteneriat va contribui la prevenirea altor crize similare celei din prezent.

Sunt încrezător că președinția cehă, care se confruntă cu vremuri atât de dificile și cu gestionarea crizei, va fi capabilă să ne satisfacă așteptările și că în șase luni vom avea mai puține bariere și o Europă puternică și mai sigură, așa cum spune și sloganul dumneavoastră:

(CS) Pentru o Europă mai bună! Vă doresc mult succes!

Jo Leinen (PSE). – (DE) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, „o Europă fără bariere” este un motto bun care exprimă chiar esența ideii europene – apropierea între oameni. Însă sper, de asemenea, că vor fi sparte barierele din gândirea anumitor oameni care încă mai au rezerve politice, dacă nu chiar ideologice despre Uniunea Europeană și care nu agreează dezvoltarea continuă a acesteia după cum a fost prevăzut în Tratatul de la Lisabona. Încă mai este mult de lucru din acest punct de vedere și în țara dumneavoastră.

Tratatul de Reformă este esențial. Cum veți realiza politica energetică fără bazele puse în acest sens prin Tratatul de la Lisabona? Va fi imposibil. Multe alte domenii ale politicii pot fi abordate din același unghi. Este complet inacceptabil să legăm ratificarea de alte probleme interne, întrucât acesta este un tratat comun și nu are nimic de-a face cu disputele politice interne – opoziția împotriva guvernului sau viceversa.

Europa este o comunitate de valori. Drepturile omului și supremația legii – cu lacune și în țara dumneavoastră – ocupă locul principal. Aș dori să profit de această ocazie menționând cazul doctorului Yekta Uzunoglu, care a luptat timp de 14 ani pentru dreptate și pentru a primi despăgubiri. Apelez la dumneavoastră pentru a ne oferi garanția că acest caz nefericit, pentru care Václav Havel a intrat deja în greva foamei, se va rezolva sub președinția dumneavoastră.

La sfârșitul președinției franceze a Consiliului, președintele Sarkozy a afirmat că ultimele șase luni l-au schimbat. Sper ca această experiență să vă schimbe și pe dumneavoastră și pe alți cetățeni din Republica Cehă.

Andrew Duff (ALDE). – Doamnă președintă, aș dori să adresez patru întrebări Președintelui în exercițiu al Consiliului.

Domnule Președinte, dacă, după cum ați afirmat, considerați Tratatul de la Lisabona mai rău decât Tratatul de la Nisa, de ce l-ați semnat?

În al doilea rând, ați putea confirma că Republica Cehă nu va fi tentată să urmeze exemplul irlandez și să încerce să rupă pachetul Lisabona?

În al treilea rând, nu vedeți o contradicție între venirea dumneavoastră aici și proclamarea legitimității Parlamentului și refuzul de a susține Tratatul care sporește atât de mult puterile Parlamentului?

În al patrulea rând, poate într-adevăr președinția cehă să aibă autoritate dacă tratatul nu va fi ratificat de Republica Cehă și până în moment ratificării?

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu, este paradoxal că această criză multiplă care s-a abătut asupra lumii, inclusiv asupra Europei, poate fi în același timp un bun aliat, întrucât cei care s-au obișnuit să arate tuturor cum se conduce o afacere sunt în principal atacați ca fiind responsabili de această criză. Ei sunt cei care au condus-o și ne-au atras și pe noi în ea.

Astăzi se pot observa semne de schimbare în declarația dumneavoastră și de aceea urez bun venit președinției cehe. Aș vrea să vă reamintesc de un fapt istoric care ar putea să vă fie util. În 1618, o misiune diplomatică habsburgică antipatică a sosit la Hradčany afișând un comportament extrem de arogant. Cehii i-au aruncat pe bună dreptate pe fereastră, într-un gest cunoscut sub numele de „defenestrare”. Aștept cu nerăbdare acum o astfel de defenestrare politică. Sper să aruncați toți consilierii necinstiți pe fereastra decenței și a bunului-simț și să reușiți să impulsionați afacerile europene. Asta așteaptă cetățenii europeni și nu veți reuși dacă le dați atenție acestor șarlatani.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în Europa trăim, ca întotdeauna, momente istorice importante și perioada de șase luni de președinție cehă este, cu siguranță, unul din ele.

Există multe probleme majore nerezolvate pentru care această președinție va trebui să găsească soluții: pentru Tratatul de la Lisabona, care necesită adoptarea finală, direcția a fost deja trasată, însă avem nevoie de un impuls pentru a fi siguri că procesul nu se prelungește dincolo de anul în curs. Grava criză economică mondială va continua să-și arate urmările și nu este nicio îndoială că vor fi semnificative în decursul acestui an. Trebuie să sperăm că președinția nu se va abate de la calea deja parcursă de președinția franceză, astfel încât următoarele întruniri G8, prezidate de Italia, să dea rezultate adaptate nevoilor Europei.

Europa se confruntă cu o problemă serioasă sub aspectul rezervelor de energie: este un fapt decisiv și care pare greu de rezolvat. Soluțiile însă nu vor întârzia să apară; în orice caz, viitorul ar trebui să fie garantat ținând cont de dependența multor state, inclusiv al meu, de aceste rezerve.

Situația din Fâșia Gaza nu mai poate fi tolerată. Nu ar trebui negociat cu teroriștii, însă atacurile asupra poporului israelit trebuie să înceteze odată pentru totdeauna și nu trebuie să mai tolerăm moartea civililor nevinovați în prima linie a unui război absurd și, din păcate, permanent.

Imigrarea trebuie rezolvată la nivel european și se impune acordarea unei atenții sporite situației anumitor state, inclusiv Italia și Malta, care se confruntă cu probleme serioase sub acest aspect. Problema Ciprului trebuie abordată cât mai repede pentru a decide odată pentru totdeauna asupra relațiilor dintre Grecia și Turcia și a celor dintre Europa și Turcia care încă așteaptă aderarea.

În cele din urmă, domnule Topolánek, sper să vă văd mereu prezent în această Cameră; vă doresc succes în activitatea dumneavoastră și vă felicit că încă sunteți alături de noi după primul dumneavoastră răspuns. Președințiile anterioare nu prea ne-au obișnuit cu acest lucru. Vă mulțumim; este un semn bun.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Doamnă președintă, domnule Președinte în funcție al Consiliului, am aflat de la istoricii dumneavoastră cehi motivul pentru care nu ați ratificat Tratatul de la Lisabona: ei vorbesc de fapt de magia cifrei 8, ca de exemplu în 2008. Se spune că această cifră v-a marcat istoria: în 1918 s-a înființat Cehoslovacia și în 1348, Praga. Aceștia amintesc patruzeci și ceva de exemple și, în special, trei recente și dureroase: anul 1938, când Franța și Marea Britanie v-au abandonat; 1948, când ați fost despărțiți printr-o lovitură de stat; și 1968, când tancurile sovietice v-au invadat țara. Astfel, înțeleg că ați sărit anul 2008, întrucât v-ați gândit că ratificarea tratatului în acel an ar fi fost suspectă, cu atât mai mult cu cât unii au comparat suveranitatea limitată a lui Brezhnev cu tratatul. În ciuda tuturor defectelor și a trecutului lui, tovarășul Barroso, care este prezent aici, nu este Brezhnev!

(Râsete)

Facem parte dintr-un proiect caracterizat de o suveranitate împărțită și voluntară. Tratatul de la Lisabona este doar un anumit moment al acestei istorii; doar o etapă. Vă rog: anul 2008 s-a încheiat, ratificați în 2009!

(Aplauze)

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). (LT) Republica Cehă preia președinția Uniunii Europene într-un moment de dezbateri privind modul în care ar trebui transformată economia și dacă viitorul model al Uniunii Europene va fi mai orientat către social sau mai liberal. Uneori acest lucru este asemănat chiar cu un conflict între Vechea și Noua Europă, dar cred că cehii vor găsi un consens, întrucât între aceste două concepții diferența nu este majoră. Uniunea lor este influențată de globalizare și de mediul economic multicultural încă în

dezvoltare. Conceptul de „economie de piață” este înțeles foarte diferit de oameni diferiți și acesta este un factor de tip comportamental. Țările din blocul post-sovietic înțeleg perfect că existența instituțiilor de piață și a legilor nu înseamnă neapărat o piață prosperă. Acestea trebuie să se plieze pe mentalitatea și așteptările oamenilor. Deși uneori încercăm să subliniem acele diferențe între modelele economice pentru câștigul politic dintr-o perspectivă politică pe termen lung, amânând reforma politicii economice, având în vedere mediul economic multilingvist și multicultural în schimbare, acest lucru va ajuta grupurile populiste radicale să vină la putere și va duce la instabilitate politică și regres economic pe termen lung.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule Președinte în funcție al Consiliului, doamnelor și domnilor, aș dori să felicit președinția cehă a Consiliului pentru primirea funcției. Aceasta este prima președinție a Consiliului condusă de un fost stat membru al Pactului de la Varșovia și astfel de o importanță simbolică, după cum foarte bine a spus domnul Nassauer.

Negocierile pe tema gazelor și activitățile Președintelui în exercițiu Schwarzenberg în Orientul Mijlociu și multe alte exemple demonstrează că președinția cehă a Consiliului este bine pregătită pentru ceea ce o așteaptă. Astfel, după părerea mea, o importanță deosebită o au așteptările pozitive pentru ceea ce a fost numit conceptul strategic al securității energetice. Acest exemplu, în special, arată clar că există multe domenii în care statele-națiune nu mai sunt capabile să protejeze singure interesele cetățenilor lor și doar o abordare comună europeană va reuși acest lucru.

Cu toate acestea, domnule Președinte în exercițiu, doar Tratatul de la Lisabona ne conferă această competență în problemele legate de energie și securitate energetică. Activitățile noastre din prezent sunt de coordonare și nu de constrângere. În cazul multor dintre provocările cărora trebuie să le facem față, nu vom reuși fără mobilul acțiunii oferit de Tratatul de la Lisabona – o democratizare mai extinsă, și anume consolidarea drepturilor Parlamentului European și ale parlamentelor naționale. Presupun, prin urmare, că s-a produs o greșală în interpretarea germană când ați spus că Tratatul de la Nisa poate fi mai bun decât cel de la Lisabona. Încă ați mai avea timp să corectați varianta germană. De aceea trebuie să găsim o ocazie să clarificăm faptul că nu putem îmbunătăți modul de a depăși provocările comune în majoritatea domeniilor decât cu ajutorul Tratatului de la Lisabona. Vă mulțumesc foarte mult!

Edite Estrela (PSE). – (PT) Domnule Președinte în exercițiu, ați vorbit despre o Europă a regulilor. De fapt, ați vorbit foarte mult despre reguli. Acum, una dintre regulile democrației este îndeplinirea obligațiilor asumate. V-ați angajat să ratificați Tratatul de la Lisabona până la sfârșitul lui 2008. Nu a fost așa și acesta nu a fost un lucru bun. De aceea vă întreb: când va ratifica Republica Cehă Tratatul de la Lisabona?

Ați vorbit, de asemenea, de încrederea de sine. Mi s-a părut că sună arogant. Guvernul ceh, inclusiv președintele acestuia, are dreptul să spună și să facă ce dorește, dar nu poate uita că aparține Uniunii Europene și că acum vorbește în numele a aproape 500 de milioane de cetățeni și a 27 de state membre.

De aceea, nu puteți ignora faptul că 25 de state membre au ratificat deja Tratatul de la Lisabona și că Irlanda a planificat deja un al doilea referendum. Din fericire, sondajele arată o majoritate de „da”. Irlandezii și-au dat seama că, în special în acest mediu internațional dificil, faptul că aparțin Uniunii Europene și zonei euro i-a protejat de probleme și mai mari.

Acum Republica Cehă trebuie să declare când va ratifica Tratatul de la Lisabona. După cum a afirmat și președintele grupului din care fac parte, Martin Schulz, într-un moment în care Europa se confruntă cu provocări fără precedent, aceasta trebuie să vorbească într-un singur glas. Iar acum acest lucru nu va fi posibil decât prin Tratatul de la Lisabona!

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Doamnă Președintă, domnule Topolánek, doamnelor și domnilor, ați vorbit despre Parteneriatul Estic, domnule Topolánek. Parteneriatul este o invenție recentă a Uniunii Europene, care nu a existat în Europa dorită de părinții fondatori ai Manifestului Ventotene sau în Europa primelor perioade de după cel de-al doilea război mondial. Acea Europă a oferit vecinilor săi, inclusiv celor din Europa Centrală și de Est, perspectiva aderării. Europa a fost un factor de pace nu pentru că a oferit vecinilor săi perspectiva parteneriatului, ci perspectiva de a deveni membru, de a face parte din UE.

Cu toate acestea, președinția franceză de dinaintea dumneavoastră a avut o poziție foarte clară în ceea ce privește barierele; din dorința de a defini granițele Europei, majoritatea am trântit ușa în nasul Turciei și am lăsat să se înțeleagă clar că Uniunea Europeană vrea să-și închidă frontierele. Ca rezultat, în jurul Uniunii Europene, unde acum câteva decenii exista o speranță pentru țări ca a dumneavoastră, astăzi există războaie și tensiuni în Orientul Mijlociu, Balcani, Caucaz, Ural și Maghreb.

Apelul pe care dorim să-l facem noi, Partidul Radical, către d-voastră, este să luați încă odată în considerare nevoia urgentă ca Statele Unite ale Europei să fie deschise către accesul la calitatea de membru, către membrii și nu către relațiile confuze de parteneriat. Acel parteneriat prevede excluderea celui mai important lucru: drepturile civile și politice ale cetățenilor din Europa și de la granițele acesteia.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Doamnă președintă, aș dori să-l felicit pe domnul Președinte în exercițiu pentru capacitatea deja demonstrată de a rezolva anumite probleme pe perioada cât a deținut președinția.

Mulți suedezi încă au impresia că Praga se află la est de Stockholm datorită moștenirii geografiei politice din ultimul secol. Este o impresie greșită și președinția dumneavoastră, domnule Președinte în exercițiu, va reda Republicii Cehe locul meritat pe hărțile noastre mentale – în mijlocul Europei, atât în istorie cât și în viitor.

Dați-mi voie să-mi exprim speranța că veți pregăti bine calea pentru președinția suedeză: în domeniul problemelor climatice și al competitivității, unde este foarte important să vă demonstrăm modul nostru deschis de abordare a problemelor economice, fără protecționism și cu dinamica unei economii deschise; și în domeniul problemelor energetice, unde veți avea un rol crucial, având în vedere poziția dumneavoastră foarte bună. Vremurile pe care le trăim accentuează nevoia de reformă și schimbare.

Cred că este corect să spun că solidaritatea și securitatea în ceea ce privește energia înseamnă reformarea și aprofundarea pieței energetice interne. Fără acest lucru, ne vom expune diverselor pericole și încercări de a fi divizați, fragmentați. Un scop ar fi acela de a garanta că nimeni nu poate controla rezervele și producția de gaze și electricitate, și nici distribuția; că vom avea o singură piață comună. Dacă acest lucru se va realiza în timpul președinției dumneavoastră, va fi un pas strategic înainte pentru care sper că vom putea cu toții să vă felicităm peste șase luni.

Maria Berger (PSE). - (DE) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, eu și câțiva colegi deputați prezenți astăzi aici am făcut parte din grupul de deputați în Parlamentul European din cadrul Comisiei Parlamentare Mixte care a militat în special pentru cauza aderării Cehiei în perioada de până în 2004. De aceea, având pentru prima dată ocazia de a ura bun venit președinției cehe, ziua de azi devine una importantă și pentru deputații PE din alte țări. Din punctul de vedere al unui deputat austriac în PE, aș putea adăuga că promovarea în Austria al aderării Republicii Cehe nu s-a bucurat întotdeauna de foarte multă popularitate. Astfel, ne aflăm cu siguranță printre cei care sprijinim în special președinția cehă și nu avem intenția să acordăm prea multă importanță problemelor de început – poziția inițială mai degrabă unilaterală privind conflictul din Gaza și opinia președintelui Cehiei, conform căreia standardele sociale și de mediu sunt prea înalte, au fost deja menționate. Din punctul de vedere al unui austriac, suntem în special ofenșați de reacția solidară față de planurile Slovaciei de a pune din nou în funcțiune centrala Bohunice, ceea ce ar fi o încălcare flagrantă a legislației actuale UE.

Remarcabilul filosof și scriitor Jiří Gruša a scris un „Manual de utilizare pentru Republica Cehă și Praga”, pe care îl recomand tuturor colegilor mei deputați drept o lectură agreabilă și extrem de amuzantă. Nu există încă un manual de utilizare pentru Europa în formă scrisă dar, dacă s-ar publica vreodată, toate președințiile noi vor fi sfătuite să nu refuze sprijinul acordat acestora în Parlament sau de guvernele statelor vecine.

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, Domnule Președinte în exercițiu, vă revine o responsabilitate specială. Președinția cehă a Consiliului a avut un start vijelios – instalarea sa în funcție a fost una provocatoare și a dat naștere la indignare – dar eforturile sale serioase de a reveni cu picioarele pe pământ și de a-și asuma răspunderea pentru întreaga Uniune s-au resimțit încă de dinainte. Se pare că s-a pregătit bine. Programul său conține prioritățile necesare; cu toate că, ulterior, va fi judecată pentru hotărârea, angajamentul personal și modul european de gândire cu care a fost implementată și pentru succesul obținut.

Președintele Comisiei, domnul Barroso, a afirmat că UE va fi supusă unui test în următoarele șase luni. Președinția cehă a Consiliului și Guvernul ceh sunt supuse testului de politică europeană. Aceste teste pot fi trecute doar dacă toți facem un efort comun. Din acest motiv, v-aș ruga să încetați jocul politicii interne împotriva politicii europene și de a mai încărca președinția Consiliului dumneavoastră cu probleme interne. Cetățenii trebuie să înțeleagă de la dumneavoastră că, în ceea ce privește problemele legate de conflictul gazelor, Gaza, acțiunile Slovaciei referitoare la centrala Bohunice și criza financiară, Tratatul de la Lisabona va consolida rolul dumneavoastră și vă va permite să-l duceți la bun sfârșit într-o mai bună armonie cu celelalte instituții europene.

Uniunea Europeană reprezintă o comunitate de valori și un sistem legislativ comun. Într-adevăr, avem reguli și oricine le încalcă, oricine nu își respectă promisiunile, demonstrează lipsă de solidaritate. În ciuda tuturor diferențelor, ne unește o comunitate de valori, un sistem comun de legi, obiectivele noastre politice.

De aceea, aş dori să fac următorul apel: nu vă ascundeţi în spatele Irlandei, veniţi în faţă, ratificaţi Tratatul de la Lisabona înainte de Ziua Europei din 2009, înainte de încheierea mandatului dumneavoastră la preşedinţia Consiliului. Vă vom judeca prin prisma faptelor voastre şi nu prin cea a comentariilor făcute de preşedintele vostru în Republica Cehă.

Gary Titley (PSE). – Doamnă preşedintă, mi s-a părut interesantă intervenţia domnului Preşedinte în exerciţiu al Consiliului când a afirmat că opoziţia încearcă să torpileze preşedinţia cehă întrucât, din perspectiva mea, preşedintele ceh reuşeşte de minune să facă acest lucru pe cont propriu.

Observ că preşedinţia cehă afirmă că face tot ce-i stă în putinţă în vederea extinderii Uniunii Europene şi acceptării Croaţiei. Dacă face tot ce-i stă în putinţă, de ce nu poate ratifica Tratatul de la Lisabona? La urma urmei preşedinţia cehă l-a aprobat şi prin urmare, ar trebui să-şi îndeplinească obligaţiile.

Trebuie să fim sinceri: nu este un start extraordinar pentru o preşedinţie. Preşedintele ceh descrie pachetul privind schimbările climatice drept un lux prostesc. Ministerul de finanţe din Cehia descrie planul de recuperare economică drept o reminiscenţă a erei comuniste. Avem o aşa-zisă artă de a face lucrurile – care a jignit pe toată lumea, dar în special pe bulgari – iar prima declaraţie privind criza din Gaza a trebuit să fie retrasă câteva ore mai târziu.

În acest moment, avem nevoie de spirit de conducere şi ceea ce am văzut până acum m-a învăţat că, cu cât mai repede vom avea un preşedinte permanent al Consiliului, cu atât mai bine, deoarece doar acţiunile europene coerente vor putea aduce Europei securitate, influenţă mondială şi relansare economică. Aşa că arătaţi-ne că ştiţi să conduceţi.

(Preşedintele întrerupe vorbitorul.)

Josef Zieleniec (PPE-DE). – (CS) Doamnă preşedintă, preşedinţia cehă merită recunoaştere pentru rolul său activ în soluţionarea conflictului privind reinnoirea resurselor de gaze din Cehia. Cu toate acestea, ar fi o mare greşală să dăm înapoi înainte de a aborda perspectivele pe termen lung ale acestei probleme.

Cauza clară a acestei situaţii sunt ambiţiile Rusiei de a-şi extinde sfera de influenţă în Ucraina şi mai departe în Europa Centrală. Scopul UE trebuie să fie, prin urmare, menţinerea Ucrainei pe ecranul radarului Uniunii. Şi totuşi acest lucru nu va fi posibil dacă Ucraina continuă să susţină tranzacţii netransparente şi să se agaţe de „preţurile vecine” care nu reflectă adevărata situaţie a pieţei şi prin care Ucraina rămâne dependentă din punct de vedere politic de Rusia.

Priorităţile preşedinţiei cehi includ securitatea energetică şi consolidarea Parteneriatului Estic. Un aspect esenţial al acestui parteneriat trebuie să fie sprijinirea Ucrainei în stabilirea cât mai repede posibil a preţului pieţei pentru energie, negociat în cadrul unor contracte pe termen lung.

Preşedinţia trebuie să exercite, de asemenea, o presiune reală asupra Kievului pentru a distruge structurile economice opace care subminează eforturile de reformare şi dezvoltare a unui stat legal. Doar prin presiuni externe puternice asupra acestora şi printr-o cooperare activă, Ucraina va putea renunţa la interesele sale pe termen scurt şi adesea personale în favoarea unei independenţe reale faţă de Rusia şi a unui stat legal fără corupţie prezentă în toate structurile. Dacă nu se realizează o curăţenie finală în Ucraina, nu ne putem aştepta ca UE să răspundă eficient politicii din ce în ce mai insistente a Rusiei pentru Europa Centrală şi de Est.

Momentul oportun pentru a stabili relaţii strânse de cooperare între UE şi Ucraina va fi imediat după înăbuşirea crizei gazelor. În cazul în care preşedinţia cehă, în numele UE, nu reuşeşte să pună presiuni reale asupra liderilor ucraineni, vom fi în curând martorii nu numai temperaturilor scăzute şi lipsei de gaz, cu consecinţe majore asupra economiilor statelor membre, dar mai presus de toate vom fi martorii unui schimb periculos de relaţii geopolitice în Europa Centrală şi de Est.

Proinsias De Rossa (PSE). – Doamnă preşedintă, asemenea tuturor din acest Parlament, urez bun venit preşedinţiei cehi. Cu toate că sunt uimit, domnule Preşedinte în exerciţiu, de comentariile dumneavoastră dezonorante făcute aici, în această dimineaţă, când aţi afirmat că Tratatul de la Lisabona este mai rău decât cel de la Nisa. Acest lucru nu numai că este neadevărat, dar conduce la disensiuni şi reprezintă o încălcare a încrederii. Ar trebui să vă gândiţi serios să vă retrageţi comentariile făcute astăzi, aici, cu privire la Tratatul de la Lisabona.

Avem nevoie de cea mai eficientă Uniune unită democratică pe care o poate oferi Tratatul de la Lisabona pentru a face faţă nenumăratelor probleme, dintre care oricare poate conduce la conflicte: securitatea energetică, schimbările climatice, criza economică şi financiară şi numeroasele războaie din diferite regiuni.

În calitate de Președinte în exercițiu, sarcina dumneavoastră este de a fi un intermediator și un conducător al Europei care să se bazeze pe valorile noastre comune de solidaritate – atât pe plan intern, cât și extern – o economie de piață socială, multilateralism și egalitate între bărbați și femei – și acest lucru include dreptul ambelor categorii de a-și împărți sarcina de părinte.

Domnule Președinte în exercițiu, trebuie să lăsați de-o parte opiniile dumneavoastră conservatoare și neo-liberale timp de șase luni, altfel în această perioadă vă veți afla constant în conflict cu acest Parlament. Este posibil ca Irlanda să organizeze în toamna acestui an un referendum pentru clarificarea Tratatului de la Lisabona. Voi încerca din răspunderi să asigur rezultate pozitive pentru Irlanda și Europa. Comentariile dumneavoastră făcute astăzi, aici, au transformat această sarcină într-una și mai dificilă. Dacă referendumul nu dă rezultate, domnule, mulțumirile vor lipsi din partea mării majorități a europenilor.

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu, domnule Președinte al Comisiei, aș dori să adresez mulțumiri speciale domnului Președinte în exercițiu pentru preluarea președinției și să vă felicit pentru două prime săptămâni dificile, dar reușite de exercitare a președinției. Vă înțeleg perfect când vă referiți la identitatea națională, o identitate pe care noi, țările aflate între estul și vestul Europei, am construit-o cu succes.

Aș dori să vă atrag atenția asupra unui subiect care cred ca va fi esențial în aceste șase luni: este vorba despre al treilea pachet energetic. Acest pachet presupune, în primul rând, o piață energetică comună, o forță comună la nivel european în vederea cooperării între regulatorii naționali, stabilirii legăturilor transfrontaliere și investițiilor mixte și, prin urmare, pachetul se referă la integrare – altfel spus, la solidaritate energetică și rezerve sigure de energie.

În al doilea rând, al treilea pachet energetic înseamnă, în același timp, liberalizare, o reglementare corectă a accesului la rețele, și anume, o piață competitivă care înseamnă costuri reduse, un mediu mai puțin afectat și energie mai ieftină pentru consumatori, și deci pentru economie, lucru ce va ajuta la depășirea crizei.

Și în al treilea rând, al treilea pachet energetic înseamnă instituirea unor reguli corecte în cadrul tranzacțiilor desfășurate de țările din afara pieței noastre, în sensul aplicării unor politici comune de aprovizionare a țărilor UE și a posibilității de transport prin traversarea teritoriului țărilor terțe. În contextul parteneriatului estic UE și al dimensiunii estice, al treilea pachet vorbește clar de la sine.

Al treilea pachet poate fi avantajos pentru fiecare dintre cele trei priorități ale președinției dumneavoastră – domeniul energetic, economic și dimensiunea estică a Europei. Fac un apel la dumneavoastră de a considera acest lucru prioritar și de a ...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Jan Andersson (PSE). – (SV) Doamnă președintă, aș dori și eu să urez bun venit președinției cehe. Pe durata acestui mandat, nu vom înregistra progrese prea mari și rata șomajului va crește. Ne aflăm într-o situație economică dificilă. Săptămâna trecută am citit în ziarul Financial Times despre soluțiile președintelui Klaus și nu sunt deloc de acord cu ele. Acesta afirmă că trebuie să ne reducem ambițiile cu privire la politica de mediu și politica climatică, precum și la politica socială. Este o direcție *absolut* greșită. Dacă dorim o Europă competitivă în viitor, trebuie să investim în tehnologii moderne de mediu. Trebuie să investim într-o infrastructură modernă pentru a putea avea o societate sustenabilă pe termen lung și o politică de mediu activă. Acest lucru va duce la o rată a creșterii mai mare și la reducerea șomajului.

În cazul politicii sociale, situația este aceeași. Trebuie să investim într-o politică socială care prevede condiții corecte de muncă, mod egal de tratare a muncitorilor, mediu de lucru propice ș.a.m.d. Toate acestea nu vor însemna o creștere mai scăzută, ci una mai sustenabilă pe termen lung.

În cele din urmă, aș dori să menționez politica de familie. Ceea ce am citit despre politica de familie în programul dumneavoastră este demodat. Politica modernă de familie se referă la responsabilitatea bărbatului egală cu cea a femeii în ceea ce privește copiii și munca. Direcția pe care o trasați în programul dumneavoastră este complet diferită.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Vă mulțumesc, doamnă președintă. În calitate de deputat bulgar în PE, agreez faptul că președinția ceică include energia și securitatea energetică printre prioritățile sale cheie. În ultimele zile, un număr considerabil de state membre ale UE au devenit ostatici în conflictul dintre Ucraina și Rusia. Doar în Bulgaria peste 160 000 de gospodării au rămas fără încălzire. Din păcate, guvernul bulgar

nu a putut să-și ajute cetățenii în timpul acestei crize. Bulgaria este singura țară a UE care nu dispune de surse alternative, furnizori și rezerve de gaze. Ar trebui să învățăm din această lecție.

Dragi colegi deputați, cred că vorbesc în numele întregului Parlament când afirm că nu putem permite ca cetățenii europeni să plătească prețul pentru jocurile politice ale unor țări care își utilizează resursele de energie pe post de instrumente politice. De aceea cred că avem nevoie de soluții sustenabile în sectorul energetic. Avem nevoie de o politică energetică comună. Îmbunătățirea infrastructurii energetice este un element important în cadrul acesteia. Când vorbim despre solidaritate energetică europeană, ne referim la proiecte energetice mixte în cadrul Uniunii Europene și la evitarea practicii actuale a acordurilor bilaterale.

Aș dori, de asemenea, să cred că în viitorul apropiat, în Europa se va putea construi o infrastructură pan-europeană în domeniul energiei nucleare sub formă de proiecte mixte care să implice statele membre. În acest context, agreez, de asemenea, faptul că președinția cehă își extinde formele de cooperare cu țări din sudul Caucazului și din Balcani și cu Ucraina, o altă prioritate cheie. Doar prin adoptarea unei abordări integrate care să ia în considerare interesele și oportunitățile rezultate din aceste interese, atât ale statelor membre, cât și ale țărilor din regiunile menționate mai sus, vom putea garanta depășirea și evitarea crizelor, cum a fost criza gazelor prin care tocmai am trecut. Trebuie să acționăm imediat și să facem ce este mai bine pentru Uniunea Europeană. Nevoia de acțiune concretă în scopul stabilirii unei politici energetice europene comune este acum mai mare ca niciodată.

Doresc președinției cehe mult succes.

Katalin Lévai (PSE). – (HU) Doamnă președintă, domnule prim-ministru, președinția cehă a ales ca motto sintagma „Europa fără frontiere”, plasând în fruntea listei de priorități chestiunile privind politica energetică și stabilitatea economică. În plus, doresc să subliniez importanța includerii unei priorități în plus, aceea a cetățeanului european.

Insist să se acorde o atenție mai mare problemelor care afectează direct viața de zi cu zi a cetățenilor. Ar trebui să se pună mai mult accent pe intensificarea programelor sociale europene de vârf, pe garanțiile de solidaritate și egalitate de șanse în Europa și punerea în aplicare a politicii minorităților. Sunt în asentimentul celor care solicită ratificarea Tratatului de la Lisabona.

Cetățenii trebuie implicați mai îndeaproape în politica europeană întrucât consider că lipsa pachetelor sociale și a unei comunicări eficiente au dus la pierderea din ce în ce mai mare a încrederii în instituțiile europene. Cred că rolul educației este deosebit de important...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, începutul președinției cehe a fost marcat de conflictul din Gaza și criza energetică. După un val de remarci critice și neîncredătoare la adresa capacității Republicii Cehe de a conduce Uniunea, Europa și celelalte părți ale lumii sunt surprinse de modul responsabil și eficient în care președinția cehă face față crizelor neașteptate. Mă întreb însă dacă aceste crize au fost într-adevăr neașteptate și felicit guvernul ceh pentru demararea timpurie, încă de la Crăciun, a acțiunilor de soluționare a acestora, întrucât președinția franceză nu a reușit să le înăbușe din fașă.

Mi-ar plăcea să vă angajați la fel de curajoși în negocieri cu China care încalcă voit regulile comerțului internațional prin promovarea concurenței neloiale și punerea în pericol a sănătății europenilor ca urmare a producției în masă de produse contrafăcute și periculoase. Astăzi, de exemplu, părinții europeni găsesc cu greu încălțăminte sigură pentru copii, însă până în prezent atât Consiliul, cât și Comisia, au acordat prea puțină atenție acestui subiect.

Agreez apoi ideea dumneavoastră de a plasa conceptul „Europa în lume” printre prioritățile pe care vi le așumăm. Vă asigur că Europa este deschisă comerțului internațional, dar niciun Președinte al Consiliului nu a fost până acum capabil să asigure un raport corect de reciprocitate și să deschidă calea Chinei către producătorii europeni. Sper ca dumneavoastră și echipa dumneavoastră competentă să aveți mai mult succes.

Domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, vă felicit pentru programul dumneavoastră competent și realist pentru Europa, precum și pentru evoluția dumneavoastră personală. Ținând cont că sunteți liderul partidului politic din rândul căruia câțiva miniștri actuali au votat în 2003 împotriva aderării noastre la Uniune, evoluția dumneavoastră pe scena europeană este foarte bună. Sper să fim martorii unor opinii la fel de mature și din partea colegilor dumneavoastră de partid în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona.

Conform afirmațiilor mass-mediei, irlandezii înțeleg acum mai bine, sub presiunea crizei financiare, că tratatul este un act acceptabil elaborat pentru a face față perioadelor dificile. Sper ca și dumneavoastră să vedeți tratatul într-o lumină pozitivă, chiar dacă acest lucru presupune ștergerea numărului de telefon al președintelui Klaus din lista dumneavoastră de contacte. Doresc tuturor celor prezenți aici ca președinția cehă să aibă succes, în ciuda pluralității punctelor noastre de vedere.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Doamnă președintă, domnule prim-ministru, la întrebarea privind politica externă, acțiunile adoptate pentru a face față crizei economice și ratificarea Tratatului de la Lisabona, aş adăuga faptul că una dintre prioritățile Uniunii Europene ar trebui să o constituie tinerii. Am citit despre această prioritate în programul dumneavoastră. Cred că programul dumneavoastră ar trebui să fie mai integrat și mai proactiv în ceea ce privește acest subiect.

Tinerii nu mai pot fi convinși prin declarații și promisiuni. Un stat în picaj și incapabil de a face față crizei economice nu le oferă nicio siguranță. Sistemele educative care îi trimit pe piața șomajului și a disprețului social sunt respinse de către aceștia. La fel ca și euro-scepticismul, teama de Europa. Ei văd o problemă în ratificarea Tratatului de la Lisabona. Conflictele între aceștia sunt la ordinea zilei. Doar noua generație poate înțelege ce înseamnă prin...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

John Bowis (PPE-DE). – Domnule Președinte, aş dori să menționez domnului Președinte în exercițiu că, pentru mine, țara dânsului este simbolizată de două persoane: Franz Kafka și Jan Palach. Amândoi simbolizează lupta pentru libertate și democrație și au descris frustrarea, durerea și sacrificiul pe care le presupune uneori această luptă.

Din acest motiv cred, domnule Președinte în exercițiu, că veți acorda o atenție deosebită luptei din Gaza și veți înțelege durerea și frustrarea populației din regiune și a populației din Israel. De aceea, sper că veți face tot ce e posibil poate pentru a opri măcelul de acolo.

Consider că vă veți putea face, de asemenea, auzit în fața președintelui american în problemele privind schimbările climatice și îl veți putea convinge să se implice în Tratatul de la Copenhaga.

În țara dumneavoastră veți avea posibilitatea să vă puneți amprenta în cadrul propunerilor legislative aflate încă pe lista acestui Parlament – și menționez cu precădere noile șanse pentru cetățeni ca urmare a accesului la serviciile medicale transfrontaliere, subiect inclus, de asemenea, în agenda dumneavoastră.

Ați menționat libera circulație a cunoștințelor. Nicăieri nu sunt mai importante decât în domeniul științelor medicale și acest lucru se aplică și în cazul sănătății mintale. Am avut privilegiul de a sprijini anumite lucrări în vederea reformei privind sănătatea mintală în Republica Cehă. Știu că veți dori să continuați aceste reforme nu numai în țara dumneavoastră, ci și în Europa. Aș vrea să ne întoarcem puțin la luna iunie, când am elaborat pactul privind sănătatea mintală pentru Uniunea Europeană. Momentan, nu se află pe lista dumneavoastră, însă sper că veți face în așa fel încât să apară ca un element ce trebuie luat în considerare în viitor deoarece, mai presus de orice, sarcina noastră – și a dumneavoastră – este ca oamenii vulnerabili și cei aflați în suferință care aparțin comunității noastre să beneficieze de sprijin. Sunt încrezător că veți face tot se poate în această privință și vă doresc succes în toate eforturile dumneavoastră.

(Aplauze)

Józef Pinior (PSE). - (PL) Aș dori să încep prin a vă reaminti de întrunirea secretă a opoziției polonă-cehă organizată acum 21 de ani de Solidaritatea în Munții Sudeți la granița Poloniei cu Cehia.

Republica Cehă este prima țară din Europa Centrală și de Est care preia președinția UE. Aceasta reprezintă o responsabilitate, domnule Președinte în exercițiu. Cehii aflați la cârma Uniunii Europene sunt moștenitorii unei tradiții central-estic europene de luptă pentru doborârea Cortinei de Fier și pentru o comunitate democratică de societăți pe continentul european. Subliniez importanța politică specială pe care o are președinția cehă.

Printre multe sale priorități, cea mai importantă este încheierea ratificării Tratatului de la Lisabona și consolidarea politicii europene externe comune. O altă sarcină de o importanță majoră este pregătirea unei strategii transatlantice de stabilire a relațiilor după alegerea noului președinte american. Și, în final, aş dori să îi urez președintelui Vaclav Havel recuperare ușoară după recenta operație.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Președinția cehă a declarat că este pregătită să intervină pentru a scoate din impas negocierile privind aderarea Croației la Uniunea Europeană. Domnule Președinte, permiteți-mi să vă reamintesc în acest sens că fiecare țară candidată este obligată să depună documente credibile. În caz contrar, acest lucru trebuie adus în atenția țării respective.

În cazul particular al Croației, aceasta și-a marcat pe hartă o graniță aflată în conflict. În loc să se specifice zonele aflate în conflict, linia de frontieră s-a trasat așa cum se vede. Un astfel de document nu poate avea, desigur, credibilitate, întrucât este vorba de un conflict între cele două țări, care trebuie soluționat în altă parte. Conflictul este unul bilateral, între două state care, de altfel, au relații de vecinătate excelente; acesta nu poate fi însă soluționat în niciuna din ele. De aceea, aș vrea să subliniez că nu este o exagerare din partea Sloveniei când afirmă că documentele privind Croația nu sunt credibile. Ceea ce dorește Slovenia de fapt să spună este că statele membre sunt obligate să atenționeze acest stat candidat asupra necesității de a depune documente conforme standardelor Uniunii Europene.

Și ce soluție ar exista pentru această situație? Multe propuneri au fost deja prezentate și cred că și președinția cehă va încerca să vină cu o propunere adecvată. O soluție ar fi ca Croația să înainteze o decizie guvernamentală sau parlamentară în care să se specifice clar caracterul orientativ, provizoriu al acestor granițe sau alt termen prin care să se precizeze clar că granițele sunt temporare și nu au fost încă delimitate. Cred că astfel vom putea face un pas mic înainte și Croația va putea să adere la Uniunea Europeană cât mai curând, ceea ce este și în interesul Sloveniei.

În concluzie, aș dori vă urez mult succes la conducerea Consiliului Uniunii Europene.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Președintelui în exercițiu al Consiliului i-au fost adresate multe critici; însă în mod intenționat doresc să nu mă număr printre cei care le-au lansat. De obicei, în basmele cehe se vorbește despre un castel locuit de un rege înțelept care nu supără pe nimeni, nu jignește și nu pretinde a fi la toate cunoscător. Însă la Castelul Praga lucrurile stau cu totul altfel. Ei bine, nimic nu este perfect. Totuși, sunt încrezător că Președintele în exercițiu al Consiliului va reuși să depășească acest handicap și să își țină promisiunile făcute astăzi în fața noastră. Îl cunosc de aproape 20 de ani și sunt încântat să văd cum evoluția sa politică este pusă în mișcare de apartenența la Uniunea Europeană. Îi țin pumnii, deoarece, după cum spun spaniolii *Con mi patria, con razón o sin ella*, după cum spun englezii, „Bună, rea, este țara mea”, și după mine, „Cu țara mea, înainte la bine și la greu”.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Aș dori să încep prin a-mi exprima satisfacția că, încă de la începutul președinției sale, vecina și sora noastră, Republica Cehă, a spulberat orice dubii cu privire la abilitatea unui nou stat membru de a conduce și de a gestiona afacerile Uniunii Europene.

Președinția cehă a demonstrat că este capabilă să reacționeze și să acționeze în situații critice, cum este războiul din Gaza și sistarea livrărilor de gaze rusești către UE. Ca reprezentant al Slovaciei, ale cărei livrări de gaze provin în procent de 97% din Rusia și care, împreună cu Bulgaria, se află într-una dintre cele mai critice situații, aș dori să recunosc personal implicarea domnului prim-ministru Mirek Topolánek în negocierile cu părțile rusești și ucrainene. Domnule prim-ministru, Slovacia nu are nici acum gaze și, prin urmare, are în continuare nevoie de ajutorul dumneavoastră activ. Europa are nevoie de o politică energetică comună și trebuie să-și îmbunătățească poziția de negociere în domeniul energetic.

Președinția Franței și-a început activitatea odată cu conflictul ruso-georgian, iar președinția cehă trebuie să rezolve conflictul comercial și politic dintre Rusia și Ucraina. Sunt convins că a venit timpul să învățăm o lecție din aceste evenimente. Este foarte importantă identificarea regiunilor în care UE este dependentă de Rusia, precum și a zonelor în care Rusia este dependentă de UE. Chiar dacă relațiile cu Rusia sunt importante, este inacceptabil ca aceasta să se folosească de resursele de gaze ca armă politică. Trebuie să acționăm prompt în abordarea problemelor legate de diversificarea resurselor energetice și de construire a conductei Nabucco. Domnule prim-ministru, Slovacia se află într-o situație neobișnuită și vă consideră un aliat în problema luării unei decizii strategice privind centrala Jaslovské Bohunice. Aș dori, de asemenea, să apelez la ajutorul dumneavoastră, domnule Barroso, în calitate de Președinte al Comisiei Europene.

Personal, consider că mai sunt încă multe neajunsuri în implementarea liberei circulații a persoanelor și de aceea agreez motto-ul președinției cehe – o Europă fără bariere.

Doresc președinției cehe mult succes în implementarea programului 3E și atingerea obiectivelor Tratatului de la Lisabona de către UE.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Domnule prim-ministru, ca fost conațional al dumneavoastră, sunt încântat să vă urez bun venit în Parlamentul European și să vă doresc mult succes în punerea în aplicare a obiectivelor prezentate.

Prioritățile dumneavoastră 3E înglobează, cu siguranță, problemele actuale cu care se confruntă Uniunea Europeană, deși sper că în domeniul economic nu veți uita de aspectele sociale de o importanță atât de mare pentru majoritatea cetățenilor UE. Când v-am văzut la ceremonia de adoptarea a monedei euro în Slovacia, am fost încântat să descopăr că noul Președinte în exercițiu al Consiliului susține o integrare strânsă între țările Uniunii. Cu toate acestea, la fel ca majoritatea deputaților în acest Parlament, aș fi și mai încântat dacă ați contribui la ratificarea Tratatului de la Lisabona în Republica Cehă. În caz contrar, va fi dificil să realizați prioritățile pe care vi le-ați stabilit. Dacă dorim ca UE să devină, după cum ați spus și dumneavoastră, nu numai un simplu plătitor, dar și un jucător în lumea afacerilor, atunci trebuie să facem acest pas.

Domnule prim-ministru, după cum s-a spus în mai multe rânduri, alegerile europene vor constitui un moment important pe durata președinției dumneavoastră. Rezultatul alegerilor va influența politica UE în următorii cinci ani și sprijinul material din partea Consiliului poate juca un rol semnificativ aici. Când Slovacia este eliminată din campionatul mondial de hochei pe gheață și Republica Cehă se califică în turul doi...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Tunne Kelam (PPE-DE). – Doamnă președintă, aș dori să exprim, la rândul meu, în numele Estoniei, susținerea președinției cehe. O competitivitate cu adevărat mare este cel mai bun remediu împotriva crizei economice, asociată cu realizarea celor patru libertăți fundamentale. Domnule Președinte în exercițiu, susțin ideea dumneavoastră de dezvoltare maximă a Parteneriatului Estic. Înțelegem acum cât de important este angajamentul unor țări ca Ucraina și Georgia față de supremația legii și responsabilitatea democratică.

În luna septembrie a anului trecut, Parlamentul European a propus stabilirea zilei de 23 august pentru comemorarea comună a victimelor comunismului și ale nazismului. Sperăm că veți fi primul care va încerca să convingă toate cele 27 de guverne să adopte în mod oficial această dată, începând cu luna august din anul următor. Sperăm, de asemenea, să aveți în vedere evaluarea morală și politică europeană a crimelor comise sub comunismul totalitar.

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – „Economie, Energie și Uniunea Europeană în lume” este motto-ul președinției cehe a Uniunii. Cetățenii europeni așteaptă ca instituțiile europene să îi protejeze împotriva crizelor și să le îmbunătățească calitatea vieții. Planul de redresare economică a Uniunii Europene, creșterea eficienței energetice și siguranța aprovizionării cu energie sunt astăzi prioritățile cetățenilor europeni.

Solicit președinției cehe ca, în ciuda apropierii alegerilor europene, sau mai ales din acest motiv, să dăm dovadă de viziune, de voință politică și mai ales de angajament față de cetățenii europeni. Împreună putem să ajungem la un acord în primă lectură pentru Directiva privind eficiența energetică a clădirilor și vă asigur că atât Parlamentul European, cât și Comisia Europeană sunt gata să vă sprijine pentru ca Directiva privind eficiența energetică a clădirilor să se numere printre rezultatele președinției cehe.

Marios Matsakis (ALDE). – Doamnă președintă, având experiența traumatizantă a comunismului rus, Republica Cehă merge acum la extrem, apropiindu-se hotărât și cu supunere de SUA. Acest fapt este demonstrat în mod clar nu numai de poziția dumneavoastră privind situația din Gaza și Tratatul de la Lisabona, domnule Președinte în exercițiu, dar și de decizia Guvernului dumneavoastră de a găzdui rachetele americane pe teritoriul ceh. Acceptul dumneavoastră de a servi cu încredere administrația de la Washington cu costul de a risca pacea Europei este inacceptabil și suspect.

Țara dumneavoastră face parte în prezent din UE, nu din SUA, și trebuie să vă asigurați că guvernul acționează în consecință. Statele satelit ale Americii nu își au locul în Uniunea noastră. Așa că trebuie să alegeți: UE sau SUA? Nu le puteți avea pe amândouă!

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, domnule Președinte în exercițiu, președinția cehă a fost prima în ani de zile care a scăpat acea glumă proastă, Constituția Europeană, cunoscută și sub numele de Tratatul de la Lisabona, pe agenda întrunirii. Această abordare realistă inspiră optimism și demonstrează respect pentru democrație și principiul unanimității.

Președinția cehă a hotărât să se concentreze pe cele mai actuale probleme, inclusiv conflictul din Gaza și securitatea energetică. Inițial nu se plănuia să se intervină în conflictul gazelor izbucnit între Rusia și Ucraina,

însă atunci când au început să fie afectate un număr mare de state membre, domnul Topolánek a luat atitudine ca mediator. Este clar că în șase luni președinția nu va realiza toate obiectivele stabilite, însă primele două săptămâni arată deja că poate avea rezultate bune, în ciuda predicțiilor ale unor politicieni prezenți aici. În numele delegației...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Vă mulțumesc, doamnă președintă. Am aflat că o așa-zisă operă de artă a fost expusă la Bruxelles, cu sprijinul președinției ceh, lucrare în care țara mea, Bulgaria, este ilustrată printr-o toaletă. Acest lucru este foarte jignitor și contrar tradițiilor Uniunii Europene de parteneriat și respect reciproc. De aceea insistăm ca această lucrare să fie imediat retrasă de președinția cehă și de oricine a îndrăznit să aducă o astfel de jignire intolerabilă unuia din statele membre. Dacă această lucrare nu este retrasă imediat, colegii mei și cu mine vom merge și o vom retrage cu mâinile noastre.

Mirek Topolánek, Președintele în exercițiu al Consiliului. – (CS) Vă mulțumesc că mi-ați acordat cuvântul. Aș dori să încep cuvântarea de încheiere prin a vă mulțumi pentru toate opiniile exprimate; am avut parte de primire foarte călduroasă, lucru la care nu mă așteptam. Aș dori, de asemenea, să menționez că președinția cehă și eu personal, în calitate de Președinte în exercițiu al Consiliului European, vom comunica și vom coopera îndeaproape cu Comisia Europeană pe durata celor șase luni. Primele două săptămâni au demonstrat că printr-o relație de comunicare constantă, zilnică și deosebit de activă, nu numai cu domnul José Manuel Barroso, dar și cu întreaga Comisie, s-a menținut acțiunea comună privind problemele care s-au abătut asupra noastră la începutul acestui an. Mă refer aici nu numai la cooperarea noastră cu Parlamentul European, ci și în special la relația noastră de comunicare cu Comisia Europeană în rezolvarea acestor probleme ad hoc. Aș dori să-mi exprim încă o dată recunoștința față de domnul Președinte Barroso.

Înainte să ajung aici, am jurat că nu voi spune nicio glumă. Singura glumă pe care am spus-o totuși, și care ar amuza pe oricine din țara mea, nu a avut succes. Nu mai contează, mă voi strădui mai mult data viitoare și poate că, în cele din urmă, gluma va fi percepută corect chiar și în traducerea germană, înțelegându-ne astfel unul cu celălalt.

Tratatul de la Lisabona nu poate fi o mantra. Trebuie să fie un mijloc și nu un scop; este o modalitate de a îmbunătăți activitatea Uniunii Europene. Nu trebuie să fie niciodată o chestiune de constrângere. Fiecare țară are propriile ei instrumente și reguli de joc în realizarea ratificării. Faptul că am semnat tratatul nu înseamnă că voi influența deciziile celor două camere ale Parlamentului ceh, care sunt autonome, libere și iau deciziile singure. De asemenea, nu avem nicio intenție de a exercita dinainte presiuni asupra deciziei poporului irlandez. Nu putem impune valabilitatea tratatului în niciun fel, deși cred că tratatul este necesar în aceste momente și va facilita activitatea Uniunii Europene. Aceasta este ultima mea observație privind acest subiect și nu voi reveni deoarece am explicat deja poziția mea personală.

Mi-a plăcut afirmația onorabilului deputat, domnul Kirkhope, și voi parafraza un alt citat al lui Churchill pentru a arăta ce gândesc despre vremurile de acum: „Nu mai vreau alte crize, am agenda deja ocupată.” Cred că evenimentele prin care am trecut în primele câteva săptămâni arată că ne alegem prioritățile corect și că suntem bine pregătiți. În plus, am început să abordăm problema gazelor începând cu mijlocul lunii decembrie, în timpul președinției franceze.

Vreau să-mi cer scuze tuturor deputaților cărora nu le voi răspunde la întrebările specifice; voi încerca să generalizez puțin această discuție și să clarific la modul general aceste probleme specifice.

Problema contrabandei, a drogurilor și a copiilor, a traficului de copii și altele asemănătoare. Așa cum acest Parlament dezbate cu privire la nivelele de libertate și securitate, la fel o face și Republica Cehă și dorim să urgentăm aplicarea directivelor și a întregului plan legislativ în cadrul deciziilor Consiliului de a combate contrabanda de carne vie. Vreau doar să spun este că suntem pregătiți pentru această situație și vrem să ne ocupăm de fiecare aspect în parte.

Discuțiile la scară largă legate de conducta Nabucco. Trebuie să recunoaștem cu toată sinceritatea că Nabucco va fi o alternativă la alte rute de tranzit doar dacă furnizează și o sursă alternativă de livrare. Iar în legătură cu discuțiile purtate pe tema Ucrainei, conaționalul meu, Josef Zieleniec, a spus-o foarte clar – este o problemă politică și geopolitică și, după părerea mea, dacă nu acordăm Ucrainei o șansă să își rezolve problemele interne, dacă nu impunem restricții asupra conductelor ce aparțin diferiților jucători, indiferent dacă sunt persoane fizice sau juridice pe piața gazelor, am putea pierde orientarea pro-europeană a Ucrainei, ceea ce este, desigur, o problemă de natură geopolitică. Nu putem decât să speculăm asupra obiectivelor întregii crize – poate doar o creștere a prețului pe termen scurt, poate mai multe presiuni asupra construirii conductei

Nord Stream, ruta nordică alternativă, sau poate că obiectivul este, de fapt, paralizarea înclinațiilor europene ale Ucrainei. În oricare dintre cazuri, acești factori fac parte din problemă, care nu se întinde doar pe termen scurt și nu se referă doar la energie.

Dacă ar fi să dau un răspuns la întrebarea dacă Europa ar trebui să fie mai liberală sau mai socialistă, aș îndrăzni încă o glumă și aș spune că propun un compromis al unei Europe liberal-conservatoare, dar chiar este ultima glumă pe care o mai fac.

Cu privire la calea urmată de președinția cehă și la adoptarea monedei euro, pe 1 ianuarie am declarat că Republica Cehă își va anunța data adoptării monedei euro ca fiind 1 noiembrie în acest an. Guvernul meu este primul guvern care va îndeplini criteriile de la Maastricht. Nu privesc această problemă ca pe o cursă. Îi felicit pe contracandidații mei din Slovacia și vom aștepta să vedem modul în care criza financiară va afecta respectarea regulilor Pactului de Stabilitate și Dezvoltare și ce fel de efecte va avea asupra îndeplinirii *de facto* a tuturor reglementărilor care guvernează zona euro. Sunt îngrijorat – și în ceea ce privește soluționarea crizei financiare – că simplificarea propriilor reguli ale UE este un pas distructiv și astfel, când ne vom referi la o Europă a regulilor, vom insista în mod firesc asupra conformității cu directivele privind ajutorul de stat și competiția și acesta va fi unul din criteriile de evaluare a tuturor propunerilor de abordare a crizei financiare. Regulile se aplică atât în vremuri bune, cât și rele și se aplică tuturor. În acest caz egalitatea trebuie să fie absolută.

Voi încerca să comentez pe baza afirmației „O Europă fără bariere”. Da, intenția a fost ca afirmația să aibă cel puțin trei sensuri. Unul este cel economic, care presupune eliminarea barierelor de pe piața internă, mai există semnificația mentală sau psihologică, cu alte cuvinte eliminarea barierelor din mintea europenilor, desigur, un obiectiv al țărilor devenite recent membre ale UE, iar ultima semnificație se referă la eliminarea barierelor externe, evitarea protecționismului, o liberalizare autentică a comerțului internațional drept unul din instrumentele de gestionare a crizei, impulsionearea cererii, și percepția eficientă asupra concluziilor summitului G20 de la Washington.

Aș dori să menționez aici poate singurul lucru care mă afectează personal și care a fost deja mediatizat. Václav Havel este grav bolnav și a fost internat. El simbolizează, și nu doar pentru Republica Cehă, direcția noastră atât înaintea, cât și după luna noiembrie – el simbolizează în esență căderea Cortinei de Fier. El a fost primul ceh care a luat cuvântul în cadrul acestui Parlament European și în numele nostru, al tuturor, îi doresc însănătoșire grabnică.

Aș vrea să răspund în mod specific la întrebările adresate de un deputat prezent la această întrunire. Am fost impresionat de preocuparea domnului Rouček pentru guvernul ceh și aș putea enumera cel puțin șase exemple din ultimii zece-cincisprezece ani, perioadă în care au existat țări deținătoare ale președinției Uniunii Europene care s-au confruntat cu multe probleme interne și, cu toate acestea, s-au bucurat de o președinție de succes. La momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Maastricht președinția aparținea Belgiei, unde aveau loc schimbări de constituție fără a afecta președinția; în timpul președinției franceze Uniunea Europeană își extindea granițele și urma să includă Suedia, Finlanda și Austria, în timp ce în Franța exista o criză politică internă; după aceea, în momentul intrării în vigoare a Tratatului de la Amsterdam în 1999, în timpul președinției germane, Gerhard Schröder se confrunta cu probleme majore și Lafontaine a demisionat din partid; a urmat apoi momentul introducerii monedei euro în timpul președinției spaniole conduse de José María Aznar; ulterior a urmat președinția irlandeză, și lista ar putea continua. Nu vă îngrijorați pentru problemele interne ale politicii ceh; acestea nu vor afecta președinția cehă.

În ceea ce privește Forumul Nuclear: nu putem avea o discuție pe tema nucleară în care conflictul dintre verzi, liberali, conservatori și alții să aibă un final forțat. În cadrul Forumului Nuclear, organizat în colaborare cu Comisia Europeană și care se va desfășura în Bratislava și Praga, va trebui lansată o nouă dezbatere despre securitate, oportunități, riscuri și necesități și despre toate acele lucruri care au devenit un subiect tabu în ultimii ani. Obiectivul Forumului Nuclear slovac-ceh este exact distrugerea acestui subiect tabu. Este clar de ce prim-ministrul Fico se află în Ucraina și la Moscova; problemele din Bulgaria și Slovacia sunt critice întrucât ambele state sunt total dependente de rezervele de gaze din Ucraina. Bulgaria poate stoca doar o treime din capacitatea necesară, iar în Slovacia producția s-a redus deja la mii de companii, centrala energetică din Nováky a ars și criza majoră afectează țara. Țin legătura zilnic cu Robert Fico și îl sprijin în această misiune a dânsului, chiar dacă nu cred că va fi una de succes în aceste momente. Trebuie să fim mult mai puternici în fața celor doi jucători, Ucraina și Rusia, Naftohaz și Gazprom. Mai mult, cred că atât Comisia Europeană, cât și președinția cehă trebuie să acționeze în continuare cât se poate de eficient și în forță. Trebuie să căutăm mijloacele de a depăși o serie de probleme tehnice. Este imposibil ca aceste livrări să nu fie reluate dintr-un motiv total irelevant (și anume, utilizarea gazelor tehnice) și în continuare vom lua măsuri în acest sens.

Subiectul Balcani și problemele legate de acesta au fost îndelung dezbătute și întrebările au fost numeroase. Domnul Peterle știe foarte bine că, dacă nu se deblochează calea spre procesul de aderare a Croației, trebuie găsită o soluție bilaterală la conflictul sloveno-croat. Conflictul nu este unul european, deși a început să își facă apariția printre discuțiile privind aderarea. În acest sens sper ca, printr-o comunicare continuă cu prim-miniștrii și președinții celor două țări și prin contribuția mea personală la această chestiune, să ajutăm la rezolvarea problemelor privind granița sloveno-croată.

Mai sunt multe lucruri pe care aș vrea să le spun, însă voi încerca să nu vă rețin foarte mult. Voi încerca să deschid calea pentru activitățile dumneavoastră ulterioare. În încheiere, aș dori să menționez aprecierea noastră deosebită de a face parte dintr-o comunitate de state construită pe valori și baze pe care noi, după noiembrie 1989, am reușit încă o dată să le adoptăm ca pe propriile noastre valori și țeluri. Apreciam, de asemenea, oportunitatea de a prezida această întreagă comunitate. Este un lucru unic, un lucru pe care generația mea, în vârstă de 33 de ani în 1989, nu ar fi crezut să îl trăiască. Apreciam, de asemenea, faptul că putem aborda o multitudine de probleme. Ceea ce apreciem cel mai mult sunt discuțiile interne libere. Aceasta este libertatea care ne permite unificarea acestor probleme într-un spectru de vederi relevante pentru soluționarea acestora. Declar fără echivoc ceea ce Tomas Garrigue Masaryk a afirmat: „democrația înseamnă discuții”. Sunt nerăbdător să calc pe urmele primului președinte cehoslovac; pentru mine acest subiect rămâne deschis. Vă mulțumesc pentru atenția acordată și aștept următoarea noastră întrunire.

José Manuel Barroso, *Președintele Comisiei*. – Doamnă președintă, discuțiile de astăzi au fost foarte interesante și este încurajator să văd o înțelegere comună a provocărilor și, în general, sprijinul acordat președinției ceh. Încă o dată menționez dorința de a lucra cu loialitate, în mod constructiv și în cele mai bune relații cu prietenii noștri cehi. Succesul lor este și succesul Europei.

Așa cum unii dintre voi au subliniat deja, aceasta este ultima președinție înainte de alegerile pentru Parlamentul European. Cred că este foarte important ca, pe durata acestor luni, să demonstrăm relevanța tuturor instituțiilor noastre pentru bunăstarea, prosperitatea și solidaritatea cetățenilor noștri.

Este foarte important să comunicăm și acest lucru nu poate fi realizat doar de instituțiile europene sau de statele membre. Acest lucru trebuie făcut împreună într-un adevărat spirit de parteneriat, întrucât multe din evenimentele petrecute în aceste luni vor avea o importanță semnificativă pentru viitorul Europei, precum și pentru respectul acordat instituțiilor noastre din toată Europa.

Aș vrea să profit de acest moment și să răspund la unele întrebări concrete care mi-au fost adresate, în special legate de problema energetică. Da, avem nevoie de o revizuire urgentă a Directivei privind securitatea gazelor. La fel a afirmat-o și Comisia când și-a prezentat concluziile strategice privind energia în noiembrie anul trecut și ne străduim pentru a înainta propunerea legislativă Parlamentului European și Consiliului cât mai curând posibil. Într-adevăr, avem nevoie de mai multă solidaritate și un progres mai vizibil în ceea ce privește securitatea energetică în Europa. Acest lucru a constituit esența concluziilor noastre strategice privind energia prezentate recent.

Aș dori să profit încă o dată de acest moment și să solicit tuturor statelor membre și instituțiilor europene să lucreze mai activ la mecanismele solidarității energetice europene. Da, avem, de asemenea, nevoie să accelerăm investițiile în infrastructura energetică, interconectori și eficiență energetică. De aceea este atât de important să obținem cele 5 miliarde de euro de la bugetul Comunității alocate în acest scop.

Fac un apel la dumneavoastră, atât la Parlamentul, cât și la președinția cehă, să transpuneți în practică acest lucru cât mai curând posibil. Da, relansarea economiei trebuie asociată cu dezvoltarea tehnologiilor verzi inteligente dacă dorim să ieșim din această criză mai puternici. Propunerile noastre așteaptă să fie adoptate pentru a grăbi utilizarea fondurilor structurale în acest scop. Avem nevoie de fonduri pentru eficiență în domeniul energetic și pentru interconectorii energetici și, prin coordonarea programelor de stimulare națională, ne vom alinia eforturilor naționale în această direcție în conformitate cu concluziile Consiliului European.

Tot ce vreau să spun este că, pentru a depăși această criză economică și pentru a reda locul Europei pe calea unei dezvoltări sustenabile, trebuie, de asemenea, să respectăm regulile Comisiei privind egalitatea de șanse. Europa trebuie să faciliteze în continuare atât pentru bărbați, cât și pentru femei, implicarea acestora în domeniul economic și să sprijine ideea vieții de familie combinate cu cea profesională.

Aș vrea să adaug un lucru despre Tratatul de la Lisabona, pe care mulți dintre voi l-au menționat deja: avem nevoie de acest tratat mai mult ca niciodată, ratificat de toate statele membre. Într-adevăr, trebuie să respectăm

toate procesele de ratificare naționale, dar când un guvern, în numele unui stat, semnează un tratat, își ia angajamentul solemn că-l va pune în aplicare.

(Aplauze)

Mulți dintre voi au vorbit despre președinția cehă și despre importanța acesteia. Așa cum au spus-o și unii dintre dumneavoastră – domnul Nassauer, domnul Brok și alții – faptul în sine că avem o președinție cehă este un eveniment de o importanță majoră. Este pentru prima oară când un fost stat membru al Pactului de la Varșovia și-a asumat responsabilitatea de a prezida Consiliul European. Când ne gândim la acest lucru, ne dăm seama ce realizare imensă este ca, după 20 de ani de la căderea Cortinei de Fier, Republica Cehă să se afle la cârma Consiliului European și ca domnul prim-ministru Topolánek și viceprim-ministrul Vondra să coopereze în asumarea acestei responsabilități. Am încredere totală în ceea ce veți întreprinde.

Aș vrea să vă împărtășesc o experiență pe care am avut-o anul trecut în timpul președinției portugheze. Împreună cu prim-ministrul Socrates al Portugaliei am fost la Zittau, la granița dintre Republica Cehă, Polonia și Germania, și am văzut emoția care l-a cuprins pe domnul prim-ministru Topolánek în acele momente. Acea graniță, care despărțea odată Europa în două părți este acum un punct de circulație liberă pentru europenii din toate aceste state. A fost un moment extraordinar și o realizare la fel de mare, de care ar trebui să fim mândri. De aceea cred cu adevărat că este foarte important să ne apărăm valorile pentru a face din această președinție un succes.

Unii dintre voi au spus că succesul Republicii Ceha este important deoarece este o țară mică. Îmi pare rău, dar Republica Cehă nu este o țară mică nici chiar în termeni europeni. De fapt, uneori este un semn al complexului de inferioritate să considerăm unele din statele noastre membre drept țări mici. Aș vrea să vă spun că – așa cum a spus și Paul-Henri Spaak, unul din fondatorii proiectului nostru european, în Uniunea Europeană nu mai există țări mici și mari; sau, altfel spus, niciuna din ele nu este mare: problema este că unele din ele încă nu au observat acest lucru.

De fapt, când ne uităm la restul lumii – când vedem dimensiunea puterii Americii sub aspectul apărării și al tehnologiei; când vedem imensa dimensiune geografică a Rusiei; când vedem imensa dimensiune demografică a Chinei sau a Indiei – oare putem spune că există țări mari în Europa?

Nu mai există țări mari în Europa. Toate sunt mari în ceea ce privește demnitatea lor. Pentru Comisia Europeană toate statele membre au aceeași demnitate, însă dacă vrem să fim mari în lume avem nevoie de o Uniune Europeană puternică. Trebuie să acționăm împreună; trebuie să ne folosim de pârghiile tuturor instituțiilor noastre și, dacă vom continua să acționăm astfel, ne vom diferenția definitiv în lume. De aceea avem nevoie de Tratatul de la Lisabona. De aceea avem nevoie de un țel comun. De aceea avem nevoie de instituții puternice. Doresc președinției ceha numai bine.

(Aplauze puternice și prelungite)

Președintele. – Întrunirea se încheie aici.

Urmează votul.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Gerard Batten (IND/DEM), în scris. – Unii dintre noi așteaptă luarea de cuvânt a președintelui Klaus în februarie. Va fi cât se poate de reconfortant să ascultăm o persoană îndeajuns de inteligentă și de cinstită încât să pună la îndoială ortodoxiile ideologice ale Uniunii Europene care se află din ce în ce mai aproape și schimbarea climatului.

Președintele Klaus a avut, într-adevăr, dreptate, să compare Uniunea Europeană cu Uniunea Sovietică. Prietenul meu, marele disident rus, Vladimir Bukovsky spune despre Uniunea Europeană: „Știu din experiența proprie cum va fi viitorul vostru și pot să vă spun că nu va fi bine.” Domnul Bukovsky are, într-o mare măsură, dreptate: UE este o formă mai blândă de comunism.

Nu putem decât să sperăm că președinția cehă va fi puțin mai sceptică în ceea ce privește marele proiect european decât au fost președințiile anterioare. Unul dintre lucrurile pe care le pot face cehii este să amâne ratificarea Tratatului de la Lisabona până la al doilea referendum din Irlanda. Apoi, după ce irlandezii vor vota din nou negativ, cehii pot accepta hotărârea democratică a singurei națiuni a UE căreia i s-a permis organizarea unui referendum și împiedicarea Tratatului, oprind ratificarea acestuia. Să sperăm că Președintele Klaus este cel care va face acest lucru.

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris. – (IT)* Vă mulțumesc, doamnă președintă, și doresc să îmi exprim doriința sinceră ca Republica Cehă să reușească în ceea ce și-a propus. Nu sunt semne bune la început de președinție: euro-scepticismul fundamental, care a stat la baza multora dintre acțiunile cehilor în ultima perioadă (cum ar fi eșecul, până în prezent, de a ratifica Tratatul de la Lisabona) nu oferă prea multă consolare nici măcar optimiștilor. Declarația cu privire la situația din Gaza făcută de Președintele în exercițiu al Consiliului a demonstrat și ea o lipsă de intuiție instituțională: ar trebui să se cadă de acord asupra pozițiilor cu celelalte 26 de state membre. În plus, faptul că nu s-au putut întâlni cu Grupul Socialist în cadrul Parlamentului European e un semn rău: nu s-a mai întâmplat până acum ca un Președinte în exercițiu al Consiliului să nu își găsească timp pentru un dialog cu un grup politic important din Parlament. Doamnă Președintă, sper că vom fi surprinși de o acțiune eficientă și autoritară: în acest caz, la finalul celor șase luni, vom avea probitatea intelectuală de a-i acorda încredere.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Președinția cehă prezintă trei priorități: economia, energia și relațiile externe. Astfel, prezentarea programului președinției cehi a urmat direcții deja cunoscute, însă are și câteva particularități, în special în ceea ce privește ratificarea Tratatului de la Lisabona. Prim-ministrul ceh a afirmat nevoia de respectare a suveranității cetățenilor irlandezi. A luat chiar în considerare faptul că, dacă ar fi existat un referendum în Republica Cehă, poate că rezultatul ar fi fost similar celui din Irlanda, acceptând că proiectul Tratatului ar putea fi respins.

În legătură cu criza gazelor dintre Rusia și Ucraina, acesta a avut în vedere posibilitatea ca vina să aparțină ambelor, subliniind motivele economice, strategice și politice pentru acțiunile acestora și a susținut o intervenție mai riguroasă din partea Uniunii Europene, însă nu a venit cu propuneri specifice.

În ceea ce privește problemele socio-economice, nu a venit cu idei diferite, ceea ce înseamnă că se mențin pozițiile neo-liberale, că se resping de către Parlamentul European propunerile cu privire la Directiva privind timpul de lucru, Pactul pentru Stabilitate și Dezvoltare și strategia neo-liberală de la Lisabona și a ignorat criza economică și consecințele grave ale acesteia în ceea ce privește dimensiunea socială.

În plus, în ceea ce privește crimele de război pe care Israelul continuă să le comită împotriva palestinienilor, nu a spus mai nimic, lucru pe care îl deplângem.

Genowefa Grabowska (PSE), *în scris. – (PL)* Președinția cehă a venit într-un moment dificil pentru întreaga UE. Criza financiară, criza energetică și recesiunea economică sunt mai dificile ca niciodată în istoria ultimilor cincizeci și șase de ani. Și pe lângă acestea mai avem și alegerile din iunie pentru Parlamentul European și ultimul conflict militar din Fâșia Gaza. Personal regret faptul că cehii nu reușesc să găsească instrumentele potrivite pentru a rezolva aceste probleme. Îmi pare rău că Tratatul de la Lisabona care reformează UE nu este o realitate.

Acesta este motivul pentru care nu există o politică externă comună: nu există un sistem pentru luarea deciziilor, iar statele membre nu sunt legate de principiul solidarității energetice. Iar părerile președintelui Vaclav Haus cu privire la schimbarea climatică, reforma UE și moneda euro, care sunt ciudate, dacă nu chiar ostile, mai au multe de lămurit în această privință. De aceea fac apel la guvernul ceh și la premierul Mirek Topolánek să constrângă declarațiile publice ale lui Klaus cu privire la afacerile UE cât se poate de mult. Acest lucru este atât pentru binele său, cât și în interesul nostru comun.

Prioritățile cehi „3 E” - economia, energia și relațiile externe - sunt, de fapt, rezumatul necesităților Europei. De aceea cred că promisiunile domnului Schwarzenberg că cehii „vor împinge în față problemele europene” în mod semnificativ și că „nu vor fi codașii Europei” se vor adevăra. Doresc din toată inima vecinei noastre sudice o președinție de succes!

Gábor Harangozó (PSE), *în scris. –* Planul de Recuperare Economică - aprobat în decembrie - reprezintă un pas important în direcția corectă pentru a face față încetinirii economice actuale. Aspectele sale concrete trebuie să fie acum implementate rapid și eficient. În această privință, Uniunea trebuie să își maximizeze eforturile de a facilita accesul la resursele disponibile. De aceea - în timp ce se redă încrederea în piața financiară - trebuie în special să îmbunătățim și să simplificăm măsurile pentru a accelera implementarea fondurilor structurale și de coeziune. Politica de coeziune este cel mai important instrument de solidaritate din cadrul Uniunii, iar rolul său în gestionarea efectelor negative ale unei crize globale de asemenea anvergură este, bineînțeles, esențial. Pe lângă acestea, dați-mi voie să salut, printre prioritățile noii președinții cehi, doriința de a iniția discuții cu privire la redefinirea unei Zone mai puțin favorizate, în paralel cu comunicarea din cadrul Comisiei. O delimitare mai corectă a acestor zone va fi cu adevărat utilă în identificarea mai exactă a necesităților și va cultiva posibilitățile de dezvoltare și astfel lucrul în conformitate cu obiectivele de convergență socială, teritorială și economică de la un capăt la altul al Uniunii. Într-adevăr, este nevoie să

continuăm eforturile de a evita consecințele negative ale crizei nu numai în ceea ce privește economia, ci și în ceea ce-i privește pe cetățeni, care reprezintă elementul cel mai vulnerabil.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), *în scris.* – (PL) Doresc să îi mulțumesc domnului președinte Mirek Topolánek pentru stabilirea priorităților președinției cehe. Celor trei E - economia, energia și imaginea Europei în lume, care vor constitui cadrul președinției în Comunitate, li se vor adăuga evenimente internaționale neprevăzute: evenimentele din Gaza și criza gazelor.

Problema conflictului din Gaza are dimensiuni politice. Totuși, în momentul de față a devenit atât de militarizat, încât problemele umanitare devin vizibile. Acolo mor oameni! Și nu doar militanții Hamas care au declanșat conflictul militar, ci și copii, femei și bărbați nevinovați. Împreună cu Națiunile Unite, UE trebuie să facă toate demersurile posibile pentru a găsi o soluție la acest conflict sângeros. Evreii și palestinienii pot trăi în pace unii cu alții. Trebuie să fiți neînduplecați în eforturile voastre de a atinge acest scop.

Criza gazelor a lovit multe state europene. Conflictul dintre două companii, una rusească și cealaltă ucraineană, s-a transformat într-o dispută între cele două țări. Acum, ca rezultat, mulți dintre cetățenii din diverse țări sau de suferit, iar livrările de energie au fost întrerupte în mijlocul unei ierni aspre. De asemenea, s-au înregistrat și importante pierderi economice, deoarece și în industrie este nevoie de gaze. Este, așadar, timpul să punem la punct un sistem de petrol și gaze pe tot cuprinsul UE care să beneficieze de o varietate de surse. De asemenea, trebuie să căutăm de urgență noi surse de energie și să folosim metode moderne de gazificare a cărbunelui. Polonia a început deja să facă acești pași.

Doresc cordial prietenilor noștri cehi succes în ducerea la îndeplinire a scopurilor UE.

Magda Kósáné Kovács (PSE), *în scris.* – (HU) Președinția cehă se află într-o situație dificilă. Este greu să apuci hăturile puterii pentru prima dată după o președinție care, cunoscută ca fiind unul dintre motoarele Europei, a stat deja la cârma Uniunii de mai multe ori. Poziția lor este dificilă deoarece criza financiară își face simțite efectele în Europa abia acum. Și este greu pentru că trebuie să lupte nu numai cu euroscepticii din Parlament, ci și cu reprezentanții politici de rang înalt din țara lor.

Cu toate acestea, programul președinției cehe pare a fi unul care încearcă să păstreze Uniunea Europeană echilibrată. Cu scopul nobil al motto-lui „o Europă fără frontiere”, rămâne în prim-plan nu numai problema rezolvării crizei economice, dar și modalitatea de afirmare eficientă a principiilor UE pe termen îndelungat. Republica Cehă este prima țară din regiunea est-central europeană care înglobează toate caracteristicile comune ale noilor state membre ale UE. În consecință, programul președinției cehe încearcă o reprezentare proporțională a cerințelor de bază pentru noile state membre.

Suntem încântați că răspunsul președinției cehe la criza economică se axează pe dezvoltarea forței de muncă interne și pe promovarea mobilității verticale.

În același timp aș dori să atrag în special atenția președinției către necesitatea îmbunătățirii situației din majoritatea regiunilor nedezvoltate și a minorităților de rromi. Într-adevăr, acestea sunt probleme sociale și economice la nivel european care depășesc granițele.

În afara folosirii muncitorilor imigranți, îmbătrânirea populației UE și tensiunile sociale ce derivă din acest lucru pot fi rezolvate pe termen lung, dezvoltând forța de muncă internă reprezentată de persoane cu cunoștințe și abilități necompetitive.

Iosif Matula (PPE-DE), *în scris.* – Vreau să felicit Cehia pentru preluarea Președinției Uniunii Europene. De asemenea, îmi exprim aprecierea pentru faptul că a fost posibilă elaborarea unui program pe 18 luni, în cadrul unui proces de cooperare, împreună cu Franța - care a deținut anterior președinția Uniunii Europene - și Suedia care va prelua Președinția UE în a doua jumătate a acestui an.

Provocările cu care a debutat această președinție - războiul din Gaza și întreruperea furnizării gazului rusesc, dar și criza economică mondială - au confirmat faptul că prioritățile identificate de către Cehia sunt cât se poate de actuale.

Dintre cele 3 priorități anunțate de Președinția Cehă - Energie, Economie și Europa în lume, aș vrea să mă refer la componenta energetică. Personal, consider că Europa are nevoie de o politică energetică unitară, astfel încât să fie evitată dependența excesivă față de un singur bazin de resurse.

În acest sens, susțin necesitatea dezvoltării unor relații cu noi furnizori, dar și importanța investițiilor în tehnologii neconvenționale de producere a energiei. Trebuie să îmbunătățim infrastructura de transport și

să acordăm atenția cuvenită construirii traseului gazoductului Nabucco. De asemenea, cred că este prioritară scurtarea procedurilor în derularea proiectelor ce vizează surse alternative de energie și energii neconvenționale.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *în scris*. – Oare nereușita Consiliului European de a se întruni pentru a aborda problemele reale din spatele votului negativ de la referendumul din Irlanda privind ratificarea Tratatului de la Lisabona poate determina un al doilea vot negativ?

Dându-și seama că un al doilea vot negativ este o perspectivă cât se poate de realistă, președinția cehă încearcă să se pregătească pentru eventualitatea în care Tratatul de la Lisabona nu va intra în vigoare. Aceasta încearcă să pregătească un plan B în ceea ce privește alegerea unei noi Comisii, respectând regulamentul Tratatului de la Nisa. Ideea vehiculată de a alege o Comisie de 26 de comisari și un Înalt Reprezentant pentru Politică Externă și Securitate Europeană din cele 27 de state membre este doar una dintre modalitățile în care poate fi abordată această problemă.

Cetățenii UE recunosc că Tratatul de la Lisabona nu este panaceul prezentat de majoritatea celor mai fervenți susținători. Dimpotrivă: ar putea duce la adâncirea problemelor economice și sociale cărora trebuie să le facem față.

În ceea ce privește criza din Gaza, răspunsul președinției cehă este foarte departe de ce s-a solicitat. UE trebuie să întreprindă acțiuni comune pentru a sprijini drepturile palestinienilor asediați și să încerce să pună capăt vărsărilor de sânge.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), *în scris*. – Republica Cehă, care a preluat la 1 ianuarie 2009 Președinția Consiliului Uniunii Europene, se confruntă, alături de alte state care au aderat la UE în anul 2004 și după această dată, cu unele probleme legate de starea precară, din punctul de vedere al izolației termice, a unui număr important de clădiri de locuințe.

Având în vedere: economiile importante de energie și reducerea costurilor de încălzire suportate de cetățeni, care ar putea fi realizate prin reabilitarea termică a acestor clădiri, și posibilitățile reduse de utilizare a fondurilor structurale și de coeziune pentru investiții în acest domeniu, consider că Președinția cehă a Consiliului ar trebui să includă această problemă printre prioritățile sale.

În al doilea rând, în ceea ce privește mandatul european de arestare, Republica Cehă a formulat o declarație, în baza articolului 32 al Deciziei-cadru, potrivit căreia aplică procedura de predare „numai pentru fapte săvârșite după data de 1 noiembrie 2004”. Reglementări similare sunt în vigoare și în alte state europene. Astfel de exemple determină erodarea încrederii cetățenilor în eficiența unor politici la nivel european de combatere a criminalității. Deținerea de către Republica Cehă a președinției Consiliului este o bună oportunitate de a reanaliza aceste declarații.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Declarațiile prim-ministrului ceh și ale Președintelui Comisiei Europene și, în general, discuțiile din cadrul Parlamentului European cu privire la programul președinției cehă în UE sunt rezultatul unicei politici anti-fundamentale a UE de sub președințiile anterioare. Au transmis un mesaj potrivit căruia atacul asupra muncitorilor, asupra claselor de jos, va continua cu aceeași intensitate. Rolul imperialist al UE se va consolida în timp ce președinția cehă face eforturi să-și demonstreze abilitățile odată cu preluarea conducerii prin susținerea atacului imperialist criminal al Israelului în Fâșia Gaza și justificarea măcelului barbar al poporului palestinian, având sprijin total din partea SUA și respectând planul US/NATO/EE pentru Noul Orient Mijlociu.

Programul Republicii Cehă semnalează o intensificare continuă a atacurilor UE asupra claselor de jos pentru a modifica impactul crizei în sistemul capitalist asupra clasei muncitoare și a claselor sărace de jos, o creștere a agresiunii UE împotriva oamenilor, intervenția imperialistă și îmbunătățirile aduse capacității de intervenție militară în jurul lumii.

Oamenii trebuie să răspundă agresiunii UE contraatacând. Rezistența, nesupunerea și întreruperea politicii reacționare a UE, chiar din mijlocul acesteia, reprezintă un pas înainte.

Maria Petre (PPE-DE), *în scris*. – La începutul intervenției mele aș dori să reiau o idee despre care am vorbit luni, în deschiderea sesiunii plenare: dețineți președinția într-o perioadă cu o semnificație specială pentru fiecare din noi - anul acesta se împlinesc 20 de ani de la căderea cortinei de fier. Spuneam luni că pentru noi, dar mai ales pentru milioanele de cetățeni care ne-au trimis aici, acești 20 de ani au însemnat într-o anumită măsură așteptare, și-n alta, acceptare. Poate că a fost normal, nu puteam scăpa mai repede de povara celor 50 de ani care ne-au separat de restul Europei.

Am dorit să intervin pentru a vă felicita pentru includerea celei de a 3-a priorități - Europa în lume, dar mai ales pentru abordarea prioritară a Parteneriatului estic. Istoria noastră, a României și a Cehiei, are două repere puternice comune: 1968 și apoi primăvara de la Praga, care a fost pentru noi, pentru românii supuși celei mai crunte dictaturi comuniste, raza de lumină care ne-a călăuzit drumul spre libertate.

Vreau să vă rog, ca deputat român, să dați substanță și concretețe Parteneriatului estic. Sunt în această zonă milioane de cetățeni care au nevoie de o reeditare a speranței printr-o reluare simbolică acum, în următoarele luni, a primăverii de la Praga. Și noi și dumneavoastră avem șansa să înțelegem cel mai bine greutatea acestei așteptări.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris. – (PL) Avem înaintea șase luni de președinție cehă la conducerea Uniunii Europene, o președinție care, ne este acum destul de clar, nu va fi deloc ușoară. Cele două crize majore cărora a trebuit să le facem față în ultimele săptămâni ne demonstrează că o bună conducere a Uniunii Europene implică nu doar programe atent pregătite, ci, mai ales, capacitatea de a reacționa rapid și adecvat în fața problemelor dificile. Acesta este un lucru de care ar trebui să țină cont fiecare stat membru care se pregătește să preia președinția UE.

Președinția cehă vine după dinamica și ambițioasa președinție franceză. Este greu de crezut că nu se vor face comparații între cele două. Totuși, în opinia mea, autoritățile cehi sunt bine pregătite pentru această muncă, iar președinția cehă va constitui un exemplu pentru felul în care chiar și o țară mică, intrată recent în Comunitate, poate fi un lider de succes. Și nici măcar diviziunile politice de pe scena națională nu îi vor opri.

Aș dori să apelez la președinție pentru a acorda o parte din atenția sa problemelor de zi cu zi. Planurile la scară largă sunt importante și necesare, însă de multe ori fără prea mare importanță pentru cetățenii obișnuiți. Și este important ca astăzi, în prag de alegeri parlamentare, cetățenii Uniunii Europene să simtă că această Comunitate a fost creată pentru ei, pentru cetățenii săi, că rolul său este acela de a le face o viață mai bună. Așa că spunem da viziunilor mărețe, însă prin prisma vieții de zi cu zi.

Vă doresc mult succes!

Petya Stavreva (PPE-DE), în scris. – (BG) Republica Cehă preia conducerea UE într-un moment în care Europa se confruntă cu provocările crizei financiare globale, întreruperea furnizării de gaz rusesc și conflictul din Gaza.

Cred că programul ambițios al președinției cehi va fi dus la bun sfârșit printr-o cooperare strânsă între Parlamentul European și Comisia Europeană. Europa trebuie să continue să ia o poziție activă în ceea ce privește punctele de pe agenda cetățenilor UE. În acest moment, problema securității energetice este una de actualitate și se impune stimularea eforturilor tuturor statelor membre. Întreruperea furnizării de gaz rusesc către consumatorii europeni la temperaturi de sub zero grade, care a paralizat Europa, adaugă o nouă dimensiune conceptului de independență energetică. Situația de criză impune necesitatea de a reduce dependența statelor membre de rezervele de gaze rusești și căutarea de alternative.

Cetățenii unei Europe unite se așteaptă ca președinția cehă să ia o atitudine pozitivă și să se implice în rezolvarea acestei probleme, care a devenit deja mai mult decât un conflict comercial între Rusia și Ucraina.

Doresc mult succes acestei președinții.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris. – Salut precizarea ca prioritate a Președinției Cehi a problemei energiei.

Evenimentele inacceptabile din ultimele săptămâni în ceea ce privește securitatea furnizării de gaze naturale către unele state membre ale UE au demonstrat încă o dată necesitatea unei politici europene a energiei, implementată prin proiecte europene clare și susținută cu fonduri europene. Piața internă a UE pentru gazul natural poate funcționa normal numai cu dezvoltarea rapidă a facilităților pentru depozitarea gazului natural, inclusiv a celui lichefiat, și prin accelerarea realizării proiectului Nabucco.

Margie Sudre (PPE-DE), în scris. – (FR) Doresc să transmit cele mai bune urări guvernului ceh care prezidează Uniunea în condiții delicate, datorită complexității situației sale politice naționale și unui context internațional deosebit de îngrijorător.

Președinția cehă trebuie să fie hotărâtă și dinamică, așa cum a fost cea întruchipată de Nicolas Sarkozy pe perioada ultimelor șase luni, pentru a lucra activ în favoare încetării imediate a focului în Gaza și menținerea

unui avânt politic puternic pe baza programului de lucru pregătit redactat în comun cu Franța și Suedia, care va urma la președinția Consiliului.

În fața crizei economice, planul de restabilire coordonată adoptat de cele 27 de state trebuie aplicat fără întârziere în vederea protejării industriei, a competitivității și a locurilor de muncă europene. Europa deține o parte esențială a soluției la criză, iar președinția cehă trebuie să o ajute să demonstreze acest lucru.

Salut angajamentul prim-ministrului ceh ca țara sa să ratifice Tratatul de la Lisabona până la sfârșitul acestei președinții. Dintre crizele economică, diplomatică și instituțională care slăbesc Europa, ultima dintre acestea este singura al cărei rezultat depinde doar de europeni. Președinția cehă trebuie să permită Uniunii realizarea acestui succes pentru a garanta un viitor concetățenilor noștri.

PREZIDEAZĂ: DL COCILOVO

Vicepreședinte

4. Votare

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este votul.

Aș dori să informez Camera că, la cererea expresă a asociației jurnaliștilor parlamentari, în timpul votului pentru fiecare set de rezultate va trebui să indicăm de asemenea, în mod expres, numărul de voturi pentru și împotriva, dar și numărul de abțineri. Am fi dorit să simplificăm lucrurile pentru dumneavoastră, dar acest lucru nu este posibil.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: vedeți Procesele verbale)

4.1. Elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (A6-0500/2008, Carlos Coelho) (vot)

După votul privind raportul redactat de Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Francesco Enrico Speroni (UEN). - *(Italia)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să iau cuvântul pentru a solicita respectarea Regulamentului. Ne-ați informat că, în urma solicitării jurnaliștilor, un grup vrednic de stimă, veți face publice toate voturile, însă părerea mea este că regulile Parlamentului trebuie făcute de parlamentari, nu de jurnaliști. Aș dori să aflu dacă este vorba cumva de asociația jurnaliștilor nevăzători, pentru că ziariștii pot vedea cu ochii lor rezultatul votului afișat pe ecrane. Oricum, jurnaliștii surzi ar putea avea ceva dificultăți dacă anunțați rezultatele.

(Aplauze)

Președintele. - Domnule Speroni, este o situație dificilă pentru mine să-mi exprim propria părere privind dificultățile pe care le presupune munca jurnaliștilor. Întrucât solicitarea a fost înaintată Biroului în acest moment, consider că Biroul ar trebui să dea un răspuns în acest sens - și probabil și eu personal vă împărtășesc punctul de vedere; deja s-a stabilit ca problema pusă de acest răspuns ar trebui să fie pusă pe ordinea de zi la următoarea întrunire a Biroului.

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). - Domnule președinte, sunt de acord cu punctul de vedere prezentat de domnul Speroni. Recunosc că situația în care vă aflați este una dificilă, însă aș dori să sugerez faptul că domnul Speroni are dreptate. Pe ecrane este înregistrat fiecare vot. Ar fi o pierdere de timp să se citească rezultatul fiecărui amendament - mai ales când este vorba de un vot de tipul celui de azi. Aș dori să sugerez să solicitați Biroului să înainteze această chestiune comisiei competente și să luăm în calcul această problemă pentru o viitoare sesiune de votare - dacă acest lucru este considerat acceptabil de către Cameră.

(Aplauze)

Președintele. - Așa cum am spus deja, Biroul va analiza această chestiune, astfel încât să poată da un răspuns definitiv.

Prin urmare vom proceda la vot.

4.2. Contractele de achiziții publice în domeniile apărării și securității (A6-0415/2008, Alexander Graf Lambsdorff) (vot)

4.3. Substanțe și preparate periculoase (diclormetan) (A6-0341/2008, Carl Schlyter) (vot)

4.4. Autorizarea ratificării Convenției din 2007 a Organizației Internaționale a Muncii privind munca în domeniul pescuitului (Convenția 188) (A6-0423/2008, Ilda Figueiredo) (vot)

4.5. Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2004-2008) (A6-0479/2008, Giusto Catania) (vot)

Președintele –Înainte de votul privind prima parte a paragrafului 32

Mogens Camre (UEN). - Domnule președinte, votul este pentru completarea textului acestui amendament. După textul „12 decembrie 2006” am dori să adăugăm următoarele cuvinte: „și pe 4 și 17 decembrie 2008”. Motivul este faptul că la aceste date ulterioare Curtea a emis hotărâri și nu ar fi corect să menționăm decizia din 2006 fără să menționăm și cele mai recente descoperiri ale Curții din decembrie 2008.

(Amendamentul verbal a fost acceptat)

- Înainte de votul privind Amendamentul 25

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, potrivit listei mele de votare, se pare că paragraful 36 a fost retras, așa că întrebarea mea este dacă ar fi trebuit să votăm asupra acestei probleme.

Președinte. –Amendamentul 8 a fost retras și prin urmare nu puteți vota asupra paragrafului 36.

- Înainte de votul privind paragraful 161

Marco Cappato (ALDE). - *(Italia)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în legătură cu paragraful 166 aș dori să subliniez faptul că textul original în limba engleză este versiunea autentică, pentru că au fost făcute prea multe traduceri, care distorsionează complet înțelesul; de exemplu, traducerea în limba italiană vorbește despre „*morte decorosa*” [moarte decentă]. Nu voi intra în detalii, însă versiunea autentică este cea redactată în limba engleză.

Președinte. –Vă mulțumim că ne-ați amintit acest lucru. Voi menționa din nou acest aspect la momentul potrivit, fără a-i mai acorda cuvântul domnului Cappato, pentru că acum trebuie să votăm asupra paragrafului 161; întrucât amendamentul a fost respins, trebuie să votăm luând în considerare textul original al paragrafului.

4.6. Convenția privind munca maritimă 2006 (proceduri referitoare la dialogul social) (B6-0624/2008) (vot)

4.7. Convenția privind munca maritimă 2006 (proceduri referitoare la dialogul social) (B6-0624/2008) (vot)

4.8. Dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului, inclusiv a rolului UE (A6-0498/2008, Laima Liucija Andrikiene) (vot)

5. Accesul publicului la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (A6-0459/2008, Marco Cappato) (vot)

Convenția privind munca maritimă 2006 (proceduri referitoare la dialogul social) (B6-0624/2008) (vot) Explicații verbale privind votul

- Raportul: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). - (*Germania*) Domnule președinte, am votat pentru acest raport deoarece solicită elaborarea unei reforme a intereselor privind protecția copiilor și introducerea anumitor măsuri pentru sporirea elementelor de securitate ale pașapoartelor. Prin urmare, una peste alta, este un pachet legislativ care duce mai departe lupta împotriva traficului de copii și lupta pentru a obține o mai bună protecție a copiilor.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Consider că este necesar să adăugăm elemente biometrice la elementele de securitate ale documentelor de călătorie. Totuși, în afară de îmbunătățirea siguranței cetățenilor europeni, fapt ce reprezintă obiectivul nostru principal, trebuie să luăm în considerare și reversul medaliei, care constă în protejarea intimității cetățenilor. Mă voi strădui ca implementarea acestei legislații și aplicarea ei la nivel național să nu genereze dificultăți birocratice sau chiar folosirea incorectă a datelor, inclusiv folosirea incorectă a datelor de către țări terțe din afara UE. Aș dori să subliniez faptul că există nevoia de a promova o mai mare implicare a Europol și Frontex în această problemă; Numai un înalt nivel de colaborare între autoritățile responsabile cu aplicarea legii în statele membre va produce efectele dorite și va transforma Europa într-un loc sigur pentru noi toți. Sunt bucuroasă că de acum, copiii de 12 ani vor avea propriul lor pașaport. Această măsură va reduce cazurile de abuz făcut de organizații criminale transfrontaliere, acesta fiind un alt motiv pentru care susțin această chestiune aparent controversată.

Frank Vanhecke (NI). - (*Olanda*) Domnule președinte, am fost bucuros să îmi prezint susținerea față de raportul Coelho privind elementele biometrice integrate în pașapoartele din UE deoarece acesta reprezintă un prin pas în combaterea numeroaselor abuzuri și falsificărilor de pașapoarte. Este o formă de armonizare pe care o putem aproba, întrucât reprezintă o măsură utilă și cu siguranță chiar necesară în țările aparținând spațiului Schengen.

Când se elaborează un sistem de frontiere deschise interne, bineînțeles că frontierele externe mari ar trebui protejate cât mai eficient posibil. Acest raport reprezintă un pas făcut în direcția potrivită, pentru că în acest moment frontiera externă nu este protejată suficient.

Totuși, pot spune că am o rezervă. Emiterea unor pașapoarte mai bune nu reprezintă o măsură suficientă. În fiecare an, sute de mii de persoane din afara Europei vin pe continentul nostru, Europa. Aceștia sunt imigranți legali, imigranți semi-legali, dar și imigranți ilegali. Anul trecut, țara mea, Belgia, a primit peste 70 000 de persoane din afara Europei, în plus față de numărul încă necunoscut de imigranți ilegali. Este o tendință căreia trebuie să-i punem capăt, iar numai măsura de emitere a unor pașapoarte mai bune nu va rezolva această problemă.

Dimitar Stoyanov (NI). - (*Bulgaria*) Vă mulțumesc, domnule președinte. Am votat împotriva raportului Coelho din două motive. În primul rând, mă declar extrem de îngrijorat în privința drepturilor cetățenilor și în privința faptului că acțiunea de colectare a datelor biometrice va reprezenta o amenințare semnificativă adusă siguranței cetățenilor, în special în ceea ce privește libertatea acestora și, în plus, dreptul de bază privind libertatea de mișcare va fi încălcat.

Însă ceea ce mă îngrijorează și mai mult este faptul că în țara mea ar fi a doua oară în ultimii zece ani când se introduc noi documente de identitate. În ceea ce mă privește pe mine personal, ar fi a treia oară în ultimii zece ani când mi s-ar emite documente de identitate. Poate vi se pare o situație amuzantă, însă în Bulgaria venitul cetățenilor este atât de mic, încât povara financiară suplimentară pe care ar trebui să o suporte cineva pentru a-și plăti documentele de identitate este un aspect pur și simplu lipsit de etică și imoral. Când vorbim despre pensionari care primesc 100 leva, adică echivalentul unei pensii de 50 de euro, nu este corect să fie obligați să plătească 20 de euro pentru a li se emite documente de identitate noi. Prin urmare, am votat împotriva raportului Coelho, pentru că sunt de părere că este total nepotrivit pentru situația țării pe care o reprezintă.

- Raportul: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Domnule președinte, vreau doar să se noteze faptul că în cele din urmă am votat împotriva raportului Cappato pentru că sunt de părere că Parlamentului i-a fost înaintat un raport mai bun în privința problemelor pe care le abordează acesta.

De asemenea, doresc să precizez faptul că este nevoie ca Parlamentul să ia măsuri în legătură cu documentele noastre, ținând cont de faptul că există deputați în Parlamentul European care sunt aici de mai bine de patru ani și jumătate, care au primit un salariu pentru timpul petrecut aici și care au luat cuvântul mai puțin decât

domnul Burke, un parlamentar care se află aici de șase luni. Cred că este un moment potrivit să atragem atenția asupra acestei situații.

Există persoane care nu participă activ la ședințele Parlamentului, la întrunirile comisiilor sau la sesiunile plenare. Unele dintre aceste persoane sunt membri ai unor grupuri mici. Vin aici și iau repede cuvântul, după care se grăbesc la aeroport și, în loc să rămână aici, își petrec timpul în statele membre, povestindu-le oamenilor de acolo cât de rea este democrația în Uniunea Europeană. Ei bine, democrația este rea în Uniunea Europeană dacă membri ai acestui Parlament care nu participă la ședințe pot primi un salariu pentru a continua acest abuz flagrant făcut în ceea ce privește democrația. Aș dori ca acest lucru să fie înregistrat, domnule Președinte.

Consider că atunci când facem reformă, când punem la dispoziție anumite documente, când asigurăm o mai bună transparență, ar trebui să luăm măsuri prin care să arătăm care dintre parlamentari participă la munca Parlamentului și care nu fac acest lucru.

- Raportul: Alexander Graf Lambsdorff (A6 0415/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Piața europeană a armelor funcționează ineficient pentru că este o piață fragmentată. Astăzi am creat loc pentru achizițiile publice în acest sector, respectând în același timp scutirile din motive strategice, în temeiul prevederilor articolului 273 al Tratatului de instituire. În cadrul Comisiei, am luptat pentru a pune capăt irosirii fondurilor publice, irosire generată de contractele militare netransparente. În trecut, clauza privind interesul național era de asemenea încălcată în cazul contractelor publice de achiziție pentru armată, care cu siguranță nu aveau nimic de-a face cu aspecte legate de calitatea securității oferite. Aș putea numi în acest context contracte de muncă, pentru servicii de catering și pentru servicii de transport. Această propunere va economisi sume de bani care vor putea fi ulterior investite în cercetare și tehnologie, pentru a ne proteja mai eficient împotriva amenințărilor prezente și viitoare.

Jim Allister (NI). - Domnule președinte, mă opun acestui raport din cauza amenințării pe care eu consider că documentul o reprezintă pentru guvernele și companiile care au investit enorm în cercetare și dezvoltare în domeniul apărării și care acum se văd în situația de a fi practic deposedate de profitul generat de faza de dezvoltare și producție.

Prin această directivă propusă, se cere ca acum contractele de achiziții să fie deschise în cadrul unei competiții europene, lăsând o companie din domeniul apărării – și chiar o țară – fără nici o modalitate de a-și proteja drepturile internaționale de proprietate și fără locuri de muncă. Ținând cont de faptul că mai multe companii militare din domeniul apărării din Marea Britanie beneficiază de servicii de cercetare și dezvoltare majore, amenințarea pe care o reprezintă acest raport este una îngrijorătoare.

Neîncrederea mea este sporită și de faptul că îmi dau seama că una dintre motivațiile acestui raport este aceea de a promova integrarea UE și de a susține politica europeană privind securitatea și apărarea, și nu stabilirea priorităților beneficiilor economice tangibile.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (*Italia*) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, voi încerca să fiu mai scurt ca de obicei; am votat în favoarea raportului Lambsdorff, care face un pas înainte în domeniul securității comune și al apărării. Totuși, mă întreb și vă întreb: când vom avea un sistem european de apărare adevărat, o adevărată armată europeană, o oportunitate reală de a economisi bani și de a ne apăra ca o Europă unită? Sper că aceste lucruri se vor întâmpla cât mai curând, domnule președinte!

Președintele. – În acest caz, nu pot să dau un răspuns imediat, acest lucru ar fi complicat. Vă invit să continuăm cu explicarea votului, de data aceasta referindu-ne la raportul Schlyter.

- Raportul: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Am susținut raportul privind substanțele și preparatele periculoase, mai precis diclormetanul, oferind posibilitatea de a restricționa utilizarea acestei substanțe carcinogenice în diluant, chiar dacă au existat anumite prevederi privind excepții în anumite condiții stricte. Sunt mulțumită că excepțiile nu vor fi folosite în practică, întrucât există alternative sigure pe care nu doar consumatorii, ci și utilizatorii profesioniști, vor prefera să le aleagă pe viitor.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Domnule președinte, anumite substanțe sunt atât de periculoase încât trebuie interzise complet sau trebuie utilizate doar în câteva situații restrânse, în cele mai stricte condiții de precauție legate de sănătate și siguranță. Diclormetanul este una dintre aceste substanțe și utilizarea sa trebuie interzisă.

- Raportul: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Aplaud acordul internațional care va stabili noi condiții de angajare pentru muncitorii din domeniul pescuitului. Pescarii se confruntă cu cea mai mare incidență de accidente grave profesionale și decese provocate de activitatea efectuată. Aș dori să fac apel la Consiliu și la Comisie pentru ca aceștia să facă tot posibilul pentru a ratifica această Convenție mult mai devreme de anul 2012. Vă rog să se consemneze în procesul verbal că dispozitivul meu de votare nu a funcționat și că, bineînțeles, eu am votat în favoarea acestui raport.

- Raportul: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Irena Belohorská (NI). - (*Slovacia*) Raportul din proprie inițiativă elaborat de domnul Catania a generat un schimb semnificativ de opinii între grupurile politice și deputații din Parlamentul.

Uniunea Europeană se confruntă în prezent cu probleme foarte serioase, ca de exemplu criza financiară și criza energetică provocată de conflictul ucraineano-rus. Este o perioadă în care ar trebui să acționăm împreună și să evităm orice mișcare ce ne-ar putea submina unitatea. Fără îndoială, consecințele crizei vor afecta fiecare cetățean al Uniunii Europene, fie el slovac, polonez, maghiar sau german. Consider că încercările de a provoca certuri între statele membre, încercări ce apar în mod periodic în timpul ședințelor noastre, reprezintă un semn de ignoranță față de grava situație actuală, în care unitate UE este amenințată. Ar trebui să ne concentrăm mai mult pe găsirea de soluții și pe ratificarea Tratatului de la Lisabona pentru a putea spori competitivitatea în cadrul Uniunii Europene.

Aici, în Parlamentul European, eu mi-am exprimat în mod repetat părerea că autonomia nu are loc în spațiul nostru comun. Nu trebuie să uităm ideea-cheie a integrării țărilor UE, ca să nu mai vorbim că această idee nu trebuie ignorată sau respinsă. Trebuie să ținem cont de declarația lui Schuman, aceea că o Europă inteligentă nu se poate bucura de răul vecinilor săi, întrucât avem cu toții o soartă comună, atât în vremuri bune, cât și în vremuri rele.

Hubert Pirker (PPE-DE). - (*Germania*) Domnule președinte, raportul Catania este o adevărată păcăleală. Nu conține nici un raport privind măsura în care drepturile fundamentale au fost respectate în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008; este o simplă listă de solicitări făcute de reprezentanții stângii.

Solicitările includ recunoașterea căsătoriei între persoane de același sex în statele membre și legalizarea drogurilor, a eutanasiei și a imigranților ilegali. Eu și delegația Partidului Popular Austriac (ÖVP) respingem de la bun început solicitările menționate mai sus, care au fost adoptate cu majoritate, și prin urmare noi, deci și eu, am votat împotriva acestui raport.

Peter Baco (NI). - (*Slovacia*) Am votat în favoarea raportului privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008.

Susținerea mea a fost condiționată de respingerea textului proiectului original al paragrafului 49 privind susținerea autonomiei teritoriale și regionale. Consider că aceasta este o respingere a încercărilor instigatorilor și conspiratorilor de a specula în legătură cu starea de fapt. Cu alte cuvinte, Parlamentul European nu acceptă să se facă jocuri cu autonomia teritorială și regională. Aceasta este o concluzie foarte importantă ce trebuie trasă din ședința plenară de astăzi a Parlamentului European și consider că ar trebui să fim cu toții feliciți pentru aceasta.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Domnule președinte, și eu am votat împotriva adoptării acestui raport elaborat de un deputat comunist în Parlamentul European privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană. Totuși, apreciez faptul că raportorii aparținând altor facțiuni au reușit să editeze puțin textul și că acesta conține câteva paragrafe bune privind situația minorităților. Dar există anumite fragmente care nu sunt deloc obiective. În plus, măsura în care raportul încalcă limitele referitoare la redactarea documentelor pentru o perioadă trecută este una fără precedent. Raportul presupune o viziune politică unilaterală asupra drepturilor omului în Uniune. Raportul calcă în picioare principiul subsidiarității dictând regulile privind politicile familiale și alte chestiuni etice, fapt ce contravine prevederilor tratatelor fundamentale.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (*Malta*) Și eu am votat împotriva raportului Catania, pentru că documentul conține cel puțin trei referiri prin care avortul este considerat un drept al omului. Acesta este un aspect cu care eu nu sunt de acord și pe care îl consider inacceptabil. Este păcat că un raport atât de important ca acesta, care acoperă o gamă atât de variată de subiecte cuprinde elemente care, fără nici o îndoială, sunt în afara

competenței Uniunii Europene, și în care Uniunea Europeană nu poate și nu ar trebui să se implice; în principal datorită principiului de subsidiaritate. Iată de ce am votat împotriva raportului Catania.

Péter Olajos (PPE-DE). - (*Ungaria*) Domnule președinte, în ceea ce privește raportul Catania, am votat pozitiv, pentru că documentul elimină anumite erori ce existau înainte în privința drepturilor minorităților. Acest aspect este deosebit de important pentru Ungaria și pentru minoritățile ce trăiesc înăuntrul și în afara granițelor acestei țări. Raportul subliniază protecția limbilor minorităților și declară că utilizarea limbii materne este unul dintre cele mai importante drepturi fundamentale. Din păcate, în ultimul timp acest lucru nu a fost aplicat în câteva dintre noile state membre ale UE.

Mai mult, raportul subliniază necesitatea de a defini și de a determina statutul minorităților naționale. Consider că acest aspect este unul de importanță vitală pentru cele 150 de minorități din Europa.

În final, consider că paragraful 49 are o importanță deosebită, întrucât afirmă că auto-guvernarea este cea mai eficientă modalitate de a aborda problemele comunităților minorităților naționale. Cea mai bună metodă de a realiza acest lucru este aceea de a urma cele mai bune exemple existente în Uniunea Europeană în ceea ce privește autonomia personală, culturală, teritorială și regională.

Jim Allister (NI). - Domnule președinte, o societate consumată de drepturi este o societate de consum care și-a pierdut echilibrul. Din acest motiv, raportul cere egalitate între cuplurile căsătorite în mod legal și relațiile homosexuale. Combinația naturală este cea între un bărbat și o femeie. Pervertim această combinație naturală atunci când cerem egalitate cu situația de antiteză.

Deși nu este la modă, declar fără rușine că relația anormală în cuplurile cu parteneri de același sex nu este un lucru la care eu, ca legislator, vreau să consimt. Dreptul meu de a nu fi de acord cu această problemă este oare mai mic decât dreptul celor care solicită contrariul? În contextul climatului de intoleranță în care a fost organizată această dezbatere, așa s-ar părea.

Nu sunt de acord cu acest aspect al raportului. Dacă din această cauză voi fi considerat ridicol, atunci așa să fie. Prefer să apăr ceea ce eu cred că este corect decât să fiu de acord cu ceea ce este greșit.

Frank Vanhecke (NI). - (*Olanda*) Domnule președinte, în cariera mea din acest Parlament, rareori am văzut o asemenea listă de prostii spuse corect din punct de vedere politic și așa-numite platitudini politice ca în raportul Catania. Totuși, cireașa de pe tort este faptul că un raport privind așa-numitele drepturi fundamentale se bazează *de facto* pe prevederile Tratatului de la Lisabona, un tratat ce a fost respins prin referendum și care în prezent nu are absolut nici un fundament legal. Ce aroganță! Mă întreb dacă nu cumva drepturile fundamentale nu se aplică cetățenilor Europei, ci se aplică doar eurocrației.

Mai mult decât atât, un drept fundamental lipsește din raport: este vorba de dreptul popoarelor, de exemplu dreptul poporului aparținând unei națiuni de a se simți acasă și în siguranță în propria sa țară, dreptul de a-și apăra prosperitatea câștigată cu greu, de a-și menține propria limbă, cultura, tradițiile și legile. Acest lucru chiar ar fi o noutate în acest templu al lucrurilor corecte din punct de vedere politic. Parlamentul s-a făcut din nou de răs aprobând raportul Catania cu o majoritate covârșitoare.

Philip Claeys (NI). - (*Olanda*) Domnule președinte, dreptul la libera exprimare a părerilor și felul în care acest drept poate fi exercitat este fără nici o îndoială un indicator-cheie pentru evaluarea situației drepturilor noastre fundamentale. Raportul nu greșește avertizând în privința cenzurii neoficiale și a auto-cenzurii ce apar atunci când anumite subiecte sunt excluse din programul de dezbateri publice. Le fel de justă este și secțiunea din raport ce avertizează în privința persoanelor și grupurilor care doresc să-i reducă pe ceilalți la tăcere susținând că sunt în permanență supuși unor atacuri pentru care nu se fac vinovați.

Totuși, ceea ce pentru mine este o adevărată enigmă este invitația de a „condamna în mod hotărât orice discurs ce instigă ură în programe media rasiste și în articolele ce diseminează puncte de vedere intolerante”. Este exact genul de lucru sau acțiune care duce la cenzura și auto-cenzura despre care se vorbește peste tot în raport. Este tipul de legislație din cauza căruia cel mai mare partid flamand din Belgia a fost condamnat, pentru că a criticat nou-adoptata politică privind imigrarea. Prin urmare, oamenii ar trebui să știe ce vor. Este imposibil să fii doar puțin în favoarea liberei exprimări a opiniei. Fie ești pentru libera exprimare a opiniei și accepți toate consecințele pe care acest lucru le presupune, fie ești împotriva.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (*Italia*) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește raportul referitor la drepturile fundamentale, deși în votul final am votat împotriva raportului, am votat pentru paragraful 81, cu prevederile căruia sunt de acord. În acest paragraf, prietenul meu, domnul Catania, care în

acest moment mă privește de la locul domniei sale, spune că invită statele membre să facă tot ceea ce pot pentru a facilita și a îmbunătăți accesul tinerilor, vârstnicilor și al persoanelor cu dizabilități la piața muncii.

Cu siguranță, Giusto Catania – care este și de data aceasta 100% corect, ca de obicei – s-a gândit, chiar dacă nu a exprimat acest lucru în scris, că ar trebui îmbunătățit nu doar accesul la muncă, ci și la beneficiile legate de aceasta, ținând cont de faptul că este menționată și categoria vârstnicilor. Prin urmare, beneficiile pentru tineri, persoanele cu dizabilități și vârstnici sunt relevante. Sunt sigur – și văd că și el este de acord – că și tinerii primesc beneficii când sunt tineri și apoi lucrează când înaintază în vârstă. Văd că domnul Catania aplaudă. Cred că și dumneavoastră sunteți de acord cu ceea ce spun, dar întrucât observațiile mele vor fi publicate pe internet, aș dori să subliniez faptul că am spus toate acestea pentru a arăta în mod subtil că și vârstnicii au dreptul de a obține beneficii.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Domnule președinte, în raportul Catania mulți dintre cei din plen au încercat din nou să folosească drepturile omului ca o scuză pentru a promova avortul, în ciuda faptului că în fiecare an avortul neagă unor milioane de bebeluși cel mai important drept – dreptul la viață, dreptul de care depind toate celelalte drepturi.

În plus, în calitate de deputat irlandez în Parlament și în calitate de votant, este interesant să notez faptul că acest raport și amendamentele sale leagă Tratatul de la Lisabona și Carta Drepturilor Fundamentale de legalizarea avortului în UE.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Domnule președinte, pentru început aș dori să solicit să se noteze că prima parte a votului meu privind paragraful 31 ar fi trebuit să fie în favoarea raportului.

Aș dori să sugerez că acest raport ar fi putut face mai multe pentru aspectele legate de dizabilități în privința cărora ar trebui să se mai lucreze. Totuși, în acest context, mă bucur că Parlamentul a ales să susțină amendamentul 42 propus de mine, care îndeamnă Comisia să se asigure că banii ajung doar în statele membre care îndeplinesc criteriile impuse de Convenția ONU în privința dezinstituționalizării. Acesta este un aspect-cheie pentru mine și pentru multe alte persoane din plen. Există mai multe elemente în acest raport – așa cum au spus și ceilalți – care sunt pentru subsidiaritate, și nu pentru Uniunea Europeană, care nu emite legi privind avortul și care nici nu ar trebui să emită legi privind acest subiect. Prin urmare, nu am putut susține întregul raport. În schimb, m-am abținut pentru că sunt de părere că amendamentul privind dizabilitățile este foarte important pentru aceia dintre noi cărora le pasă de cei care nu vorbesc, de cei care nu au voce și de cei care nu sunt ascultați de nimeni.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (Slovenia) Raportul Catania abordează multe probleme legate de drepturile omului. Sunt de acord cu unii dintre antevorbitorii mei și, asemenea lor, doresc să-mi exprim dezaprobarea profundă față de acest raport, din cauza unei probleme-cheie: imposibilitatea de a aproba anumite amendamente-cheie care ar fi corectat ceea ce inițial era un raport prost.

Raportul conține referințe la așa-numitele drepturi sexuale și drepturi legate de sănătatea sexuală care, potrivit, de exemplu, definiției date de Organizația Mondială a Sănătății, include dreptul de a face avort, iar acest lucru este o chestiune ce nu poate fi reglementată de legislația comunitară a UE și nici nu poate fi impusă statelor membre.

În calitate de medic, apăr viața umană și demnitatea umană începând din momentul concepției, și prin urmare nu am votat în favoarea acestui text controversat care, în plus, nici nu respectă principiul subsidiarității.

Michl Ebner (PPE-DE). - (Italia) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu cele spuse de domnul Pirker și prin urmare nu mai este nevoie să insist asupra acestui subiect. Sunt de părere că domnul Catania a abordat un subiect greșit; raportul nu ar fi trebuit să ajungă la Cameră, deoarece serviciile oficiale ar trebui să verifice dacă un raport abordează corect subiectul prezentat în titlu sau dacă este vorba de cu totul și cu totul altceva. Acest raport prezintă cu totul și cu totul altceva și de fapt, nici măcar nu face referire la titlul și subiectul ce i-au fost atribuite.

În ceea ce privește problema specifică, referitoare la paragraful 49, aș fi preferat ca membrii Camerei să fi adoptat textul original, fără niciun amendament. Am votat împotriva raportului în totalitate, pentru motivele pe care le-am expus.

Koenraad Dillen (NI). - (Olanda) Domnule președinte, de foarte puține ori mi s-a întâmplat să votez împotriva unui raport cu atâta convingere ca azi. Dacă ar fi să urmărim recomandările stabilite în acest raport, am instaura dictatura corectitudinii politice în Uniunea Europeană de mâine, unde, sub masca unui așa-numite atitudini anti-rasiste prezentate sub forma unor declarații pompoase de principiu, libertatea expresiei abordând

subiecte precum azilul și imigrarea ar fi și mai mult limitată. Acest raport își propune să deschidă și mai mult porțile pentru imigrarea legală și ilegală în Uniunea Europeană și nu reușește să pună dreptul cetățenilor la securitate în centrul politicii sale, în schimb consideră că drepturile criminalilor ar trebui recunoscute drept niște așa-numite drepturi fundamentale.

Este un teritoriu al lucrurilor făcute pe dos. Într-o societate normală, drepturile și obligațiile merg mână în mână. Totuși, în acest raport voluminos, nu găsesc nici o urmă de obligații pe care străinii ar trebui să le respecte pentru a se putea integra în societatea europeană. Dimpotrivă: numai noi, cetățenii europeni, suntem vizati *ad nauseam*. Ei bine, cetățenii noștri s-au săturat până peste cap să fie arătați cu degetul de funcționarii europeni care sunt „asmuțiți” pe ei.

Martin Callanan (PPE-DE). - Domnule președinte, sunt foarte multe aspecte ale raportului Catania cu care nu sunt de acord.

În primul rând, nu accept faptul că misiunea Uniunii Europene este să ne acorde vreun drept – de fapt, istoria ne învață că Uniunea Europeană a făcut exact contrariul.

De asemenea, nu accept faptul că textul Cartei Drepturilor Fundamentale – care reprezintă un document politic de bază, elaborat ca parte a Constituției europene nereușite – ar trebui încorporat în legislația europeană, și, în mod special, nu ar trebui integrat în legislația britanică.

Mă opun prevederilor Cartei Drepturilor Fundamentale. Resping abordarea absolutistă asupra drepturilor omului. Aș spune că nu mă opun principiului privind recunoașterea relațiilor dintre persoanele de același sex însă, din nou spun, aceasta nu este o chestiune care să țină de competența Uniunii Europene: este o chestiune pe care parlamentele statelor membre trebuie să o determine în propriile lor teritorii.

Având în vedere această listă fundamentală cu obiecții, am votat împotriva acestui raport.

Daniel Hannan (NI). - Domnule președinte, experiența pe care am dobândit-o de-a lungul multor ani ne învață că doar drepturile puse pe hârtie nu reprezintă o garantare a libertăților civice. Drepturile menționate în Carta Drepturilor și Libertăților Fundamentale a Uniunii Europene nu sunt foarte diferite de cele schițate, să zicem, în constituția Germaniei de Est sau în cea a URSS, însă așa cum au descoperit cetățenii care au trăit sub aceste regimuri, doar drepturile pe hârtie nu au nici o valoare în absența unor mecanisme adecvate ale guvernului parlamentar.

Nu există o criză a drepturilor omului în Uniunea Europeană, însă există într-adevăr o criză a legitimității democratice. Permiteți-mi să sugerez că o modalitate de a ameliora această criză ar fi să avem încredere în cei care ne votează și să supunem Tratatul de la Lisabona unei serii de referendumuri, așa cum am promis. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Ewa Tomaszewska (UEN). - (Polonia) Domnule președinte, toți copiii au dreptul de a fi iubiți de ambii părinți. Chiar dacă mariajul părinților se destramă, bunăstarea copilului, și nu „discreția” funcționarilor civili ar trebui să decidă în ceea ce privește contactul copiilor cu părinții săi.

Copiii au dreptul de a vorbi cu părinții lor folosind limba maternă. Dacă părinții sunt de naționalități diferite, atunci copiii ar trebui să aibă dreptul de a vorbi în ambele limbi. Totuși, Serviciile pentru protecția copiilor din Germania acționează împotriva intereselor copiilor ce provin din căsătorii mixte, limitând accesul la afecțiunea părintelui care nu este de naționalitate germană. Comisia pentru petiții a înregistrat peste 200 de plângeri în această privință. Iată de ce am susținut amendamentul 24. Respingerea acestui amendament a dus la votul meu final împotriva unui raport care neagă dreptul la viață prin propunerea unei legislații pro-avort și care încalcă principiul subsidiarității.

Gerard Batten (IND/DEM). - Domnule președinte, Partidul pentru Independența Marii Britanii se opune rasismului, mutilării genitale feminine, criminalizării homosexualității și prejudecăților emise împotriva străinilor, în orice parte din lume s-ar întâmpla așa ceva. Totuși, britanicii se bucură de drepturi ale omului foarte bune în conformitate cu prevederile propriilor noastre legi și nu avem nevoie de protecția Uniunii Europene. UE este nedemocratică și anti-democratică și prin urmare nu este un apărător potrivit pentru drepturile nici unei persoane.

De asemenea, am dori să reamintim Parlamentului că dreptul familial este de competența fiecărui stat membru și nu reprezintă un domeniu al jurisdicției UE. Problema privind acuzarea consumatorilor de droguri este o chestiune ce ține de legislația statelor membre, iar UE nu ar trebui să încerce să submineze și să înlocuiască

sistemele juridice din statelor membre. Prin urmare, deputații în Parlamentul European ce reprezintă Partidul pentru Independența Marii Britanii au votat împotriva acestui raport.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Domnule președinte, atunci când vine vorba de rapoarte precum acesta, deseori vorbesc cu diverse grupuri voluntare și comunitare ce funcționează în circumscripția mea electorală, unde pot acumula foarte multe cunoștințe din experiențele și contactele oamenilor.

De asemenea, încerc în mod regulat să analizez părerea altor deputați în Parlament din mediul politic și din diverse țări, pentru a încerca să înțeleg punctele de vedere și problemele cu care se confruntă alții. Sunt total de acord cu sentimentele exprimate de colegii mei, domnul Hannan și domnul Callanan.

Totuși, în privința unor chestiuni ca cele pe care le conține acest raport, aș dori să mă adresez unor deputați precum domnul Allister care, deși nu este membru al partidului meu, este un deputat în Parlamentul European muncitor și pragmatic; sfaturile sale sunt de cele mai multe ori înțelepte, iar el este o persoană cu care știu că pot cădea de acord și cu care mă pot contrazice în mod civilizat - așa cum s-a întâmplat în privința celor spuse de domnia sa.

În cazul unor rapoarte ca acesta - în care poți alege diverse aspecte pentru a hotărî cum votezi pentru ele - este imposibil să găsești o linie de separație între ce ar trebui să votezi și ce ar trebui să respingi, așa că am renunțat - adică m-am abținut. Îmi cer scuze.

Kinga Gál (PPE-DE). - (Ungaria) Domnule președinte, raportul pe care tocmai l-am adoptat, intitulat „Situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană” este unul cuprinzător și care reprezintă un progres în ceea ce privește mai multe aspecte. Raportul este o prezentare a drepturilor copiilor, iar drepturile sociale de bază merită o atenție specială. Consider că raportul este unul excepțional, atât timp cât abordează în mod corect problemele și drepturile minorităților naționale tradiționale, stabilind principiile de auto-guvernare și de utilizare a limbii, domenii în care Uniunea a întârziat cu elaborarea de norme.

Iată de ce am susținut raportul și am luptat pentru adoptarea documentului, și din acest motiv delegația ungară a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni a votat pentru acest raport, în ciuda celor câteva paragrafe controversate adoptate, cu care nu putem fi de acord, întrucât este inacceptabil ca anumite probleme să fie reglementate la nivelul UE.

László Tőkés (Verts/ALE). - (Ungaria) Domnule președinte, îmi cer scuze că nu m-am înscris, nu am fost informat în această privință. În calitate de preot și membru al unei minorități maghiare supusă discriminării, dispusă să facă diverse compromisuri dacă este nevoie, am votat în cunoștință de cauză în favoarea raportului Catania privind drepturile fundamentale, întrucât consider că acesta reprezintă un pas înainte în multe aspecte, ca de exemplu în ceea ce privește drepturile sociale.

Doresc să-mi exprim aprecierea specială față de articolul privind drepturile minorităților, care ar putea forma baza și punctul de plecare pentru un cadrul legal al UE privind protecția minorităților. Sunt de acord cu cele spuse de doamna Kinga Gál.

A fost nevoie să fac un compromis pentru că trebuie să dezaprobat anumite puncte ale textului, ca de exemplu paragraful referitor la eutanasiu sau chestiunile privind homosexualitatea. Resping ideea că libertatea de conștiință și religie a liderilor religioși ar trebui limitată atunci când vine vorba de problema homosexualității.

Regret că paragraful 49 nu a inclus și prevederi referitoare la minoritățile tradiționale și la drepturile comunitare sau referitoare la autonomia teritorială și regională.

Georgs Andrejevs (ALDE). - (Letonia) Vă mulțumesc, domnule președinte. În votul final, am votat împotriva raportului, care totuși era demn de a fi susținut în mai multe modalități. Am votat împotriva pentru că raportul confundă minoritățile tradiționale și drepturile acestora cu migrații economice și migrații relocalizate care au invadat țara mea ca urmare a ocupării Letoniei după cel de-al doilea Război Mondial. De-a lungul a 50 de ani de ocupație, națiunea indigenă a fost redusă la 50%, ajungând chiar la statutul de minoritate în 13 dintre cele mai mare orașe și localități din Letonia, inclusiv în capitală, Riga. Vă mulțumesc.

John Attard-Montalto (PSE). - Domnule președinte, azi tocmai am terminat votul privind situația drepturilor fundamentale din Uniunea Europeană. Împreună cu doi dintre colegii mei maltezi din grupul PSE, cu regret ne-am văzut obligați să ne abținem de la a vota în privința raportului.

Deși raportul se referă la numeroase aspecte laudabile legate de drepturile omului, documentul include altele, ca de exemplu avortul, care nici măcar nu ar fi trebuit să fie incluse în acest raport. Întrucât reprezentanții

maltezi ai socialilor în Parlamentul European sunt împotriva avortului, a trebuit să votăm împotriva acestor părți din raport.

Între-adevăr, acest raport conține alte chestiuni, ca de exemplu testamentele biologice și dreptul la demnitate la sfârșitul vieții, care reprezintă probleme sensibile, în privința cărora a trebui să ne abținem. Iată de ce ne-am abținut la sfârșitul acestui proces de votare. Aș dori să vă mulțumesc pentru această ocazie.

Președintele. – Acum vom merge mai departe cu explicarea votului privind raportul Cappato, după ce l-am ascultat deja pe domnul Mitchell.

- Raportul: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (*Cehia*) Domnule președinte, nu susțin acest text populist care, în versiunea sa originală, conținea mai multe prevederi utile privind o mai bună transparență în ceea ce privește activitățile politice din cadrul Uniunii Europene. Din păcate, textul a fost modificat. Nu am nici o intenție de a promova o prostie cum este ideea de a face publice documentele profesionale și personale pe care colegii mei deputați și le transmit între ei sau pe care le primesc de la organizații non-guvernamentale sau de la organizații de lobby. Deși nu consider că astfel de documente sunt confidențiale, nici un parlament național dintr-o democrație civilizată nu impune obligativitatea de a face publică sau de a dezvălui corespondența profesională, ca să nu mai vorbim de celelalte tipuri de corespondență.

Președintele. – Foarte bine. În final, dar nu în cele din urmă, domnul Syed Kamall!

Syed Kamall (PPE-DE). - Domnule președinte, vă mulțumesc pentru cuvintele frumoase. Sper că îmi voi aminti mereu de ele.

Atunci când vorbim despre transparență și acces la documentele UE, aceasta este o chestiune asupra căreia cu toții putem cădea de acord. În definitiv, ne aflăm aici datorită contribuabililor care ne-au votat și datorită contribuabililor care finanțează aceste instituții și care ne finanțează munca. Dar haideți să vorbim foarte clar în ceea ce privește acest aspect. Atunci când vorbim despre transparența documentelor și despre accesul la documente, haideți să ne asigurăm că fiecare dintre contribuabili are acces la documentele la care vor într-adevăr să aibă acces.

De curând, liderii grupurilor parlamentare au mers în vizită la șeful statului unei țări democratice, Republica Cehă. Din câte am înțeles, liderii grupului, adică reprezentanții Parlamentul, l-au insultat pe Președintele acestei țări. Tot ceea ce solicită câțiva cetățeni ai țării este ca procesele verbale de la această întrunire să fie făcute publice. Așa că haideți să fim transparenți, să prezentăm lucrurile clare și să dovedim respect față de cei care au alte puncte de vedere față de cei care se află acum în Parlament.

Explicații scrise privind votul

- Raportul: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

John Attard-Montalto (PSE), în scris. – Una dintre cele mai importante măsuri de securitate care au fost aprobate o reprezintă problema integrării de elemente biometrice în pașapoarte și în documente de călătorie. Bineînțeles, acest lucru presupune cheltuieli substanțiale care pot ajunge la sume de milioane de euro, însă nu putem compromite măsurile de securitate.

Pe de altă parte, trebuie să luăm în considerare venitul cetățenilor, care variază de la țară la țară. În Malta, emiterea unui pașaport obișnuit presupune cheltuieli mari. Cine va suporta cheltuielile pentru a efectua trecerea la pașapoarte biometrice: statul, persoana în cauză, sau va fi vorba de o acțiune comună?

În Parlamentul European am convenit astăzi ca acele state membre în care s-a permis includerea copiilor pe documentele părinților să fie obligate să emită documente individuale pentru copii fără alte costuri suplimentare, în afară de cheltuielile materiale. Ar fi o acțiune pertinentă ca guvernul să țină seama de acest aspect, întrucât a devenit o regulă să nu se facă nici o referință atunci când guvernul impune taxe și impozite ilegale, așa cum au fost cazurile legate de impunerea TVA pe înregistrarea și plățile trecute făcute pentru antenele de satelit.

Koenraad Dillen (NI), în scris. – (*Olanda*) Bunul simț a ieșit în evidență în raportul Coelho, motiv pentru care am și votat cu convingere în favoarea acestui document. Este binevenită ideea că utilizarea elementelor biometrice în pașapoarte și documente de călătorie va fi supusă unor reguli mai stricte și unei armonizări mai riguroase, în special de la desființarea frontierelor interne ale Europei, lucru ce a demonstrat nevoia

efectuării unor controale de securitate mai bune la frontierele externe. Printre altele, un sistem uniform și armonizat al datelor biometrice ne va permite să combatem mai eficient infracțiunile. Acest raport face un pas ezitant în această direcție.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris. –(Portugalia)* Acest regulament încearcă să modifice standardele privind elementele biometrice și de securitate ale pașapoartelor și documentelor de călătorie emise de statele membre. Este un regulament cu care nu am fost de acord încă de la elaborarea sa, în 2004, întrucât introduce armonizarea mecanismelor de securitate și integrarea elementelor de identificare biometrice, în contextul politicilor de securitate promovate la nivelul Uniunii Europene.

Obiectivul esențial al acestui amendament este introducerea scutirilor în acest sens pentru copiii cu vârste sub 12 ani, o derogare ce a fost planificată pentru patru ani, astfel încât țările care au o legislație ce stabilește o limită mai mică de vârstă să o poată menține, cu condiția să se păstreze o limită minimă de vârstă de șase ani (în cazul Portugaliei, Franței și Estoniei), în afară de alte aspecte referitoare la protecția și securitatea datelor biometrice.

Deși propunerea stabilește reguli privind scutirea în cazul copiilor sub 12 ani (o decizie bazată pe aspecte pur tehnice), considerăm că nu abordează problema fundamentală, și anume utilizarea datelor biometrice, în special cele ale copiilor, și armonizarea acestei utilizări la nivelul UE (în special ținând cont de faptul că emiterea pașapoartelor este de competența fiecărui stat membru) în contextul politicii sale de securitate.

Acestea sunt motivele pentru care m-am abținut.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris. –(Germania)* Am votat în favoarea raportului elaborat de domnul Coelho privind elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și documente de călătorie.

Totuși, nu are nici un sens să acceptăm un regulament imperfect fără să comentăm, dacă există modalități prin care acest regulament ar putea fi îmbunătățit.

De exemplu, este inacceptabil ca diferite state membre să aplice reguli diferite în ceea ce privește vârsta la care un copil poate fi amprentat, prin urmare este important să se introducă anumite măsuri, în special în ceea ce privește traficul de copii, măsuri care să fie cel puțin mai cuprinzătoare, dacă nu pot fi aplicate în comun.

În final, pentru mine este important să subliniez faptul că datele biometrice nu trebuie în nici un caz folosite în scopuri necinstite. Prin urmare, o revizuire strictă, recurentă a datelor privind securitatea se dovedește a fi indispensabilă.

Bogusław Liberadzki (PSE), *în scris. – (Polonia)* Domnule președinte, votez în favoarea raportului privind Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr. 2252/2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (A6-0500/2008).

Sunt de acord cu propunerea raportorului de a introduce principiul „o persoană – un pașaport”, astfel încât fiecare persoană să aibă un pașaport care să conțină datele sale biometrice.

Situația în care un singur pașaport poate fi emis unui titular și copiilor acestuia, incluzând numele și prenumele lor sau conținând numai datele biometrice ale părintelui ce este titularul pașaportului poate favoriza traficul de copii.

De asemenea, susțin inițiativa domnului Coelho de a permite două excepții de la amprentarea obligatorie în cazul copiilor cu vârsta sub șase ani și în cazul persoanelor care, din diverse motive, prezintă incapacitatea fizică de a se lăsa amprentate.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris. –* Am votat pentru acest raport deoarece clarifică puncte importante referitoare la standardele necesare pentru emiterea pașapoartelor biometrice. De asemenea, sper ca introducerea pașapoartelor biometrice (în România de la 1 ianuarie 2009) să conducă la includerea României în Programul Visa Waiver al SUA și să accelereze procesul de integrare în Spațiul Schengen.

Trebuie însă să fim atenți la fiabilitatea tehnicilor biometrice, deoarece acestea s-au dovedit ineficiente în cazul identificării copiilor sub 6 ani. Statele membre ar trebui să lanseze în curând un nou proiect pilot care să analizeze fiabilitatea acestui sistem de identificare și care va contribui cu siguranță la determinarea eventualelor erori înregistrate în statele membre.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. - (Grecia) Chiar și copiii trebuie înregistrați în evidențe, pentru că sunt considerați ca potențiali indivizi periculoși pentru UE. Aceasta este propunerea Comisiei Europene, a Consiliului UE și a Parlamentului European. Singura diferență dintre propunerea făcută pentru directivă și cea a Parlamentului European se referă la vârsta la care copilul este considerat ca fiind periculos. Comisia consideră că un copil devine periculos la vârsta de șase ani și prin urmare trebuie amprentat, amprente urmând să fie încorporate în pașapoartele personale începând cu această vârstă, în timp ce Parlamentul European, demonstrându-și „sensibilitatea democratică”, consideră că un copil ar trebui înregistrat în evidențe atunci când este puțin mai mare, și anume la vârsta de 12 ani.

Această directivă inacceptabilă, care a fost aprobată de susținătorii din Parlamentul European al căii unice în Europa, este rezultatul inevitabil al politicii frenetice „anti-terorism” a UE, o politică al cărui obiectiv este acela de a conserva în mod esențial suveranitatea capitalului asupra muncii și mișcarea de subsidiaritate și care consideră chiar și copiii drept elemente periculoase. S-ar părea că UE folosește în mod corespunzător experiența armatei israeliene, care apără excesiv „securitatea” statului Israel de „teroriștii” palestinieni, măcelărind chiar în acest moment mii de copii în Fâșia Gaza. Ce vârstă au copiii palestinieni uciși? Au șase sau 12 ani?

Tobias Pflüger (GUE/NGL), în scris. - (Germania) M-am abținut de la a vota în privința „Raportului privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului ce amendează Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2252/2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre”.

Raportul propune limitarea monitorizării biometrice a cetățenilor din statele membre, cerând ca fiecare copil cu vârsta sub 12 ani să fie exceptat de la cerința de a furniza date biometrice. O astfel de excepție nu poate decât să fie binevenită.

Cu toate acestea, eu nu sunt de acord cu sistemele biometrice de autentificare. Acestea duc la un nivel ridicat de monitorizare polițienească a cetățenilor. Nu așa se poate îmbunătăți securitatea. Întrucât raportul acceptă în linii mari această monitorizare, nu am putut vota în favoarea documentului; pe de altă parte, dacă aș fi votat împotriva aș fi respins îmbunătățirea de care am vorbit. Prin urmare, am preferat să mă abțin.

Luca Romagnoli (NI), în scris. - (Italia) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, am votat în favoarea raportului Coelho privind elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și documente de călătorie.

Sunt de acord cu propunerea de a folosi pașapoarte și pentru copii, pentru a putea combate fenomenul de răpire a copiilor și traficul cu copii. Susțin limita minimă de vârstă de șase ani, însă consider că numele persoanei sau al persoanelor care au responsabilitate parentală față de copil ar trebui incluse în document, pentru motivele pe care le-am prezentat.

În fine, sunt de acord cu domnul Coelho în ceea ce privește propunerea sa de a introduce o clauză de revizuire la trei ani, în vederea așteptării rezultatelor unui studiu amănunțit, la scară largă, care să examineze corectitudinea și utilitatea metodei de amprentare a copiilor și a persoanelor vârstnice: o problemă atât de delicată și de semnificativă necesită monitorizare constantă, astfel încât să poată fi abordată corespunzător din punctul de vedere al dreptului comunitar.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. - (Olanda) Această lege permite stocarea amprentelor în pașapoarte / documente de călătorie pentru a permite verificarea autenticității documentului și verificarea identității titularului.

Am votat pentru modificările propuse de raportor. Un aspect pozitiv este faptul că amprente copiilor cu vârste sub 12 ani pot fi luate numai dacă statele membre au emis deja legi în acest sens. În comparație cu opțiunea Comisiei și Consiliului de a amprenta copiii de șase ani, acesta este un pas înainte.

Amprentarea are prețul ei. În curând, prețul unei vize va ajunge la 60 de euro. Amprentarea obligatorie va crește în mod semnificativ acest preț, așa că dacă o familie compusă din patru persoane va dori să călătorească în străinătate, va trebui să cheltuiască destul de mulți bani înainte de a pleca.

Oricum, eu personal văd o problemă în utilizarea excesivă a metodei de amprentare sau utilizarea datelor biometrice. Nu cumva este prea mare deranjul? Eficiența sistemului nu a fost dovedită, utilizarea acestuia nu este proporțională cu obiectivul dorit și în plus sistemul este și foarte costisitor. Din aceste motive am aprobat amendamentele care au îmbunătățit textul, însă în final mi-am exprimat dezacordul votând împotriva rezoluției legislative.

- Raportul: Alexander Graf Lambsdorff (A6 0415/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris. – (Suedia)
Am votat în favoarea raportului elaborat de domnul Lambsdorff privind achizițiile în domeniul apărării și securității.

Din raport reiese clar că statele membre sunt singurele care au autoritate în domeniul apărării și securității naționale, un lucru pe care considerăm că trebuie să-l subliniem. Considerăm că echipamentele, lucrările civile și serviciile ar trebui și ele achiziționate în acest domeniu. Totuși, considerăm că este o consecință normală a naturii acestei piețe faptul că achizițiile nu pot fi efectuate în totalitate în conformitate cu prevederile directivei. Oricum, aceste excepții ar trebui să se aplice numai atunci când pot fi justificate din punctul de vedere al importanței lor pentru politica de securitate. Considerăm că astfel putem face față aplicării obișnuite a scutirilor din motive de protecție, un lucru ce este în special dăunător industriei suedeze.

Avril Doyle (PPE-DE), în scris – Alexander Graff Lambsdorff a prezentat o propunere privind „Pachetul de apărare” al Comisiei, care se referă la achiziții în scopuri militare și non-militare, precum și la contractele publice încheiate între operatorii UE. Propunerea îmbunătățește Directiva din 2004 (2004/18/CE) aflată în prezent în vigoare, prin sporirea flexibilității, transparenței și, în mod vital, a competiției. Piața achizițiilor în domeniul apărării este una foarte specifică, iar domnul Lambsdorff a furnizat o metodă de a aborda natura complexă a acestui domeniu.

Există scutiri exprese pentru anumite obligații privind publicarea atunci când aceasta este contrară preocupărilor de securitate ale statelor membre.

Deși achiziția în domeniul apărării rămâne în mod esențial de competență națională, această propunere ajută la crearea unei piețe europene unice pentru materiale de apărare și securitate prin intermediul unui cadru legal structurat. Vorbim de o piață ce valorează 90 de miliarde de euro anual. Domnul Lambsdorff a propus o poziție comună pe care o susțin.

Bruno Gollnisch (NI), în scris. – (Franța) Întărirea competitivității industriei europene a apărării, despre care se spune că este afectată de piețele europene care sunt prea mici și prea închise, a servit drept pretext pentru această directivă privind deschiderea competiției contractelor publice în acest sector.

Este adevărat, textul care ne-a fost prezentat astăzi ia în calcul mai multe probleme ridicate de textul inițial al Comisiei, ca de exemplu domeniul de aplicare, neaplicarea acordului OMC privind contractele publice, pragurile financiare și confidențialitatea.

Totuși, textul este în conformitate cu logica adoptată la Bruxelles, potrivit căreia nici un sector, nici măcar dintre cele strategice sau vitale, nu poate fi scutit de această supervizare, de liberalizare sau de privatizare. Nu garantează respectarea suveranității statelor membre, chiar dacă ele sunt singurele responsabile din punct de vedere legal pentru siguranța lor națională. Nu încurajează existența unor piețe complexe în Europa, unde bugetele pentru apărare ale statelor sunt reduse în mod drastic. Nu introduce nici un sistem de preferință comunitară, care ar putea permite unei piețe europene adevărate să apară în mod natural. Consolidează dicotomia civil-militar, care este atât de specifică Europei și care deja ne-a costat atât de mult. Mai mult decât orice, textul pune considerațiile privind economia și piața mai presus decât orice alt aspect. Aceste imperfecțiuni grave privind anumite puncte-cheie reprezintă motivele opoziției noastre.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris – (Polonia) Piața europeană a achizițiilor în domeniul apărării este una foarte fragmentată, fapt ce are un impact economic negativ. Principalul obiectiv al directivei adoptate este să rezolve această problemă a fragmentării și să creeze o piață comună a apărării pe teritoriul Uniunii Europene, luând în considerare și aspectele specifice ale pieței apărării și protejând interesele de securitate ale statelor membre.

Statele membre și-au bazat deciziile pe premisa că actuala directivă publică privind achizițiile nu ia în considerare în mod corespunzător aspectele specifice ale domeniului achizițiilor publice în domeniul apărării. Acest fapt a generat adoptarea unor instrumente variate în directiva privind acordarea contractelor, selectarea ofertanților sau termenii contractuali impuși de părțile contractante. Controalele prevăzute în directivă ar trebui să garanteze de asemenea protecția legală adecvată a ofertanților, să promoveze transparența și nediscriminarea în acordarea contractelor.

Sunt de părere că regulamentul adoptat va reprezenta o contribuție importantă la deschiderea pieței, luând în considerare în mod corespunzător problema securității naționale. De asemenea, directiva ar trebui să ducă

la optimizarea costurilor, atât în bugetele naționale cât și în industrie, și să se asigure că forțele armate vor fi dotate cu cele mai bune echipamente disponibile pe piață.

Malcolm Harbour și Geoffrey Van Orden (PPE-DE), în scris. –Delegația conservatoare a susținut în mod constat eforturile de a deschide piețele și de a încuraja comerțul transfrontalier între statele membre ale UE. Salutăm oportunitățile acordate industriei britanice de a avea acces la piețele echipamentelor de apărare care până acum ar fi putut fi închise pentru competiția din exterior. Totuși, regretăm că asemenea aspecte pozitive și practice au o importanță secundară față de motivul politic al UE de a crea o bază industrială de apărare europeană integrată și de a întări politica europeană de securitate și apărare, față de care opoziția noastră a fost considerabilă.

Ne facem griji în special în ceea ce privește consecințele negative ale faptului de a insista că, în ciuda investițiilor făcute de guvernele naționale și de companiile din domeniul cercetării și dezvoltării în apărare, ar trebui să existe o competiție deschisă pentru contracte de producție ulterioare. Acest lucru va elimina capacitatea de a recupera investițiile făcute în cercetare și dezvoltare și nu oferă nici o modalitate de a proteja proprietatea intelectuală, locurile de muncă sau oportunitățile de export. De asemenea, suntem îngrijorați de faptul că o abordare concentrată pe interiorul Europei va fi dăunătoare pentru relația industrială necesară și utilă din domeniul apărării pe care o avem cu alte țări - în special cu Statele Unite, dar și cu Japonia, Israel și alte țări.

Din cauza acestor motive, delegația conservatoare s-a abținut de la a vota în privința raportului.

Luca Romagnoli (NI), în scris. –(Italia) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru raportul elaborat de domnul Lambsdorff privind contractele publice în domeniul apărării și securității. Elaborarea unei politici europene în domeniul securității și apărării generează necesitatea de a construi capacitățile necesare, scop pentru care este nevoie de existența unei industrii europene de înaltă performanță. Crearea unei tehnologii europene a apărării și o bază industrială de apărare, precum și crearea unei piețe europene pentru achiziția materialelor de apărare vor contribui la aceasta.

Aceste două măsuri pot furniza capacitățile necesare pentru a îndeplini sarcinile globale privind apărarea și pentru a face față noilor provocări din domeniul securității. Prin urmare, sunt de acord cu raportorul asupra faptului că propunerea de directivă ar trebui să-și propună să stabilească un cadrul legal european uniform, care să permită statelor membre să aplice dreptul comunitar fără a pune în pericol interesele privind securitatea.

În final, sunt de acord cu introducerea în lege a unei proceduri de revizuire. Acest fapt îndeplinește obiectivul de a permite ofertanților să beneficieze de protecție legală eficientă, promovează transparența și nediscriminarea în acordarea contractelor, contribuind astfel la deschiderea veritabilă a pieței.

- Raportul: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

Edite Estrela (PSE), în scris. –(Portugalia) Am votat în favoarea raportului Schlyter privind restricțiile asupra comercializării și utilizării anumitor substanțe și preparate periculoase (diclormetan). Consider că această propunere de modificare a Directivei 76/769/CEE va contribui la o reducere eficientă a riscurilor expunerii mediului și oamenilor la substanțe cu proprietăți periculoase, așa cum este diclormetanul (DCM), care are un profil unic de efecte adverse asupra sănătății oamenilor. Protecția sănătății umane trebuie să aibă întâietate asupra oricăror interese industriale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. –(Portugalia) Am votat în favoarea textului de compromis, ținând cont de faptul că această măsură poate avea un impact pozitiv asupra lucrătorilor din diverse industrii, în special asupra celor din industria producătoare de automobile sau din industria navală, întrucât reduce la minimum expunerea acestora la anumiți agenți toxici dăunători. Textul se referă la diclormetan (DCM), un compus chimic incolor, cu un miros dulceag, plăcut și puternic, asemănător eterului. Substanța se comercializează în mod fundamental pentru producția farmaceutică, pentru producția solvenților și a altor compuși auxiliari, a diluanților și a adezivilor.

DCM are un profil unic de efecte adverse asupra sănătății oamenilor și se află pe lista celor 33 de substanțe prioritare, listă elaborată în conformitate cu prevederile Directivei Apei. Substanța este clasificată drept agent carcinogenic de categoria 3. Are un efect narcotic, întrucât un nivel ridicat de expunere cauzează depresia sistemului nervos central, pierderea cunoștinței și efecte cardiotoxice, utilizarea necorespunzătoare a acestei substanțe având drept posibilă consecință riscul de deces.

Potrivit Comitetului științific privind sănătatea și riscurile de mediu, una dintre principalele probleme asociate cu toxicitatea DCM constă în riscul pe care substanța îl reprezintă, în special în ceea ce privește grupurile vulnerabile.

Pe piață sunt deja disponibile numeroase alternative pentru diluanții produși pe bază de DCM.

Duarte Freitas (PPE-DE), în scris. – (Portugalia) Sunt de acord în mod fundamental cu obiectivul propunerii: reducerea riscului asociat utilizării diclormetanului (DCM) de către publicul general și de către profesioniști.

DCM are un profil unic de efecte negative asupra sănătății umane: este un agent carcinogenic, are un efect narcotic și, la un nivel ridicat de expunere, produce depresia sistemului nervos central, pierderea cunoștinței și efecte cardiotoxice, utilizarea necorespunzătoare a acestei substanțe având drept consecință riscul direct de deces.

Potrivit Comisiei, între 1989 și 2007, în EU au fost raportate 18 decese provocate de utilizarea DCM. Consider că este imperativ să aplicăm măsuri europene pentru a interzice sau a înlocui această substanță.

În urma votului Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, susțin interzicerea utilizării DCM de către publicul general, însă acordarea permisiunii profesioniștilor de a o folosi în condiții de siguranță.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (Italia) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru raportul Schlyter privind modificarea directivei Consiliului în ceea ce privește impunerea de restricții privind comercializarea și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase.

De fapt, diclormetanul are multe efecte adverse asupra sănătății oamenilor: are un efect narcotic și depresiv asupra sistemului nervos central și provoacă efecte cardio-toxicologice în urma unor expuneri puternice. Prin urmare, este necesar ca actuala legislație privind sănătatea și siguranța muncitorilor să fie aplicată întrucât procedurile de aplicare în acest domeniu sunt necorespunzătoare, în principal din cauza numărului mare, a dimensiunii mici și a naturii mobile a întreprinderilor puse la dispoziție. În final, sunt de acord cu afirmația domnului Schlyter potrivit căreia avem nevoie să acordăm o atenție deosebită sănătății copiilor, care sunt mai expuși și predispuși riscurilor de sănătate din cauza potențialului semnificativ al unui nivel ridicat de expunere.

- Raportul: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (Portugalia) Votul care s-a desfășurat astăzi în privința acestui raport, pe care l-am prezentat în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale în ceea ce privește Convenția Organizației Internaționale a Muncii privind munca în domeniul pescuitului, din 2007, reprezintă o contribuție importantă pentru crearea unor standarde internaționale minime la nivel global care să garanteze condiții mai bune de muncă, un grad mai mare de siguranță și mai puține accidente fatale într-un sector care este pe cât de periculos, pe atât de strategic. Raportul pune apărarea demnității și muncii asidue a pescarilor în centrul preocupărilor noastre, ținând cont de faptul că acesta este domeniul în care se raportează cel mai mare procent de accidente fatale. Ar trebui să se noteze faptul că raportul a obținut 671 de voturi pentru și doar 16 voturi împotriva.

Convenția 188 va intra în vigoare după ce va fi ratificată de 10 dintre cele 180 de state membre ale Organizației Internaționale a Muncii (ILO), dintre care opt trebuie să fie state de coastă.

Aș dori să scot în evidență faptul că prevederile Convenției revizuiesc toate convențiile referitoare la vârsta minimă a pescarilor, la controale medicale, la acordurile pescarilor și la cazarea echipajelor, și abordează de asemenea chestiuni precum sănătatea și siguranța în muncă, recrutarea, plasamentul și securitatea socială.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (Suedia) Parlamentul European invită statele membre să ratifice Convenția ILO privind munca în domeniul pescuitului (Convenția 188). Convenția datează din 2007 și abordează chestiuni importante cum ar fi mediul de lucru al pescarilor, timpul de odihnă și securitatea socială. Ar trebui ca fiecare Stat Membru să aibă libertatea de a decide, în cadrul unui proces democratic, dacă doresc sau nu să ratifice prezenta Convenție a ILO. Prin urmare, am votat împotriva raportului, întrucât aceasta nu este o problemă în care Parlamentul European ar trebui să se implice.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. – (Portugalia) Uniunea, prin politica sa comună în domeniul pescuitului, caută să facă activitățile de pescuit mai eficiente, astfel încât acest sector, inclusiv acvacultura, să fie unul viabil și competitiv, să asigure standarde de trai adecvate pentru popoarele care depind de activitățile de pescuit și să respecte interesele consumatorilor.

Convenția 188 a ILO, adoptată în iunie 2007, este un document ce încearcă să permită o competiție corectă între proprietarii de nave de pescuit și să ofere condiții demne de muncă pentru profesioniștii din acest sector. Convenția urmărește aceste obiective prin stabilirea unui set de standarde internaționale minime pentru sectorul pescuitului, set de standarde care, în anumite domenii, se află sub competența exclusivă a Comunității. Prin urmare, mi se pare necesar să propunem statelor membre să ratifice această convenție, pentru interesele Comunității și pentru coeziunea politicii comune în domeniul pescuitului.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. – (Italia)* Domnule președinte, doamnelor și domnilor, susțin raportul elaborat de doamna Figueiredo privind autorizarea ratificării Convenției privind munca în domeniul pescuitului (2007) a Organizației Internaționale a Muncii (Convenția 188).

Unul dintre obiectivele documentului din 2007 este acela de a obține și de a menține un câmp unitar în sectorul pescuitului prin promovarea unor condiții de trai și de muncă decente pentru pescari și condiții mai corecte de competiție în lume, încercând să remedieze rata scăzută de ratificare a multor convenții din domeniul activității maritime. În acest scop, adoptarea Convenției reprezintă un pas înainte în stabilirea unor condiții demne de muncă pentru profesioniștii din acest sector important și strategic, prin faptul că acoperă o varietate de aspecte legate de activitatea profesională, mai precis propunând utilizarea unor instalații mai bune și adoptarea unor condiții de siguranță la locul de muncă, asistență medicală pe mare și pe uscat, perioade de odihnă, contracte de muncă și securitate socială.

În final, aplaud inițiativa doamnei Figueiredo, pentru că își propune să garanteze aplicarea la nivel global a standardelor minime aplicabile tuturor, fără prejudicii aduse existenței standardelor din statele membre care sunt mai favorabile muncitorilor.

- Raportul: Giusto Catania (A6-0479/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris. – (Italia)* Am votat în favoarea raportului. Totuși, abordând problema drepturilor fundamentale în UE în prezent, nu trebuie să ometem să ne referim la teribilele evenimente ce se petrec în Fâșia Gaza. Ceea ce se întâmplă în Orientul Mijlociu solicită UE să acorde atenție constantă problemei respectării drepturilor fundamentale ale omului, care din nefericire sunt puse în pericol în ziua de azi. De fapt, aș argumenta că, în timpul negocierilor dificile care sper că vor înregistra un progres, autoritatea și fermitatea instituțiilor Comunității depind parțial de calitatea democrației pe care putem să o obținem în cadrul UE.

Din păcate, există un pericol real ca și în Europa lupta împotriva terorismului să aibă drept rezultat imposibilitatea de a respecta drepturile și libertățile fundamentale. Sunt optimist în privința declarațiilor făcute de noul președinte al Statelor Unite, Barack Obama, în ceea ce privește începerea cooperării dintre Europa și Statele Unite în legătură cu această problemă. Gândindu-mă la toate aspectele ce formează cadrul pentru drepturile inviolabile ale omului consider, în final, că ar trebui să acordăm o atenție specială celor mai vulnerabile persoane, și anume copiilor, vârstnicilor, emigranților și tinerilor care sunt în căutarea unui loc de muncă.

Philip Bradbourn (PPE-DE), *în scris. –* Conservatorii reamintesc punctul lor de vedere menținut de mult timp conform căruia prevederile Cartei Drepturilor Fundamentale nu ar trebui să fie încredințate justiției. În acest context, credem că multe dintre problemele pe care le abordează acest raport se află în sfera de competență a statelor membre și nu reprezintă chestiuni în legătură cu care UE ar trebui să impună o anumită politică. De asemenea, raportul conține mai multe chestiuni ce țin de conștiința individuală, ca de exemplu recomandările implicite făcute în privința eutanasiei și a legalizării drogurilor puternice. Din aceste motive, nu am putut vota în favoarea acestui raport.

Carlo Casini (PPE-DE), *în scris. – (Italia)* Votul meu final împotriva raportului în cauză se datorează nu atât de mult conținutului său, ci mai degrabă omisiunilor.

Nu este posibil să discutăm despre drepturile omului fără a vorbi de primul dintre ele și cel mai important: dreptul la viață. În fiecare an, în cele 27 de State membre, aproximativ 1 200 000 de ființe umane sunt ucise prin avorturi deliberate. Acesta este un număr tragic și, în plus față de el, există și avorturi ilegale și nenumărați embrioni umani uciși prin folosirea metodei de fertilizare in vitro. Avem datoria de a ține cont de diversitatea de opinii în legătură cu acest subiect, însă este foarte sigur că este vorba de un atac chiar la fundamentul culturii drepturilor omului. Totuși, rezoluția nu doar ignoră această problemă, ci caută să se asigure că este uitată, concentrându-și atenția numai asupra „sănătății reproductive și sexuale” a femeilor.

Nimeni nu se poate opune sănătății femeilor, în special dacă este vorba de femei tinere, însărcinate și care au născut deja, dar acest lucru nu poate justifica omisiunea totală a drepturilor copiilor. Pe de altă parte, se știe că expresia „sănătate reproductivă și sexuală” este folosită pentru a include clandestin avortul, care este înțeles ca un drept și ca un serviciu social.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *în scris*. – Am votat împotriva raportului prezentat de dl Catania, deoarece nu sunt de acord cu articolul 49, un articol controversat care încurajează soluționarea problemelor „comunităților naționale minoritare tradiționale” prin „autogovernare (autonomie personală, culturală, teritorială, regională)”.

Sunt un susținător al drepturilor persoanelor aparținând minorităților, dar resping categoric ideea autonomiei teritoriale pe criterii etnice și a drepturilor colective ale minorităților, idee care în practică a generat separatisme etnice și conflicte interetnice. De asemenea, un potențial conflictual au și conceptele neclare și controversate de „autogovernare” și „autonomie culturală”. Aceste concepte depășesc standardele europene actuale din dreptul internațional cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și ne conduc într-o zonă a controverselor.

Consider că statele membre UE au dreptul suveran să decidă singure cu privire la măsura în care acceptă sau resping astfel de concepte, iar UE trebuie să respecte și să garanteze suveranitatea și integritatea statelor sale membre.

Sylwester Chruszcz (UEN), *în scris*. – (Polonia) Deși dorința de a respecta drepturile omului este una dintre cele mai importante preocupări ale statelor și organizațiilor de la nivel internațional, acest raport privind situația drepturilor fundamentale ale omului în Uniunea Europeană în perioada 2004-2007 reprezintă o încălcare scandaluoasă chiar a acestor drepturi în Europa. Din acest motiv nu am putut susține raportul în cadrul votului de azi. Cu toate acestea, există o încercare de a impune statelor membre un anumit punct de vedere asupra lumii, punct de vedere ce este exprimat de autorul raportului. Acesta este un lucru cu care nu pot fi de acord.

Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage și Michael Henry Nattrass (IND/DEM), *în scris*. – Partidul Independenței din Marea Britanie (UKIP) se opune mutilării genitale feminine, homofobiei, rasismului și xenofobiei. Totuși, suntem și împotriva controlării drepturilor fundamentale de către UE. Marea Britanie deține legi foarte bune care apără drepturile fundamentale. UE nu este democratică și prin urmare nu este un apărător potrivit al drepturilor omului. Mai mult decât atât, dreptul familial ține de competența fiecărui stat membru și nu reprezintă un domeniu care să țină de jurisdicția UE. Problema dacă persoanele ce consumă droguri ar trebui să fie condamnate este o chestiune ce ține de legea fiecărui stat membru, iar UE nu ar trebui să încerce să influențeze cursul justiției.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris*. – (Portugalia) Mulți ani, Consiliul a trimis Parlamentului European un raport anual privind situația drepturilor fundamentale în Uniune, raport la care Parlamentul a răspuns elaborând un raport din proprie inițiativă.

Pentru prima dată, acest raport a fost elaborat luând în considerare rezultatele obținute de Agenția pentru Drepturile Fundamentale. Are o importanță aparte, ținând cont de faptul că din 2003 nu a fost adoptat nici un raport privind acest subiect.

Consider că raportorul a dezvoltat prea mult anumite subiecte, întrucât acestea au fost deja discutate în rapoarte separate, și există multe puncte destul de controversate, împotriva cărora am votat pentru că sunt în contradicție cu principiile mele.

Totuși, există multe alte puncte cu care sunt de acord în totalitate și din acest motiv m-am abținut, nu doar pentru că sunt de părere că textul a fost îmbunătățit substanțial prin munca excelentă efectuată de doamna Gál, ci și pentru că în nici un caz nu aș putea vota cu inima împăcată împotriva unui raport care apără drepturile fundamentale.

Dragoș Florin David (PPE-DE), *în scris*. – Am votat împotriva acestui raport deoarece în el se regăsesc abordări referitoare la încurajarea avorturilor multiple, căsătoriilor între cupluri de același sex sau autonomiei pe criterii etnice.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris*. – Susțin acest raport care face recomandări privind o gamă largă de probleme printre care discriminarea, imigrarea, drepturile sociale și egalitatea între sexe.

Raportul notează că recomandările făcute de acest Parlament în raportul său privind activitățile CIA în UE (Februarie 2007) nu au fost încă puse în aplicare de către statele membre și de către instituțiile UE. Lupta împotriva terorismului nu poate fi niciodată folosită pentru a reduce nivelul de protecție a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Într-adevăr, a apăra drepturile omului înseamnă exact a lupta împotriva terorismului, atât împotriva cauzelor, cât și a efectelor sale. În acest sens, salut afirmația făcută de nou-alesul președinte al Statelor Unite, Barack Obama, privind închiderea instituției de detenție Guantanamo Bay și promisiunea de a nu mai practica niciodată predarea prizonierilor.

De asemenea, raportul sugerează creșterea nivelului de informare publică în ceea ce privește dreptul femeilor de a beneficia în totalitate de drepturile lor sexuale și de reproducere, inclusiv facilitarea accesului la mijloacele de contracepție pentru a preveni sarcinile nedorite și avorturile ilegale riscante și combaterea practicării mutilării genitale feminine.

Mai mult decât atât, raportul îndeamnă statele membre să ia măsuri legislative pentru a învinge discriminarea cu care se confruntă cuplurile formate din persoane de același sex pentru ca relațiile lor să fie recunoscute. Statele membre care dețin legi privind parteneriatele între persoane de același sex ar trebui să meargă mai departe și să accepte prevederi cu efecte similare adoptate de alte state.

Glyn Ford (PSE), *în scris*. – Am susținut raportul Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2004-2008). În special, am votat în favoarea paragrafului 32, care cere respectarea regulilor impuse de Curtea Europeană privind Organizația Mujahedinii Poporului din Iran (PMOI). Aceste reguli cereau ca PMOI să fie exclusă de pe lista organizațiilor teroriste a UE.

Nu am nici o înclinație specială pentru această organizație. Cu mult timp în urmă, am încetat să le mai semnez declarațiile privind situația din Iran, pe care cu greu le-am considerat credibile, mai ales după ce am participat la o Delegație a Comisiei pentru afaceri externe la Teheran, unde am putut vedea cu ochii mei noua opoziție reformistă față de regimul fundamentalist strict din Iran.

Cu toate acestea, nu trebuie să susțin organizația pentru a deplânge neputința de a implementa punctul de vedere al Curții că nu există nici un motiv pentru ca acțiunile PMOI să fie incluse sau să continue să fie incluse pe lista terorii, și prin urmare consecințele represive să fie impuse asupra organizației.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *în scris*. – (Polonia) Raportul privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008 recunoaște faptul că protecția efectivă și promovarea drepturilor fundamentale reprezintă baza democrației în Europa. Totuși, comisia parlamentară notează faptul că statele membre au refuzat în mod repetat ca UE să efectueze cercetări amănunțite privind politicile lor în domeniul drepturilor omului și au considerat problema protecției drepturilor omului drept una pur națională, subminând astfel credibilitatea Comunității în domeniul protecției drepturilor fundamentale pe scena internațională.

Prin urmare, Comisia Europeană ar trebui să se concentreze pe încurajarea statelor membre să coopereze mai strâns cu aceasta, invitând statele să includă în viitoarele raporturi privind drepturile omului nu doar analize ale situației în lume în general, ci și în fiecare stat membru în parte. Un alt subiect care merită atenție îl reprezintă o serie de propuneri menite să combată în mod eficient politicile discriminatorii din UE, subliniind faptul că egalitatea de șanse reprezintă un drept fundamental al fiecărui cetățean, și nu un privilegiu. Este foarte deranjant faptul că 20% dintre copiii din Uniunea Europeană trăiesc sub pragul sărăciei și că mulți dintre ei provin din familii cu un singur părinte sau din familii în care părinții vin din state din afara UE. În această privință este necesar să se adopte măsuri necesare pentru a avea acces la drepturi, atenția trebuind să fie concentrată în special pe nevoile copiilor; de asemenea, este necesar ca statele membre să ia măsuri eficiente pentru a rezolva problema sărăciei.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (Franța) Raportul domnului Catania este unul îngrijorător. Este un catalog ce conține toate drepturile, privilegiile și drepturile exorbitante ale dreptului comun care, în opinia domniei sale, ar trebui acordate minorităților, în special dacă sunt non-europene. Este un set de instrucțiuni menit să distrugă identitatea națională și pe cea religioasă, să distrugă valorile, tradițiile și culturile țărilor noastre și să facă discriminări sistematice și instituționale împotriva europenilor în propriile lor țări. Este un atac la dreptul nostru inalienabil la autodeterminare - care este acordat tuturor națiunilor, mai puțin nouă.

Este culmea ipocriziei din partea unei instituții care face zilnic discriminări pe baza ideilor sale politice și care aplică fără să gândească prea mult eticheta de „presupus vinovat” unora dintre deputații săi, cum este cazul domnului Vanhecke și al meu, noi fiind victimele unei vânătoare de vrăjitoare în țările din care provenim.

Nu ne aflăm aici în primul rând pentru a apăra aceste minorități vizibile și gălăgioase, care cer din ce în ce mai multe privilegii și care stigmatizează țări și popoare ce sunt suficient de cumsecade, sau destul de proaste, ca să primească aceste minorități. Ne aflăm aici să ne apărăm pe noi înșine, cetățenii națiunii noastre, această mare majoritate - deocamdată - de europeni care în ochii dumneavoastră sunt invizibili, abia auziți și vrednici de dispreț.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), în scris. - (Polonia) Am votat împotriva raportului privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008, elaborat de deputatul italian în Parlament, Giusto Catania, întrucât autorul nu a prezentat prea mult o descriere a situației din ultimii patru ani, ci și-a exprimat propriile opinii, sugerând și chiar încercând să impună statelor membre adoptarea unor legi ce țin în mod exclusiv de competența lor. Nu cred că țările din Uniunea Europeană pot fi obligate să emită texte de lege pe care publicul le consideră de neacceptat.

Chiar definiția termenului „căsătorie” ar trebui să fie rezervată unirii dintre bărbați și femei. Propunerea domnului Catania nu va reuși să aducă toleranța față de comportamentul homosexual (pe care eu îl susțin), ci va genera discriminare împotriva relațiilor heterosexuale care sunt de fapt fundamentale biologice. În mod esențial, trebuie să punem întrebarea dacă obiectivul nu este cumva acela de a restrânge drepturile familiei în înțelesul tradițional al acestui termen, adică un grup format din mamă, tată și copii. Acest fapt face ca subiecte extrem de personale legate de viața sexuală a unei persoane să fie transformate în acțiuni politizate, chiar dacă acest lucru se face prin afișarea publică a homosexualității unei persoane, cum se întâmplă în cazul așa numitelor „parade ale iubirii” (love-parades).

În opinia mea, prin folosirea unor formulări precum „drepturi reproductive”, care în înțelesul actual al dreptului internațional includ avortul la cerere, acest raport deschide calea către asemenea practici.

Livia Járóka (PPE-DE), în scris. - (Ungaria) Consider că raportul colegului meu deputat are o semnificație aparte, întrucât drepturile omului reprezintă unul dintre pilonii valorilor stabilite în Tratatul Uniunii Europene. Pe lângă democrație și statul de drept, respectarea drepturilor omului este ceea ce le cerem țărilor candidate la aderare, subliniind de asemenea afirmarea drepturilor universale și inalienabile în relațiile noastre internaționale. Totuși, Uniunea Europeană va fi un apărător global al drepturilor omului credibil dacă în propriul său teritoriu va folosi fără să dea greș fiecare instrument pe care îl are la dispoziție, pentru a apăra valorile exprimate în Carta Drepturilor Fundamentale.

Raportul dedică o secțiune separată romilor, care reprezintă cea mai mare minoritate din Uniunea Europeană, și care sunt cel mai grav afectați de excluderea socială. Este responsabilitatea comună a statelor europene să elaboreze o strategie cuprinzătoare și unitară pentru a aborda și rezolva problema romilor, care, în majoritate, trăiesc în condiții deplorabile și în sărăcie. Este nevoie de un program-cadru, cu obiective practice și clare și termene limită bine stabilite, un program care să folosească mecanismele eficiente de monitorizare și evaluare.

Trebuie să fie elaborat un program care, independent de părți și de guverne, să se ocupe în același timp de educație, de problema locuințelor, de sănătate și de problema discriminării și care să schimbe practicile nepotrivite din statele membre; un astfel de program ar trebui să poată servi drept fundament pentru acțiuni imediate în regiunile afectate de criză. Dacă putem ajuta cele câteva milioane de romi să devină cetățeni europeni cu drepturi întregi și membri ai Comunității Europene într-un sens spiritual, acest lucru va reprezenta un salt uriaș către coeziunea socială a continentului.

Ona Juknevičienė (ALDE), în scris. - (Lituania) Una dintre libertățile fundamentale ale cetățenilor acestei comunități este libertatea de mișcare. Consider că toți cetățenii UE au același drept de a lua parte la viața politică a Uniunii Europene (UE) și de a-și exprima liber convingerile politice și atitudinile. Aceste libertăți au devenit și mai importante după ce UE s-a extins în țările din Estul Europei, întrucât, odată ce țările est-europene au aderat la UE, migrația economică din noile state membre către Europa de Vest s-a intensificat semnificativ. În ceea ce privește Lituania, aceasta se află pe locurile fruntașe în ceea ce privește persoanele care au emigrat de la aderarea la Comunitate. Când am întâlnit emigranți lituanieni în Londra am aflat că multe dintre aceste persoane intenționează să rămână în Marea Britanie pe termen lung, în special cei care și-au întemeiat familii și care își înscriu copiii la școală. Din câte știu eu, această tendință se reflectă și în statistici. Situația este foarte asemănătoare în alte țări ale UE în care au emigrat lituanieni. Consider că este extraordinar de important să garantăm dreptul acestor cetățeni de a participa la alegerile pentru Parlamentul European în țara în care locuiesc în prezent.

De asemenea, aș dori să subliniez faptul că implicarea cetățenilor în aspectele legate de UE și în alegerile pentru Parlamentul European nu crește, dimpotrivă, UE devine din ce în ce mai distantă față de cetățenii săi. Ținând cont de toate acestea, cred că după ce cetățenii UE vor primi dreptul de a vota în cadrul alegerilor

pentru Parlamentul European în țara în care locuiesc, încrederea oamenilor în instituțiile UE va crește considerabil. Acestea sunt motivele pentru care am votat pentru amendamentul 45.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (Polonia) Am votat împotriva raportului elaborat de Giusto Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008. Am votat împotriva raportului nu pentru că aș fi împotriva drepturilor fundamentale. Dimpotrivă, cred că acestea au o importanță excepțională pentru Uniunea Europeană și pentru întreaga lume. Problema este că raportul domnului Catania dăunează punerii în aplicare a drepturilor fundamentale. De ce? Pentru că cererea ca legislațiile europene să lupte împotriva homofobiei și să recunoască relațiile între persoane de același sex nu reprezintă vreun drept fundamental. Dacă în privința acestor aspecte vor trebui adoptate legi, acestea ar trebui să fie integrate într-un raport cu totul separat. Parlamentul European nu poate extinde definiția drepturilor fundamentale pentru că nu are autoritatea de a stabili legislația internațională. În plus, unele statele membre nu sunt de acord cu o asemenea interpretare extinsă. Prin urmare, nimic nu este mai important decât un gest politic sau o intenție bună.

Pericolul este că raportul ajunge într-un domeniu în care statele membre iau propriile decizii și chiar ar trebui să facă acest lucru. Impunerea unor astfel de puncte de vedere ar fi o palmă dată chiar coeziunii din Uniunea Europeană. Nu îmi place homofobia, însă este absurd să încercăm să adoptăm legi în dreptul comunitar în acest sens. Dacă UE vrea să rezolve problema homofobiei, am putea spune că ar trebui la fel de bine să rezolve anti-polonismul, rusofobia, germanofobia, francofobia, islamofobia, anti-papalitatea, anti-clericalismul, anti-catolicismul și alte multe atitudini și modele de comportament. În plus, a obliga statele membre să accepte legalizarea căsătoriilor între persoane de același sex ar putea fi și mai periculos.

Tunne Kelam (PPE-DE), în scris. –Am votat împotriva amendamentului 103 din raportul Catania, care propunea ca persoanele care au fost considerate mult timp non-cetățeni să voteze la alegerile pentru Parlamentul European și la alegerile locale pentru a promova integrarea socială și politică.

De fapt, alegerile pentru Parlamentul European sunt echivalente cu alegerile din parlamentul național. Este dreptul cetățenilor să ia parte la aceste alegeri. Altfel, cetățenia își va pierde înțelesul, iar persoanele nerezidente își vor pierde interesul de a solicita să li se acorde cetățenia. Numai așa putem păstra echilibrul vital între drepturile și responsabilitățile pe care numai cetățenii le pot avea.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris. – (Finlanda) Diferitele politici pe care statele membre le au atunci când vine vorba de întrebări etice generează în interiorul grupurilor politice, și în special în interiorul grupului nostru, exact genul de dezbateri pe care am fi putut să o prevedem. Nu pot spune decât că am căzut de acord să nu fim de acord, iar acest fapt trebuie interpretat ca o reflectare a diversității Europei: trebuie să fim capabili să facem loc diversității la nivel de opinie. În multe aspecte, admir pozițiile de bază ale propriului meu grup.

Totuși, aș dori să spun următoarele, în legătură cu punctul 61. Mi s-ar părea problematic dacă o persoană s-ar opune simultan informării în legătură cu dreptul la sănătatea reproductivă și sexuală (care, în general vorbind, este un eufemism pentru dreptul la avort) și propunerii de a facilita accesul la metodele contraceptive pentru a preveni sarcinile nedorite și avorturile. O opoziție manifestată în același timp față de ambele subiecte ar genera un spațiu gol în realitate, lucru ce nu ar putea avea decât consecințe nedorite. Spun acest lucru cu tot respectul cuvenit, și doresc să le mulțumesc din nou tuturor părților pentru acest schimb de opinii satisfăcător.

Stavros Lambrinidis (PSE), în scris. – (Grecia) Grupul parlamentar PASOK din Parlamentul European a votat în favoarea raportului Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană, dar dorește să sublinieze faptul că se opune textului paragrafului 49 și amendamentului 35 aferent.

Carl Lang (NI), în scris. – (FR) A încredința un raport cum este acesta unui deputat comunist este o provocare pentru sutele de milioane de victime ale comunismului. În acest raport, domnul Catania este inspirat, într-adevăr, de o ideologie mai puțin brutală decât comunismul, dar la fel de totalitară: euro-internaționalismul. De fapt, textul său neagă cele mai fundamentale drepturi ale omului:

- dreptul la viață, pentru că promovează avortul și eutanasia;
- dreptul fiecărui copil de a avea un tată și o mamă, pentru că invită statele să aplice „principiul recunoașterii reciproce pentru cuplurile de homosexuali, fie că sunt căsătorite, fie că trăiesc în parteneriat civil legalizat”;
- dreptul națiunilor europene la autodeterminare și dreptul de a rămâne așa cum sunt, aceste drepturi fiind batjocorite de propuneri menite să deschidă și mai mult Europa față de imigrarea globală - un gen de dezvoltare la care locuitorii țărilor noastre ar trebui să se adapteze;

- și democrația, întrucât raportul pretinde aderarea la Tratatul de la Lisabona, care a fost respins de electoratul irlandez.

Acum mai mult ca niciodată, păstrarea libertăților noastre și păstrarea identității națiunilor noastre cere să construim o nouă Europă, Europa națiunilor libere și suverane.

Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris*. – (Suedia) Partidul Independență și Democrație consideră că protecția libertăților și drepturilor fundamentale este de importanță majoră, atât în interiorul, cât și în afara UE. Este extrem de important ca statele membre ale UE să respecte drepturile și libertățile fundamentale și este foarte clar faptul că nu putem lăsa statele membre să se monitorizeze ele însele. Totuși, partidul Democrație și Independență critică înființarea unei noi agenții europene în acest domeniu din dorința de a aplica o „politică externă”. Considerăm că ONU - nu UE - prin raza sa globală de acțiune, experiența și competența sa largă, este cea mai în măsură să monitorizeze și să implementeze măsurile ce se impun.

Prin urmare am ales să votez împotriva raportului ca întreg, însă sunt de acord cu unele dintre punctele expuse în propunere, în favoarea cărora am și votat, de altfel. Salut faptul că raportul se ocupă de problema tratamentului incorect al prizonierilor în unitatea americană de detenție de la Guantanamo. Nu există decât o singură cale ce poate fi urmată: prizonierii trebuie judecați sau eliberați.

Sunt îngrijorat în special în legătură cu vulnerabilitatea persoanelor aparținând diverselor grupuri minoritare și consider că trebuie luate măsuri, atât la nivel național, cât și la nivel internațional. Am votat în favoarea acestui raport, dar sunt sceptic dacă stabilirea unui cadru legal la nivel european este o soluție bună pentru această problemă.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris*. – Raportul referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană include amendamente depuse de mine pe care le consider importante pentru cetățenii români (de exemplu, amendamentul referitor la eliminarea restricțiilor pe piața muncii pentru cetățenii noilor state membre).

De asemenea, sunt de acord cu multe aspecte promovate de raport, cum ar fi: strategia pentru integrarea romilor, protejarea minorităților, drepturile lucrătorilor migranți sau protecția copilului.

Raportul cuprinde însă și unele referiri care pun la îndoiala unele principii fundamentale ale societății românești (precum considerarea familiei ca element de bază al societății) sau care contravin legislației românești (precum consumul de droguri).

Din aceste motive, la votul final, am votat împotriva.

David Martin (PSE), *în scris*. – Salut această rezoluție, care prezintă și rezumă cele mai importante preocupări privind situația drepturilor fundamentale în cadrul Uniunii Europene, precum și recomandările pe care le conține în legătură cu felul în care situația drepturilor omului poate fi îmbunătățită în statele membre.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *în scris*. – Raportul Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008 subliniază nevoia de a proteja drepturile minorităților și de a lupta împotriva discriminării împotriva tuturor categoriilor vulnerabile.

Salut acest raport care include elemente importante extrase din Declarația scrisă 111 cu privire la rezolvarea problemei persoanelor fără adăpost, declarație ce a fost adoptată de Parlamentul European în aprilie 2008.

Salut în mod special invitația făcută în raport de a introduce planuri de urgență pe timp de iarnă pentru persoanele fără adăpost, de a defini un cadru legal pentru persoanele fără adăpost și de a colecta date statistice de încredere privind persoanele fără adăpost din UE.

Rezolvarea problemei persoanelor fără adăpost reprezintă o chestiune fundamentală pentru Uniunea Europeană. Acest raport este în același timp și un pas către a convinge Consiliul European, Comisia și statele membre să acționeze în privința problemei persoanelor fără adăpost.

În final, Tratatul de la Lisabona nu va avansa situația privind drepturile fundamentale în UE. Susținerea acestui raport nu implică susținerea acelui tratat. De fapt, refuzul Parlamentului European de a respecta votul negativ irlandez este contrar spiritului Cartei.

Andreas Mölzer (NI), *în scris*. – (Germania) Dacă populația fiecărui stat membru al UE decide să permită cuplurilor de homosexuali să se căsătorească, să se implice într-un parteneriat civil sau să adopte copii, celelalte state membre nu ar trebui să fie obligate să facă la fel. Dacă opiniile și convingerile liderilor religioși

și ale politicianilor arată că aceștia nu sunt foarte încântați în ceea ce privește homosexualitatea – așa cum tendința de corectitudine politică dictează – ei nu ar trebui să fie condamnați sau persecutați pentru convingerile lor. Același lucru este valabil și pentru rasism, o amenințare adusă oricărei persoane care atrage atenția asupra aberațiilor legate de problema azilului și de reprezentanții străini ai națiunilor.

În loc de asta, se încearcă în mod nedemocratic, pe ușa din spate, să se impună statelor membre parteneriatele homosexuale – lucru care probabil reprezintă o avanpremieră a ceea ce ne așteaptă dacă punem în aplicare Tratatul de la Lisabona. Oricine îndrăznește să critice homosexualitatea sau să arate ceea ce se întâmplă în legătură cu azilul și coexistența cu reprezentanții naționali străini va fi stigmatizat ca un infractor – încălcându-se astfel dreptul la libera exprimare. Prin urmare, raportul Catania trebuie respins în cei mai duri termeni.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Raportul prezentat de Giusto Catani este bogat în interpretări și recomandări cu caracter general privind situația drepturilor fundamentale în statele Uniunii Europene. Însă baza normativă de care avem nevoie există: Carta drepturilor fundamentale ale omului și Convenția europeană asupra drepturilor omului. Prioritatea, în prezent, nu este să aducem noi regulamente, ci să le facem pe cele existente funcționale și eficiente.

Unul dintre aspectele tratate de raport este libera circulație a forței de muncă, de care, din păcate, nu se pot bucura în prezent toți cetățenii europeni în egală măsură. Deși perioada de 2 ani de restricții pe piața muncii impuse noilor state membre a expirat la sfârșitul lui 2008, șase dintre statele membre au prelungit restricțiile pentru România și Bulgaria pentru încă trei ani, justificându-și decizia de prelungire a perioadei de restricții prin contextul crizei financiare. Raportul nu dezbată explicit această problemă, deși este vorba despre un tratament diferențiat și, de data aceasta, nejustificat în rândul cetățenilor Uniunii.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Am votat împotriva acestui raport care conține, pe lângă cel puțin 10 puncte criticabile (cu indulgență le putem defini astfel), o referire intolerabilă la Recomandarea 1201 a Consiliului Europei. Această Recomandare nu ar trebui invocată fără o clarificare extrem de riguroasă a interpretării care îi este dată, întrucât ar putea fi interpretată ca acordând drepturi colective minorităților sau autonomie teritorială pe criterii etnice. Salut aprobarea amendamentului 35, care este foarte rezonabil, însă o serie de aspecte ale raportului nu pot fi din punctul meu de vedere acceptate.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), în scris. - (Grecia) Raportul se străduiește să contribuie la mascarea așa numitului „deficit democratic și social” al profund reacționarei UE, în așa fel încât să prezinte Uniunea ca fiind mai atractivă și să reducă nemulțumirea provocată de politica sa anti-subsidiaritate. Raportul acceptă și salută principiile reacționare și instituțiile care au fost adoptate de UE, ca de exemplu cele patru libertăți menționate în Tratatul de la Maastricht, încercând să atribuie aplicării acestora o dimensiune eficientă.

Raportul se bazează în principal pe Carta Europeană a Drepturilor Fundamentale ce însoțește Tratatul de la Lisabona, un document anti-subsidiaritate și sub nivelul drepturilor păstrate în multe state membre. În linii mari, raportul reprezintă un raport de idei și o vagă listă de dorințe, abordează situația anumitor drepturi fundamentale, ca de exemplu cele privind munca, educația și sănătatea, drept simple „oportunități” care trebuie oferite „în mod egal” tuturor, un lucru ce este fizic imposibil de pus în practică și, unde este mai specific, propune rezolvarea numai a anumitor cazuri extreme de sărăcie, discriminare și așa mai departe, cu măsuri precum adoptarea unui salariu minim și așa mai departe. În fine, lipsa oricărei referiri la decizii anti-democratice și la cazuri de persecutare a cetățenilor, ca de exemplu interzicerea partidelor comuniste și a altor organizații și întemnițarea comuniștilor și a altor combatanți din statele membre ale UE din Europa Centrală și din regiunea Baltică, scoate în evidență natura acestui raport.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), în scris. - (Grecia) Am votat pentru raportul privind situația drepturilor fundamentale în Europa, întrucât consider că atinge una dintre cele mai importante probleme ale structurii noastre de unificare, adoptând un criticism constructiv. Discriminarea în ceea ce privește posibilitatea de a beneficia de drepturile fundamentale derivă în principal din sexul, vârsta, originea sau orientarea sexuală a persoanelor discriminate, întocmai cum se arată în raport. Problema este exacerbată atunci când victimele acestor discriminări nu pot reacționa pentru că sunt închise în aziluri de boli nervoase, în instituții de îngrijire și așa mai departe. Europa nu poate să rămână indiferentă în fața acestei situații, în special acolo unde consolidarea drepturilor omului va contribui la consolidarea zonei europene a libertății și securității. Prin urmare, și ținând cont de faptul că această Cartă a Drepturilor Fundamentale nu este obligatorie și că persoanele private au posibilități limitate de a face recurs împotriva acestor acțiuni în tribunalele din Comunitate, nu pot decât să salut propunerile făcute de domnul Catania privind stabilirea unei obligații generale pentru

instituțiile comunitare de a lua în calcul drepturile omului atunci când își exercită atribuțiile și când înființează o agenție specială în acest scop.

Zita Plešinská (PPE-DE), în scris. - (Slovacia) Problema acestui raport este faptul că abordează mai multe subiecte sensibile. Chiar dacă raportul face o serie de recomandări în mai multe domenii, printre care și drepturile minorităților, raportorul a inclus în raport și problema sănătății reproductive.

Amendamentele propuse și completările referitoare la sănătatea reproductivă pe care Parlamentul European le-a votat neagă dreptul la viață și încalcă principiul subsidiarității. Din punctul meu de vedere, respectul față de fiecare copil nenăscut și nevoia de a proteja viața omului începând din momentul concepției sunt chestiuni ce țin de principii. Nu sunt de acord cu faptul că ar trebui să adoptăm decizii la nivel european cu privire la chestiuni față de care statele membre au atitudini diferite, ce izvorăsc din tradițiile lor creștine. Nu sunt de acord cu faptul că UE ar trebui să oblige Slovacia, Polonia, Irlanda și alte state membre să fie de acord cu avortul sau eutanasia, lucruri care nu sunt permise de legislațiile din respectivele țări. La nivel european, întotdeauna vorbim numai despre dreptul mamei de a decide cu privire la viața sau moartea copilului ei și uităm de dreptul la viață al copilului nenăscut.

Din aceste motive am votat împotriva raportului privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. - Este de la sine înțeles că PPE și PD-L prețuiesc și respectă drepturile fundamentale ale omului și iau atitudine fermă când acestea sunt încălcate.

Am votat împotriva raportului Catania referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008, întrucât raportorul și-a depășit mandatul, făcându-se recomandări și comentarii care depășesc perioada 2004-2008, la care era obligat să se raporteze. În loc să se ocupe de cazuri concrete de încălcare a drepturilor omului, raportorul Catania comentează și recomandă țărilor membre să aplice reglementări care intră în contradicție cu normele de drept naționale. Astfel, în art. 38 și 76 se folosește noțiunea de căsătorie pentru persoane de același sex, lucru ce încalcă nu numai concepțiile noastre religioase, dar și pe cele juridice și doctrinare.

La art. 149 se vorbește despre legalizarea consumului de droguri, lucru care încalcă legea penală românească.

Deși inițiativa unui raport privind situația drepturilor omului în Uniunea Europeană este laudabilă, iar unele mențiuni din acest raport sunt corecte, având în vedere cele sesizate mai sus, am votat împotriva.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. - (Portugalia) Ar fi o eroare de analiză să credem că drepturile fundamentale sunt complet garantate și protejate în Uniunea Europeană și în statele membre și, în plus, acest lucru ar fi în detrimentul acțiunii politice. Chiar și în societățile libere și democratice, drepturile fundamentale trebuie protejate și promovate. Totuși, apar probleme separate în legătură cu acest raport și cu această dezbatere.

În primul rând este vorba de supervizarea protejării acestor drepturi la nivel național. În societăți precum a noastră, această funcție este exercitată în primul rând în contextul național, însă, în mod normal, fără a aduce prejudiciu posibilității de care noi dispunem, aceea de a face recurs la nivel european. Între datoria instituțiilor de a garanta Tratatul și suveranitatea națională, fiecare parte are posibilitatea de a-și exercita funcția fără a aduce prejudiciu naturii instituționale a UE.

Pe de altă parte, în acest raport în special există o confuzie între ceea ce reprezintă drepturi fundamentale și ce reprezintă opțiuni ideologice pentru organizarea societății. O dezbatere privind aceste subiecte ar fi interesantă. Totuși, încercarea de a impune statelor membre aceste puncte de vedere, împotriva dorinței lor exprimate în mod democratic și împotriva principiului subsidiarității, dovedește exact riscul pe care îl reprezintă includerea chestiunilor naționale în raza de acțiune a Comunității. Din acest motiv, dar și pentru că nu sunt de acord cu o mare parte din conținutul raportului, am votat împotriva acestui raport.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), în scris. - (Portugalia) Dacă aș fi fost în favoarea campaniei „nu” din referendumul irlandez, aș fi aplaudat în mod entuziast raportul Catania și pe susținătorii acestui proiect. Raportul dovedește o lipsă crasă de respect față de principiul subsidiarității și calcă în picioare regulile instituționale ale Uniunii Europene și puterea statelor membre într-o asemenea măsură încât dă crezare celor care alimentează neîncrederea în voracitatea politică a Bruxelles-ului. A ataca clauzele de salvagardare, care reprezintă o expresie directă a tratatelor și a garantării fundamentale a democrației în statele membre, spunând despre acestea că servesc la „codificarea unor ... practici discriminatorii” este un lucru patetic, ce subminează grosolan drepturile fundamentale ale cetățeniei.

A afirma că semnarea convențiilor internaționale de către o mare majoritate a statelor membre reprezintă o obligație pentru întreaga UE de a le respecta este o absurditate legală, un salt în întuneric ce depășește chiar și cel mai extrem federalism. De asemenea, resping acuzația absolut perversă de „lipsă de credibilitate” a Europei, lucru ce va duce la „inferioritatea noastră tactică”: indiferent de problemele specifice pe care le are, Europa nu este Sudan, nici Republica Populară China, Cuba, Somalia sau Coreea de Nord. Pe scurt, raportul se abate către domenii de luptă pe plan politic, ce nu au nimic de-a face cu drepturile fundamentale, fapt din cauza căruia documentul își pierde credibilitatea, consistența și eficiența. Am votat împotriva raportului.

Luca Romagnoli (NI), *în scris. –(Italia)* Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, am votat împotriva raportului elaborat de domnul Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană (2004-2008).

Nu sunt de acord cu afirmația că statele membre distrug rolul activ de apărare a drepturilor omului pe care Uniunea Europeană îl are în lume. Mai mult, nu sunt de acord cu ideea că războiul împotriva terorismului poate fi considerat un pretext pentru scăderea nivelului de protecție a drepturilor omului, în special în ceea ce privește dreptul la intimitate.

Prin urmare, mă opun punctelor referitoare la situația romilor, care nu au nevoie de nici un fel de protecție specială; altfel, s-ar fi creat o situație discriminatorie gravă în ceea ce privește romii, pe care această rezoluție îi consideră drept un grup etnic diferit de altele. În final, nu sunt de acord cu paragraful privind repatrierea: procedurile ce urmează a fi aplicate în cazul repatrierii unei persoane nu pot fi evaluate numai pe baza acestor parametri.

Martine Roure (PSE), *în scris. – (Franța)* Nu poate exista o zonă europeană a libertății, siguranței și justiției fără să existe protecția drepturilor fundamentale. Europa are datoria de a oferi un exemplu și de a avea o atitudine ireproșabilă în această privință.

Au fost identificate și raportate încălcări ale drepturilor, inclusiv, de exemplu în instituții ce găzduiesc copii și vârstnici. Există și eterna problemă ridicată de situația dezastruoasă a unor închisori, așa cum arată raportul pentru care am votat astăzi. Trebuie să luptăm și pentru a ne asigura că drepturile sociale sunt recunoscute.

Sărăcia și nesiguranța locurilor de muncă reprezintă atacuri la adresa drepturilor omului. Cum putem accepta ca în Europa secolului 21 să existe o astfel de situație în care oamenii au un loc de muncă, dar nu își permit să aibă o locuință?

Trebuie să proclamăm drepturile fundamentale ale fiecăruia dintre noi. Uniunea Europeană are la dispoziție Carta Drepturilor Fundamentale.

Haideți să ne asigurăm că prevederile acestei Carte sunt respectate!

Toomas Savi (ALDE), *în scris. –Domnule Președinte*, am votat în favoarea raportului și salut în special includerea în raport a paragrafului 31, potrivit căruia Parlamentul European deplânge faptul că UE nu a pus în aplicare hotărârile Tribunalului de Primă Instanță din 12 decembrie 2006 și din 4 și 17 decembrie 2008 și faptul că la 7 mai 2008, Curtea de Apel a Marii Britanii a dat o hotărâre în favoarea Organizației Mujahedinii Poporului din Iran.

Uniunea Europeană susține democrația și statul de drept. Și mai îngrozitoare este ideea că una dintre instituțiile UE ar acționa împotriva principiilor UE. Sper că de acum Consiliul va lua în calcul poziția Parlamentului atunci când va elabora noua „listă neagră” a UE. Acuzațiile de activități teroriste ar trebui să fie fondate, iar deciziile privind includerea anumitor organizații pe „lista neagră” ar trebui să fie mai transparente.

Asemenea chestiuni nu pot fi abordate arbitrar, ci doar în conformitate cu principiile democrației și ale statului de drept. UE nu poate permite ca lupta globală împotriva terorismului să fie transformată într-un loc de trocuri politice, și prin urmare trebuie să respecte hotărârile luate de tribunalele menționate anterior.

Olle Schmidt (ALDE), *în scris. –(Suedia)* Interpretez paragraful 149 din raportul domnului Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană ca unul ce îndeamnă statele membre să se asigure că tratamentul egal al pacienților în cadrul sistemului sanitar include și persoanele cu diverse dependențe. Prin urmare, am votat în favoarea acestui paragraf.

Csaba Sógor (PPE-DE), *în scris. – (Ungaria)* Ultimele două etape din cadrul extinderii Uniunii Europene, în cadrul cărora fostele țări socialiste din Europa Centrală și de Est au aderat la Uniune au deschis și un nou capitol în abordarea de către Comunitate a problemelor legate de drepturile omului.

De atunci, a devenit clar faptul că protecția drepturilor fundamentale – și în cadrul acestora, protecția drepturilor minorităților naționale – în noile state membre reprezintă cea mai mare provocare pentru Comunitatea Europeană.

Raportul din proprie inițiativă al domnului Giusto Catania subliniază faptul că, în rezolvarea problemelor cu care se confruntă comunitățile minorităților naționale tradiționale, principiul subsidiarității și cel al auto-guvernării trebuie să servească drept elemente de ghidaj care să permită elaborarea de politici menite să rezolve situația comunităților în cauză într-un mod liniștitor.

Raportul încurajează utilizarea autonomiei culturale, teritoriale și regionale.

De asemenea, salut faptul că raportul colegului meu deputat, domnul Catania, invită la elaborarea unei definiții de apartenență la o minoritate națională și propune redactarea unui set minim de norme comunitare pentru a proteja drepturile acestor minorități.

Bart Staes (Verts/ALE), *în scris*. – (Olanda) Protejarea și promovarea drepturilor fundamentale se află chiar în centrul democrației noastre europene și reprezintă condiții-cheie dacă dorim să lărgim aria europeană de libertate, securitate și justiție. Prin urmare, nu mai este nevoie să spunem că, în practică, aceste drepturi au fost încorporate în obiectivele diverselor domenii de politică ale UE.

Mai mult decât atât, am dori să rugăm Consiliul să analizeze situația din lume și din fiecare stat membru al UE printr-un raport anual privind drepturile omului, în interesul încrederii Europei de a nu folosi standarde duble în cadrul politicii sale interne sau externe. Amendamentele propuse de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană privind nediscriminarea, drepturile minorităților și drepturile sociale au fost adoptate fie în totalitate, fie parțial.

De asemenea, am înregistrat succes în încercarea de a include o referire la nevoia de a lua în considerare drepturile fundamentale în legislația privind procedurile de drept penal. Raportul Catania prezintă problemele ce implică drepturile fundamentale și face recomandări pentru rezolvarea acestor probleme. Prin urmare, raportul poate conta pe sprijinul meu total, pentru că respectul față de toți oamenii și față de drepturile lor fundamentale se află în centru politicii Grupului Verzilor, indiferent de sex, vârstă, naționalitate sau fond socio-economic.

Catherine Stihler (PSE), *în scris*. – Am fost încântat să văd că Parlamentul European susține retragerea PMOI de pe lista organizațiilor teroriste. În Iran au fost uciși 20 000 de oameni care se opuneau regimului. Atât timp cât PMOI va rămâne pe lista organizațiilor teroriste, și mai mulți oameni vor fi uciși în Iran pentru simplul fapt că și-au manifestat opoziția față de regim. UE trebuie să calce pe urmele Marii Britanii și să retragă PMOI de pe lista organizațiilor teroriste.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris*. – (Polonia) În timpul votului de azi m-am declarat în favoarea adoptării raportului elaborat de domnul Catania privind situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană.

Din păcate, drepturile fundamentale sunt deseori încălcate în Uniunea Europeană, discriminările împotriva minorităților fiind cel mai des raportate. Egalitatea de șanse, în special egalitatea pentru femei, este o altă problemă. Raportorul a cerut statelor membre să respingă argumentele ce justifică violența și discriminarea față de femei pe baza tradițiilor și convingerilor religioase.

În multe țări ale UE cetățenii, în special cei mai slabi dintre aceștia, copiii, sunt afectați de discriminare și sărăcie. Raportul condamnă pe bună dreptate toate formele de violență împotriva copiilor, ca de exemplu violența domestică, abuzul sexual și aplicarea pedepselor corporale în școli.

Statele membre nu reușesc să controleze practicile referitoare la drepturile omului, subminând astfel credibilitatea politicii externe a UE în lume. După părerea mea, Comunitatea nu poate aplica „standarde duble” în cadrul politicii sale interne și externe.

Konrad Szymański (UEN), *în scris*. – Pentru mine, cel mai important aspect al raportului elaborat de domnul Catania este faptul că ne reamintește că în interiorul UE avem propriile probleme pe care trebuie să le rezolvăm. Prin urmare, ar trebui să fim foarte atenți în privința abordării „mai creștini decât Papa” atunci când vine vorba să comentăm respectarea drepturilor omului în afara UE.

Am făcut parte din comisia temporară privind predarea prizonierilor de către CIA. Aceasta a reprezentat în principal o platformă care a permis stângii să atace dușmanul lor preferat, Statele Unite.

După părerea mea, ar trebui să fim recunoscători CIA și Statelor Unite pentru faptul că au contribuit la protejarea cetățenilor europeni de teroriștii „setați” pe uciderea cetățenilor nevinovați. Faptul că ne-am bazat pe Statele Unite să facă această treabă în locul nostru a fost o acuză adusă de propriile noastre societăți.

Absolutismul privind drepturile omului înseamnă să ne lăsăm pe mâinile celor care ne-ar distruge și să punem în pericol drepturile propriilor noștri cetățeni.

Prin urmare, am votat împotriva raportului.

Konrad Szymański (UEN), *în scris. –(Polonia)* Raportul privind drepturile fundamentale în UE în perioada 2004-2008, adoptat astăzi în Parlamentul European, conține cereri privind recunoașterea cuplurilor de homosexuali în țările UE și legiferarea acestor relații în statele membre. O altă parte a raportului apără așa numitele „drepturi reproductive”, care în limbajul dreptului internațional includ avortul la cerere. Ar trebui să includem lideri religioși printre autorii acestor comentarii.

Stânga europeană a boicotat raportul privind drepturile fundamentale în UE pentru promovarea ideii pro-avort și cerințele homosexualilor, lucruri ce nu au nimic de-a face cu drepturile fundamentale. În dreptul internațional sau european nu există documente care să susțină existența unor asemenea „drepturi”.

În ciuda faptului că raportul nu are o natură obligatorie, este cel mai dăunător document aprobat în timpul mandatului acestui Parlament. Este cea mai recentă încercare de a redefini drepturile fundamentale și de a introduce modificări în înțelesul acestora fără să fie nevoie să se modifice vreun tratat la nivelul ONU sau al UE.

Un alt aspect al raportului este ideea ca UE să implementeze o directivă specială care să pedepsească acțiunile „homofobe”. Datorită naturii generale și vagi a acestei formulări, raportul reprezintă o încercare de a apăra cercurile de homosexuali de dreptul democratic la liberă critică. Aplicarea acestuia ar putea avea anumite consecințe în ceea ce privește cenzura.

Rezultatul votului final (401 voturi pentru; 220 împotriva; 67 abțineri) arată cât de împărțite sunt părerile deputaților în a Parlamentul European în privința acestui subiect. Acest lucru este o înfrângere pentru raportor, întrucât drepturile fundamentale reprezintă un subiect care ar trebui să unească Parlamentul, nu să-l dividă.

Charles Tannock (PPE-DE), *în scris. –Mi-aș fi dorit ca acest raport să se fi ocupat mai îndeaproape de situația orfanilor și a copiilor cu handicap aflați în îngrijirea statului în România și Bulgaria, cele mai noi state membre ale UE.*

Înainte ca aceste țări să adere la UE au existat multe motive de îngrijorare în legătură cu standardele de îngrijire a orfanilor și copiilor cu handicap. Poate că următorul raport elaborat în legătură cu acest subiect ar putea detalia mai mult această problemă.

La un nivel mai general, mi-am exprimat părerea în legătură cu acest raport în timpul dezbaterii de luna trecută. Sunt îngrijorat că în prezent cultura noastră a drepturilor umane a devenit infectată de ideile absolutismului și că, de fapt, mijlocind drepturile infractorilor și ale teroriștilor, subminăm drepturile tuturor celorlalți.

Mai precis, cred că problema avortului și cea a contracepției nu reprezintă chestiuni care țin de Uniunea Europeană, ci ar trebui să fie supuse unor legislații corespunzătoare la nivelul statelor membre. De asemenea, mă opun solicitării de a permite Cartei Drepturilor Fundamentale să încalce limitele legislației Marii Britanii, care a negociat o excepție de la aplicarea prevederilor Cartei.

Prin urmare, m-am abținut să votez în legătură cu acest raport.

Thomas Ulmer (PPE-DE), *în scris. –(Germania)* Am votat împotriva raportului Catania. Sunt uimit că plenul chiar a declarat acest raport drept admisibil în forma în care se află el în prezent. Raportul încalcă în mod insistent principiul subsidiarității. Din punct de vedere al conținutului, aproape totul este demn de a fi supus criticilor. Statele nu trebuie să se lase înfrânte sau lipsite de puteri atunci când vine vorba de drepturile fundamentale. Raportul reprezintă o încercare de a promova, în detrimentul majorității, drepturile minorităților ce nu pot fi puse în aplicare la nivel național. Pentru mine, o atitudine pozitivă față de avort este ceva de neconceput. Subiectul raportului, adică drepturile omului și punerea acestora în aplicare în ultimii patru ani, nici măcar nu este menționat.

Thomas Wise (NI), *în scris. –M-am abținut să votez în ceea ce privește prevederile paragrafului 62 pentru că sunt de părere că fiecare țară – fie că face parte din UE, fie că nu – ar trebui să se asigure că legislația privind*

mutilarea genitală feminină are fundament local și este aplicată. Un acord internațional în acest sens ar fi mai potrivit și mai lucid. În situația actuală, UE nu are competență în probleme legate de sănătate și nici nu ar trebui să încerce să le găsească.

De asemenea, m-am abținut de la a vota în legătură cu paragraful 72 pentru că îmi fac griji în legătură cu implicațiile ce ar putea apărea în ceea ce privește libera exprimare. Deși sunt de deplâns, comentariile discriminatorii nu alimentează în mod necesar „ura și violența”. Faptul că ni s-a cerut să fim de acord cu acest lucru va însemna că cei care aleg pot folosi acest lucru drept dovadă.

Decizia mea de a mă abține în privința amendamentului 54 se bazează pe faptul că mă opun Liberei Mișcări a Populației UE și principiului recunoașterii reciproce și în nici un caz nu reflectă propriile mele păreri privind relațiile între persoane de același sex, în legătură cu care sunt de acord că ar trebui să se bucure de aceleași drepturi ca și ceilalți.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. - (Franța) Parlamentul European tocmai a votat în favoarea raportului Catania privind situația drepturilor fundamentale. Într-un moment în care tocmai am sărbătorit cea de-a 60-a aniversare a Declarației Universale a Drepturilor Omului, acest raport pune la îndoială ce înțelegem noi prin termenul de drept fundamental.

Indiscutabil, Carta Uniunii Europene a Drepturilor Fundamentale a fost rezultatul unui consens la care s-a ajuns după mai bine de un an de negocieri între diverse grupuri de presiune și de lobby, reprezentanți ai societății civile și ai guvernelor naționale și așa mai departe. Acest exercițiu la care noi, ca reprezentanți ai țărilor din Est, nu am fost invitați să participăm, este interesant în multe feluri. Așa cum subliniază raportul Catania, Carta nu va fi un text obligatoriu din punct de vedere juridic până ce Tratatul de la Lisabona nu va fi ratificat de toate statele membre.

Totuși, Agenția pentru Drepturi Fundamentale, înființată la Viena, în Austria, se bazează în totalitate pe acest text politic, pe care îl folosește ca să justifice pozițiile pe care le adoptă. Prin urmare, este interesant să ne facem o idee în ceea ce privește felul în care sunt luate în considerare drepturile incluse în Cartă, analizând subiectele pe care le abordează Agenția pentru Drepturi Fundamentale. Acest exercițiu este și mai interesant atunci când se aplică rețelei de experți FRALEX recrutați în vara anului 2008 și aparținând în special rețelei olandeze „Consultanță Umană Europeană”.

Propunere de rezoluție (B6-0624/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. - Am votat în favoarea acestei rezoluții întrucât ratificarea Convenției va contribui în mod semnificativ la promovarea standardelor de muncă decentă la nivel mondial, este în favoarea acordului încheiat între partenerii sociali privind anumite aspecte referitoare la condițiile de muncă ale lucrătorilor din sectorul transporturilor maritime, deoarece creează un echilibru acceptabil între necesitatea de a ameliora condițiile de lucru și cea de a proteja sănătatea și siguranța navigatorilor și pentru că în România există această categorie profesională.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. - Rezoluția propusă de Mary Lou McDonald rezumă principalele puncte pe care propunerea de directivă a Consiliului cu privire la Convenția privind munca din domeniul maritim, din 2006, și de modificare a Directivei 1999/63/CE (COM(2008)0422) trebuie să le aibă în vedere.

Lucrătorii în domeniul maritim fac parte din acea categorie care își desfășoară activitatea în condiții extrem de dificile, de multe ori chiar periculoase. De aceea avem nevoie de standarde pentru condițiile de muncă, prin care să avem în vedere sănătatea și siguranța acestora, dar și de reguli clare pentru ocuparea forței de muncă. Stabilirea acestor standarde trebuie să pornească de la nevoile și problemele pe care angajații și angatorii din sectorul maritim le-au identificat, dar și să asigure flexibilitate în aplicarea de către statele membre.

Documentele pe care noi le adoptăm la nivel european trebuie urmate de acțiune din partea statelor membre și monitorizare din partea Comisiei, pentru a ne asigura că prevederile sunt aplicate. Mai mult, în ceea ce privește standardele privind munca în domeniul maritim, Uniunea Europeană are oportunitatea să se afirme ca lider în transpunerea acestora în principii aplicabile oriunde în lume.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. - (Italia) Am votat în favoarea acestui raport privind propunerea pentru o directivă a Consiliului de punere în aplicare a acordului încheiat între Asociația proprietarilor de nave din Comunitatea Europeană și Federația Europeană a lucrătorilor din transporturi referitor la Convenția privind munca maritimă, din 2006, și de modificare a Directivei 1999/63/CE, întrucât consolidează drepturi

internaționale minime privind munca. Acest lucru este important pentru a asigura condiții mai bune de muncă și mai multă siguranță, respectând în același timp demnitatea acestor profesioniști.

Totuși, regretăm faptul că propunerile pe care grupul nostru le-a prezentat nu au fost adoptate, în special cele care au încercat să înlăture orice incertitudine legală sau prejudiciu adus muncii depuse de partenerii sociali pentru a ajunge la un acord. Convenția acceptă faptul că țările nu ar trebui să folosească flexibilitatea, cu acordul partenerilor sociali, iar acest lucru era exact ceea ce stabilea propunerea de directivă. Prin urmare, nu suntem de acord cu majoritatea Parlamentului European în ceea ce privește includerea flexibilității în paragraful 6.

Luca Romagnoli (NI), în scris. –(Italia) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să confirm votul meu pentru rezoluția privind Convenția privind munca maritimă, 2006 (proceduri referitoare la dialogul social).

Susțin în totalitate acordul încheiat între angajatori și angajați în legătură cu anumite aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor din domeniul navigației maritime, întrucât a reușit să creeze un echilibru între nevoia de a îmbunătăți condițiile de muncă și de a proteja sănătatea și siguranța marinarilor. Mai mult, sunt convins că este esențial să se definească și să se aplice anumite standarde globale minime privind plasarea forței de muncă și condiții de sănătate și siguranță pentru marinarii ce lucrează pe mare sau la bordul navelor ce navighează pe mare. În fine, sunt mulțumit de rolul pe care angajatorii și angajații îl joacă în îmbunătățirea condițiilor de muncă și siguranță pentru lucrători.

- Raportul: Laima Liucija Andrikiene (A6-0498/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris. –(Italia) Am votat în favoarea raportului. Acum, mai mult ca niciodată, ne dăm seama de importanța rolului ce poate fi jucat de o instituție precum Consiliul ONU pentru drepturile omului. Măsurile luate până în prezent ar trebui susținute și, de asemenea, ar trebui să apreciem rolul activ jucat de UE în cadrul Consiliului ONU pentru drepturile omului, în ciuda restricțiilor de netăgăduit pe care le reprezintă absența Statelor Unite; de fapt, din cauza acestei absențe, UE este plasată într-o poziție izolată. Totuși, acest lucru nu ar trebui să fie o scuză pentru UE, care ar trebui să fie capabilă să facă un efort politic pentru a construi o conducere unită, coezivă, care să învingă barierele geografice care de mult ori se regăsesc în UE.

Prin urmare, rămân foarte multe lucruri de făcut pentru a acorda Consiliului ONU pentru drepturile omului mai multă credibilitate și autoritate și pentru a împiedica anumite guverne să evite să-și respecte obligațiile din sfera internațională. Prin urmare, susțin o nouă analiză în ceea ce privește revizuirea, și aș dori să confirm faptul că întărirea Consiliului ONU pentru drepturile omului reprezintă o etapă vitală în procesul de civilizare pe care UE l-a susținut dintotdeauna.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea Raportului Andrikiene privind viitorul Consiliului drepturilor omului al ONU, deoarece consider că UE are nevoie de o strategie pe termen lung privind activitatea acestei instituții, care trebuie să devină principalul forum mondial pentru drepturile omului. Consider că statele membre ale UE trebuie să dovedească mai multă unitate și eficiență pentru promovarea unor poziții comune ale UE privind drepturile omului.

UE trebuie să devină un lider mondial și un inițiator de strategii pentru apărarea drepturilor omului în lume. Trebuie să acordăm o mai mare atenție promovării drepturilor economice, sociale și culturale ale omului, deoarece sărăcia, înapoierea, gradul redus de educație și cultură în rândul populației au efecte multiplicatoare negative.

Pentru a obține un sprijin mult mai larg pentru pozițiile sale, UE trebuie să creeze mecanisme de coalizare și să inițieze reuniuni periodice pe teme specifice cu toate statele democratice de pe alte continente. De asemenea, este esențial ca statele să trimită în forurile internaționale specialiști cu expertiză reală în domeniu, fapt pe care raportul doamnei Andrikiene îl recomandă cu insistență și cu deplin temei.

Philip Claeys (NI), Koenrad Dillen (NI), în scris. –(Olanda) Am votat împotriva acestui raport deoarece Consiliul ONU pentru drepturile omului nu poate considerat o instituție legală nici dacă presupunem acest lucru prin absurd. Pentru mine este inacceptabil că țări precum Cuba, Arabia Saudită, Egipt, Pakistan, Iordania și câteva regimuri din Africa emit rezoluții ce denunță situația drepturilor omului din alte țări. Situația dizidenților politici sau religioși în aceste țări reprezintă o adevărată bătaie de joc la adresa acestei instituții.

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție a Parlamentului European deoarece respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul juridic al Uniunii Europene și reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale UE și întrucât Organizația Națiunilor Unite și UNHRC constituie una dintre cele mai adecvate organizații pentru abordarea cuprinzătoare a aspectelor legate de drepturile omului și de provocările din sectorul umanitar. Consider că drepturile omului și democrația sunt elemente esențiale ale relațiilor externe și a politicii externe a UE.

Neena Gill (PSE), în scris. – Domnule Președinte, am fost foarte încântat să votez pentru raportul Andrikiene privind Consiliul ONU pentru drepturile omului, deoarece salut faptul că această agenție se bucură de o credibilitate mai mare decât predecesorul său, Comisia ONU pentru drepturile omului. Comisia a fost discreditată din cauza faptului că mai multe dintre statele membre au avut documente dubioase privind drepturile omului.

Examinarea minuțioasă la intervale regulate a documentelor privind drepturile omului în statele membre reprezintă o componentă-cheie pentru reputația mai bună a Consiliului. Acest aspect va fi unul extrem de important în următoarea rundă de analiză, care va include Rusia, Cuba, Arabia Saudită și China.

De asemenea, sunt binevenite prevederile din raport ce au drept obiectiv evaluarea coordonării între statele membre ale UE privind aceste aspecte. Este vital ca UE, în calitate de organizație ce pune drepturile omului în centrul misiunii sale, să lucreze cu parteneri multinaționali ce au idealuri similare, ca de exemplu ONU, pentru a se ajunge la un nivel mai înalt de cooperare. Cooperarea este vitală pentru a fi siguri că drepturile omului nu mai sunt considerate doar simple obiective de politică externă pentru motive comerciale sau strategice.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. –(PT) Acest raport dezvăluie o anumită insatisfacție a Parlamentului European în ceea ce privește Consiliul ONU pentru drepturile omului (UNHRC), întrucât statele membre ale UE reprezintă o „minoritate numerică” despre care se crede că „blochează abilitatea UE de a influența programul de lucru al UNHRC și de a-și asuma rolul de „forță conducătoare”.

Această viziune trufașă se bazează pe încercarea inacceptabilă de a impune UE ca model în ceea ce privește drepturile omului, în special ținând cont că faptele demonstrează politica sa ipocrită în acest domeniu, astfel cum a reieșit din complicitatea UE în relația cu Israelul - faptul că s-a abținut în legătură cu rezoluția UNHRC privind Palestina.

Raportul este plin de contradicții, în special atunci când „regretă divizarea UNHRC în blocuri regionale” dar, în același timp, afirmă că susține existența unei „poziții comune în cadrul UNHRC coordonate” cu UE. Nu este și aceasta o politică de bloc, sau este o politică de bloc considerată negativă doar atunci când nu funcționează în favoarea UE?

Contrar PE, noi nu considerăm „regretabil” faptul că Statele Unite nu sunt reprezentante în UNHRC, în primul rând din cauza faptului că, în această țară, drepturile omului și legislația internațională sunt încălcate în mod constant, dar și din cauza faptului că Statele Unite au preferat să nu-și depună candidatura, pentru a evita rușinea ca țara să nu fie aleasă. Este de înțeles...

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. –(Suedia) Acest raport conține un număr surprinzător de idei inteligente, dacă ținem cont de faptul că vine din partea Comisiei pentru afaceri externe. De exemplu, se promovează ideea că este un lucru bun faptul că statele membre ale UE aleg din ce în ce mai des să vorbească și să nu permită președinției UE să vorbească în numele tuturor țărilor. Afirmările de acest fel sunt foarte rare, de aceea le salut.

Din păcate, există prea puține elemente pozitive importante. Unul dintre cele mai controversate exprimări se găsește în considerentul H, unde se vorbește despre „o dorință persistentă a statelor membre de a acționa independent la nivelul Națiunilor Unite”. Până la urmă, principiul „un stat, un vot” reprezintă una dintre pietrele de temelie ale Națiunilor Unite. Comisia pentru afaceri externe regretă de asemenea divizarea din ce în ce mai mare a UNHRC în blocuri regionale. Totuși, în mod paradoxal, anumite blocuri regionale - UE, de exemplu - par a fi de dorit.

Parlamentul European nu este, nu poate fi și nici nu ar trebui să fie o garanție că drepturile omului nu sunt încălcate în lume. Acest lucru reiese în special din afirmațiile făcute de deputații în Parlament în ceea ce privește problema homosexualilor, de exemplu. Deși esența raportului este probabil una bună, am votat împotriva la votul de azi.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (Germania) UE susține că pune drepturile omului și democrația în centrul relațiilor sale externe. Plenul invită UE să acorde atenție credibilității în ceea ce privește problemele legate de drepturile omului, atunci când ratifică acorduri. Propria credibilitate a UE a început deja să se îndrepte spre occident: contra-acțiunile CIA, imposibilitatea de a lua măsuri privind închisorile de tortură din Statele Unite și nerespectarea legislației internaționale - de exemplu în ceea ce privește criza din Kosovo - au avut grijă să se întâmple acest lucru.

Cum se poate ca o comunitate ce pretinde că pune atât de mult preț pe democrație să nege rezultatele unui referendum, să repete votarea până când se ajunge la rezultatul dorit și să pedepsească statele membre pentru rezultatele înregistrate la alegeri? Dacă UE era într-adevăr atât de preocupată în ceea ce privește respectarea valorilor sale comunitare atât de des menționate, ar fi trebuit să întrerupă negocierile de aderare cu Turcia în urmă cu mult timp, și acest lucru ar fi trebuit să se întâmple cel mai târziu după ultimele atentate raportate. În loc să se străduiască să promoveze drepturile omului și ale popoarelor și valorile comune, se pare că în prezent UE irosește aproximativ 15 milioane de euro în fiecare an pentru o Agenție europeană pentru drepturi fundamentale (FRA) ce este de prisos.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului deoarece, recunoscându-i atât realizările incontestabile, cât și eforturile depuse în vederea creșterii credibilității și gradului de protecție a drepturilor omului, am convingerea că și pe viitor funcționarea acestuia va putea fi îmbunătățită.

Consider totodată că rolul Uniunii Europene trebuie să rămână în continuare activ și vizibil în instituirea și funcționarea Consiliului ONU.

De asemenea, apreciez faptul că raportul solicită Uniunii Europene să reafirme și să apere cu tărie principiile universalității, indivizibilității și independenței drepturilor omului.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris. – (Portugalia) Dacă Organizația Națiunilor Unite și numeroasele agenții și organizații ce sunt asociate cu această instituție sunt prin natura lor o oglindă a lumii, este un lucru normal ca imaginea reflectată în acest fel să nu fie una pe care am dori-o sau pe care am vrea să o construim. Aceste considerații sunt necesare în ceea ce privește dezbaterile privind Consiliul ONU pentru drepturile omului.

Ne putem aștepta ca dezbaterile și deciziile luate prin vot în privința drepturilor omului într-o lume în care există țări ce nu acordă atenție acestor drepturi să aibă un rezultat bizar. Aceasta nu este numai o problemă de legitimitate. Este, mai presus de toate, o problemă de limbaj. Ce standarde de evaluare privind drepturile omului putem crede că au în comun guvernele din Libia sau Zimbabwe cu statele democratice care sunt răspunzătoare în fața populațiilor lor? Nici unul, bineînțeles. Totuși, diplomația există tocmai pentru a facilita dialogul între cei care vorbesc limbi diferite. Printre țări ce se află la același nivel, medierea nu este necesară.

Astfel, existența locurilor de dialog trebuie să fie o politică ce merită stimulată și promovată. Altfel, nu pot crede că putem avea sau ar trebui să avem drept standard pentru valorile și acțiunile noastre ceva ce se decide într-un asemenea context.

Luca Romagnoli (NI), în scris. – (Italia) Doamnelor președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru raportul Andriksen privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului, inclusiv pentru rolul UE. Poziția europeană în cadrul acestui Consiliu este crucială.

De fapt, UE, care pune drepturile omului și democrația în centrul propriilor sale relații externe, în special în măsurile pe care le ia în cadrul organizațiilor internaționale pentru drepturile omului, s-a dedicat de la început menținerii unui rol activ și vizibil în crearea și funcționarea Consiliului pentru drepturile omului, cu scopul de a susține cele mai înalte standarde în ceea ce privește drepturile omului, sponsorizând sau participând la sponsorizarea textelor ce definesc standardele.

Prin urmare, salut propunerea făcută de doamna Andriksen, care va examina măsurile pe care UE le poate adopta pentru a-și îmbunătăți influența în Consiliul pentru drepturile omului și pentru a da un nou impuls Consiliului, astfel încât acesta să devină un organism operațional mai eficient.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (Polonia) La data de 15 martie 2006, Adunarea Generală a ONU a adoptat o rezoluție ce înlocuia Comisia ONU pentru drepturile omului cu Consiliul pentru drepturile omului, un organism internațional de asistență care să promoveze și să apere drepturile omului.

Schimbarea numelui a fost însoțită de introducerea unor noi mecanisme și proceduri care să sporească potențialul Consiliului pentru drepturile omului.

Obiectivul raportului este să evalueze rezultatele obținute de Consiliu și să compare așteptările cu rezultatele. Mai presus de toate, își propune să stabilească îmbunătățiri în acțiunile sale.

Să nu uităm că democrația și drepturile omului reprezintă platforma pe care Uniunea Europeană acționează pe scena internațională. Uniunea Europeană și-a acordat un rol foarte proeminent și este activă în cadrul organizațiilor internaționale pentru drepturile omului; de asemenea, a fost activă în procesul de numire a Consiliului pentru drepturile omului. UE a contribuit la elaborarea de texte precum convenții și rezoluții, stabilind normele pentru protecția drepturilor omului.

Din păcate, se întâmplă deseori ca Uniunea Europeană să nu dispună de capacitatea de a anticipa anumite aspecte (în primul rând din cauza procedurilor ce durează mult și care, uneori, implică redactarea de poziții comune) și de a dovedi abilități de conducere în cadrul inițiativelor privind drepturile omului.

Charles Tannock (PPE-DE), în scris. – Eu și colegii mei britanici conservatori susținem activitatea ONU și a Consiliului ONU pentru drepturile omului. Acceptăm faptul că este nevoie să se facă în continuare reforme în ceea ce privește Consiliul pentru a fi siguri că situația drepturilor omului este îmbunătățită în lume.

Suntem de acord că statele membre ale UE acționează pentru a atinge poziții de acord în Consiliu, însă subliniem că este important ca fiecare dintre ele să își păstreze propriile interese naționale și propriile poziții.

Faptul că susținem acest raport nu înseamnă că susținem și paragraful ce solicită punerea în aplicare a rezoluției ONU privind stabilirea unui moratoriu pentru pedeapsa capitală (paragraful 56). Pedeapsa capitală este o chestiune ce ține de conștiința fiecărui deputat conservator în Parlamentul European.

- Raportul: Marco Cappato (A6-0459/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris. – (Italia) Eu votez în favoarea acestui raport. Apropierea următoarei întâlniri cu electoratul ne cere să furnizăm cetățenilor ce vor vota toate instrumentele de care au nevoie pentru a accesa documentele Parlamentului European. Într-o perioadă în care electoratul este rugat să aibă încredere în aceste instituții, avem nevoie și să muncim pentru a îndepărta toate obstacolele care încă există în ceea ce privește transparența și accesibilitatea.

În acest scop, cred că cetățenilor care vor vota ar trebui să li se acorde posibilitatea de a verifica activitatea, participarea și prezența deputaților la activitățile Parlamentului, în termeni absoluți, relativi și procentuali, și că trebuie luate măsuri pentru a facilitat accesul la informațiile privind diurnele și cheltuielilor deputaților. În fine, sper că până la sfârșitul acestui mandat parlamentar, toate aceste obiective vor fi îndeplinite.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Dreptul de a avea acces la documentele Parlamentului, Consiliului și Comisiei este un drept fundamental pe care îl au toți cetățenii și rezidenții Uniunii Europene (conform Tratatului CE articolele 254 și 255).

Doresc să evidențiez însă un aspect: consider că publicarea documentelor de lucru ale instituțiilor europene este doar un prim pas, pentru că majoritatea cetățenilor europeni nu înțeleg procedurile folosite de noi și nu vor ști să găsească informațiile de care au nevoie. Sunt de acord în această privință cu colegul meu, care propune crearea la nivelul UE a unui singur portal de acces pentru toate documentele și structurarea acestui portal în așa fel încât să fie inteligibil pentru toată lumea. Acest portal ar trebui să prezinte informația într-un mod accesibil și simplificat, pentru ca cetățenii europeni să-l poată utiliza fără probleme. Cu siguranță există soluții tehnice și sper că se vor găsi și resurse financiare pentru realizarea acestui portal.

Cu toate acestea, am votat împotriva raportului pentru că, deși cadrul general este corect, unele aspecte propuse de colegul meu sunt inacceptabile.

Philip Claeys (NI), în scris. – (Olanda) Întrucât mă declar în favoarea transparenței maxime în toate instituțiile UE, am votat în favoarea acestui raport. Este un lucru bun faptul că numeroase instituții europene sunt strașnic dojenite. Consiliul European ia decizii politice majore și discută subiecte foarte importante și controversate. De asemenea, este un lucru dezamăgitor și de neacceptat că în prezent Consiliul nu permite ca pozițiile precise ale diverselor delegații naționale să fie cunoscute în momentul în care se ia decizia. Parlamentul ar trebui să își facă ordine în propria curte și ar trebui să asigure o transparență maximă în toate aspectele sale.

Esther De Lange (PPE-DE), în scris. – (Olanda) Explicație privind votul acordat în numele delegației formațiunii Apelul Creștin Democrat (CDA) în Parlamentul European în legătură cu raportul Cappato privind accesul la documente.

Astăzi, delegația CDA în Parlamentul European s-a abținut de la a vota raportul privind accesul la documente. Acest lucru nu s-a întâmplat pentru că avem o problemă cu transparența. Suntem în favoarea transparenței și a controlului democratic. Nu degeaba s-a aflat fostul deputat, doamna Maij-Weggen printre cei care au pus bazele legislației comunitare în acest domeniu.

Ne-am abținut deoarece raportul Cappato conține prea multe greșeli, exprimări greșite și afirmații simplificate excesiv. De exemplu, în opinia noastră, accesul la documentele Consiliului ar trebui garantat, însă există o distincție clară între documentele pentru procedurile legislative și alte proceduri. Totuși, raportorul nu face nici o distincție între aceste proceduri. De asemenea, ne declarăm îngrijorați în ceea ce privește povara administrativă majoră pe care ar implica-o recomandările din cadrul raportului Cappato.

Nu am reușit să aprobăm raportul din cauza greșelilor și a afirmațiilor pompoase. Întrucât am dorit să susținem principiul transparenței și al controlului democratic, în final ne-am abținut de la a vota.

Koenraad Dillen (NI), *în scris*. - (Olanda) Am votat cu entuziasm în favoarea acestui raport. Nu se va face nici un rău de data aceasta. Deși trebuie să aplaudăm faptul că unele dintre instituțiile europene sunt supuse unor critici dure, aș dori să fac o observație. În lumina faptului că în prezent Consiliul European se află la conducere și în final ia decizii privind chestiuni importante și controversate, nu este acceptabil ca această instituție să nu permită ca pozițiile diverselor delegații naționale să fie făcute publice la momentul la care se ia decizia. La fel de adevărat este și faptul că Parlamentul ar trebui să-și facă ordine în propria curte și ar trebui să garanteze o deschidere maximă în toate aspectele, înainte de a-i trage pe ceilalți la răspundere.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris*. -Prezentul raport din proprie inițiativă elaborat de Marco Cappato cere Parlamentului să aprobe raportul privind punerea în aplicare a Regulamentului 1049/2001, care se ocupă de accesul public la documentele deținute de Parlament, Comisie și Consiliu atunci când aceste documente sunt folosite în sens legislativ.

Deși obiectivul de a crește nivelul de transparență în instituțiile europene se bucură de întreaga mea susținere, există trei puncte principale în acest Regulament pe care le-aș propune pentru o examinare mai amănunțită.

(1) Protecția vitală a confidențialității client-avocat nu este suficient de bine protejată după cum reiese din cazul Turco la care se face referire în primul paragraf, iar invitația de a aplica acest principiu nu poate fi susținută.

(2) Procesele individuale în care guvernele naționale iau decizii pot fi subminate prin eliminarea consimțământului necesar pentru a face publice documentele transmise instituțiilor UE, și

(3) Aceste recomandări valabile pentru UE nu iau în considerare diversele abordări referitoare la libertatea informației în statele membre.

Este nevoie să existe un anumit nivel de confidențialitate pentru a asigura discuții complete și sincere între grupurile politice, iar difuzarea acestor opinii poate face mai mult rău decât bine. Ideea ca dezbaterile energice să fie înlocuite de schimburi restrânse de păreri nu pare de bun augur pentru instituțiile noastre democratice.

(Explicarea votului redusă în conformitate cu prevederile articolului 163 alineatul(1))

Carl Lang și Fernand Le Rachinel (NI), *în scris*. - (Franța) Pentru oricine este familiar cu misterele Comisiei Europene, ale Parlamentului European și ale Consiliului European, nu există nici o îndoială că încercarea de a obține acces la informații privind instituțiile Uniunii Europene rămâne o călătorie plină de aventuri pentru cetățeanul obișnuit. Există multe motive pentru acest lucru.

Într-adevăr, este o problemă ce ține de numărul uriaș de documente emise și de nenumăratele forme în care acestea au fost publicate (rapoarte, avize, rezoluții, directive, regulamente și așa mai departe), dar este vorba și de o lipsă de simplificare și claritate a registrelor instituției și a paginilor de internet, precum și o lipsă de transparență și comunicare.

Acest raport propune pe bună dreptate rezolvarea acestor tipuri de probleme, asigurând o mai bună transparență a instituțiilor europene.

Într-adevăr, acest lucru face parte din subiectul mai general privind rolul din ce în ce mai important pe care cetățenii Uniunii îl joacă în felul în care instituția acționează și felul în care înțelege problemele. Popoarele din Europa nu vor să fie în mod sistematic excluse de la deciziile ce au impact direct asupra vieții lor de zi cu zi și în legătură cu care nu au nici un drept de a face investigații sau de a se opune. În puținele ocazii în care

au reușit să se facă auziți prin referendumuri, cetățenii și-au criticat conducătorii și au criticat birocrăția de la Bruxelles, care este oarbă, surdă și nu răspunde la nevoile și dorințele lor.

A face instituțiile europene mai transparente reprezintă un prim pas către o nouă Europă, o Europă a popoarelor și o Europă a națiunilor suverane.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris*. –(Germania) Am votat în favoarea Raportului anual privind accesul simplificat la documentele din instituțiile UE.

Nu există nici o îndoială că accesul la diverse documente ale Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ar trebui să fie facilitat. Cetățenii Uniunii Europene nu trebuie să aibă sentimentul că sunt excluși de la operațiunile și voturile instituțiilor UE. În plus, au dreptul de a fi informați în legătură cu absolut orice.

Totuși, ar trebui să verificăm dacă nu cumva publicarea ar trebui poate limitată, astfel încât oamenii să nu piardă esențialul. În primul rând, nimeni nu vrea să fie copleșit de informații, iar în al doilea rând intimitatea personalului ar trebui respectată în continuare, pentru că de obicei, datorită protecției datelor, există un număr mare de detalii care nu pot fi accesate în mod universal nici de către alte instituții, inclusiv instituții naționale.

Luca Romagnoli (NI), *în scris*. –(Italia) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, am votat pentru propunerea făcută de domnul Cappato privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei.

Pentru Uniunea Europeană este extrem de important ca cetățenii să simtă că instituțiile Comunității sunt aproape de ei. Acest lucru poate fi obținut doar prin accesul public la documentele celor trei instituții. Prin urmare, sunt în totalitate de acord cu raportorul atunci când afirmă că trebuie să invităm instituțiile UE și statele membre să promoveze o cultură administrativă comună transparentă, fondată pe principiile subliniate la articolul 41 din Cartea Uniunii Europene a Drepturilor Omului, pe jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, pe recomandările Ombudsmanului european și pe bunele practici ale statelor membre.

În fine, salut inițiativa domnului Cappato, pentru că sunt de părere că, pentru a îmbunătăți și a grăbi procesele de integrare, furnizarea de informații publicului ar trebui să reprezinte o mare prioritate, în contextul existenței anumitor probleme privind absenteismul de la ședințe al deputaților italieni din Parlament.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris*. –(Polonia) Tratatul Uniunii Europene afirmă că trebuie acordată prioritate transparenței și legăturilor din ce în ce mai strânse între popoarele Europei și că deciziile trebuie luate cât mai deschis posibil și cât mai aproape de cetățeni. Transparența permite cetățenilor să participe mai îndeaproape în procesul de luare a deciziilor și garantează că administrația se va bucura de o credibilitate mai mare, va fi mai eficientă și mai responsabilă față de cetățenii săi într-un sistem democratic.

Decizia Curții Europene de Justiție în cazul Turco va avea consecințe răsunătoare pentru transparența și accesul la documentele instituțiilor europene care se preocupă de chestiuni legislative.

Hotărârea confirmă faptul că ar trebui acordată prioritate principiului în cauză, că acesta ar trebui să se aplice tuturor instituțiilor Comunității și că (un lucru foarte important) posibilitatea de a face excepție de la acest principiu ar trebui să primească o interpretare limitată și să fie analizată de la caz la caz, din perspectiva pericolului de a depăși interesul public, fapt ce înseamnă exact transparență. Transparența sporește încrederea în instituții datorită faptului că permite o dezbatere deschisă.

Curtea Europeană de Justiție a declarat că refuzul de a acorda acces la documente în acest caz nu poate fi elementul de bază pentru o solicitare care să supună confidențialității opiniile legale privind chestiunile legislative.

Thomas Ulmer (PPE-DE), *în scris*. –(Germania) Am respins acest raport. Solicitățile pe care le face merg dincolo de definiția pe care eu o dau transparenței. Consider că publicarea condicilor de prezență a deputaților și publicarea listelor de voturi sunt periculoase dacă nu există canale de explicații suplimentare extinse. Procentajul meu de prezență este foarte mare și prin urmare nu există suspiciuni în privința mea. Este însă important să menținem protejarea legală a persoanei și în cazul deputaților în Parlamentul European. Europa ar putea spori nivelul de transparență publicând, pentru început, ședințele publice ale Consiliului și Comisiei, înainte de a obliga deputații în Parlamentul European să rămână neprotejați. În plus, trebuie să existe confidențialitate între instituții în timpul etapelor dificile de negociere.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. - (Slovacia) Pe baza experiențelor din statele membre, UE a început să recunoască un real „drept de acces la documente” și „dreptul la informare”, ce reies din principiile democrației, transparenței, interesului public și sincerității.

Parlamentul European este convins că accesul cetățeanului de rând la informații privind instituțiile UE ridică probleme din cauza lipsei de politici inter-instituționale eficiente privind transparența și comunicarea orientată către cetățeni.

În interesul unei mai mare transparențe, instituțiile UE ar trebui să respecte principiul multilingvismului. În 2008 am prezentat o Declarație scrisă a Parlamentului European în privința acestei chestiuni. UE funcționează în toate limbile naționale și nu doar într-o singură limbă sau grup de limbi pe care l-ar fi ales și care ar putea să nu fie înțeles de o mare parte dintre cetățenii săi.

Traducerea documentelor legislative, politice și administrative permite UE să-și îndeplinească obligațiile legale și în același timp sistemul de multilingvism ajută la îmbunătățirea transparenței, legitimității și eficienței UE. Acest lucru permite o mai bună pregătire pentru alegerile pentru Parlamentul European, care vor fi organizate în iunie 2009.

Prin urmare, invit instituțiile din UE să se asigure că în bugetul UE pentru 2009 se vor aloca resursele necesare pentru a acoperi deficitul de posturi de traducători oficiali în cadrul instituțiilor UE; PE invită instituțiile UE să traducă imediat toate documentele legislative, politice și administrative ale acestui mandat parlamentar în toate limbile oficiale ale UE pentru a permite cetățenilor să urmărească activitatea politică desfășurată de toate instituțiile UE.

Luând această măsură, putem contribui într-adevăr la obținerea unui nivel mai mare de transparență pentru cetățenii noștri.

6. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Sesiunea a fost suspendată la 1.55 p.m. și a fost reluată la 3 p.m.)

A PREZIDAT: DL PÖTTERING

Președinte

7. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

8. Situația din Orientul-Mijlociu/Gaza (dezbatere)

Președintele: Următorul punct se referă la declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind situația din Orientul Mijlociu/Fâșia Gaza.

Îmi face o deosebită plăcere să salut prezența președintelui în exercițiu al Consiliului, ministrul ceh al afacerilor externe, dl Karel Schwarzenberg, care urmează să se deplaseze azi în Africa de Sud. Președințiile anterioare au convenit ca miniștrii afacerilor externe să poată fi reprezentați în cadrul reuniunilor, astfel că apreciem, în mod deosebit, prezența dumneavoastră azi aici, d-le Schwarzenberg. Vă urez un călduros bun-venit!

Suntem, de asemenea, onorați de prezența comisarului competent, d-na Benita Ferrero-Waldner, care este, aproape întotdeauna, prezentă la reuniunile noastre. După cum știți, doamna comisar este foarte bine informată cu privire la problemele din Orientul Mijlociu și, la fel ca dl Schwarzenberg, s-a deplasat în regiune. Vă urez și dumneavoastră un călduros bun-venit, doamnă comisar!

Karel Schwarzenberg, *Președintele în exercițiu al Consiliului.* Dle Președinte, vă mulțumesc pentru ocazia oferită de a-mi exprima opinia în cadrul acestei dezbateri de actualitate privind situația dramatică din Orientul Mijlociu.

De la debutul campaniei militare inițiate de Israel în Fâșia Gaza, la 27 decembrie, am asistat la o deteriorare rapidă a situației pe toate planurile. Consecințele umanitare ale acestei operațiuni sunt dramatice pentru populația din Gaza. De la începutul campaniei, au fost uciși peste 900 de palestinieni, dintre care cca. 30% au fost femei și copii. Suntem deosebit de îngrijorați de pierderea de vieți în rândul civililor, după cum am afirmat, în repetate rânduri, în cadrul declarațiilor prezidențiale. Uniunea Europeană deplânge ostilitățile în

curs, care au dus la un număr atât de mare de victime în rândul civililor și dorim să exprimăm sincerele noastre condoleanțe familiilor victimelor.

Suntem, în special, îngrijorați de incidentele cum sunt atacul asupra școlii ONU din Jabalyia și de tirurile de armă trase asupra convoaielor umanitare care au făcut victime în rândul personalului umanitar. Conform Biroului pentru coordonarea afacerilor umanitare, au fost răniți peste 4 200 de palestinieni. Conform agenției ONU, cca. 28 000 de persoane au fost strămutate de la debutul ostilităților. O mare parte dintre acestea caută refugiu în adăposturi; restul celor strămutați pe plan intern stau la rude.

Cele mai mari nevoi umanitare sunt legate de numărul mare de răniți și de serviciile medicale suprasolicitate, iar persoanele strămutate și familiile care le găzduiesc au nevoie de asistență specifică, cum ar fi alimente, adăposturi, apă și produse nealimentare de necesitate. Deoarece sistemul de alimentare cu apă a fost grav avariat, fiind necesare reparații urgente, populația din Gaza are cu greu acces la apă potabilă. Prin urmare, furnizarea de apă potabilă reprezintă o necesitate de importanță majoră.

Există, de asemenea, penurii grave de alimente la toate nivelurile populației. Din 4 noiembrie, anul trecut, nu s-a mai permis accesul în Gaza al personalului ONG-urilor străine pentru a oferi și pentru a monitoriza în mod adecvat ajutorul umanitar. Numărul de camioane umanitare care intră în Gaza a crescut de la debutul operațiunilor militare. În prezent, media zilnică de 55 de camioane este, în mod deplorabil, insuficientă față de necesarul de cel puțin 300 de camioane zilnic pentru a acoperi nevoile a 80% din populație, care depinde de ajutoarele umanitare.

Uniunea Europeană a urmărit îndeaproape aceste tragice evenimente încă de la început. La trei zile după debutul operațiunilor, miniștrii de externe s-au reunit într-o sesiune extraordinară la Paris pentru a dezbate situația. Aceștia au convenit asupra necesității încetării imediate și permanente a ostilităților și a unor acțiuni umanitare de urgență în vederea accelerării procesului de pace. Reuniunea la nivel înalt a avut drept principal obiectiv încetarea violențelor și reducerea efectelor crizei umanitare. Președinția a condus o misiune diplomatică în Orientul Mijlociu. Troica ministerială a UE a desfășurat o vizită în regiune în perioada 4-6 ianuarie și a avut întreprinderi cu reprezentanți din Egipt, Israel, ai Autorității Palestiniene și din Iordania. Înalțul Reprezentat al UE a vizitat, de asemenea, Siria, Liban și Turcia.

A început să se contureze o soluție la situația de criză. În primul rând și întâi de toate, trebuie să înceteze necondiționat atacurile cu rachete ale Hamas asupra Israelului, iar Israelul trebuie să pună capăt acțiunilor militare, pentru a permite furnizarea adecvată de ajutoare umanitare și reluarea serviciilor publice și a asistenței medicale, atât de necesare. Acordul de încetare a focului valabil șase luni, care a expirat la 19 decembrie, a fost departe de a fi perfect. Israelul a avut de suferit de pe urma atacurilor constante cu rachete și a faptului că era conștient că inamicul continuă să se înarmeze. Gaza a avut de suferit de pe urma blocadei economice extrem de punitive, care a subminat total dezvoltarea sa economică.

Pentru a se ajunge la un acord durabil de încetare a focului, trebuie găsit un compromis sensibil, care presupune stoparea atacurilor cu rachete și redeschiderea punctelor de trecere. Trebuie găsită o soluție viabilă și în cazul tunelurilor de trecere a frontierei, în special de-a lungul rutei Philadelphia, pentru a preveni contrabanda cu arme. De asemenea, este necesară redeschiderea sistematică și monitorizată a tuturor punctelor de trecere a frontierei pentru a permite dezvoltarea economiei din Gaza.

Considerăm că ar fi oportună desfășurarea de misiuni internaționale pentru a monitoriza punerea în aplicare a acordului de încetare a focului și pentru a acționa ca liant între cele două părți. În această privință, Uniunea Europeană este pregătită să își retrimite observatorii în punctul de trecere Rafah și să extindă sfera de aplicare și conținutul mandatului misiunii europene de asistență la frontieră. Recunoaștem și apreciem faptul că Israelul a convenit asupra unui interval zilnic de încetare a focului pentru a permite furnizarea de alimente, combustibil și medicamente, atât de necesare în Gaza. Totuși, doar o încetare totală și imediată a focului ar permite furnizarea și distribuția adecvată a ajutoarelor umanitare de care Gaza are atâtea nevoie, precum și reluarea serviciilor publice de bază. Israelul trebuie să asigure accesul nerestricționat și în condiții de siguranță la asistență umanitară și produse esențiale, inclusiv alimente, medicamente și combustibil, pentru populația palestiniană civilă din Fâșia Gaza, precum și deplasarea în condiții de siguranță în și dinspre Fâșia Gaza a civililor și a personalului umanitar.

Totuși, chiar dacă se găsește o soluție durabilă și de largă cuprindere la situația din Gaza, aceasta nu va fi îndeajuns pentru a instaura pacea în regiune. Trebuie abordate chestiuni mult mai cuprinzătoare și mult mai complicate. Este nevoie de o nouă strategie globală care să ofere soluții la situația politică internă din Palestina, precum și pentru reluarea negocierilor de pace suspendate datorită crizei din Gaza. Reconcilierea palestinienilor și un guvern care să reprezinte aspirațiile poporului palestinian sunt mai necesare ca niciodată. De aceea,

sprijinim eforturile de mediere întreprinse de Egipt în conformitate cu rezoluțiile Ligii Arabe din 26 noiembrie 2008.

După cum s-a subliniat cu ocazia concluziilor reuniunii consiliului CAGRE din decembrie 2008, Uniunea Europeană este pregătită să sprijine un guvern palestinian stabil care să urmeze politicile și măsurile conforme principiilor Cvartetului pentru Orientul Mijlociu. UE subliniază necesitatea de a se ajunge la o situație de pace justă, durabilă și cuprinzătoare în Orientul Mijlociu și cere reluarea negocierilor israelo-palestiniene și rezolvarea chestiunilor rămase nesoluționate în conflictul israelo-palestinian, inclusiv a chestiunilor fundamentale.

O soluție durabilă și cuprinzătoare va depinde, în cele din urmă, de progresele reale ale procesului de pace din Orientul Mijlociu. Părțile trebuie să întreprindă eforturi majore imediate pentru instaurarea unei păci globale în regiune, bazată pe o viziune în care două state democratice, Israelul și Palestina, coexistă în pace, securitate și în baza recunoașterii depline a frontierelor.

Ultimele incidente violente din Orientul Mijlociu nu doar îndepărtează perspectivele unui acord de pace în conflictul dintre Israel și Palestina. Nu trebuie neglijate nici efectele negative în plan politic, atât în ceea ce privește polarizarea și radicalizarea regională, cât și discreditația continuă a forțelor politice moderate. Doar un stat palestinian viabil va putea aduce securitatea într-o regiune care a avut de suferit un timp prea îndelungat. Aceasta este, în special, în interesul Israelului și al statelor vecine. Prin urmare, este necesară luarea unor măsuri urgente pentru a remedia daunele cauzate de acțiunile militare în vederea restabilirii posibilității unui compromis negociat echitabil.

(Aplauze)

Benita Ferrero-Waldner, *membru al Comisiei*. –Dle Președinte, cu toții am fi sperat ca anul 2009 să înceapă mai bine. Din păcate, avem de-a face cu un conflict teribil și oribil în Gaza, aflat în cea de-a treia săptămână de confruntări.

Acesta cauzează îngrijorări majore. Ieri, am purtat discuții pe această temă în cadrul unei reuniuni între Consiliul pentru afaceri externe, Consiliul pentru dezvoltare și membrii Parlamentului European care s-au deplasat în Gaza la sfârșitul săptămânii trecute.

Președintele în exercițiu al Consiliului a menționat deja statisticile teribile ale victimelor și ale răniților, acestea devenind din ce în ce mai îngrijorătoare pe zi ce trece. Există din ce în ce mai multe cazuri de răniți cu arsuri severe, iar agențiile umanitare raportează faptul că populația suferă de pe urma gravei penurii de alimente, combustibili și medicamente, fără a mai menționa distrugerea locuințelor și a infrastructurii.

Israelul a suferit, de asemenea, pierderi și trebuie să facă față sutelor de atacuri cu rachete ale Hamas asupra teritoriului său, care au făcut victime în rândul populației civile. Orice război, din păcate, produce mari suferințe umane, iar această confruntare nu face excepție. Pe lângă impactul său devastator imediat, conflictul îndepărtează și mai mult perspectivele instaurării păcii, subminează Inițiativa arabă pentru pace și ar putea avea un impact puternic asupra stabilității întregii regiuni.

Doresc să evidențiez, pe scurt, activitatea diplomatică desfășurată împreună pentru a pune capăt acestui conflict și, mai apoi, să analizăm provocările pe termen mediu și lung. Am fost activi încă din prima zi de debut a conflictului, ceea ce consider că este foarte important. Suntem conștienți de faptul că nu suntem actorul principal în Orientul Mijlociu, dar am fost și suntem un actor important în regiune. De aceea, ca răspuns la izbucnirea conflictului, reuniunea de urgență a miniștrilor de externe ai UE de la Paris, din 30 decembrie 2008, a avut un rol important în elaborarea, încă de la început, a unor propuneri care să pună capăt conflictului (Declarația de la Paris), acestea fiind mai apoi reiterate cu ocazia delegațiilor și a vizitelor în Orientul Mijlociu.

Aș dori să subliniez trei elemente. În primul rând și înainte de toate, prin Declarația de la Paris s-a cerut o încetare imediată a focului în scop umanitar, aceasta presupunând atât încetarea necondiționată a atacurilor cu rachete ale Hamas asupra Israelului, cât și stoparea acțiunilor militare ale Israelului. Am cerut ca încetarea focului să fie însoțită de redeschiderea în regim normal și permanent a tuturor punctelor de trecere a frontierelor, astfel cum s-a prevăzut în acordul din 2005 privind circulația și accesul. Ne-am arătat dispuși să retrimitem la Rafah Misiunea UE de asistență la frontieră (MAF) pentru a facilita redeschiderea acestui punct de trecere și să examinăm posibilitatea extinderii asistenței și la alte puncte de trecere, cu condiția respectării condițiilor de securitate solicitate.

În al doilea rând, am subliniat nevoile umanitare imediate, care am susținut că trebuie soluționate. În acest scop, am solicitat deschiderea imediată a punctelor de trecere pentru a permite accesul echipelor care asigură asistența medicală de urgență, combustibili și furnizarea de alimente în Fâșia Gaza, pentru a permite accesul personalului umanitar și evacuarea răniților.

În al treilea rând, ne-am reiterat poziția conform căreia nu există o soluție militară la conflictul israelo-palestinian și că procesul de pace este singura cale de urmat, trebuind întreprinse eforturi în acest sens de îndată ce se va ajunge la un acord durabil de încetare a focului.

După cum știți, misiunea noastră s-a desfășurat în tandem cu vizita președintelui Sarkozy, care avea planificată o deplasare în Siria și Liban și care a decis să viziteze, de asemenea, Egiptul și Israelul pentru a susține aceste eforturi, în temeiul declarației din 30 decembrie 2008. În prezent, Franța prezidează Consiliul de Securitate, astfel că inițiativa a fost una importantă.

Ne-am coordonat îndeaproape acțiunile, incluzând o vizită comună la Ramallah, unde președintele Sarkozy a prezentat planul său pentru încetarea ostilităților, pentru care noi - troica - am netezit, într-o anumită măsură, calea prin discuțiile avute cu părțile-cheie implicate, în special Egiptul și Israelul.

Aceste eforturi s-au consolidat reciproc, transmițând un mesaj puternic și unit din partea Uniunii Europene, iar troica nu doar că a transmis această poziție a instituțiilor UE, ci a contribuit și la manifestarea prezenței noastre. Consider că este important faptul că președintele Sarkozy a vizitat și Siria, iar dl Solana l-a însoțit în Siria și Liban, precum și la consultările cu Turcia. Cred că toate aceste eforturi au fost necesare.

Am subliniat, în special, situația umanitară, după cum am afirmat deja, și am solicitat, îndeosebi, redeschiderea punctelor de trecere și posibilitatea instituirii unui interval de cel puțin câteva ore de încetare a focului pentru a permite desfășurarea acțiunilor întreprinse de organizațiile umanitare internaționale. Israelul a acceptat unele dintre aceste propuneri și, în cadrul negocierilor cu guvernul israelian, am reușit să obținem prezența unui oficial ECHO în cadrul comandamentului Forței de apărare israeliene pentru a coordona furnizarea de asistență umanitară cu forțele armate israeliene, la fel ca și în cazul războiului din Liban, ceea ce a constituit un instrument important pentru o mai bună coordonare.

Aș dori să profit de ocazie pentru a exprima mulțumiri tuturor colegilor cutozători care lucrează încă în Gaza, colegilor din cadrul UNWRA și ICRC, împreună cu care lucrăm și care beneficiază de o importantă finanțare din partea noastră, precum și multor alora.

(Aplauze)

Doresc, de asemenea, să exprim sincerele mele condoleanțe familiilor acelor care au fost victime ale acestui tragic episod.

Comisia a alocat importante fonduri umanitare imediate și suntem pregătiți să facem și mai multe în acest sens pe viitor.

Ce s-a reușit prin aceste negocieri? După cum a afirmat și Președintele în exercițiu al Consiliului, negocierile au inclus elementele majore ale recente rezoluții a Consiliului de Securitate, care atunci, la câteva zile după negocieri, fusese adoptată cu abținerea din partea SUA. O încetare imediată a focului, garanții ale Egiptului pentru stoparea contrabandei prin intermediul tunelurilor, redeschiderea punctelor de trecere pentru personalul umanitar, inclusiv desfășurarea unei forțe - cu posibilă participare internațională și/sau a forțelor de securitate ale Autorității Palestiniene - care să asigure securitatea pe coridorul Philadelphia, lung de 15 km, dintre Gaza și Egipt.

Înțelegem că Autoritatea Palestiniană a acceptat această propunere, iar Israelul și Hamas o analizează încă, în prezent. Considerăm că este foarte important ca ceva pozitiv să se întâmple cât de curând. Din ultimele informații pe care le dețin, se pare că toate părțile analizează îndeaproape situația și, în câteva zile, am putea avea, într-adevăr, o încetare a focului. Să sperăm că așa va fi.

În ceea ce privește perspectivele pe termen mediu, din păcate atât Israelul, cât și Hamas au respins inițial rezoluția Consiliului de Securitate al ONU, dar sperăm ca din aceste contacte zilnice să se poată ajunge cât de curând la un acord. Este important de amintit și de recunoscut faptul că Egiptul a jucat un rol principal în contactele avute cu Hamas și că, în această privință, vizita președintelui Sarkozy în Siria, precum și eforturile Turciei, au avut și ele un rol major.

Înțeleg, de asemenea, că summitul țărilor arabe ar putea avea loc în Qatar, la sfârșitul acestei săptămâni. După cum o arată intensă activitate diplomatică, scopul nostru este de a sprijini toți actorii relevanți care sunt în

contact direct cu Hamas pentru a se putea ajunge la o soluție durabilă, astfel cum este prevăzut în rezoluția 1860 a Consiliului de Securitate al ONU.

De îndată ce se va încheia un acord de încetare a focului, va trebui să analizăm, probabil în cadrul unei conferințe, modul în care pot fi formulate măsuri concrete pentru a răspunde nevoilor umanitare ale populației palestinienilor din Gaza. Totuși, dorim să afirmăm clar că, indiferent de soluții, nu trebuie să se ajungă la un ciclu nesfârșit de distrugeri și reconstrucție fără instaurarea păcii.

Dacă va fi necesar, voi reveni în fața dumneavoastră pentru a căuta sprijin și contribuții la eforturile constructive întreprinse, așa cum am făcut și în trecut. După cum știți, Secretarul-general al ONU, Ban Ki-moon, efectuează un turneu în regiune și sperăm ca și dânsul să poată contribui la acest succes, absolut necesar pentru un acord durabil de încetare a focului.

În ceea ce privește perspectivele pe termen lung, trebuie să spunem că actuala ofensivă contribuie în mod clar la scăderea încrederii între palestinieni și israelieni. Operațiunile militare nu vor duce niciodată la o pace durabilă; doar un acord politic negociat poate realiza acest lucru. Prin urmare, este necesară reluarea dialogului, atât între israelieni și palestinieni, cât și între palestinienii cu viziuni diferite.

De îndată ce vor înceta ostilitățile, considerăm că este importantă reluarea negocierilor pentru a se ajunge cât mai curând la o pace durabilă. În această privință, trebuie să conlucrăm cu noua administrație americană pentru a asigura sprijinul pentru negocierile bilaterale, încă de la început. În acest sens, apreciez angajamentele luate ieri, cu ocazia audierilor în fața senatului american, de secretarul de stat desemnat, Hillary Clinton. Vom insista ca părțile să poarte negocieri de fond și nu doar legate de procesul de instaurare a păcii, precum și ca procesul de la Anapolis să aibă un deznodământ pozitiv. Această criză ne arată că un deznodământ pozitiv imediat este mai necesar ca niciodată.

Chestiunea reconcilierii palestinienilor va deține, de asemenea, un rol central. Este puțin probabil ca Hamas să fie eradicată prin această operațiune militară. Se poate să iasă, în final, slăbită din punct de vedere militar, dar întărită din punct de vedere politic. Poziția Hamas, conform căreia mandatul președintelui Abbas ar trebui să expire la 9 ianuarie, este o altă chestiune strâns legată de reformarea OLP și a Fatah. Pentru a se ajunge la o pace durabilă, este clar că este nevoie de o Autoritate Palestiniană puternică care să vorbească în numele tuturor palestinienilor și care să admită în mod pașnic coexistența a două state.

Din păcate, conflictul din Gaza are și potențiale repercusiuni negative în ceea ce privește sprijinul regional pentru procesul de pace. Imaginea Israelului în fața mai multor regimuri arabe, care s-au declarat în favoarea păcii, a fost știrbită ca urmare a suferinței excesive îndurate de populația civilă din Gaza. Liderii Israelului și populația israeliană ar trebui să înțeleagă impactul extrem de negativ pe care îl au acțiunile militare asupra aspirațiilor lor de popor care dorește să conviețuiască în pace. Îi considerăm prieteni și trebuie să le spunem asta. De aceea, Israelul nu trebuie să precupețească niciun efort pentru a se ajunge la pace.

Aceasta este, pe scurt sau nu foarte pe scurt, prima mea analiză și va trebui să încercăm să obținem această încetare durabilă a focului pentru a merge mai departe și pentru a demara negocierile de pace alături de noua administrație americană.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, în numele grupului PPE-DE. – (ES) Domnule Președinte, după 17 zile de confruntări în Gaza, situația este, pur și simplu, cutremurătoare. Partea cea mai rea și care nu mai poate fi îndreptată este pierderea de vieți omenești, inclusiv civili și copii nevinovați. Avem de-a face, de asemenea, cu distrugeri, haos, ură și răzbunare, cauza palestiniană este divizată, radicalii devin întăriți în detrimentul moderaților, iar procesul de pace a fost deturnat în întregime.

Așa cum a arătat și Președintele în exercițiu, chiar dacă se câștigă toate bătăliile unui război, cea mai importantă bătălie, cea pentru pace, poate fi pierdută.

Domnule Președinte, mai degrabă decât să se atribuie responsabilitatea sau vina uneia sau alteia dintre părți, este mult mai important - după cum a afirmat mai devreme doamna comisar - să se ajungă la o încetare imediată a focului, în temeiul rezoluției 1860 a ONU. După cum a reamintit recent Secretarul General al ONU, ambele părți trebuie să se conformeze acestei rezoluții.

Este, de asemenea, esențial să se găsească soluții pentru remedierea situației umanitare și economice dezastruoase din Fâșia Gaza, guvernată - între ghilimele - de Hamas, o organizație aflată pe lista UE a organizațiilor teroriste. Totuși, trebuie să amintim faptul că Hamas nu este doar una dintre cauzele conflictului, ci și o consecință a unor circumstanțe extrem de grave.

Domnule Președinte, grupul nostru politic sprijină și recunoaște eforturile întreprinse de toate grupurile politice din această sală pentru a susține propunerea de rezoluție care urmează să fie adoptată mâine. De asemenea, dorim să omagiem deputații care au participat la negocieri, în special reprezentantul grupului nostru, dl Brok, care a avut o misiune extrem de dificilă.

Domnule Președinte, grupul nostru susține eforturile întreprinse de Comisie și Consiliu pentru a se ajunge la un acord de încetare imediată a focului, în colaborare cu țările arabe, în special Egiptul, și ceilalți membri ai Cvartetului.

Declarația de ieri, în fața Comisiei pentru relații externe a senatului american, a secretarului de stat desemnat, d-na Hillary Clinton, ne dă speranțe în ceea ce privește desfășurarea unei diplomații pragmatice, eficiente și bazate pe dialog.

În sfârșit, dle Președinte, țin să menționez cel mai important element: Uniunea Europeană este o uniune a valorilor care pune în prim plan valoarea păcii. Cred că Uniunea Europeană trebuie să întreprindă toate eforturile și să facă uz de toată influența sa politică pentru a apăra interesele acestei cauze, fără a permite ca gândurile noastre să devină tulburi sau ca inimile noastre să devină reci în fața acestui conflict.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele grupului PSE. – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor colegi, dezbaterile ca cea de azi sunt foarte dificile pentru noi toți. Motivul pentru care sunt dificile este faptul că Israelul este o țară prietenă și că mulți dintre noi - este și cazul meu - se simt legați de această țară prin relații profunde de prietenie. Cu prietenii, este foarte important să discutăm în mod deschis chestiunile care suscită controverse.

Până în prezent, acest conflict a dus la pierderea a 1 000 de vieți omenești în 17 zile. Este o confruntare sângeroasă, iar femeile și copiii au cel mai mult de suferit de pe urma acesteia. Există o rezoluție a ONU care constituie o bază pentru declararea încetării imediate a focului și inițierea negocierilor. Nu încape îndoială că acest conflict poate fi soluționat doar în baza dreptului internațional, iar respectarea dreptului internațional și a dreptului umanitar internațional ar trebui să fie un lucru evident pentru o țară democratică bazată pe principiile statului de drept. De fapt, este păcat că trebuie să luăm în discuție acest lucru. De aceea, tot ce putem face pentru a depăși criza umanitară este să facem apel la o încetare imediată a focului. Ceea ce afirmăm în cadrul rezoluției nu este deloc nesemnificativ, ci un lucru vital pentru a stopa direct și imediat pierderea de vieți, foamea și suferința.

Este evident faptul că statul Israel are dreptul să se apere. Are dreptul de a se apăra în fața celor care vor să îl distrugă. Totuși, un stat democratic bazat pe principiile statului de drept trebuie să analizeze dacă mijloacele utilizate pentru a contracara aceste acțiuni sunt echilibrate. În opinia mea, și cred că în opinia multora dintre colegii mei din această sală, aceste mijloace nu sunt deloc echilibrate.

(Aplauze din partea Grupului PSE)

Trebuie să le spunem prietenilor noștri din Israel, indiferent de orientarea lor politică, că suntem conștienți de faptul că Hamas nu este o mișcare care are drept obiectiv instaurarea păcii. Știm că este condusă de oameni care nu împărtășesc aceleași valori fundamentale cu ale noastre și, bineînțeles, că fiecare rachetă trasă asupra Israelului reprezintă un atac împotriva căruia această țară are dreptul să se apere - dar, în ciuda tuturor acestor lucruri, este o greșeală refuzul de a participa la dialog. Dialogul este precondiția fundamentală pentru o evoluție pașnică a situației, iar refuzul de a participa la un astfel de dialog înseamnă perpetuarea conflictului armat. În consecință, este nevoie de o modificare fundamentală de atitudine.

Trebuie să existe un dialog cu Hamas. Dacă Israelul nu poate să facă aceasta în mod direct - înțeleg punctul de vedere al forțelor politice din Israel care susțin că nu se poate purta un dialog cu Hamas, chiar dacă mulți dintre cetățenii Israelului consideră că ar fi necesar - dacă parlamentarii și membrii guvernului nu doresc să facă asta, există destule oportunități pentru o mediere internațională. De exemplu, există Cvartetul, iar una din posibilele misiuni ale Uniunii Europene în cadrul Cvartetului este să faciliteze această mediere prin dialog.

Este o eroare fundamentală să credem că răspunsul la conflictul din Orientul Mijlociu ar putea fi o soluție militară. Consider că aceasta este o eroare fundamentală, indiferent care ar fi partea care crede acest lucru. Nu se poate ajunge la o soluție prin acte teroriste și nici prin acțiuni militare convenționale. Singura soluție posibilă este dialogul între părțile aflate în conflict, cu ajutorul mediatorilor internaționali.

Ceea ce este necesar, este o încetare imediată a focului. Aceasta trebuie garantată printr-un mecanism pus la dispoziție de comunitatea internațională și, dacă este necesar, cu sprijinul unei forțe multinaționale la care

să participe statele arabe și, în special, cele musulmane. Aceasta ar fi o modalitate de a determina o încetare a focului și ar duce la o ameliorare a situației.

Când eram tânăr și de-abia intrat în politică, mi s-a spus că nu trebuie niciodată să porți un dialog cu teroriștii. La acea vreme, principalul terorist era Yasser Arafat. Câțiva ani mai târziu, am văzut la televizor că acest lider terorist primea premiul Nobel pentru pace, împreună cu liderii politici ai Israelului. Ceea ce a fost posibil atunci, poate fi posibil și în viitor. De aceea, trebuie analizat în ce măsură se fac progrese pentru ca mecanismele disponibile să producă dialogul necesar. În numele grupului pe care îl reprezint, doresc să mulțumesc tuturor acelor care au contribuit la redactarea rezoluției noastre, inclusiv parlamentarilor aparținând celorlalte grupuri. Dacă această rezoluție, susținută de toate grupurile parlamentare - ceea ce este un semn bun - poate duce la ameliorarea situației, putem considera că am contribuit, oricât de puțin, la stoparea pierderii de vieți omenești, care este un lucru intolerabil pentru toată lumea.

(Aplauze din partea grupului PSE)

Annemie Neyts-Uyttebroeck, în numele grupului ALDE. – (FR) Domnule Președinte, doamnă comisar, va veni într-adevăr clipa în care va trebuie să separăm binele de rău, dar consider că în acest moment, este mult mai urgent să exprimăm cererile noastre, care sunt: un armistițiu imediat, care să pună capăt atacurilor cu rachete asupra Israelului și operațiunilor israeliene în Gaza; furnizarea de asistență umanitară; o încetare de durată a focului, stoparea traficului de arme și muniții prin supravegherea adecvată a frontierei dintre Egipt și Gaza, precum și retragerea trupelor israeliene și redeschiderea punctelor de trecere; și, nu în ultimul rând, ridicarea embargoului, toate acestea trebuind realizate simultan.

Va urma o fază extrem de complexă care va necesita, fără îndoială sau cel mai probabil, prezența unei forțe internaționale și consider că Uniunea trebuie să fie pregătită să ia parte la aceasta. Doresc, de asemenea, să subliniez alte două aspecte.

Pentru a avea succes, Uniunea Europeană trebuie să vorbească și să acționeze într-un mod clar și nu de o manieră dezorganizată. Bunele intenții sunt folositoare, dar este mai importantă eficiența. Statele Unite vor trebui, de asemenea, să își ia anumite angajamente, la fel și Liga Arabă și statele care fac parte din aceasta.

În cele din urmă, doresc să adaug că, pentru a oferi o alternativă reală la situația din Gaza, Israelul va trebui să îmbunătățească semnificativ situația din Cisiordania: 634 de puncte de trecere, divizarea în două a rețelei de drumuri, zidurile înalte de 8 metri, precum și nenumăratele acte de umilință la care sunt supuși palestinienii nu reprezintă o alternativă care să determine populația din Gaza să se întoarcă împotriva Hamas.

Doresc să închei prin a spune că va veni, în mod inevitabil, clipa în care fiecare va trebui să vorbească tuturor.

(Aplauze)

Cristiana Muscardini, în numele grupului UEN. – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, cu toții dorim să ne implicăm și suntem preocupați de această situație, dar consider că este de datoria tuturor, cel puțin e cazul meu, să respingem orice fel de ipocrizie.

Problema are rădăcini adânci: dreptul legitim și sacru al palestinienilor de a trăi într-un stat liber este pe același plan cu dreptul sacru al Israelului de a fi recunoscut, și știm cu toții că Israelul a fost șters de pe hartă în multe țări. Știm că Franța, Italia, Spania și Germania nu ar fi apreciat deloc scoaterea lor de pe hartă; nu ar fi fost de acord să fie considerate ca neexistente. Știm că nu Israelul a fost cel care a reluat, pentru a nu știu câta oară, acest război și că terorismul constituie încă o problemă majoră.

Prin urmare, dle Președinte, consider că, lăsând deoparte ipocrizia, este de datoria noastră să începem să gândim în alt mod. Nu putem crede că dialogul cu teroriștii poate fi justificat prin faptul că au murit atât de mulți civili, pentru că aceasta ar oferi, pe viitor, oricărui terorist ocazia de a folosi violența, forța și moartea pentru a obține legitimitate politică.

Consider că noi, Uniunea Europeană, trebuie să începem, în sfârșit, să fim mai consecvenți și să găsim capacitatea de a aborda problema relațiilor economice cu țările care nu recunosc Israelul, precum și să instituim coridoare umanitare care să permită civililor, atât palestinieni, cât și israelieni, să ajungă la un adăpost sigur. În cazul de față, palestinienii sunt cei care suferă cel mai mult. De aceea, dle Președinte, cred că ar fi oportună și revizuirea poziției referitoare la acordarea de asistență umanitară, asupra căreia nu avem niciun control.

Daniel Cohn-Bendit, în numele grupului Verts/ALE. – (FR) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, situația este într-adevăr una deplorabilă. Speranțele de pace și securitate ale celor implicați au dispărut în fumul negru din Gaza și sub cadavrelor celor uciși, copii, femei, bărbați și sub corpurile celor răniți. În prezent, suntem mai departe ca niciodată de speranța unei securități. Toți aceia care cred că acest război este, conform logicii argumentelor Israelului, justificat de faptul că a avut loc un atac cu rachete asupra Israelului și că ar trebui să li se ofere o lecție palestinienilor, nu au înțeles nimic. Nu au înțeles nimic deoarece a oferi cuiva o lecție este doar o modalitate jalnică de a-i educa, o modalitate care nu a funcționat niciodată. Încă de la Clausewitz încoace, am știut că cel care pornește un război trebuie să știe și cum să îl încheie, trebuie să își cunoască scopurile. Ei bine, scopul acestui război este o mai mare securitate a Israelului. Putem afirma azi că scopul acestui război nu va fi atins prin aceste confruntări și modul în care se desfășoară. Cu cât există mai multe victime în rândul civililor, mai multe victime în rândul palestinienilor, cu atât mai mult scade securitatea în regiune! Aceasta este drama, aceasta este tragedia care are loc în prezent în regiune. Și, de aceea, trebuie să fim foarte clari. Dl Schulz are dreptate: Israelul trebuie să se apere de sine însuși! Israelul trebuie să fie protejat de tentația unei soluții care implică război și forță armată. Palestinenii trebuie să fie protejați în fața Hamas-ului. Populația civilă palestiniană trebuie să fie protejată în fața Hamas-ului. Aceasta este misiunea noastră. Nu este una ușoară, dar trebuie să fim clari. Cer Consiliului să înceteze să gândească în termeni de accelerare, creștere sau îmbunătățire a relațiilor cu Israelul, atâta timp cât situația rămâne neschimbată. Aceasta este o soluție neadecvată; nu este soluția cea bună!

(Aplauze)

Solicit tuturor acelor care susțin, pe bună dreptate, un dialog, o discuție cu Hamas, să nu dea dovadă de naivitate și să aibă în vedere faptul că este necesară o discuție cu Hamas pentru a îmbunătăți situația din Gaza, din moment ce ei sunt cei care dețin puterea, dar, în același timp, să realizeze faptul că strategia Hamas este construită pe nevoia de a exista victime. Israelul a căzut în cursa întinsă de Hamas: cu cât există mai multe victime în Gaza, cu atât mai bine este pentru Hamas. Acesta este unul din adevărurile care trebuie spuse și Hamas. Refuzăm să acceptăm această strategie sinucigașă a Hamas, care caută să creeze victime și martiri pentru a iniția acte de agresiune împotriva Israelului. Trebuie să se spună asta și Hamas-ului.

În încheiere, vreau să spun doar atât: singurii care pot rezolva problema Hamas sunt palestinienii. Atâta timp cât Israelul continuă ocupația din Cisiordania, atâta timp cât Israelul nu poate oferi o soluție pozitivă palestinienilor din Cisiordania, cu atât mai mult palestinienii vor fi atrași înspre Hamas. Dacă oferim palestinienilor din Cisiordania o speranță de viață, aceștia se vor ridica împotriva Hamas și vom scăpa de Hamas. Trebuie să eliberăm palestinienii de ocupația israeliană din Cisiordania, iar atunci palestinienii se vor elibera de Hamas.

(Aplauze)

Luisa Morgantini, în numele grupului GUE/NGL. – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, Rahed are 50 de ani; și-a pierdut locuința, cei trei copii, soția și două cumnate. Rahed este disperat și se află în centrul pe care l-am vizitat. A spus, cu adâncă durere, că „Hamas va susține că a câștigat atunci când se vor încheia atacurile, iar Israelul va spune, de asemenea, că a câștigat, dar, în realitate, noi, civilii, suntem victimele”. Mai doresc să spun un lucru: de fapt, după ce am văzut corpurile neînsuflite ale femeilor și ale copiilor și cele ale celor peste 4 000 de răniți din spitale care nu pot beneficia de tratament, putem afirma că justiția este cea aflată pe moarte; ceea ce moare este visul unei Europe care dorește ca drepturile omului să devină universale, și aceasta este tragic!

Suntem ineficienți. Doamnă Ferrero-Waldner, știți că vă respect deosebit de mult și știu că întreprindeți acțiuni și conlucrați cu alții pentru a realiza multe lucruri. Trebuie să înțelegem, în mod clar și fără nicio ambiguitate, că acest război militar, acest militarism din partea Israelului nu va duce la salvarea acestuia, ci la sfârșitul lui, inclusiv sfârșitul său moral. David Grossmann este, de asemenea, de aceeași părere atunci când îl comemorează pe dl Rabin, ucis de un fundamentalist evreu, nu de un fundamentalist islamist, pentru că a dorit pacea. Ne trebuie o încetare a focului! Ne trebuie o încetare a focului! Asta mi-a spus un medic norvegian, care operează zilnic pacienți și lucrează în continuu sub presiune (trimitem medici în Gaza). O încetare a focului: de asta avem nevoie!

Consiliul de Securitate trebuie să înceapă să transpună vorbele în fapte. Susținem eforturile diplomatice, dar nu trebuie să utilizăm doar diplomația, ci toate instrumentele de care dispunem. Un instrument de care dispunem în relația cu Israelul este, de fapt, *upgrade*-ul și mă bucur să aud că azi, de exemplu, reprezentantul Comisiei Europene la Tel Aviv a afirmat că acum nu este momentul să ne gândim la acest *upgrade*. Ar trebui să lăsăm deoparte, deocamdată, *upgrade*-ul și să ne concentrăm pe ceea ce este necesar acum: o încetare a

focului. Aceasta este extrem de importantă. Cred ca acest lucru este important și că reprezintă un mesaj consistent.

Ați vorbit despre protecție și protecție internațională. Cred că este o greșeală să ne gândim doar la Gaza și Rafah. Protecția populației civile vine din nord, vine din atacurile israeliene originare din Herez. Controlul frontierelor este, în fapt, controlul principalelor frontiere, Rafah și Herez, deoarece, după cum bine știți, de mult timp, începând cu 1992, cu ocazia acordului de la Oslo, palestinienii nu au avut drept de acces prin Herez și nici chiar persoanele bolnave nu pot trece prin aceste puncte.

Prin urmare, trebuie să ne gândim nu doar la tuneluri și armele cu care se poate înarma Hamas, ci și la toate interdicțiile impuse palestinienilor. Avem nevoie de o încetare a focului și de o redeschidere, nu doar a coridoarelor umanitare, ci și a tuturor punctelor de trecere, pentru că dacă oamenii nu au alimente sau bunuri din comerț, ce le rămâne de făcut? Dacă toate acestea se realizează, Hamas va fi supus unei presiuni semnificative care va pune sub semnul întrebării rațiunea sa de a exista și acțiunile sale împotriva populației israeliene. Totuși, Israelul ar trebui să fie conștient de ocuparea militară a Cisiordaniei și să ajungă la pace, nu să construiască așezări în zonă.

(Aplauze)

Președintele: –Vă mulțumesc, dnă Morgantini. Doresc să îmi exprim respectul pentru dumneavoastră și pentru ceilalți parlamentari care au avut inițiativa de a se deplasa în Fâșia Gaza recent.

Bastiaan Belder, în numele grupului IND/DEM. – (NL) Domnule Președinte, Palestina este teritoriu islamic inalienabil. De la crearea sa în 1987, mișcarea islamistă Hamas a susținut cu fermitate acest principiu de bază. În această privință, beneficiază de sprijinul total al Republicii Islamice Iran. Acest punct de vedere ideologic nu lasă loc pentru existența statului evreu Israel în Orientul Mijlociu, iar efectele nocive ale acestui totalitarism musulman se fac simțite cu brutalitate în Fâșia Gaza.

Folosirea în scopuri militare a moscheilor din Gaza este tipică filozofiei Hamas, cu toate efectele tragice care decurg din aceasta. Aș dori să fac referire, în acest sens, la raportul lucid prezentat în *Frankfurter Allgemeine* luna trecută. Dacă Europa apreciază, într-adevăr, existența în continuare a statului evreu Israel, atunci trebuie avută în vedere confruntarea cu Hamas și aliatul său din Iran, Hezbollah. Suntem pregătiți să facem față acestei perspective sumbre, dar realiste? La urma urmelor, o încetare a focului sau un armistițiu nu este pentru Hamas decât un moment de reculegere pentru a continua jihadul împotriva Israelului.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, cred că marea majoritate a celor prezenți aici împărtășesc dezideratele de pace și preocupările care au fost exprimate până în prezent de mulți dintre noi. Cred, de asemenea, că trebuie reiterată poziția Consiliului și aș îndrăzni să afirm că Comisia a urmat, până în prezent, o cale care poate fi benefică dialogului: deschiderea coridoarelor umanitare și încetarea bilaterală a focului ar putea anunța un angajament ulterior de a crea o zonă internațională de securitate.

Aici, probabil că dna Morgantini are dreptate, în a cere ca această zonă să nu fie legată doar de Gaza, ci să fie extinsă la toate teritoriile palestiniene. În esență, am impresia că dezideratele și activitatea diplomatică a dnei Ferrero-Waldner poate fi considerată, cel puțin într-o anumită măsură, ca având aceeași abordare ca cea pe care a dorit să o adopte Papa în această chestiune. Doresc să susțin și eu același tip de abordare: după toți acești ani, trebuie încă să căutăm o soluție de compromis între două popoare și două state - acesta este un punct care nu trebuie trecut cu vederea - și, în sfârșit, trebuie să reafirmăm principiile dreptului internațional. Nu a existat și nu va exista niciodată o soluție militară la acest conflict - dl Schultz a afirmat deja acest lucru și, din când în când, trebuie să fac referire și la spusele dânsului - și trebuie să afirm că, fără îndoială, nu va exista niciodată o soluție militară care să rezolve problemele din Țara Sfântă. În acest sens, cred că Uniunea Europeană dispune de instrumentele necesare pentru a sprijini orice efort diplomatic oportun.

Președintele: –Sunt sigur că dl Schulz va fi mulțumit că îi menționați numele într-o chestiune legată de Sfântul Părinte!

Elmar Brok (PPE-DE) – (DE) Domnule Președinte, doamnă Comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, aș dori să descriu punctul de la care plec. Hamas se opune unei soluții care să implice existența a două state, respinge dreptul de a exista al statului Israel, a preluat puterea printr-o răsturnare de regim brutală împotriva propriilor semeni, trage rachete asupra civililor și folosește civili, școli și moschei pe post de scuturi umane. Cum este posibil să reacționeze proporțional, un stat care încearcă să își apere proprii cetățeni, dacă cealaltă parte își folosește proprii cetățeni ca scuturi umane? De aceea, conceptele de comparație numerică și proporționalitate nu sunt aplicabile într-o situație ca aceasta. Într-o situație de război nu există

proporționalitate - fiecare război și fiecare victimă sunt deja prea mult și nu este posibilă echilibrarea statisticilor în favoarea unei părți și în detrimentul celeilalte. Acesta mi se pare mie a fi punctul de plecare rațional. Prin urmare, nu ar trebui să arătăm cu degetul o parte sau cealaltă, ci să încercăm să obținem o încetare a focului și să sprijinim demersurile în acest sens.

Cred că Președintele în exercițiu, dl Schwarzenberg și delegația condusă de acesta, precum și comisarul Ferrero-Waldner, cu sprijinul altor delegații naționale, au făcut mai multe în această privință decât oricine altcineva și, de aceea, țin să le mulțumesc în mod sincer - nu am văzut nicio reacție din partea SUA sau a celorlalți membri ai Cvartetului și doar o reacție palidă din partea ONU. Trebuie să ne asigurăm că această încetare a focului include două componente: trebuie să înceteze atacurile israeliene, iar Hamas nu trebuie să fie lăsată să intre în posesia noilor rachete provenite din Coreea și Iran, care ar putea amenința Tel Aviv-ul. Astfel, trebuie să ne asigurăm nu doar de încetarea focului, ci și, prin intermediul unor acorduri internaționale care să includă Cvartetul și Liga Arabă, Egiptul deținând o poziție cheie, că 15 km de frontieră sunt patrulați pentru a nu mai exista atacuri asupra Gazei. În același timp, atacurile Israelului trebuie să înceteze.

Aș dori să mai fac un ultim comentariu. Acesta nu este decât un prim pas. Dacă Israelul dorește să poarte, pe viitor, un dialog cu palestinienii moderați - ceea ce ar însemna recunoașterea existenței a două state - atunci, de îndată ce actualul conflict se va încheia, trebuie avute, în sfârșit, în vedere realizările pe care palestinienii moderați care îl sprijină pe președintele Abbas ar putea să le prezinte populației, ceea ce ar însemna sfârșitul politicii de repopulare și a altor chestiuni divergente. La urma urmelor, dacă moderații nu au nicio realizare de succes pe care să o prezinte cetățenilor, radicalii vor triumfa. Acesta trebuie să fie punctul de plecare pentru o nouă politică a Israelului.

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, în fața acestei tragedii, cuvintele noastre nu pot fi îndeajuns. O armată care ucide sute de civili, femei și copii, este pe același plan cu terorismul împotriva căruia pretinde că luptă. Pe de altă parte, oricine cunoaște situația din Gaza, chiar și doar de pe hartă, știe că o operațiune militară nu poate fi concepută fără a admite posibilitatea unui masacru în rândul civililor.

Poate Israelul să susțină azi că este mai sigur, după ce a produs atâta ură și disperare? Dacă nu cu Hamas, direct sau indirect, atunci cu cine trebuie căutată o soluție la violența oarbă? Rezoluția noastră reiterează necesitatea încetării imediate a focului, exprimată deja de Consiliul de Securitate al ONU. Cerem părților să se conformeze acestuia și cerem Europei să ia măsuri pentru a face posibil acest lucru.

Riscul este ca acest conflict, departe de a face să dispară Hamasul, d-le Brok, nu va face decât să slăbească și mai mult însăși Autoritatea Palestiniană, precum și pe aceia din societatea palestiniană care au mizat totul pe negocierile cu Israelul. Ar trebui să ne întrebăm, în mod sincer, ce au avut de câștigat până acum? Nimic. Acesta este răspunsul pe care trebuie să îl oferim dacă vrem într-adevăr să începem să eradicăm ura și violența.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Domnule Președinte, cu toții avem partea noastră de vină pentru ceea ce se întâmplă în prezent în Orientul Mijlociu. Noi, Europa, și noi, comunitatea internațională, am lăsat ca situația să se degradeze; nu am făcut nimic atunci când securitatea Israelului a fost amenințată și nici atunci când blocada a făcut viața în Gaza aproape imposibilă.

Astăzi, ne aflăm în cea de 19-a zi de conflict; au fost uciși 995 de oameni, dintre care 292 de copii, și există sute de răniți, dintre care unii așteaptă încă să fie evacuați. Există zeci de mii de refugiați care nu mai au niciun adăpost și nu știu încotro să o apuce. Situația umanitară devine din ce în ce mai gravă: 700 000 de locuitori din Gaza nu mai beneficiază de alimentare cu energie, o treime dintre aceștia nu au nici apă curentă și nici gaz și, în curând, se vor împlini trei săptămâni de la izbucnirea acestui conflict, trei săptămâni în care acești oameni au supraviețuit sau, mai bine spus, au făcut tot posibilul să supraviețuiască. Există prea multă suferință, prea multe neazuri și trebuie să punem capăt acestei situații, chiar acum!

Responsabilitatea noastră față de noi înșine, ca europeni, este de a nu fi indulgenți cu nimeni. Responsabilitatea noastră, ca europeni, este de a exercita presiuni asupra celor două părți pentru ca, în final, să stea la masa negocierilor. Este o chestiune de zile, poate chiar de ore, până la punctul în care nu mai există cale de întoarcere, și anume ofensiva terestră, în special în orașul Gaza. Trebuie garantată securitatea Israelului, iar locuitorii din Gaza trebuie să aibă garanții că vor putea trăi în pace, pe viitor. Este necesar controlul frontierelor și trebuie ridicată blocada. Cu toții cei de aici știm că pentru a obține acest acord, va fi probabil necesar ca Europa, Statele Unite și statele arabe - care ar urma să se reunească poimăine - să vorbească cu aceeași voce și într-un singur glas.

Înainte de a încheia, doresc să îmi exprim o convingere fermă. Azi nu este vorba de a câștiga războiul, ci pacea.

(Aplauze)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, țin să îmi exprim aprecierea pentru comentariile făcute de doamna comisar și de dl Pöttering, care au denunțat fără echivoc responsabilitatea gravă pe care o poartă Hamas pentru încălcarea armistițiului, dar considerând, în același timp, reacția Israelului ca fiind total disproporționată. Totuși, dincolo de vorbe, criza continuă să persiste și mii de oameni - populația civilă și copii - au disperată nevoie de asistență umanitară.

Cinstit vorbind și fără ipocrizie, poate că ar trebuie să ne punem niște întrebări. În timp ce copiii noștri sărbătoreau Crăciunul, câți copii au murit oare în Gaza? două sau trei sute; și câți civili israelieni? Ar fi putut face mai mult comunitatea internațională? În opinia mea, răspunsul este afirmativ. Ar fi trebuit să facă mai mult. Ar trebui să simțim greutatea responsabilității noastre. Nu este îndeajuns să emitem opinii despre Hamas, Israel, despre cine poartă vina inițială sau cine este cel mai mult de condamnat. Din păcate, când vine vorba de urgența situației, Europa rămâne ineficace. În opinia mea, aceasta este o gravă ineficacitate: incapacitatea de a construi o politică de pace reală, strategică și durabilă.

Astăzi, este clar că trebuie să cerem ferm o încetare a focului, dar aceasta nu este îndeajuns. Trebuie stabilite condiții stricte care să însoțească procesul de pace și dezvoltare în Orientul Mijlociu. În încheiere, aș dori și eu să fac referire la afirmațiile Papei, care a spus că trebuie să oferim răspunsuri specifice la aspirațiile generale ale celor mulți care trăiesc în acele părți, aspirații legate de pace, securitate și demnitate, după cum a subliniat și d-na Morgantini.

Dle Președinte, închei acum. Violența, ura și neîncrederea sunt forme ale sărăciei - poate cele mai greu de combătut.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Domnule Președinte, în Gaza, am văzut fața războiului, am văzut moartea, dar am văzut și oameni, oameni vii, oameni care au dreptul la viață și pe care este de datoria noastră să îi protejăm. Protecția populației civile, aceasta este adevărata urgență. Nimic nu poate justifica faptul că nu s-a făcut tot posibilul pentru a proteja această populație și aș dori să vă întreb, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dacă azi considerați că ați făcut tot ce v-a stat în putință pentru a vă asigura că autoritățile israeliene vor pune capăt imediat acestei operațiuni militare fără discernământ și disproporționate? Răspunsul este mai mult ca sigur „Nu”.

Atunci când în cadrul ambasadelor circulau zvonuri despre această operațiune, Consiliul, împotriva voinței Parlamentului, a reafirmat determinarea sa de a accelera relațiile cu Israelul. A fost o greșeală majoră! Atunci când ONG-urile cer Consiliului de Securitate al ONU să sesizeze Tribunalul Penal Internațional pentru a investiga presupuse crime de război, Consiliul nu poate invoca clauza drepturilor omului din acordul său cu Israelul. M-am săturat să aud că nu se poate face mai mult, că am făcut tot ce se putea face. Cel mai mare eșec este, de fapt, impasul politicii fundamentale umanitare pe care o duceți pentru a remedia daunele provocate de ocupația militară și de război. Cât de departe va trebui să mergem, în materie de încălcare a dreptului internațional, pentru a putea aplica această clauză a drepturilor omului? Dacă astăzi nu suntem capabili să ne punem întrebări cu privire la sfera de acțiune a mecanismelor de exercitare a presiunii și de punere în aplicare, atunci nu știu ce fel de situație ar putea să ne facă să acționăm, într-un final. Vă spun sincer: dacă veți continua abordarea *business as usual* și dacă aceasta va continua să fie o parte constantă a relațiilor noastre cu Israelul, având în vedere miile de morți din Gaza, veți îngropa articolul 11 din Tratat, veți îngropa politica Uniunii în ceea ce privește drepturile omului și veți îngropa proiectul european!

(Aplauze)

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - Domnule Președinte, cum tocmai am revenit din Gaza, unde am văzut masacrul - în special în rândul civililor - simt nevoia să îmi exprim solidaritatea deplină cu poporul palestinian. Timp de 17 zile, aceștia au trebuit să facă față mașinii de război nemiloase a Israelului, care încalcă în mod flagrant dreptul internațional. Îmi exprim, de asemenea, sprijinul pentru forțele de pace din Israel care cer încetarea acestui război.

După o îndelungată blocadă și un asediu care a transformat Gaza în cea mai mare închisoare în aer liber din lume, construirea zidului rușinii în Cisiordania, continua extindere a noilor așezări și divizarea efectivă a teritoriului palestinian, forțele de ocupație au trecut la cea mai cumplită operațiune militară. În această privință, atacurile cu rachete asupra sudului Israelului - și subliniez faptul că sunt împotriva oricărei forme

de atac asupra civililor, indiferent de partea care face acest lucru - au servit drept pretext. Sfârșitul încetării focului, pe fundalul unor jocuri de putere legate de alegerile din Israel, reprezintă o insultă la adresa unei întregi națiuni.

Consiliul de Securitate al ONU a adoptat o rezoluție. Israelul este un stat, nu o organizație; este stat membru al ONU. Prin urmare, are o responsabilitate față de comunitatea internațională și trebuie să respecte toate rezoluțiile adoptate de ONU. Dreptul internațional trebuie respectat. Nu ar trebui să se mai permită nicio impunitate. Ar trebui să se procedeze la o investigație internațională aprofundată.

Comunitatea internațională cere încetarea imediată a focului, retragerea de urgență a forțelor militare, asigurarea accesului la asistență umanitară și libertatea de circulație a populației. Să lăsăm UNWRA să își desfășoare misiunea.

UE a luat măsuri, dar doar la nivel de asistență umanitară. Trebuie să dea dovadă de fermitate pe plan politic. Trebuie folosite clauzele din acordurile de asociere. Trebuie stopat *upgrade*-ul relațiilor cu Israelul. Trebuie oprit exportul de arme către Israel.

Nu poate exista decât o soluție politică la acest conflict. Trebuie să se revină la principiile de drept internațional, ceea ce înseamnă sfârșitul ocupației de 42 de ani a Palestinei și crearea unui stat palestinian suveran și viabil, construind astfel un viitor pașnic atât pentru copiii israelieni, cât și pentru cei palestinieni. Trebuie să oprim războiul acum pentru a salva generațiile viitoare.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Domnule Președinte, acum câteva mii de ani, David l-a înfruntat pe Goliat pentru a se decide cui aparțin acele pământuri: moabiților, filistenilor sau evreilor.

În prezent, aceeași drama continuă pe acele pământuri, sursa unuia dintre cei trei piloni ai civilizației noastre. Astăzi este urgent, drept, legitim și necesar să se asigure securitatea și recunoașterea statului Israel. Pentru a reuși aceasta, este nevoie de o singură soluție, și anume aceea de a asigura crearea unui stat palestinian cu adevărat suveran. În acest caz, ca și în alte situații, multiculturalismul își are limitele sale. Acolo unde există două popoare, trebuie să existe două state.

Dacă sprijinul oferit de Uniunea Europeană este, într-adevăr, eficace, atunci acesta trebuie să se concentreze pe un singur obiectiv: acela de a asigura dezvoltarea statului palestinian de drept în care legea să îi protejeze pe cei slabi și să îi facă responsabili pe cei puternici. Există un simț al urgenței, din moment ce, pe aceste pământuri, extremismii de orice fel sunt puternici și comit erori, iar copiii sunt moderați și devin victime.

Soluția pentru a lăsa deoparte legea talionului nu este nici morală, nici militară, ci politică. Așa că, să ne apucăm de treabă!

Jim Allister (NI). - Domnule Președinte, detest terorismul. Resping orice fel de propagandă a terorismului. Poate faptul că sunt din Irlanda de Nord mă face să fiu mai conștient de aceasta, astfel că atunci când aud că Hamas se plânge de represaliile datorate anilor întregi în care a plouat cu rachete asupra cetățenilor israelieni nevinovați, nu sunt deloc impresionat deoarece știu că Hamas, la fel ca IRA în Irlanda de Nord, sunt foarte familiare cu arta terorismului și a propagandei.

Situația este evident de clară. Israelul a acceptat soluția existenței a două state. Hamas nu poate respecta nici măcar dreptul Israelului de a exista și, prin urmare, dezlănțuie un șir nesfârșit de atacuri teroriste neprecupețite asupra teritoriului israelian. Iar atunci când, după ce a tolerat îndeajuns, Israelul decide să riposteze, Hamasul joacă rolul victimei. Îmi pare rău: ei sunt cei care continuă pe această cale și dacă doresc pacea, atunci răspunsul se află în mâinile lor. Opriți atacurile asupra Israelului!

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, cu toții ne dăm seama că situația din Gaza este tragică. Este foarte aproape de un dezastru umanitar și, de aceea, trebuie acționat imediat. Doresc să felicit Comisia Europeană pentru accelerarea eforturilor, președinția pentru inițiativele avute și pentru coordonarea acțiunilor naționale luate în acest sens, precum și Egiptul pentru rolul important și delicat pe care și l-a asumat.

Este nevoie urgentă de o încetare a focului și a ostilităților de ambele părți pentru a permite desfășurarea coridoarelor umanitare din Israel și Egipt și este necesar ca controalele la frontiere să stopeze circulația ilegală a armelor și persoanelor. După cum a spus și d-na Comisar, semnele unui armistițiu sunt încurajatoare și sper ca acesta să fie acceptat imediat și respectat în practică.

Care ar fi următorii pași? Atât Comisarul, cât și Președintele în exercițiu al Consiliului au afirmat deja că trebuie să sprijinim obiectivele unei păci viabile și crearea unui stat palestinian care să coexiste în pace și să respecte Israelul. Aceste obiective nu sunt noi. Le-am afirmat și le-am sprijinit fără niciun rezultat până acum. Cercul vicios al violențelor continuă, având consecințe negative nu doar pentru poporul israelian și cel palestinian, ci și pentru toate popoarele din regiune și pentru securitatea întregii comunități internaționale.

A sosit momentul să evaluăm acțiunile, deciziile noastre politice și practicile noastre și să facem pași mult mai îndrăzneți și diferiți. Este nevoie urgent să ne angajăm într-un dialog bilateral onest, profund și autocritic cu Israelul, în cadrul relațiilor noastre de prietenie și parteneriat și să identificăm greșelile făcute în promovarea încrederii reciproce între aceste două popoare. Trebuie, de asemenea, să întărim acest tip de dialog cu toți palestinienii pentru a reitera importanța păcii, coeziunii, a vieții umane și a bunei înțelegeri între aceștia.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Domnule Președinte, după remarcile haioase făcute azi de prim-ministrul Topolánek, pot spune că, fiind parlamentar austriac, sunt mulțumit de faptul că atât Comisia, cât și președinția cehă a Consiliului sunt reprezentate de austrieci. Vă urez un călduros bun-venit! Dle Președinte în exercițiu, bineînțeles că realizez faptul că loialitatea dumneavoastră este dedicată Republicii Ceha.

Doamnelor și domnilor, atunci când, la puțin timp după retragerea unilaterală a Israelului din Fâșia Gaza, m-am deplasat în regiune în cadrul delegației conduse de dl Schulz, vice-prim-ministrul de la acea vreme a spus: „Nu interveniți, totul va decurge bine”. Alții, cum ar fi fostul ministru al afacerilor externe, Josip Elin a spus că „asta va duce la haos” și a avut dreptate și continuă să aibă dreptate. Retragerea unilaterală fără negocieri, fără a avea un partener de negocieri, nu are sens.

Totuși, nu a fost o decizie înțeleaptă din partea noastră nici să refuzăm să dialogăm cu reprezentanții moderați ai Hamas - care nu ar fi făcut parte, neapărat din Hamas, ci ar fi fost mai degrabă desemnați de Hamas să facă parte din guvernul de uniune. Prin adoptarea unei astfel de poziții, am contribuit la distrugerea acestui guvern de uniune. Știu că au existat unii dintre noi care au dorit să poarte tratative, dar nu au avut succes - și aceasta a fost o greșală. Dialogul este necesar!

Nu agreez Hamas, în primul rând pentru că este o organizație teroristă și în al doilea rând datorită viziunilor sale fundamentaliste, dar aceasta nu este o chestiune de a agree sau de a nu agree Hamas; este o chestiune de soluții. Prin urmare, trebuie să revenim la masa negocierilor și a tratativelor, după cum au susținut și azi mulți dintre colegii noștri. De asemenea, trebuie să li se ofere locuitorilor din Gaza șansa de a-și trăi viața, cel puțin pe jumătate decentă. De ce votează în favoarea Hamas? Răspunsul este pentru că îi consideră unica șansă, ultima șansă, chiar de a supraviețui - și trebuie să încercăm să schimbăm această atitudine. Trebuie să le oferim acestor oameni o bază economică pentru a supraviețui; trebuie să oprim boicotul și să punem capăt izolării lor. Este singura cerință reală.

Dl Brok, pentru care am un respect deosebit, a spus că principiul proporționalității nu este aplicabil în această situație, dar eu înclin să cred altfel. Principiul proporționalității se aplică atât dreptului privat, cât și dreptului internațional. Oricine încalcă principiul proporționalității încalcă dreptul internațional și aceasta este o situație pe care Parlamentul nu o poate accepta.

(Aplauze)

Chris Davies (ALDE). - Domnule Președinte, o prietenă care știe că am fost în Gaza acum trei zile, mi-a lansat o provocare. „Ai văzut vreodată imagini cu copii evrei de cinci ani cu brațele deasupra capului în fața puștilor naziste?” scrie aceasta. „Ți se rupe inima”. Și cuvintele ei subliniază foarte bine de ce avem atâta îngăduință față de Israel, ceea ce nu am permite niciunei alte țări.

Totuși, aceasta nu justifică de ce un popor care a suferit atât de mult în secolul XX, produce acum atât de multă suferință altui popor. Israelul a făcut din Gaza un ținut apocaliptic: pământul se cutremură de explozii, chiar și atunci când există o încetare a focului; pe străzi sunt căruțe trase de măgari și avioane F-16 pe cer, mașini de ucis ale secolului XXI care lasă să cadă bombe; 300 de copii au fost deja uciși și alte câteva sute sunt dezmembrați în bucăți.

Acesta nu este un răspuns proporțional al unei puteri civilizate. Este o manifestare a răului. Este răul în stare pură. Da, Hamas trebuie să înceteze atacurile cu rachete. Am spus și eu aceasta reprezentanților Hamas din Gaza, dar haideți să nu mai aplecăm urechea la discursurile ipocrite ale oficialilor israelieni despre nevoia de a lupta împotriva terorismului, pentru că palestinienii bombardați acum ar putea numi și ei teroriști cum ar fi, în opinia lor, Olmert, Livni și Barak.

Trebuie să ne asumăm o parte din responsabilitatea pentru acțiunile Israelului. Niciodată până acum și nu îmi vine în minte nicio situație în care Uniunea Europeană, pe lângă criticile referitoare la tratamentul israelienilor față de palestinieni, să fi luat o acțiune concretă în acest sens. Am acordat undă verde Israelului să acționeze după propria sa voință și am agravat acest eșec ignorând lecțiile oferite de istorie. Nu se poate ajunge la pace fără a purta discuții cu inamicul și, totuși, refuzăm să dialogăm cu reprezentanții aleși ai poporului palestinian.

Acum dorim să finalizăm negocierile cu Israelul pentru un acord de strânsă cooperare. Nu avem de gând să condamnăm Israelul: în schimb, îi acordăm o recompensă. Cei care doresc pacea în Orientul Mijlociu, cei care doresc să se facă dreptate pentru ambele părți, trebuie să recunoască că ar fi cazul să își reconsidere poziția.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Domnule Președinte, războiul din Gaza este terifiant și scandalos. Cu toții știm că o soluție militară nu va avea succes în Orientul Mijlociu. O decizie politică este singura modalitate de restabilire a păcii și a reconcilierii în zonă. Pentru aceasta, trebuie să se pună capăt imediat violenței.

Sprijin ideea creării unui stat palestinian independent și viabil, dar este nevoie de o economie funcțională și un plan politic adecvat. Scopul nostru ar trebui să fie de a asigura coexistența celor două state în regiune și respectul reciproc între acestea.

Israelul are dreptul să se apere, dar a mers prea departe cu aceste desfășurări de forțe. Aceste atacuri sunt imorale și comunitatea internațională nu le poate accepta.

Trebuie reluat imediat procesul de pace din Orientul Mijlociu. Sper ca noul președinte ales al SUA, Barack Obama, să acționeze în acest sens. Îi dorim succes în această misiune importantă și în fața provocărilor care îl așteaptă.

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Domnule Președinte, și eu am fost în Gaza acum câteva zile și pot spune că a fost o experiență emoționantă. Ne-am deplasat și în Egipt. Cred că asistăm la sfârșitul unei ere: era Bush, iar ultimele reminiscențe se dovedesc a fi extrem de sângeroase și dureroase.

Ne aflăm în fața unui moment de răscruce, când putem adopta o politică diferită față de Orientul Mijlociu și îmi doresc ca Uniunea Europeană să dețină un rol de frunte în acest sens. Dl Obama a adoptat o atitudine similară, susținând că dorește să discute cu Iranul. Da, dl Obama va purta discuții cu Iranul, iar noi trebuie să purtăm discuții cu toate părțile implicate din Orientul Mijlociu, inclusiv Hamas.

Noua politică din Orientul Mijlociu trebuie să fie o politică de cooperare și trebuie să respecte, cel puțin, valorile și dreptul internațional. Sutele de copii din Gaza care se agățau de noi și se uitau la noi cu priviri pline de speranță merită un răspuns, la fel ca și copiii din Israel.

Pentru aceasta, este nevoie de acțiuni concrete; acțiuni concrete la fața locului, pentru a oferi speranță celor moderați. Cel mai regretabil este că prim-ministrul Fayad, președintele Abbas, președintele Mubarak și regele Abdullah sunt priviți ca trădători pe străzile din lumea arabă. Atunci când ne-am oprit cu taxiul în care eram pentru a bea o cafea în deșertul Sinai, pe ecranele uriașe am văzut doar chipul lui Khaled Meshaal.

Acesta este rezultatul, acestea sunt daunele colaterale ale atacului asupra Gazei. Nu va aduce pacea pentru Israel și nici securitatea pe care ne-o dorim și nu va aduce, în esență, nimic bun. Dacă nu oprim acest conflict, vom aduce, în final, ura pe străzile Europei.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) O mie este numărul zilei, o mie de morți pentru a administra o lecție neagră. Îmi cer scuze dacă sunt prea direct: de câți morți va mai fi nevoie pentru ca Tzipi Livni și Ehud Barak să iasă învingători în alegerile din februarie?

Suntem aici azi pentru a cere încetarea focului și oprirea masacrului în rândul civililor. Totuși, rezoluția ridică, de asemenea, problema propriei noastre răspunderi. Trebuie să ne reamintim de decizia Consiliului de a *upgrada* relațiile diplomatice cu Israelul, împotriva voinței acestui Parlament. Aceasta nu poate fi decât complicitate prin anticipație. Azi aud că: „trebuie să discutăm cu Hamas”. Nu am fi irosit atâția ani dacă am fi respectat rezultatul alegerilor din Palestina.

Rolul Europei nu este de a sprijini politica și distrugerea proliferată de partea mai puternică. Rolul nostru este de a asculta vociferările de pe străzile și din piețele orașelor noastre.

Cerem încetarea imediată a focului, dar trebuie să ne dăm seama că pacea depinde de sfârșitul ocupației. Acest cuvânt a devenit desuet, dar trebuie să fie scos de pe lista cuvintelor interzise, pe care a fost pus de politica de forță.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Domnule Președinte, ceea ce se întâmplă acum în Gaza este cumplit. Faptul că distrugerea este perpetuată de o națiune, chipurile, occidentală este incomprehensibil. Sunt pe deplin de acord că israelienii au dreptul să trăiască fără amenințarea atacurilor cu rachete deasupra capului. Dar ceea ce se întâmplă în Gaza nu are nimic de-a face cu justiția: este un masacru. Nu există nicio scuză; nu se poate invoca nicio justificare.

Cel mai regretabil pentru noi, Uniunea Europeană, este faptul că acest masacru este proliferat de unul din partenerii noștri comerciali tradiționali. În 2007, valoarea schimburilor comerciale dintre UE și Israel a fost de 25,7 miliarde de euro. Având în vedere sumele cu care contribuim la dezvoltarea economiei Israelului, ne revine o responsabilitate gravă atunci când acești bani contribuie la a semăna moarte în rândurile civililor și ale copiilor. Dacă nu acționăm imediat, sângele celor uciși în Gaza va păta și mâinile noastre.

Cer Parlamentului și tuturor organismelor UE să impună sancțiuni comerciale imediate Israelului și să le mențină până la un acord de încetare efectivă a focului. Trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a opri acest masacru, altfel nu vom face decât să devenim complici la acesta.

Tokia Saïfi (PPE-DE). - (FR) Domnule Președinte, încă o dată, armele sunt cele vorbesc acum în Orientul Mijlociu. Din nou, principalele victime sunt femeile și copiii, sute dintre aceștia fiind uciși și mii dintre aceștia fiind răniți. Din nou, istoria se repetă, cu toate ororile ei, la porțile Europei. Totuși, trebuie constatat faptul că, în ciuda inițiativelor luate, Europa nu a avut nicio contribuție majoră în soluționarea acestui conflict, deși are loc în imediata vecinătate a sferei sale de influență. Majoritatea covârșitoare a opiniei publice europene consideră acest lucru ca fiind de neînțeles și refuză, din ce în ce mai vehement, această situație de neputință.

Dnă Comisar, trebuie să ne asumăm cu fermitate și autoritate rolul de lider pentru a se ajunge la pace. Uniunea pentru Mediterana trebuie să dețină un rol major în această privință, la fel și Adunarea Parlamentară Euro-mediteraneană. În acest sens, Parlamentul European trebuie să sprijine planul de pace franco-egiptean pentru o încetare imediată a focului, securizarea frontierelor între Israel și Fâșia Gaza, redeschiderea punctelor de trecere și, mai presus de toate, ridicarea blocadei care afectează Gaza.

Trebuie să cerem, de asemenea, aplicarea imediată a rezoluției ONU. De îndată ce se va depăși această etapă, trebuie să mergem mai departe și să propunem constituirea unei forțe militare, nu o forță multinațională, ci una euro-mediteraneană. Acest gest ar reprezenta actul de fundamantare al unei voințe politice afirmate în favoarea unei *pax europa*, pe care toate popoarele din zona mediteraneană o așteaptă de mult timp.

Doresc, de asemenea, să atrag atenția azi asupra unei noi situații. Odată cu conflictul din Orientul Mijlociu, intrăm treptat pe un teritoriu de mare risc, cel al confruntării civilizațiilor. Într-adevăr, încă de la începutul conflictului israelo-palestinian, a existat întotdeauna o mobilizare a opiniei publice din lumea arabă. Astăzi, avem de-a face cu opinia publică a lumii musulmane, care se extinde cu mult dincolo de aria geografică a țărilor arabe. Aceasta indică o modificare radicală a naturii conflictului. Europa are o responsabilitate istorică, aceea de a întări urgent dialogul dintre civilizații.

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Domnule Președinte, am venit de atâtea ori în fața acestei adunări pentru a afirma că trebuie să profităm de orice oportunitate de pace, oricât de infimă ar fi aceasta, și că, în ciuda oricărui fapt, trebuie să dialogăm cu Hamas, deoarece ei sunt cei care au câștigat alegerile, încât nu mai doresc să revin asupra acestor teme.

Mă simt copleșită de tristețe și mânie și, deși nu doresc să mă las pradă emoțiilor în fața acestui masacru, în fața acestei propagande de război pe care o aud în jurul meu, în fața confuziei, în fața valului de ură și antisemitism care începe să se întrezărească pe străzile noastre, nu îmi rămâne decât să spun câteva cuvinte: Europa trebuie să se întoarcă la principiile sale fundamentale și, pentru mine, acestea sunt evidente, dar poate că uneori e bine să le reamintim.

În primul rând, viața unui palestinian nu este mai prejos decât viața unui israelian, dar nu doar viața, ci și viitorul său și libertatea sa. În al doilea rând, dreptul internațional trebuie respectat, iar acesta presupune, bineînțeles, o încetare imediată a focului. Există, de asemenea, toate rezoluțiile ONU și Convenția de la Geneva. Adevărul e că această regiune a devenit, în prezent, o regiune în care legea nu se mai aplică și unde se pare că totul este permis, în care populația este un ostatic. În al treilea rând, cineva va trebui să răspundă pentru toate aceste crime, indiferent care sunt acestea și indiferent unde au fost comise. Nu va exista niciodată

securitate fără pace sau pace fără justiție. Există o justiție tranzitorie, a fost elaborată în acest scop și, dacă nu se aplică, ura va continua să se răspândească. În decursul ultimelor zile, am acumulat cu toții un potențial de ură care s-ar putea dovedi mai periculos decât bombele. Europa trebuie să se asigure de aplicarea condițiilor specificate în acordurile de asociere, inclusiv paragraful 2 din acordurile de asociere, referitor la respectarea drepturilor omului. Aceasta este o obligație inerentă stipulată în tratate, de la care nu pot exista excepții. În sfârșit, Israelul nu poate reprezenta o excepție. Îi revin anumite responsabilități ca stat și nu poate fi pus pe același plan cu Hamas. Când vine vorba de aplicarea dreptului internațional, nu există niciun *as în mână*.

Duminică, am lăsat în urma noastră în Gaza o populație prinsă în cursă, închisă într-un ghetou sub ploaia de bombe și sute de mii de copii a căror soartă este azi în mâinile noastre și am reușit să ieșim din Gaza doar pentru că suntem europeni. Singurii palestinieni care pot ieși din Rafah sunt cei care ies cu picioarele înainte în ambulanțe, pentru că sunt morți sau pentru că sunt răniți.

Europa nu va mai fi Europa și niciun cetățean nu se va mai considera european dacă uităm de aceste principii fundamentale.

(Aplauze)

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Domnule Președinte, dnă Comisar, aș dori să încep prin a ovaționa cele spuse de dl Cohn-Bendit. Disperarea este cea care ne cuprinde azi; acest război este o tragedie. Imaginile cu cei suferinzi și cei morți, care defilează pe ecranele noastre în continuu, de mai bine de trei săptămâni, sunt de nesuportat, cum sunt de altfel, mă grăbesc să afirm, toate imaginile războaielor, conflictelor, inclusiv cele despre care nu auzim prea multe, cum ar fi cele din Congo, Darfur, Zimbabwe și, înainte de asta, în Cecenia, ale căror orori s-au derulat într-o tăcere mediatică și, țin să subliniez, politică asurzitoare.

Am subliniat deja, în repetate rânduri, în fața acestei adunări, faptul că indignarea unora dintre colegii mei depinde de circumstanțe. Totuși, după cum a evidențiat și dna Morgantini de atâtea ori, nu poate fi vorba de ținut socoteala atunci când în joc sunt vieți omenești; nu se poate face o ierarhie a suferinței; fiecare victimă, fie că este vorba de bărbați, femei sau copii, indiferent de cine sunt aceștia, este deja prea mult.

Și atunci, ce facem acum pentru a ne asigura că dezbaterile noastre de azi să nu devină, ca în atâtea rânduri, o confruntare întrucâtva inutilă, sterilă? Dacă vom continua să adresăm invective legate de responsabilitatea istorică a fiecărei părți, atunci acesta este un exemplu perfect al unui astfel de demers inutil.

Am luat cuvântul destul de târziu în cadrul acestei dezbateri, astfel că am auzit destule argumente. Ne putem pune întrebări legate de amploarea crizei israeliene și de riposta israeliană, dar, în niciun caz, nu putem pune la îndoială dreptul Israelului la securitate. Care dintre guvernele noastre ar accepta să vadă căzând mii de rachete asupra cetățenilor săi fără a reacționa? Întrebarea ne oferă și răspunsul.

Dincolo de apelul la o încetare a focului negociată, indispensabilă pentru a garanta, bineînțeles, furnizarea de asistență umanitară și pentru a pune capăt aprovizionării cu arme prin tuneluri, adevărata problemă trebuie să aibă în vedere ce ne așteaptă pe viitor. Bazele fundamentale ale păcii sunt bine-cunoscute: au fost deja evidențiate cu ocazia discuțiilor de la Taba, Camp David și Annapolis. D-na Ferrero-Waldner a reiterat aceste chestiuni. Majoritatea elementelor, deși nu toate, se află deja pe masă și aceasta implică compromisuri de ambele părți. Și când vorbesc de compromisuri, sunt de acord cu cele spuse de dl Schulz, care momentan nu se află printre noi. Chestiunea nu este de a ști dacă va avea loc un dialog cu Hamas, ci de a ști când va avea loc acesta și în ce condiții.

Majoritatea colegilor mei au depășit timpul alocat cu aproximativ 50 de secunde, așa că vă rog să mă lăsați să termin, dle Președinte.

Răspunsul este cel dat de Yasser Arafat, în mai 1989, când a declarat caducă carta sa liberticidă și mortiferă. Mai mult, acele cuvinte au devenit parte a vocabularului palestinian. Reconcilierea inter-palestiniană, are acest preț, înainte de toate, iar rolul nostru, al Uniunii Europene, este de a face ca protagoniștii din Palestina și Israel, precum și din țările arabe vecine, Egiptul și Iordania, să devină parteneri în cadrul unui acord de pace durabil.

(Aplauze)

Feleknas Uca (GUE/NGL). – (DE) Domnule Președinte, duminică, 11 ianuarie, am vizitat orașul de frontieră Rafah din Fâșia Gaza, care este complet izolat. Aceasta înseamnă că populația civilă nu are nicio șansă de a scăpa bombardamentelor zilnice ale armatei israeliene. Până nu vedeți cu proprii ochi, nu vă puteți imagina cât de mult suferă populația din Gaza și cât de urgent este să se ajungă la o soluționare pașnică, definitivă a

conflictului. Am fost cu toții profund afectați, ca ființe umane, de suferința enormă a poporului palestinian și de devastarea de acolo.

Prin urmare, doresc să reiterez, cu cea mai mare fermitate, că bombardamentele israeliene trebuie oprite imediat, la fel și atacurile cu rachete ale Hamas asupra Israelului, precum și traficul de arme din Egipt înspre Fâșia Gaza. De asemenea, este necesară redeschiderea frontierelor pentru a permite furnizarea de ajutoare umanitare, acestea fiind pregătite și se așteaptă doar să poată fi acordate populației civile. Am văzut și medici la frontieră, gata să intre în zonă și să ofere asistență, dar deocamdată acest lucru este imposibil, deoarece frontierele sunt închise. De aceea, doresc să fac din nou apel la redeschiderea granițelor pentru a permite furnizarea de asistență.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Domnule Președinte, care dintre noi nu ar suferi văzând copii uciși de rachete? Este un sentiment cumplit, dar care nu ar trebui făcut loc ipocriziei. Care dintre țările europene ar da dovadă de atâta reținere ca Israelul care, de ani buni, a trebuit să facă față atacurilor cu mai mult de 7 000 de rachete, fiecare dintre acestea amenințând viețile a mai bine de un milion de civili?

Totuși, locuitorii din Gaza nu sunt doar victime inocente. Aceștia au ales în mod entuziast și voit, liber și democratic, Hamas și cartea acestei organizații. Atunci când vorbeau de eliberare, nu se refereau la eliberarea Fâșiei Gaza, care este deja un teritoriu liber, ci la eliberarea Tel Aviv-ului și a orașului Haifa de sub ocupația israeliană și distrugerea statului Israel. Oricine alege să fie condus de criminali, trebuie, în mod logic, să le împărtășească soarta. În special atunci când acești criminali se ascund în spatele fustelor femeilor și al copiilor, ca și cum ar fi niște ostatici, atunci când lansează rachete din școli și transformă moscheile în uriașe depozite de arme. Îmi aduc aminte de bombardamentele din Dresda, din 1944, când aviația britanică a ras până la pământ orașul și a ucis 92 000 de civili, majoritatea femei și copii. Nu a fost vorba de o ripostă ipocrită. Germanii l-au ales în mod liber pe Hitler și i-au împărtășit soarta. Locuitorii din Gaza știau, de asemenea, pe cine aleg și de ce.

În același mod, o parte semnificativă a fondurilor alocate de Uniunea Europeană pentru Fâșia Gaza au ajuns pe mâinile Hamas. Poate că aceasta a fost pentru ca locuitorii din Gaza, cu stomacul plin și bine alimentați de către Uniunea Europeană, să își poată dedica întreaga lor atenție excavării de tuneluri pentru a introduce în zonă arme din ce în ce mai distructive, care urmau să fie folosite împotriva civililor israelieni. Într-adevăr, aici este vorba de proporționalitate!

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Domnule Președinte, dezbateră de azi se caracterizează prin două lucruri importante. Primul este acela că majoritatea covârșitoare a acestui Parlament susține o încetare imediată a focului. Al doilea este că există un sprijin majoritar pentru cerința ca toate părțile implicate să accepte dreptul statului Israel de a exista în cadrul unor frontiere sigure. Acesta este punctul de plecare important pentru Uniunea Europeană. Este important pentru că asistăm la o tragedie în Gaza. Fiecare viață pierdută este o tragedie, indiferent de ce parte a frontierei se află. Haideți să nu credem că această tragedie ar fi mai puțin îngrozitoare dacă cei care ucid în mod voit civili vor reuși să își atragă de partea lor și mai mulți civili prin tiruri de rachete.

Este o tragedie și pentru că reprezintă un obstacol în calea creării unui stat palestinian și, prin urmare, pentru o soluție pașnică. Este o tragedie care afectează și comunitatea internațională, deoarece ceea ce se întâmplă acum nu s-a întâmplat peste noapte, ci s-a creat prin reînarmare, trafic de arme și tiruri de rachete care au durat mult timp.

Ceea ce este important de menționat este faptul că această tragedie nu este construită pe conflictul dintre israelieni și palestinieni. Mă opun ferm oricărei încercări de a demoniza un popor. Auzindu-l pe dl Davies care încerca să arunce vina asupra unui întreg popor, am remarcat un ton care consider că nu ar trebui să se facă auzit în cadrul acestui Parlament. Nu este un conflict între israelieni și palestinieni, nu este un conflict între Israel și Autoritatea Palestiniană, ci un conflict între forțele extremiste și cele moderate din regiune. Datoria noastră este de a sprijini forțele moderate, afirmând clar că oricine urmărește să semene ură și să elimine statul Israel nu va avea șanse de reușită. Dacă Europa transmite acest mesaj, vom oferi un sprijin forțelor moderate și vom pune bazele păcii.

Marek Siwiec (PSE). - (PL) Domnule Președinte, aș dori să mă adresez aceloră dintre colegi care și-au detonat încărcăturile de decepții și demagogie în cadrul acestei adunări. Acesta este doar unul dintr-o serie de războaie, fiecare dintre acestea având similitudini, dar și diferențe. Conflictul pe care îl discutăm azi este unul asimetric.

Timp de trei ani, Israelul a fost bombardat cu rachete artizanale și nu am auzit în această sală niciun cuvânt de cenzură împotriva celor care au lansat aceste rachete. Astăzi, condamnăm Israelul. Este foarte ușor să

condamnăm Israelul, deoarece acesta este stat membru al ONU. Poate fi condamnat, autoritățile acestui stat pot fi condamnate. Dispune de un guvern care poate fi condamnat și cenzurat. De cealaltă parte, avem de-a face cu o organizație teroristă a cărei identitate reală este necunoscută. O organizație care se joacă cu viețile cetățenilor nevinovați, acționând pe la spatele acestora. Un alt element asimetric este faptul că ținem socoteala palestinienilor care au fost uciși în mod tragic pe post de scuturi umane, fără a ține și socoteala israelienilor care au fost uciși și a celor care trăiesc permanent sub amenințarea rachetelor, deoarece vărsarea de sânge nu poate fi compensată prin altă vărsare de sânge. Dar cel mai grav lucru de care se dă dovadă în această adunare este asimetria dintre cuvinte și fapte. Este ușor să vorbim, dar foarte dificil să luăm măsuri concrete. Fără o prezență internațională, acest conflict nu va putea fi niciodată soluționat.

În final, aș dori să mă adresez acelora dintre colegi care protestează față de acțiunile disproporționate ale Israelului. Doamnelor și domnilor, ce părere ați avea dacă o organizație teroristă ar lansa 7 000 de rachete din Israel asupra Fâșiei Gaza? Ar fi atunci o acțiune proporțională? Deoarece acesta este un conflict în care aplicarea legii este inefficientă, va trebui să acceptăm această idee, altfel ne vom învărti în cerc și vom folosi cuvinte care nu au fundament în realitate. Opiniile exprimate la televizor, așezați confortabil lângă un șemineu, nu sunt adecvate realității acestui conflict.

Președintele: –Doamnelor și domnilor, mă văd nevoit să insist să respectați timpul alocat discursului dumneavoastră. Nu am întrerupt niciodată vorbitorii, chiar dacă timpul alocat discursului lor expirase, dar dl Schwarzenberg ne oferă deja mai mult decât ne-am fi așteptat din timpul său. Mi s-a spus că domnia sa nu poate rămâne mai mult de ora 5.20 p.m. Vă rog să aveți în vedere timpul alocat anterior discursului dumneavoastră. Sunt convins că dl Morillon, general fiind, va oferi un bun exemplu.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Domnule Președinte, instaurarea unei situații de calm în Gaza nu va fi posibilă decât cu desfășurarea unei forțe multinaționale de intervenție sub mandat ONU. Pentru prima oară, Israelul pare deschis la această soluție, care a fost cerută, în repetate rânduri, de palestinieni. Nu știu când va putea interveni această forță multinațională; o intervenție nu va fi posibilă decât dacă părțile implicate în conflict vor ajunge la un acord și cu toții sperăm ca aceasta să se întâmple cât mai curând. Știu, totuși, că această misiune va necesita ca cei care o desfășoară să dea dovadă de o totală imparțialitate. De aceea, cred că Uniunea Europeană se află în cea mai bună poziție de a acționa - și de ce nu, dle Pöttering? de a o face în cadrul oferit de Uniunea pentru Mediterana.

UE deține cea mai bună poziție de a acționa din moment ce, pe bună dreptate sau în mod greșit, se consideră că americanii iau partea Israelului, iar arabii partea Palestinei. Nu considerați, d-le Președinte în exercițiu al Consiliului, că ar trebui să fim pregătiți pentru aceasta?

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Domnule Președinte, conflictul de durată și ocupația dau naștere la ură, furie și deziluzii legate de ineficiența autorităților statului, ducând la ceea ce se numește „efectul Hamas”, ca factor extrem de grav. Refuzul arabilor, islamiştilor și al Hamas de a recunoaște Israelul este inacceptabil, din moment ce sunt utilizați copii pe post de scuturi umane. Trebuie denigrată și amenințarea permanentă sub care trăiesc civilii israelieni.

Întrebarea este dacă, în acest cerc vicios al agresiunii, autoritățile israeliene actuale sunt capabile să utilizeze lecția celor șase ani istorici din regiune și să aplice o strategie fermă pentru cele două state. Știu că se tem de amenințarea unui vecin agresiv și imprevizibil care îi bombardează cu rachete, dar, în această privință, comunitatea internațională, inclusiv UE, ar putea oferi un sprijin.

Este această soluție riscantă acceptabilă azi pentru Israel? Există o altă soluție? Dacă există, vă rog să îmi spuneți. Să ne așteptăm ca Hamasul să dispară de la sine, sau prin bombardamente, pare destul de naiv, de aceea Israelul are nevoie de mai mult curaj. Puterile occidentale nu au creat două state în 1948, dar ar trebui să o facă acum. Responsabilitatea fundamentală nu va dispărea. Haideți să dăm dovadă de mai mult curaj în elaborarea strategiei.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Statul israelian a ordonat armatei israeliene să distrugă Hamasul în Gaza. Cu toate acestea, armata israeliană încearcă să eradicaze Hamasul omorând palestinienii din Gaza. O treime din cei uciși sunt copii, jumătate dintre victime sunt femei și copii, dar aceștia nu sunt membri ai Hamas.

Amploarea violenței militare este enormă și disproporționată. Cum se poate ajunge la o încetare la focului dacă niciuna dintre părți nu recunoaște legitimitatea celeilalte? Inamicul trebuie să poată fi perceput nu ca țintă a atacurilor și a distrugerii, ci ca un partener cu care se poate ajunge la o încetare a focului și care va fi răspunzător pentru menținerea păcii în viitor. Israelul trebuie să recunoască Hamas și să inițieze dialogul cu

aceasta și viceversa - Hamasul trebuie să recunoască Israelul. Nu există altă cale. Orice tip de pace este de preferat unui conflict sângeros.

Violențele militate trebuie să lase loc imediat și să acorde întâietate unei soluții politice. Totuși, dl Ehud Olmert, prim-ministrul israelian, încearcă să își crească reputația mănjită, opunându-se unei încetări a focului.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Doamnă Președinte, doamnă Comisar, țin să vă felicit pentru rezultatele negocierilor comune, cele din cadrul troicii din Israel. Spre deosebire de presă, știm că misiunea dumneavoastră a fost cea care a determinat partea israeliană să discute deschiderea coridoarelor umanitare și o perioadă zilnică de acalmie a ostilităților. Cred că aceasta este pentru prima dată când israelienii au acceptat Europa ca un partener important, iar președinția cehă ca un reprezentant major al acesteia.

În ciuda presiunilor enorme venite din partea stângii, Parlamentul European a convenit ieri asupra unei rezoluții excepționale. Chiar și în aceste condiții extreme, rezoluția este echilibrată, este o rezoluție care poate fi susținută de grupurile de dreapta, o rezoluție care nu este doar un pamflet sau o victorie politică pentru stânga. Am evitat să includem semnul de egalitate, oricât ar fi acesta de imaginar, între un stat existent și o mișcare teroristă. Recunoașterea existenței statului Israel, renunțarea la violență și participarea Hamas la acordurile OLP rămân obiective-cheie, la fel și cerința de a se ajunge la o încetare permanentă a focului cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, nu am oferit nicio valoare adăugată. Cei trei reprezentanți de seamă ai Israelului, dnii Barak, Livni și Olmert sunt în dezacord în ceea ce privește condițiile și garanțiile pe care le consideră necesare pentru o încetare a focului. Cheia o reprezintă, în mod clar, Egiptul și constă în garantarea controlului tunelurilor și a controalelor pentru depistarea traficului de arme, și măsura în care aceasta este acceptabilă pentru partea egipteană. Ce face Consiliul în tot acest timp? Cum decurg negocierile cu partea egipteană în ceea ce privește misiunile tehnice, monitorizarea internațională, supravegherea tehnică și retrimiteria misiunii UE de asistență la frontieră în Rafah? Ce se poate cere de la partea egipteană în cadrul reuniunii din această seară a deputaților cu ambasadorul egiptean sau viceversa, cum putem contribui la negocierile cu Egiptul?

Libor Rouček (PSE). – (CS) Doamnelor și domnilor, doresc să cer Consiliului și Comisiei să intensifice presiunile asupra ambelor părți angajate în conflict pentru a pune capăt violenței în desfășurare. Avem rezoluția 1860 a ONU și dispozițiile acesteia trebuie respectate. Trebuie adoptate precauții prin care să se asigure o încetare de durată a focului și să se permită deschiderea unui coridor umanitar. S-a afirmat, în repetate rânduri, că nu există o soluție militară la conflictul israelo-palestinian. Calea către o pace durabilă poate fi parcursă doar prin negocieri politice. În acest sens, trebuie ca Uniunea Europeană, în cooperare cu noua administrație americană și Liga Statelor Arabe, să joace un rol politic mult mai proeminent decât până în prezent. Trebuie să se pună capăt conflictului de durată printr-un acord politic bazat pe soluția existenței a două state, care să permită israelienilor și palestinienilor să conviețuiască în pace în cadrul unor frontiere sigure, recunoscute de comunitatea internațională, și să facă eforturi pentru a construi un sistem pașnic de securitate regională în întreg Orientul Mijlociu.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). - Doamnă Președinte, discutăm din nou o tragedie umanitară care are loc în vecinătatea noastră - în imediata vecinătate a țării pe care o reprezint - proliferată de doi dintre partenerii din zona mediteraneană. Din păcate, palestinienii nu au acceptat încă faptul că atacurile sinucigașe cu bombe sau rachete Kassam nu le vor putea aduce niciodată eliberarea de ocupația de pe teritoriile lor. Israelul nu realizează faptul că un astfel de răspuns militar vast nu face decât să incite la noi atacuri sinucigașe cu bombe și la lansarea de noi rachete Kassam de îndată ce se va ivi din nou ocazia.

Dar ce ne facem cu civilii nevinovați, necombatanți, femeile și copiii? Nimănuui nu îi pasă de aceștia. Nimănuui nu îi pasă de copiii uciși, mutilați, arși sau traumatizați cu sutele - copiii din Israel și din Palestina. Noi, din fotoliile noastre confortabile din fața televizorului, simțim silă atunci când îi privim. Ce ne facem cu cei care se află acolo?

Ce putem face ca să îi ajutăm? Doar faptul de a intra în jocul clasic de a arăta cu degetul vinovații, nu va ajuta în vreun fel civilii. Apelurile și rezoluțiile nu oferă ajutor civililor. Cum putem trece de la vorbe la fapte? A sosit momentul să negociem cu părțile implicate în constituirea unei forțe internaționale - după cum au sugerat și unii dintre colegii mei - care să meargă în Gaza cu o largă componentă polițienească formată din țările arabe, pentru a instrui și pentru a ajuta o forță polițienească a Autorității Palestiniene în cadrul unui mandat extins al ONU să impună legea și ordinea, precum și o forță militară europeană care să se asigure că se pune capăt lansărilor de rachete și traficului cu arme, precum și că se redeschid în totalitate punctele de trecere. Nu mai putem lăsa soarta civililor în mâinile părților aflate în conflict.

Giulietto Chiesa (PSE). - (IT) Domnule Președinte, stimați colegi, un mare antifascist italian, Piero Gobetti, a spus că atunci când tot adevărul este de o singură parte, adoptarea unei atitudini ca a lui Solomon ar fi de-a dreptul tendențioasă. Aceasta este situația Gazei în momentul de față; sper ca Parlamentul să poată spune cuvintele potrivite pentru a stopa acțiunile Israelului. În caz contrar, s-ar acoperi de rușine în fața istoriei, a palestinienilor, a opiniei publice europene și a celei arabe.

Israelul bombardează și decimează un ghetou. Fiii acelora care au fost exterminați au devenit acum exterminatori. Nu există nicio scuză, iar argumentul că Israelul are dreptul să își apere securitatea nu este îndeajuns. Oricine poate vedea, dacă dorește, că nimeni nu poate azi să amenințe securitatea sau existența Israelului. Acest lucru se vede clar din dezechilibrul forțelor desfășurate; reiese clar din numărul morților și al răniților; este evident din sprijinul pe care lumea occidentală continuă să îl împartă cu dărnicie Israelului. Singurul scop al acestui masacru este de a opri crearea unui stat palestinian. Astfel, se ucide pacea și, de aceea, trebuie să oprim Israelul.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Domnule Președinte, stimați colegi, aș dori să mulțumesc Președintelui în exercițiu al Consiliului și ministrului ceh al afacerilor externe pentru că se află încă printre noi; nu suntem obișnuiți cu prezențe atât de onorante în această sală, astfel cum a fost azi cazul președinției ceh.

Cred că dna Muscardini are dreptate; Îi sfătuiesc pe toți aceia care nu știu cum stau lucrurile în zonă și care doresc să își exprime o opinie bine fundamentată să meargă și să vadă cu ochii lor cum stau lucrurile la fața locului, fie ca turiști, fie în alte scopuri. Unii dintre noi s-au deplasat în Palestina cu diferite ocazii, ca observatori pentru alegerile câștigate de Abu Mazen sau alte alegeri și cred că doar atunci când vezi lucrurile cu ochii tăi îți poți forma o opinie despre situația de fapt.

Consider că în toate aceste desfășurări de evenimente, nu doar recente, ci de decenii încoace, singurii perdanți din lumea occidentală suntem noi, pentru că nu am abordat niciodată problema în mod serios și nu am căutat niciodată soluții la aceasta; continuăm să o privim ca pe o problemă între două părți divergente.

Am mers în Palestina de mai multe ori și am fost și în Israel de multe ori, astfel că sunt la curent cu situația, nu în întregime, dar o cunosc îndeajuns de bine și consider că, în realitate, nu este vorba de implicarea a două părți, ci a trei părți. În acest caz, problema este între teroriști și statul Israel, iar poporul palestinian este victima prinsă în mijlocul confruntării. Hamasul nu reprezintă poporul palestinian; poate că reprezintă o parte a palestinienilor, dar cu siguranță că nu reprezintă întregul popor palestinian.

Am avut ocazia să văd un film, pe care mulți dintre colegi au avut și ei ocazia să îl urmărească; filmul prezintă toate victimele israeliene, inclusiv copii și oameni de toate vârstele, victime ale rachetelor lansate și care continuă să fie lansate de Hamas. Nu este întâmplător faptul că există o diferență majoră între situația din Fâșia Gaza și cea din Cisiordania.

Adresez acest comentariu Președintelui în exercițiu al Consiliului și onoratei doamne Comisar, care reprezintă Europa. Cred că este nevoie de o abordare adecvată a situației. Consider că cel mai important este ca azi să susținem poziția lui Abu Mazen; acesta este figura cea mai firavă din întreaga situație, împreună cu palestinienii, care nu au nimic de câștigat. Cred că adevărații perdanți suntem fiecare dintre noi.

Maria-Eleni Koppa (PSE). - (EL) Domnule Președinte, opinia publică din întreaga Europă cere un singur lucru Uniunii: să pună capăt masacrului poporului palestinian. Trebuie să condamnăm violența oarbă, indiferent de originile acesteia, dar trebuie să avem și puterea de a recunoaște că Israelul răspunde cu un terorism de stat la o scară mult prea mare. Represaliile asimetrice, nerespectarea flagrantă de către Israel a oricărui concept de drept internațional sau umanitar nu poate fi tolerată.

Este inacceptabil ca bombele cu fosfor alb și armele experimentale să fie folosite împotriva civililor și este inuman ca femeile și copiii să fie ținte ale acestora. Dacă acest lucru s-ar fi întâmplat în Africa sau în altă parte a lumii, reacția noastră ar fi fost imediată și rezoluția Consiliului de Securitate al ONU ar fi avut caracter obligatoriu. Totuși, în cazul Israelului, ne mulțumim să facem declarații și să purtăm discuții fără niciun rezultat.

Cred că ar trebui să facem uz de toate instrumentele politice disponibile, inclusiv acordul de asociere, pentru a constrânge Israelul să pună capăt violențelor împotriva poporului palestinian și să permită accesul asistenței umanitare.

Nu putem privi nepăsători, deoarece aceasta ar însemna să devenim complici. Singura soluție este încetarea imediată a focului și deschiderea coridoarelor umanitare spre Gaza, precum și inițierea dialogului cu toate părțile implicate.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Domnule Președinte, situația cumplită din Gaza din ultimele două săptămâni a atras condamnarea internațională a Israelului. În cadrul acestei dezbateri, am asistat la discursuri ale colegilor care s-au întrecut în a-și exprima indignarea față de statul Israel.

Totuși, pentru o anumită țară din Orientul Mijlociu, aceasta era exact ceea ce se dorea: Iranul continuă de ani buni să furnizeze rachete, muniție și alte arme sofisticate Hamasului. A oferit asistență financiară și instruire pentru luptătorii Hamas. Obiectivul său a fost de a provoca Israelul să desfășoare operațiuni terestre, iar consecințele sângeroase, cu imaginile macabre de pe ecranele televizoarelor și din presa din întreaga lume cu copii uciși, este cel mai bun instrument de recrutare pentru fundamentalistii islamici și viziunea mullahilor iranieni despre o mișcare islamistă globală unită împotriva occidentului.

Regimul fascist de la Teheran este principalul susținător al războiului și al terorii în Orientul Mijlociu, iar consecințele tragice sunt exact ceea ce își dorea Iranul. Astfel se deturneză atenția opiniei publice din Iran de la criza economică cauzată de scăderea majoră a prețului petrolului și distrage atenția comunității internaționale de la pregătirile mullahilor de a produce arme nucleare. Obiectivul de politică externă al Iranului este de a deveni puterea regională dominantă în Orientul Mijlociu. Acesta dorește să supună lumea islamică propriei sale viziuni austere și tulburătoare a unei frății islamice totalitare, în care drepturile omului, drepturile femeii și libertatea de exprimare devin una cu pământul și, din păcate, occidentul nu a făcut nimic pentru a se opune sau pentru a expune agresiunea iraniană. Pus în fața dovezilor din ce în ce mai evidente ale sprijinului pe care mullahii îl acordă pentru a răspândi teroarea, occidentul s-a dat peste cap pentru a modera atitudinea Teheranului, cedând cerinței de bază de a dezmembra principala mișcare iraniană de opoziție, Mujahidinii Poporului din Iran, prin punerea acestora pe lista UE a organizațiilor teroriste. Toate acestea trebuie să înceteze!

Richard Howitt (PSE). - Domnule Președinte, în primul rând, trebuie să fim foarte clari în a spune că acest Parlament va susține azi rezoluția 1860 a Consiliului de Securitate al ONU. Rezoluția trebuie pusă în aplicare imediat. Ca unul din parlamentarii care au fost în Gaza prin această blocadă, trebuie să afirm că o încetare a focului și retragerea nu sunt îndeajuns. Bineînțeles că vrem ca atacurile cu rachete să înceteze și ca teroriștii să pună capăt acțiunilor lor, dar trebuie să avem în vedere o încetare a focului și ridicarea blocadei pentru ca poporul din Gaza să își poată relua viața de zi cu zi.

Aceasta este o chestiune de respectare a dreptului umanitar internațional. Reprezentanții *Human Rights Watch* și *Islamic Relief* mi-au spus că cele trei ore zilnice de acalmie convenite nu sunt nici pe departe îndeajuns pentru a se putea deplasa și a distribui ajutoare umanitare. Este o chestiune de proporționalitate. Reprezentanții *Save the Children* afirmă că uciderea a 139 de copii de la debutul conflictului, alți 1 271 fiind răniți, nu poate fi justificată ca autoapărare.

Țin să salut declarația trimisului UE în Israel, Ramiro Cibrian-Uzal, care a spus că UE și Israelul au suspendat pentru moment negocierile legate de *upgradarea* relațiilor, tocmai din aceste motive. Mi se pare corect.

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Domnule Președinte, în primul rând este nevoie de o încetare imediată și permanentă a focului de ambele părți - există un consens legat de această necesitate în cadrul adunării de azi. Totuși, după aceasta, noi - UE și comunitatea internațională - nu putem lăsa soarta populației din Fâșia Gaza doar pe mâinile Israelului și ale Hamasului.

Hamasului nu îi pasă de interesele locuitorilor din Gaza, deoarece știa foarte bine că Israelul va riposta la atacurile permanente cu rachete, și nu doar pe durata campaniei electorale. În ultimii ani, sondajele de opinie din Gaza au indicat o scădere a sprijinului politic pentru Hamas în favoarea Fatah. Se pare că Hamas se bazează, în mod cinic, pe creșterea din nou a sprijinului politic ca urmare a numărului mare de victime în rândul palestinienilor, din simplă solidaritate cu victimele.

Pe de altă parte, Israelul se gândește aproape exclusiv la interesele propriilor cetățeni, astfel că criticile internaționale sunt legate, în principal, de amploarea operațiunilor militare ale Israelului și de acceptarea unui număr atât de mare de victime în rândul civililor.

Prin urmare, noi, europenii, trebuie să continuăm să negociem mai departe o încetare a focului și finanțarea reconstrucției infrastructurii. Întrezăresc deja scrisoarea de rectificare a Comisarului: sunt sigur că proiectul este deja finalizat și pregătit să fie înaintat Comisiei pentru bugete.

Nu este îndeajuns nici să urmărim cu atenție dacă Egiptul reușește să închidă sistemul de tuneluri de la granița cu Fâșia Gaza pentru a opri contrabanda cu arme. Fac apel la întregul Cvartet să își ia un angajament comun de a trimite trupe de menținere a păcii sub un mandat ferm, inclusiv o puternică prezență arabă, în Fâșia

Gaza și în zonele învecinate, în interesul popoarelor din Gaza, Israel și Egipt. În paralel, trebuie continuat și accelerat procesul de pace în sine. Altfel, mă tem că vom asista mult mai frecvent la situații de genul celor din Gaza și nici israelienii, nici palestinienii nu merită acest lucru.

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – (ES) Domnule Președinte, noi, socialiștii europeni spanioli, privim la situația din Gaza cu oroare, durere și rușine, dar și cu angajamentul de a apăra pacea, de a-i proteja pe cei aflați în suferință și de a păstra demnitatea și speranța.

Ne simțim oripilați în fața repetatelor scene cu copii uciși și femei îndurerate în suferința lor fără capăt ca urmare a bombardării Gazei, devenită un adevărat ghetou. Picasso a redat aceleași orori în tabloul său *Guernica*, reprezentând orașul nostru *Guernica* distrus complet de *Junkerii* din Legiunea Condor, acum șapte decenii.

Suntem îndurerați de suferința fără margini a atât de multor victime. Ne simțim rușinați de incapacitatea tuturor - a țărilor noastre, a Uniunii Europene și a comunității internaționale - de a preveni, în primul rând, și de a pune capăt, în al doilea rând, agresiunii criminale pe care o condamnăm azi.

Rușinea și indignarea noastră sunt legate de atâtea neadevăruri, atâtea ambiguitate și de atâtea vorbe goale. Ne simțim rușinați pentru că știm exact ceea ce se întâmplă și, cu toate acestea, nu acționăm cu necesara fermitate și coerență. De aceea, istoria va cere o explicație multora dintre noi, deveniți complici la aceste crime, cel puțin prin șovăiala de a acționa.

Dar cum întotdeauna este mai bine mai târziu decât niciodată și este esențial să lăsăm deschisă ușa speranței, Uniunea Europeană trebuie să sprijine rezoluția tardivă a Consiliului de Securitate. Totuși, este necesar ca aplicarea acesteia să fie atent monitorizată, la fel și acordul nostru de asociere cu Israelul, care prevede suspendarea în cazul unor evenimente ca cele la care asistăm acum.

În paranteză fie spus, este Hamas responsabil și pentru blocada mediatică pe care nu am auzit să o condamne nimeni până acum?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Domnule Președinte, doresc să încep prin a-mi exprima cele mai sincere sentimente de compasiune pentru toți oamenii nevinovați, atât din Israel, cât și din Gaza, care au avut de suferit în ultimele săptămâni și luni de pe urma agravării conflictului. Totuși, trebuie să avem grijă ca aceste sentimente profund umane, ca îngrijorarea noastră profund justificată, să nu ne deformeze viziunea legată de adevărata natură a situației cu care avem de-a face.

Hamasul a creat un Gaza un fief al terorismului: nu tolerează niciun fel de opoziție la viziunile sale, i-a ucis pe acei dintre palestinieni care i se opuneau, a divizat Autoritatea Palestiniană, a refuzat să pună capăt atacurilor teroriste asupra civililor israelieni, a refuzat să recunoască dreptul Israelului de a exista, a refuzat să recunoască acordurile de pace negociate anterior. Țin să reamintesc spusele lui Hanan Ashrawi, de acum trei ani, când am fost observator al alegerilor din Palestina. Aceasta a anticipat impunerea legii de către forțele răului și câtă dreptate a avut!

Nu ar trebui să ne surprindă atunci când un parlamentar al Hamas își exprimă un sentiment de mândrie afirmând că moartea este o adevărată „industrie” pentru poporul palestinian. Se referea la atacurile sinucigașe cu bombe și folosirea deliberată a scuturilor umane formate din civili pentru a proteja posibilele ținte militare. Folosirea civililor în astfel de scopuri este, bineînțeles, o încălcare flagrantă a dreptului umanitar internațional.

În fața unui inamic atât de refractar, înverșunat și plin de ură, ce ne putem aștepta să facă Israelul atunci când cetățenii săi sunt supuși permanent acestor atacuri teroriste? Comunitatea internațională nu s-a arătat prea preocupată de aceste aspecte. Atunci când Israelul a decis să ia măsuri pașnice în acest sens, cum ar fi impunerea de blocate și suspendarea alimentării cu energie, acesta a fost aspru criticat. Acum când a decis să treacă la acțiuni militare ca reacție la provocările Hamas, comunitatea internațională dezaprobă vehement aceste acțiuni.

Trista realitate este că soarta poporului palestinian a fost din păcate, timp de mulți ani, în mâinile celor care dețin controlul asupra Autorității Palestiniene, în mâinile comunității internaționale, care a tolerat extremismul și corupția, precum și în mâinile lumii arabe, care nu a făcut nimic notabil, timp de decenii, pentru a îmbunătăți viețile cetățenilor și perspectivele acestora.

Este nevoie de un plan Marshall pentru Orientul Mijlociu. Palestinienii nu au nevoie doar de forțe care să mențină pacea, ci și de o administrație publică decentă, eliberată de corupție. Administrația publică trebuie

să se afle sub supraveghere internațională, dar, în primul rând, trebuie tăiate posibilitățile de aprovizionare cu arme, fonduri și indulgență politică ale teroriștilor.

A PREZIDAT: VIDAL QUADRAS

Vicepreședinte

Proinsias De Rossa (PSE). - Domnule președinte, aş putea fi de acord cu cele spuse de dl Van Orden referitoare la Hamas, dar adevărul este că nimic din ceea ce a spus dânsul nu justifică bombardamentele Israelului asupra civililor. Chestiunea fundamentală este aceasta: trebui oprite bombardamentele, fie că acestea vin din partea Hamas sau a Israelului.

Sper ca rezoluția care însoțește această dezbatere să beneficieze de un vot majoritar mâine, în această sală, și sper ca, prin urmare, Comisia și Consiliul să dea dovadă de mai multă fermitate în a face presiuni atât asupra Israelului, cât și a Hamas pentru a pune capăt masacrului. De la retragerea Israelului din Gaza, aceasta a devenit cea mai mare închisoare din lume și, în ultimele trei săptămâni, s-a transformat într-un loc de masacru, în care teroarea este folosită în mod ilegal ca răspuns la teroare, fiind uciși bărbați, femei și copii din rândurile civililor și eliminând posibilitatea unei soluții care să implice coexistența a două state.

Nu poate fi vorba de *upgradarea* relațiilor UE cu Israelul, atâta timp cât acesta refuză să se angajeze într-un dialog constructiv și de fond cu vecinii săi și cu reprezentanții aleși ai poporului palestinian, inclusiv cu Hamas. Europa trebuie să susțină foarte clar faptul că orice escaladare a războiului din Gaza va atrage după sine o escaladare a reacției noastre.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Domnule președinte, onorați comisari, membri ai Consiliului, stimați colegi, comportamentul celor două părți angajate în conflictul din Gaza mi se pare cinic. Mi se pare un lucru cinic și inacceptabil ca Hamas să folosească populația civilă - chiar și copiii - ca scuturi umane. Mi se pare cinică și inumană poziția Israelului care, sub pretextul autoapărării, face uz de mijloace disproporționate, ucigând în masă locuitorii din Gaza și afectând grav populația civilă, inclusiv copiii.

Mi se pare cinică și falsă diplomația internațională, cu câteva excepții notabile, care se străduiește să păstreze aparențele și, totuși, care după atâtea zile de conflict nu este capabilă să asigure protecția populației civile sau a agențiilor umanitare și, din păcate, nici a copiilor.

Țin să mă refer în special la copii, pentru că niciun scop nu poate justifica luarea inutilă a unor vieți nevinovate. Trebuie să considerăm viața fiecărui copil ca fiind la fel de importantă, indiferent de ce parte a frontierei se află. Aceasta este axioma fundamentală pe care trebuie să o aibă în vedere inevitabil fiecare parte angajată în conflict, dacă este să se ajungă la o pace reală în regiune.

Acceptarea valorilor care înseamnă respectul pentru viața umană, protecția civililor și promovarea asistenței umanitare poate reprezenta fundamentul pentru a se ajunge la o încetare durabilă a focului, instaurarea păcii între palestinieni și între Palestina și Israel.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Domnule președinte, Hamasul a dezlănțuit teroarea asupra cetățenilor israelieni și aceasta a dus la ripostă. De la distanță, se pare că unii dintre membri Hamas își exprimă satisfacția legată de noii martiri civili - inclusiv copii - și de susținerea pe care aceste morți o oferă cauzei lor, oricât de oribil ar fi pentru orice om normal să accepte acest lucru.

Nu am susținut niciodată terorismul, nu am fost nici critic la adresa Israelului, care are dreptul la o existență pașnică în regiune, dar ar trebui să fim de piatră pentru a nu simți emoție și o rușine morală față de ceea ce se întâmplă în prezent în Gaza. Riposta Israelului este complet disproporționată, iar victimele în rândul copiilor sunt un lucru rușinos.

Până acum, nu m-am opus noului acord dintre UE și Israel. Cred în sfatul oferit de Dalai Lama luna trecută, aici în această sală, care a spus că cea mai bună modalitate de a influența poziția Chinei în Tibet este de a menține bunele relații cu aceasta. Consider că aceeași poziție trebuie adoptată și în cazul relațiilor dintre UE și Israel, dar cum putem să le atragem atenția asupra gradului de repulsie simțit aici față de amploarea situației din Gaza?

Aș adăuga că ieri, ni s-a distribuit o notă privind nevoile umanitare din regiune tuturor acelorora dintre noi care au participat la ședința comună a Comisiei pentru afaceri externe și a Comisiei pentru dezvoltare. Cer Comisiei și Consiliului să se asigure că este pregătit un pachet de asistență umanitară complet pentru a ne putea deplasa acolo și pentru a-i putea ajuta pe cei aflați în suferință cu prima ocazie care se ivește.

Karel Schwarzenberg, *Președintele în exercițiu al Consiliului*. – Domnule președinte, una dintre chestiunile menționate la început s-a referit la oportunitatea stabilirii unor contacte cu Hamas. Nu cred că este momentul să facem acest lucru. În ultimele luni, Hamas a continuat să se comporte ca o organizație teroristă. Atâta timp cât lucrurile vor sta astfel, reprezentanții Uniunii Europene nu pot stabili contacte oficiale cu aceasta.

Recunosc că, de-a lungul vieții mele, am văzut multe organizații teroriste ridicându-se și devenind mai mult sau mai puțin acceptabile și fiind acceptate de comunitatea internațională. Am văzut asta în Africa. Am văzut asta în Irlanda. Am văzut asta în multe locuri. Se întâmplă. Dar, înainte de toate, trebuie să înceteze să se comporte ca o organizație teroristă. Doar atunci voi fi pregătit să discut cu Hamas sau cu oricine altcineva, dar nu înainte să renunțe la a se comporta ca o organizație teroristă.

Cred că este important să clarificăm acest lucru, deoarece Uniunea Europeană nu poate renunța la principiile sale. Există alte modalități de a-și face ascultate opiniile, există contacte indirecte cu politicienii din regiune care se află în legătură cu aceștia, ceea ce este un lucru bun și important, dar nu este momentul acum ca Uniunea Europeană să aibă un contact direct cu Hamas. Cred că trebuie să fim fermi în această privință.

Pe de altă parte, trebuie să laudăm Egiptul pentru rolul său din ultimele săptămâni și zile, pentru eforturile și munca depusă pentru a se ajunge la o încetare a focului și poate chiar la un armistițiu care să aducă în final pacea în regiune. Știu că situația este delicată. Suntem în contact permanent cu partea egipteană. Știm că depun o muncă foarte importantă și aș dori să felicit Egiptul pentru aceasta.

S-a mai pus problema modului în care putem oferi asistență în regiune. În primul rând, cei care sunt la fața locului știu cel mai bine de ce au nevoie. Nu noi trebuie să decidem de ce au ei nevoie. Ei trebuie să ne solicite aceasta nouă și Uniunii Europene. Multe state membre ale Uniunii Europene s-au declarat dispuse și gata să ofere orice fel de sprijin - tehnic, consiliere, pregătirea mijloacelor necesare - dar toate acestea trebuie să aibă loc, în primul rând, cu consimțământul părților implicate. Aceasta este prima noastră misiune.

Am mai auzit o sugestie importantă, și anume elaborarea unui plan Marshall pentru Orientul Mijlociu. Cred că este o idee foarte bună căreia ar trebui să îi dăm curs. Orientul Mijlociu are nevoie de o adevărată asimilare a ideilor care au ajutat enorm Europa după încheierea războiului.

Dna Ferrero-Waldner și alții au vorbit despre ceea ce s-a realizat prin misiunea întreprinsă. Cred că am realizat multe și doresc să o elogiez din nou pe d-na Ferrero-Waldner, care a fost principalul actor al delegației noastre în materie de asistență umanitară, și ceea ce am realizat se menține și azi. Dar, să fim foarte clari, chiar și aceste negocieri foarte dificile din Orientul Mijlociu se bazează pe modelul structurat anterior cu ocazia vizitei delegației noastre în Orientul Mijlociu. Acesta a trasat liniile modului în care se poate ajunge la pace și ceea ce este necesar în acest sens. Planul nostru se bazează pe ceea ce am aflat atunci și pe discuțiile avute cu partenerii noștri.

S-a discutat azi și despre *upgradarea* relațiilor noastre cu Israelul. După cum bine știți, aceasta a fost o decizie a Consiliului de Miniștri la Uniunii Europene din iunie 2008. Acest lucru nu poate fi schimbat decât dacă miniștrii din Uniunea Europeană decid să modifice decizia. Nu poate fi schimbat nici chiar de spusele unui onorabil reprezentant al Uniunii Europene la Ierusalim. Admit faptul că, în situația de față, ar fi prematur să discutăm despre *upgradarea* relațiilor cu Israelul sau despre o reuniune la nivel înalt în viitorul apropiat. Pentru moment, trebuie să ne concentrăm asupra altor chestiuni mult mai urgente și mult mai importante. Țin să reamintesc, încă o dată, că decizia a fost luată de Consiliul de Miniștri, asta este situația.

Ce putem face pentru a opri Israelul? Ca să fim sinceri - mai nimic. Israelul acționează în modul în care acționează și, fiind prieten de o viață al Israelului, lucru pe care îl afirm azi și îl declar sincer, nu sunt deloc mulțumit de ceea ce face Israelul acum. Cred că politica dusă de Israel dăunează și Israelului. Acesta este un aspect, iar Uniunea Europeană dispune de foarte puține posibilități, altele decât declarațiile clare și sincere prin care cerem partenerilor noștri să înceteze. Soluția este în mâinile partenerilor noștri din Orientul Mijlociu, Israelul, Egiptul și celelalte părți implicate. În această privință, Uniunea Europeană poate într-adevăr oferi sprijin. UE poate oferi orice tip de ajutor dacă se ajunge la un acord de încetare a focului pentru a atinge obiectivele statuate: închiderea punctelor de trecere folosite pentru traficul de arme, închiderea tunelurilor, supravegherea zonei marine etc. UE poate ajuta Gaza în multe feluri, cum ar fi reconstrucția sau furnizarea de asistență umanitară. Uniunea Europeană poate face toate aceste lucruri, dar, ca să fim sinceri, nu dispunem de puterea și mijloacele pentru a spune părților să înceteze. Crede oare Parlamentul că putem trimite o masivă forță armată în Orientul Mijlociu pentru a opri părțile combatante? Nu putem. Nu dispunem de posibilitățile necesare, iar atât Israelul, cât și Hamas depind de alte puteri decât cele europene. Israelul are aliați puternici și în afara Europei. Puterea noastră de a realiza ceva are limitele ei. Putem ajuta, putem oferi sprijin, ne putem

oferi serviciile și putem fi foarte implicați. În această privință, am realizat multe lucruri. Totuși, nu trebuie să ne supraestimăm posibilitățile.

Sajjad Karim (PPE-DE). - Domnule președinte, Israelul invocă exercitarea dreptului său la autoapărare. În acest caz, trebuie respectate, de asemenea, și noțiunile elementare ale principiilor unui război just, inclusiv principiul proporționalității.

Faptul că Israelul ignoră acest lucru este extrem de evident, iar ca noi să ignorăm acest fapt ar fi extrem de greșit. Utilizarea fosforului împotriva civililor și pretenția de a fi un stat civilizat nu sunt compatibile.

În mod evident, UE nu poate rezolva mare lucru de una singură. Dar există un elefant alb în toată această ecuație. Este nevoie de o decizie din partea SUA. Răspunsul dezamăgitor al americanilor a fost dezechilibrat și injust. Israelul a calculat strategic aceste acțiuni, dar, d-le Obama, 20 ianuarie se apropie cu pași repezi. Lumea așteaptă, iar UE este un partener deschis!

Veți reveni la valorile noastre comune sau veți permite ca această injustețe să prevaleze din nou? Veți lucra alături de noi pentru a oferi protecție celor care au nevoie? Palestinienii vă întreabă: cum este posibil ca țara dumneavoastră să solicite asistență umanitară la fața locului, dar nu are nicio reacție atunci când din cer cad doar bombe?

Mă adresez colegilor care vor să elimine Hamasul doar prin mijloace militare: mergeți și vedeți Gaza și Cisiordania. Retreziți sentimentele umane din dumneavoastră și veți vedea de ce Hamasul devine mai puternic.

Aceasta nu este calea de urmat pentru a ajuta Israelul și Palestina. O încetare imediată a focului este doar un început necesar.

Colm Burke (PPE-DE). - Domnule președinte, este foarte clar faptul că părțile angajate în conflict nu respectă dreptul umanitar internațional și că, prin urmare, populația civilă din Gaza plătește un preț prea mare. Trebuie să existe răspundere în dreptul internațional în cazul în care aceste principii ale războiului, cum ar fi proporționalitatea și nediscriminarea, sunt încălcate. Unul din fundamentele unui război just prevede ca acțiunile să respecte principiul proporționalității. Forța folosită trebuie să fie proporțională cu daunele suferite. Din păcate, israelienii au dat dovadă de un mare grad de indolență. Deși admit faptul că Hamasul a fost cel care a inițiat atacurile cu rachete împotriva Israelului, reacția Israelului a fost, în opinia mea, disproporționată. Cifrele vorbesc de la sine: peste 900 de palestinieni au fost uciși, comparativ cu un număr mult mai mic de israelieni. Israelul trebuie să își asume responsabilitatea de a ajusta imediat uzul de forță în conformitate cu dreptul internațional.

Pe de altă parte, nu putem trece cu vederea faptul că Hamasul sa aflat încă pe lista UE a organizațiilor teroriste și continuă să refuze să renunțe la atacurile armate. Mai mult, Hamas a refuzat, în mod constant, să recunoască dreptul Israelului de a exista. Hamas și celelalte grupuri armate palestiniene trebuie să admită faptul că populația din sudul Israelului are dreptul de a trăi fără amenințarea bombelor.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - Domnule președinte, pentru toți cei care urmăresc conflictul israelo-palestinian, acesta ar putea fi un moment în care să fim tentați să ridicăm mâinile în aer și să vociferăm în disperare. Totuși, nu cred că ar trebui să facem asta, deoarece cel mai mare test de azi al naturii noastre umane este de a înțelege exact care sunt chestiunile concrete.

Prima chestiune se referă la faptul că nu poate exista o soluție durabilă la acest conflict fără a se pune capăt bombardamentelor Israelului. Cea de-a doua este că nu poate exista o soluție durabilă la acest conflict fără ca să se permită accesul în Gaza al ajutoarelor umanitare. Într-adevăr, președintele Peres a avut dreptate atunci când a spus că Gaza ar trebui să fie deschisă pentru a primi asistență și nu îngărdită în fața rachetelor.

Cred că acest lucru este chintesențial și toată lumea este de acord cu aceasta. Nu ne vom putea întoarce la *status quo*-ul de dinainte și cred că putem face o serie de lucruri în această privință. În primul rând, Parlamentul poate aduce ambele părți la masa discuțiilor. În al doilea rând, ar trebui să fim alături de Comisie și de Consiliu și să sprijinim eforturile acestora; în sfârșit, trebuie să sprijinim ferm calea aleasă de Egipt pentru negocieri, deoarece este singura cale care poate duce la o soluție și la încetarea focului, lucru pe care îl dorim cu toții.

Neena Gill (PSE). - Domnule președinte, nu doar membrii acestei adunări s-au simțit ultragiați de evoluția situația din Gaza. Și opinia publică europeană a fost ultragiata de mult timp de suferința populației din Gaza și de blocada israeliană. La aceasta se adaugă atacurile constante și cumplitele asalturi militare israeliene asupra civililor nevinovați, în special a femeilor și a copiilor. Apelurile comunității internaționale pentru o încetare imediată a focului rămân doar vorbe în vânt.

Palestinenii au nevoie urgentă de acces la alimente, asistență medicală și securitate. Israelul trebuie să respecte măcar principiile dreptului internațional. Altfel, Israelul riscă să piardă și puținul sprijin rămas din partea comunității internaționale.

Este păcat faptul că rezoluția ONU a fost trecută pe plan secundar. Este regretabil și că UE încă își caută un rol. Poate că ar putea să îl găsească dacă adoptă măsuri mai ferme decât până acum. Nu este îndeajuns să suspendăm pentru moment *upgradarea* relațiilor. Avem influență. Suntem un partener comercial important. Suntem un finanțator major în regiune. Astfel că ne putem permite să ne asumăm acest rol.

Marios Matsakis (ALDE). - Domnule președinte, este oare acceptabil din punct de vedere moral și pardonabil în dreptul internațional ca, în încercarea sa de a elimina teroriștii Hamas, statul Israel să inițieze o campanie militară majoră de teroare și violare flagrantă a convențiilor ONU și a drepturilor omului împotriva a 1,5 milioane de civili nevinovați, fără scăpare? Este o astfel de acțiune compatibilă cu propriile noastre valori europene de justiție și democrație? Este lobby-ul israelian atât de eficace încât să determine ca SUA și UE să rămână efectiv fără reacție și să privească la atrocitățile comise în numele luptei împotriva terorismului?

Dacă răspunsul la aceste întrebări este afirmativ, atunci ar trebui cu toții să elogiem guvernul israelian pentru acțiunile întreprinse în Gaza. Dacă răspunsul este negativ, atunci trebuie să condamnăm în mod clar și ferm Israelul și să luăm măsuri urgente și eficace împotriva acestuia, inclusiv sancțiuni comerciale, tocmai pentru a pune capăt masacrului din Gaza azi și în viitor. Nu sunt deloc de acord cu spusele ministrului care nu mai este acum printre noi și care a spus că, de fapt, nu putem face mai nimic. Putem face multe și trebuie să facem.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Domnule președinte, am fost ales în acest Parlament acum 25 de ani. Aceasta este probabil cea mai importantă dezbatere la care am participat. Dnă Comisar, sper că ați ascultat cu mare atenție cele spuse aseară în cadrul Comisiei pentru afaceri externe și cele spuse azi în această sală. Sper ca în răspunsul dumneavoastră să puteți afirma, spre deosebire de Președintele în exercițiu, dl Schwarzenberg, că Uniunea Europeană dispune de puterea morală pentru a face presiuni asupra agresorului de această dată.

Poporul israelian este un popor drept și onorabil care a suferit enorm de-a lungul secolelor în care a viețuit pe acest continent. Va înțelege recomandarea dumneavoastră adresată Consiliului de Miniștri, acum că se pune problema întreruperii oricărui tip de contacte cu autoritățile israeliene până la oprirea bombardamentelor.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). - (ES) Domnule președinte, trebuie să spunem ferm Israelului să înceteze masacrul și să permită ca răniții să poată fi îngrijiți și ca victimele să poată fi hrănite. Trebuie să i se spună că această atitudine pe care o are față de dreptul internațional va avea consecințe asupra relațiilor sale cu Europa.

Vreau să felicit cei câțiva tineri voluntari europeni care suferă alături de poporul din Gaza, în special Alberto Arce. Ei reprezintă cel mai bun exemplu al valorilor de solidaritate și libertate ale acestei Europe, care trebuie să acționeze adecvat în fața acestui conflict teribil.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Domnule președinte, vreau să spun doar două lucruri. În primul rând, doresc să reamintesc tuturor că decizia noastră statuează în mod expres și reiterează faptul că vom retrage sprijinul pentru *upgradarea* relațiilor, și sper să nu trecem pur și simplu mai departe, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, doar pentru că Președinția spune astfel. În al doilea rând, țin să subliniez că Israelul nu și-a îndeplinit niciodată promisiunile făcute în cadrul negocierilor. Nu a existat nicio încetare a focului deoarece Israelul nu a ridicat niciodată efectiv blocada în perioada respectivă și cred că trebuie să menționez și Annapolis, unde Israelul a promis că va stopa crearea de noi așezări în teritoriile ocupate. Ce s-a întâmplat de fapt? Israelul a accelerat, pur și simplu, crearea de noi așezări. Aceasta nu a fost niciodată atât de intensă ca după Annapolis și consider că atâta timp cât nu se realizează progrese concrete, nu vom reuși niciodată să obligăm Hamas să acționeze în conformitate cu regulile după care ne dorim să acționeze și, de aceea, trebuie să ne asigurăm că Israelul își respectă partea sa de angajamente.

Peter Šťastný (PPE-DE). - Domnule președinte, ieri am participat la o ședință comună a delegațiilor pentru relațiile cu Israelul și cu OLP, astfel că vă puteți da seama de intensitatea, emoțiile și acuzațiile - alături de soluțiile formulate - adunate după 18 zile de război în Gaza și cca 1 000 de morți.

Realitatea este că Israelul, după opt ani în care a așteptat și a suportat aproximativ 8 000 de rachete care au terorizat un milion de cetățeni de-a lungul graniței cu Gaza, în final, și-a epuizat răbdarea. A început să asigure securitatea pentru cetățenii săi, după cum este dreptul său deplin și obligația care îi revine. Hamas este o organizație teroristă și este adevăratul vinovat și o povară pentru poporul palestinian din Gaza. Soluția rezidă

într-un Cvartet revigorat și, în special, în intensificarea eforturilor comune ale noii administrații americane și ale unei UE mai puternice și mai integrate.

Salut președinția cehă, prioritățile sale și implicarea sa imediată și activă în regiune.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - Conflictul, care durează de foarte multă vreme, are la bază probleme de teritoriu, dar și diferențe culturale tratate uneori cu exagerare. Soluția pe termen lung este un stat israelian protejat și sigur, alături de un stat palestinian durabil. La această soluție nu se poate ajunge însă prin atacuri teroriste sau prin acțiuni armate.

Pentru a putea atinge un nivel de viață normal, poporul palestinian trebuie să își creeze un stat bazat pe instituții democratice și pe "rule of law", care să asigure dezvoltarea economică; trebuie să renunțe la acțiuni teroriste și să se preocupe de crearea unui climat politic normal, care să permită alegerea la conducerea statului a unor politicieni care să dorească cu adevărat soluționarea conflictului prin negocieri.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Domnule președinte, doresc să îmi exprim sprijinul pentru cei care condamnă atacurile, precum și solidaritatea cu populația din Gaza.

DI ministru Schwarzenburg a afirmat că Uniunea Europeană nu poate face prea multe în acest sens. Uniunea Europeană ar trebui să renunțe la *upgradarea* relațiilor cu Israelul, iar acordurile în vigoare ar trebui suspendate până când Israelul nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul dreptului internațional.

Chiar și înainte de aceste atacuri imorale, am asistat la ani întregi de pedepsire colectivă a poporului palestinian. Amploarea și natura atacurilor desfășurate în Gaza de către o armată modernă împotriva unui popor asediat, care este deja slăbit ca urmare a izolării și a asediului, sunt absolut oripilante. Vina aruncată asupra acestor oameni a fost o greșeală, trebuie să fim foarte clari afirmând că cea mai mare victimă este populația, oamenii nevinovați din Gaza.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Asistăm cu mare durere în suflet la ceea ce se întâmplă în acest moment în Fâșia Gaza. Nu sprijinim metodele Hamas de a lupta și provocările acesteia, dar Israelul a ales o modalitate disproporționată de a rezolva această dispută cu poporul palestinian. Este vorba de o încălcare evidentă a principiilor dreptului internațional. Niciuna din părțile angajate în conflict nu este interesată de pacea pentru cealaltă parte. Ambele părți își văd doar propriile interese, dând dovadă de egoism național.

Opinia publică internațională se opune continuării acestui război. Uniunea Europeană și ONU, sprijinite de majoritatea țărilor, ar trebui să intervină în mod decisiv. Este timpul să punem capăt acestui război regretabil. Trupele israeliene ar trebuie să se întoarcă la comandamentele lor. Hamas trebuie să înceteze să mai lanseze rachete asupra Israelului. Trebuie să garantăm o asistență umanitară de urgență populației civile și să acordăm îngrijiri răniților, despre care se afirmă că ar fi în jur de 3 000. Trebuie să ajutăm la reconstrucția țării și ca oamenii să poată reveni la o viață normală. Acesta este scenariul pe care îl aștept de la actuala conducere a Uniunii Europene și a Comisiei Europene.

Hannes Swoboda (PSE). - Domnule președinte, vreau doar să vă întreb dacă vom mai avea azi și dezbateră referitoare la gaz sau dacă a fost retrasă de pe ordinea de zi. Suntem în așteptare. Pe ordinea de zi este trecută nu doar o dezbateră legată de Orientul Mijlociu, ci și una referitoare la gaz. Mai este pe ordinea de zi?

Președintele: – Este următorul punct pe ordinea de zi.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Am fost dezamăgit de ultimele afirmații ale ministrului de externe al Republicii Cehe, Președintele în exercițiu al Consiliului. Bineînțeles că ne putem agăța toate speranțele de d-na Comisar. Dar numărul celor uciși crește cu fiecare zi ce trece. Dacă vom continua să avem o astfel de atitudine, peste o săptămână probabil că va trebui să numărăm 1 500 de morți.

Este dificil să vorbim cu Hamas. Se află pe lista organizațiilor teroriste și este greu să luăm măsuri împotriva acesteia. Pe de altă parte, Israelul ne este prieten, ne este partener și un membru de seamă al comunității internaționale. Prin urmare, trebuie să respecte deciziile luate la nivel internațional, rezoluțiile ONU, precum și recomandările prietenilor și partenerilor săi. În caz contrar, prietenii și partenerii acestuia trebuie să poată condamna acțiunile Israelului și să amenințe cu impunerea de sancțiuni.

Benita Ferrero-Waldner, membru al Comisiei. – Domnule președinte, voi încerca să fiu cât se poate de succintă, deoarece a fost o dezbateră foarte lungă. Dați-mi voie să spun, înainte de toate, că în calitate de membru al Cvartetului pentru Orientul Mijlociu de 4 ani încoace, Uniunea Europeană deține un rol, dar bineînțeles că nu cel mai important. Uneori acest lucru este frustrant pentru noi toți, în special într-un astfel de moment

extrem de dificil când am dori să se ajungă imediat la o încetare a focului durabilă și viabilă, așa cum am propus, dar când, din păcate, nu se poate realiza aceasta într-un timp atât de scurt.

Doresc să vă prezint, cel puțin cu caracter preliminar, ultimele informații de care dispun și care au apărut deja în presă, conform cărora surse din Egipt apropiate negocierilor susțin că Hamas reacționează favorabil la ultimele propuneri venite din partea Egiptului. Lucrurile sunt în mișcare, în orice caz. Nu sunt încă sigură dacă aceste informații sunt confirmate, dar Hamas va susține o conferință de presă în această seară la ora 20.00. Să sperăm că situația va evolua în bine. Cel puțin, asta ne dorim cu toții.

În al doilea rând, în ciuda tuturor frustrărilor, nu avem nici o altă posibilitate decât să continuăm să acționăm pentru a se ajunge la pace. Asta este ceea ce vom face. Este de datoria noastră atâta timp cât vom fi membri ai Cvartetului pentru Orientul Mijlociu. Nu putem realiza acest lucru decât împreună și trebuie, de asemenea, să sprijinim și să intensificăm eforturile de reconciliere ale palestinienilor, pentru că doar așa se vor putea evita complet anomalii de genul celei din Gaza.

În al treilea rând, de îndată ce se va obține o încetare a focului, vom face tot ce ne stă în putință pentru a relua integral serviciile de bază oferite populației, care au fost atât de grav conturbate. Și cred că cel mai important lucru acum este să punem capăt acestei distrugerii și să începem reconstrucția și procesul de pace.

S-a vorbit pe larg despre asta, așa că nu vreau să revin, dar acestea sunt gândurile mele și sper într-un moment mai bun.

Președintele: – Pentru a încheia dezbateră, am primit o propunere de rezoluție⁽¹⁾ în temeiul articolului 103 alineatul (2) din regulamentul de procedură. Declar închisă dezbateră.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Dat fiind barbarismul care s-a abătut asupra populației palestinienilor din Fâșia Gaza, pe care recenta rezoluție a Consiliului pentru Drepturile Omului din cadrul ONU l-a denunțat și l-a condamnat, ceea ce este necesar și se cere sunt următoarele:

- denunțarea fermă a încălcării drepturilor omului și a crimelor săvârșite de armata israeliană, a terorismului de stat al Israelului!
- condamnarea fără echivoc a agresiunii nemiloase a Israelului împotriva poporului palestinian, care nu poate fi justificată, în nici un caz!
- sfârșitul agresiunii și a blocadei inumane impuse populației din Fâșia Gaza!
- asistența umanitară de urgență pentru populația palestiniană!
- retragerea trupelor israeliene din toate teritoriile palestinienilor ocupate!
- respectarea de către Israel a dreptului internațional și a rezoluțiilor ONU, sfârșitul ocupației, suspendarea creării de noi așezări israeliene în aceste teritorii, dărâmarea zidului segregacionist, stoparea asasinatelor, detențiilor, exploatării și a nenumăratelor umilințe la care este supus poporul palestinian!
- o pace justă, care este posibilă doar prin respectarea dreptului inalienabil al poporului palestinian la un stat independent și suveran, în granițele din 1967 și cu capitala în Ierusalimul de Est!

În Palestina, avem de-a face cu un colonizator și cei colonizați, un agresor și victimele sale, un asupritor și asupriții săi, un exploatator și cei exploatați. Israelul nu poate continua la nesfârșit cu această impunitate!

Tunne Kelam (PPE-DE), în scris. – Reacția la conflictul din Gaza trebuie să fie mai echilibrată. Nu există nicio justificare pentru violența excesivă, dar totuși, trebuie să privim mai profund la originile conflictului.

În momentul de față, negocierile cu Hamas nu sunt posibile. Un grup terorist care folosește în mod cinic propriul popor ca scut împotriva atacurilor nu poate fi interesat să negocieze o pace viabilă.

Mai mult, trebuie să avem în vedere că Hamas și-a asumat un rol important în lanțul de mișcări teroriste care conduce la Hezbollah și regimul terorist de la Teheran. Astfel că Hamas trebuie privită ca parte a unor eforturi

---

(1) A se vedea procesele-verbale

mai ample de a distruge stabilitatea fragilă din Orientul Mijlociu și de a substitui acesteia regimuri extremiste fundamentaliste care nu admit, ca principiu, dreptul la existență al Israelului.

Într-adevăr, trebuie să înțelegem că problema securității Israelului este legată și de securitatea UE.

UE trebuie să își exercite autoritatea pentru a încerca, înainte de toate, să găsească soluții la rădăcinile acestui conflict. Pentru a evita uciderea în continuare a arabilor și a israelienilor, partenerii arabi trebuie să recunoască necondiționat dreptul la existență al Israelului și să contribuie la oprirea infiltrării de mișcări teroriste și arme din ce în ce mai letale în regiune.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris. – (FI) Dle Președinte, este incontestabil faptul că populația civilă din Gaza și din sudul Israelului au fost private de dreptul la o existență demnă de niște ființe umane. O agenție de știri a prezentat povestea a doi copii care vroiau să traverseze un drum din Gaza. Nu s-au uitat nici în stânga, nici în dreapta pentru a vedea dacă nu vine nimic, ci s-au uitat în sus pentru că le era teamă de ceea ce ar putea să coboare din cer.

Există, în mod clar, doi vinovați atunci când vine vorba de criza umanitară de proporții din Gaza. Acțiunile ireponsabile ale Hamas în teritoriile palestiniene, modul laș în care se ascunde în rândul populației civile și provocările atacurilor cu rachete sunt toate semne ale lipsei de susținere a guvernului palestinian. Atacul disproporționat al Israelului asupra enclavei palestiniene, deja fragile și disperate, este un alt semn al indifferenței față de obligațiile ce îi revin în materie de drept umanitar internațional.

Trebuie să cerem stoparea acestei frenezii, sub forma unei încetări imediate și permanente a focului. Ca prim pas, Israelul trebuie să permită accesul asistenței umanitare în Gaza, o îmbunătățire a condițiilor de viață constituind una din căile spre o pace pe termen lung.

Cvartetul pentru Orientul Mijlociu trebuie să acționeze în direcția adecvată, cu noua administrație americană pe post de deschizător de drumuri. Egiptului îi revine o responsabilitate specială, datorită poziției frontierei sale, iar rolul său de mediator împreună cu Uniunea ne oferă speranță.

Istoria mondială ne arată că misiunea de a găsi pacea își are întotdeauna roadele ei. Nu putem să ne dăm bătăuși, să ne resemnăm sau să ne obișnuim cu noțiunea unui conflict nesoluționat, deoarece așa ceva nu există. Conform spuselor laureatului premiului Nobel pentru pace, Martti Ahtisaari, pacea este o chestiune de voință. Comunitatea internațională poate căuta să încurajeze și să stimuleze această voință, dar doar părțile implicate pot să o aducă, o pace durabilă.

Dnă Comisar, vă rog să transmiteți acest mesaj din partea Europei: „Popoare din Țara Sfântă, arătați că doriți pacea!”.

Mairead McGuinness (PPE-DE), în scris. – Există ceva care ar trebui să sucite îngrijorare atunci când o lume pare neajutorată în eforturile de a salva copii nevinovați de la a fi sfâșiiați de război.

În ciuda tuturor discuțiilor, bombardamentele din Gaza au continuat nestingherite, ceea ce a dus, până acum, la moartea a 139 de copii și la rănirea altor 1 271. Din păcate, aceste cifre șocante vor crește.

Atacurile cu rachete ale Hamas asupra Israelului au provocat riposta dorită - contraatacuri și pierderea de vieți în rândul civililor, precum și o înverșunare a pozițiilor.

Deplâng faptul că civili nevinovați sunt folosiți pe post de scuturi umane. Aceasta trebuie să înceteze.

Nu doresc să atribui vina nimănui - există fărădelegi de ambele părți, dar subliniez necesitatea unei încetări imediate și efective a focului.

Este esențial să se permită fără întârziere accesul nerestricționat al asistenței umanitare și al ajutoarelor în Gaza.

Doar dacă omenirea ar putea vedea zădărniciia unor astfel de războaie!

Fiecare imagine cu cei morți în Gaza nu face decât să inflameze spiritele din lumea arabă și tare mă tem că principalul fundament al procesului de pace din Orientul Mijlociu se destramă încetul cu încetul: așa-numita soluție a existenței a două state, un stat palestinian independent care să coexiste în pace cu Israelul. Sarcina de a-și intensifica eforturile pentru a găsi o rezolvare la acest conflict revine comunității internaționale.

Esko Seppänen (GUE/NGL), în scris. – (FI) Asistăm în prezent cu toții la masacrul pe scară largă a civililor din Gaza de către soldații israelieni. Noi, sau mai bine zis mulți dintre colegii noștri de dreapta, închidem

ochii la ceea ce se întâmplă. Acest măcel nu ar fi posibil fără ca elita politică de dreapta din Statele Unite ale Americii și din UE să își închidă ochii. Cei care fac acest lucru sunt și cei care îi înarmează pe cei care ucid populația civilă.

Este timpul să ridicăm problema întreruperii relațiilor diplomatice cu cei care comit acest genocid și cu purificatorii etnici.

Csaba Sógor (PPE-DE), în scris. – (HU) Situația din Orientul Mijlociu mă umple de neliniște. Ce trebuie făcut pentru a se ajunge la pace? Câte victime civile trebuie să mai existe până la o încetare efectivă a focului? În Bosnia-Herțegovina a fost nevoie de cel puțin 10 000 de victime pentru ca să înceapă negocierile de pace, pentru ca forțele de menținere a păcii să fie staționate la fața locului și pentru ca să înceapă dezarmarea.

Acum câteva zile, am comemorat distrugerea orașului Nagyenyed (Aiud). În urmă cu 160 de ani, mai multe mii de civili nevinovați, inclusiv femei și copii, au fost masacrați în acest oraș transilvănean și în împrejurimi. De atunci încoace, nu a fost posibil să se comemoreze aceste victime alături de populația majoritară.

Poate veni clipa în care israelienii și palestinienii nu doar să își comemoreze morții împreună, dar și să își unească forțele pentru a construi o pace și un viitor durabil.

Până atunci, sarcina Uniunii Europene este de a servi drept exemplu de urmat. Avem multe de făcut și pentru a construi pacea în interiorul Europei. Avem nevoie de cooperare de pe poziții egale a majorității și a minorității. Trebuie, cel puțin, să ne unim pentru a comemora victimele. Mai sunt multe de făcut în UE în materie de respectare a drepturilor individuale și a drepturilor minorităților.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris. – (PL) În sesiunea plenară din ianuarie, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind conflictul din Fâșia Gaza. S-a cerut ambelor părți angajate în conflict să pună în aplicare o încetare imediată și de durată a focului și să pună capăt activităților militare (operațiunilor militare ale Israelului și atacurilor cu rachete ale Hamas), care au împiedicat accesul asistenței umanitare și a ajutoarelor la cetățenii din teritoriul de desfășurare a ostilităților.

Acest război a făcut deja mii de victime în rândul civililor, inclusiv femei și copii, care au de suferit în continuu de trei săptămâni încoace. Există o penurie de produse de bază, cum ar fi apa potabilă și alimentele. Au fost atacate clădiri ale ONU.

Rezoluția face apel la respectarea dreptului internațional, ceea ce ar duce la rezolvarea actualului conflict. Israelul este un stat prieten și are dreptul să se apere ca stat, dar trebuie să afirmăm ferm și să subliniem că, în acest caz, mijloacele pe care le utilizează sunt extrem de disproporționate. Israelul trebuie să discute cu Hamas, să negocieze, pentru că metodele folosite anterior nu au dat rezultate.

Uniunea Europeană are parte de o sarcină dificilă: trebuie să găsească mecanismele care să ducă la un dialog și înțelegere între părți, ceea ce ar pune capăt permanent conflictului cât mai repede cu putință.

9. Furnizarea cu gaz Ucrainei și UE de către Rusia (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct pe ordinea de zi sunt declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la alimentarea cu gaze dinspre Rusia către Ucraina și Uniunea Europeană.

Alexandr Vondra, Președintele în exercițiu al Consiliului. - Domnule Președinte, membrii Consiliului doresc să mulțumească Parlamentului European pentru includerea acestui punct pe ordinea de zi a primei mini-sesiuni din acest an. Cred că sunteți de acord cu mine când spun că președinția cehă a făcut dovada unei previziuni remarcabile atunci când a declarat că securitatea alimentării cu energie reprezintă un capitol major sau o prioritate pentru mandatul nostru din acest an.

Fără îndoială, Uniunea Europeană se confruntă cu o disfuncționalitate majoră în procesul de furnizare a gazelor, pe fondul unei dispute între Rusia și Ucraina, respectiv între organizațiile Gazprom și Naftogaz. În prezent, aproximativ 30% din totalul importurilor de gaze ale Comunității sunt afectate de această întrerupere a furnizării. Așadar, avem de-a face cu o situație la care nu am fost expuși nici măcar în timpul Războiului Rece - întreruperea totală a furnizării de gaze, cu care ne confruntăm astăzi.

Consiliul și Comisia Europeană au conștientizat posibila problemă. După cum deja cunoașteți, în urmă cu trei ani, în 2006, ne-am confruntat cu o situație similară, și aceasta este mai mult sau mai puțin o situație recurentă anual, deoarece în fiecare an Rusia mărește prețul la gazul pe care îl exportă țărilor vecine, în funcție

de nivelul pieței. Prin urmare, noi am fost extrem de vigilenți în ceea ce privește gradul mare de dependență al Comunității Europene de gazul rusesc. Într-adevăr, unele state membre depind în proporție de aproximativ 100% de gazul furnizat de Rusia.

Aș dori să subliniez în special situația dificilă în care se află state ca Bulgaria sau Slovacia. Acest fapt ne oferă și o explicație la problema numărul unu, și anume de ce, spre exemplu, în țările din centrul și estul Europei - oamenii îngheață de frig și această problemă ocupă primele pagini ale ziarelor. Știu că în unele țări, care nu se confruntă cu această problemă la aceeași intensitate, situația este probabil diferită, cel puțin în ceea ce privește relațiile publice.

De această dată, la 18 decembrie 2008 am primit o avertizare oficială din partea Rusiei prin intermediul mecanismului de avertizare rapidă UE Rusia, conform căreia ar putea surveni o problemă în cazul în care negocierile în derulare dintre Ucraina și Rusia nu s-ar concluziona cu un acord asupra prețurilor, asupra taxelor de tranzit și a plății datoriilor. Așa că noi nu am fost luați prin surprindere de ceea ce s-a întâmplat, ci de amploarea și de intensitatea acestei sistări a alimentării cu gaz.

Ca urmare, au avut loc contacte la cel mai înalt nivel încă înainte de 1 ianuarie 2009, în vederea evitării sistării furnizării. Președinția cehă a monitorizat situația cu mult înainte de începerea anului. Personal m-am întâlnit deja la Praga cu oficialitățile rusești, cu două zile înainte de Ajunul Crăciunului.

Comisia a luat măsuri de precauție adecvate pentru a urmări desfășurarea pe parcursul perioadei de vacanță și, la începutul lunii ianuarie, a pus informațiile sale la dispoziția Grupului de Coordonare pentru Gaz. Atât înainte, cât și după data de 1 ianuarie 2009, președinția și Comisia - lucrând în strânsă legătură cu Andris Piebalgs - au primit asigurări din partea ambilor actori implicați că furnizările de gaze către Uniunea Europeană nu vor fi afectate.

După cum știți, președinția cehă, împreună cu Comisia și cu ajutorul câtorva state membre, a luat legătura cu companiile de gaz ucrainene și rusești și a făcut câteva deplasări pentru întâlniri cu ambele părți.

Pe parcursul acestor contacte, nu am căutat să aducem învinuiri niciunei părți, sau să fim părtinitori, nici măcar să acționăm în calitate de mediatori, din moment ce această problemă reprezintă o dispută comercială. Mai degrabă, am evidențiat pentru ambele părți gravitatea situației, punând accent pe faptul că sunt prejudiciate în mod clar atât credibilitatea și securitatea Rusiei în calitate de țară furnizoare, cât și a Ucrainei, în calitate de țară de tranzit. Pe măsură ce gravitatea situației s-a accentuat, noi am acționat și în calitate de „mediator”, în problema livrărilor de gaze către Comunitate - rol care a fost foarte apreciat de ambele părți, deoarece între acestea nu mai exista comunicare deloc.

Vă rog să-mi permiteți să fac un rezumat a ceea ce s-a întâmplat din dimineața zilei de 1 ianuarie 2009 - ziua de Anul Nou. La 1 ianuarie 2009, Rusia a anunțat că a sistat furnizarea de gaze către Ucraina, dar că menține livrările către Uniunea Europeană la capacitate maximă. În aceeași zi, președinția cehă și Comisia au emis o declarație prin care făceau apel la ambele părți să caute o soluție rapidă și să își onoreze obligațiile contractuale față de consumatorii Uniunii Europene.

Deoarece era evident că furnizările către Uniunea Europeană începuseră să aibă de suferit, la 2 ianuarie 2009 președinția cehă a emis o declarație oficială în numele Uniunii Europene și la primele ore ale dimineții aceleiași zile, am primit la Praga o delegație ucraineană condusă de Ministrul Energiei, Yuriy Prodan. Aceasta a avut în componență toți participanții la viața politică ucraineană, precum consilierul președintelui Yushchenko, reprezentanții Naftogaz și reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe.

La 3 ianuarie 2009, am luat prânzul la Praga împreună cu directorul Gazexport, Alexander Medvedev, și am participat personal la ambele întâlniri. Ambele întâlniri au dezvăluit o flagrantă lipsă de transparență în ceea ce privește contractele încheiate între Gazprom și Naftogaz și, în special, o lipsă de încredere, ce îngreunează progresul în vederea atingerii unui acord. Variantele susținute de ambele părți, cu privire la anumite aspecte, erau total diferite, astfel că a fost momentul în care am început să forțăm monitorizarea.

Într-un efort de a aborda această problemă a perspectivelor divergente, s-a născut ideea unei misiuni comune pentru descoperirea faptelor, idee venită din partea președintelui și a Comisiei, misiune condusă de ministrul ceh al industriei și comerțului, Martin Říman, și de către Matthias Ruete, directorul general al DG TRAN, idee care a primit avizul în cadrul unei sesiuni extraordinare COREPER I, pe care noi am convocat-o la 5 ianuarie 2009, prima zi lucrătoare după vacanță.

Misiunea s-a deplasat la Kiev. S-a vizitat și centrul de distribuție, iar apoi, în ziua următoare, membrii misiunii s-au deplasat la Berlin pentru a se întâlni cu reprezentantul Gazprom, la 6 ianuarie 2009. Tot la 6 ianuarie

2009, deoarece alimentarea cu gaze a fost considerabil redusă la câteva state membre ale Uniunii Europene, ducând la o perturbare gravă a alimentării, președinția și Comisia au emis o declarație extrem de autoritară prin care li se cerea ambelor părți să reia imediat și necondiționat furnizările de gaze către Uniunea Europeană. Apoi, președintele și Comisia au căutat să accelereze încheierea unui acord politic prompt între Federația Rusă și Ucraina, astfel încât furnizările de gaze să poată fi reluate fără întârziere. Problema furnizării gazelor a constituit și subiectul de discuție numărul unu în cadrul întâlnirii Comisiei Europene cu reprezentanții guvernului ceh, în mod obișnuit sesiunea strategică, ce a avut loc la 7 ianuarie 2009 la Praga și, de asemenea, a dominat primul consiliu neoficial pe care l-am organizat în Republica Cehă - întâlnirea neoficială privind afaceri generale, care s-a desfășurat joia trecută la Praga. Din nou, plănuiam să discutăm în avans problema securității energiei, dar, desigur, a trebuit să reacționăm prompt și, astfel, am adoptat o declarație fermă a președinției în numele Uniunii Europene, care a fost aprobată în unanimitate.

Ca urmare a stagnării totale înregistrate în alimentarea cu gaze care tranzitează Ucraina, din data de 7 ianuarie 2009, cu grave consecințe asupra acelor state membre cu posibilitate redusă de a diminua efectele întreruperii, am sporit presiunile și, după negocieri îndelungate și greoaie, am reușit să convingem ambele părți să fie de acord cu trimiterea unei echipe de monitorizare formată din experți UE independenți, însoțiți de observatori ai ambelor părți. Această echipă a avut sarcina de a asigura o monitorizare independentă a fluxului de gaze care tranzitează Ucraina către Uniunea Europeană, și are puncte de lucru în ambele țări. Monitorizarea a fost definită de către Rusia ca o precondiție pentru reluarea alimentării cu gaz.

După cum ați observat, lansarea acestei misiuni nu s-a realizat ușor. În primul rând, a trebuit depășită rezistența ucrainenilor cu privire la includerea unui expert rus în misiunea de monitorizare, apoi refuzul Rusiei cu privire la anexa introdusă unilateral de către Ucraina, la acordul care a fost intermediat cu mari eforturi de către președinția noastră.

După câteva deplasări întreprinse de către Prim Ministrul Topolánek la Kiev și Moscova și după negocieri anevoioase cu Președintele Yushchenko și cu Prim Ministrul Tymoshenko, și, de asemenea, cu Prim Ministrul Putin, la Moscova, în final acordul a fost semnat pe data de 12 ianuarie și a creat baza legală pentru desfășurarea monitorilor, și s-a cerut ca Rusia să reia alimentarea cu gaz către Uniunea Europeană. Apoi Rusia a anunțat că furnizarea va fi reluată în data de 13 ianuarie, la ora 08.00 dimineața, dar totuși - nu știu dacă a fost 13 ianuarie sau nu - lucrurile nu s-au întâmplat așa cum ne așteptam.

Luni, 12 ianuarie, noi, președinția cehă, am convocat un Consiliu special al Miniștrilor din Energie în vederea exercitării presiunilor pentru asigurarea unei transparențe mai mari cu privire la problemele legate de tranzitare, identificarea măsurilor de atenuare pe termen scurt, ce trebuie luate până la reluarea pe deplin a furnizărilor, precum și identificarea măsurilor pe termen mediu și lung care sunt necesare pentru a preîntâmpina în viitor consecințele unei astfel de probleme majore.

Consiliul a mai adoptat și concluziile regăsite în documentul 5165, prin care li se cerea ambelor părți să reia imediat furnizarea de gaze către Uniunea Europeană și să dezvolte soluții care să împiedice repetarea unei astfel de situații. Mai mult, în aceste concluzii, Consiliul a convenit să dezvolte urgent măsuri îmbunătățite pe termen mediu și lung cu privire, printre altele, la transparența în ceea ce privește fluxul fizic de gaz, cererea și volumul de depozitare, aranjamentele de solidaritate regională sau bilaterală, să abordeze problema lipsei interconectărilor de infrastructură energetică (care reprezintă o problemă majoră) să continue diversificarea rutelor de transport și a surselor și să abordeze aspectele financiare legate de acestea, de asemenea, prin accelerarea revizuirii Directivei privind securitatea alimentării cu gaz.

Încă o întâlnire a Grupului de coordonare pentru gaz pare acum posibilă, pentru luni, 19 ianuarie.

Consiliul Energetic, Consiliul Transporturi, Telecomunicații și Energie (TTE), vor re-analiza această chestiune la ședința planificată pentru data de 19 februarie, prin intermediul concluziilor care urmează să fie adoptate cu privire la Comunicatul Comisiei referitor la cea de-a doua revizuire strategică din domeniul energiei.

Aceste concluzii, precum și Comunicatul Comisiei vor fi discutate în cadrul întrunirii Consiliului European din luna martie, care, fără îndoială, va acorda atenția cuvenită evenimentelor din ultimele săptămâni.

Vă rog să-mi permiteți să fac câteva observații finale în această declarație introductivă. În primul rând, obiectivul cheie al președinției, în cadrul recente dispute l-a constituit reluarea imediată a alimentării cu gaz, la capacitățile contractate. După cum știm cu toții, disputa încă nu s-a încheiat. Prin urmare, este esențial ca Uniunea Europeană să nu se amestece în neînțelegerile bilaterale dintre Gazprom și Naftogaz.

În al doilea rând, atât președintele, cât și Comisia continuă să impulsioneze ambele părți să dialogheze pentru a ajunge la un compromis, în urma căruia să poată fi reluată furnizarea de gaz către Uniunea Europeană. Din

perspectiva președinției și a Comisiei, nerespectarea acordului din 12 ianuarie, fie de către Rusia, fie de către Ucraina, este inacceptabilă. Condițiile pentru reluarea furnizării - așa cum se menționează în acord - au fost îndeplinite și, ca urmare, nu există niciun motiv pentru care nu s-ar putea relua complet furnizarea.

Președinția cunoaște foarte bine numărul de probleme care încă se mențin. Acestea trebuie abordate, altfel insecuritatea privind furnizarea gazului rusesc prin Ucraina va continua.

În primul rând, există această problemă a gazului tehnic, cum că Ucraina trebuie să-și mențină operațional sistemul de tranzit. Trebuie ca ambele părți să ajungă la un acord transparent care să definească cine anume este responsabil pentru gazul tehnic și cine trebuie să plătească pentru el.

În al doilea rând, este esențial ca toate contractele dintre Rusia și Ucraina, referitoare la tarifele gazului și la taxele de tranzit să stipuleze condiții clare și obligatorii din punct de vedere legal, care să împiedice reapariția unei disfuncționalități similare. Președinția, împreună cu Comisia, au făcut apel în nenumărate rânduri la ambele părți să semneze un astfel de contract. Cu toate acestea, nici noi și nici Comisia nu intenționăm să intervenim în negocierile asupra condițiilor contractuale dintre cei doi actori comerciali.

De asemenea, președinția este conștientă de consensul pe scară largă dintre statele membre, că trebuie adoptate fără întârziere soluții pe termen scurt, mediu și lung, care să împiedice reapariția unor situații similare în viitor. Securitatea energetică reprezintă una dintre cele mai importante priorități ale președinției. Președinția a luat conducerea în prezidarea discuției cu privire la posibilele soluții pentru capcana dependenței noastre de energie, fie Consiliul neoficial, după cum am menționat, fie sesiunea TTE-Energie. Printre problemele menționate în Concluziile Consiliului din domeniul Energiei, aș dori să menționez următoarele.

În primul rând, statele membre sunt de acord că înființarea unui mecanism de solidaritate funcțional și eficient reprezintă unul dintre fundamentele siguranței energetice a Uniunii Europene în viitor.

În al doilea rând, solidaritatea presupune interconectări ale rețelelor europene de energie, precum și îmbunătățirea infrastructurii energetice.

În al treilea rând, mărirea capacității de stocare a gazelor este crucială pentru operabilitatea mecanismului de solidaritate.

În al patrulea rând, pe baza actualei crize, președinția îndeamnă, de asemenea, la un acord privind revizuirea Directivei privind măsurile de garantare a securității alimentării cu gaze naturale, până la sfârșitul anului 2009.

Mai mult, Uniunea Europeană trebuie să își diversifice resursele de gaze și traseele de furnizare. În acest scop, președinția va organiza în luna mai 2009 Summitul pentru Coridorul de Sud, prin care se așteaptă obținerea de rezultate concrete în ceea ce privește problema diversificării resurselor și a rutelor de furnizare, precum și în ceea ce privește o cooperare mai strânsă cu țările din sudul Caucazului și din Asia Centrală.

Securitatea energetică a Uniunii Europene nu se poate realiza dacă o piață internă de securitate energetică nu este desăvârșită și funcțională. Așadar, președinția dorește o strânsă colaborare cu Parlamentul European pentru a ajunge la un compromis asupra celui de-al Treilea pachet energetic, la a doua lectură.

De asemenea, președinția este dispusă să continue discuțiile despre cea de-a Doua Revizuire Strategică, cu scopul de a prezenta rezultatele sale în Concluziile Consiliului, care va avea loc în primăvară.

În cele din urmă, pentru a intensifica securitatea energetică, Uniunea Europeană trebuie să consolideze mecanismul transparenței, și așa mai departe.

Comunitatea este pregătită, cred eu, pentru această situație, atât din punct de vedere politic, cât și din punct de vedere tehnic. Din punct de vedere politic, președinția, împreună cu Comisia și cu alte state membre, a investit și va continua să investească un efort susținut pentru a rezolva situația. Din punct de vedere tehnic, pe parcursul acestor săptămâni, am acționat în conformitate cu Directiva privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale.

Această directivă a înființat Grupul de Coordonare pentru Gaz, care acum își demonstrează valoarea. Li se cere statelor membre să pregătească măsuri naționale de urgență pentru acest tip de situație, stabilește standardele minime pentru securitatea alimentării cu gaz a consumatorilor casnici și recomandă ca Grupul de Coordonare pentru Gaz să asigure coordonarea Comunității.

Acest mecanism a avut un efect considerabil în atenuarea efectelor crizei. Pentru a vă putea face o idee, s-a utilizat și vândut gaz din stocuri către țările învecinate și chiar către membrii Comunității Energetice, pentru producerea de electricitate s-au folosit combustibili alternativi, a crescut producția de gaz - inclusiv din surse algeriene, norvegiene și din alte surse rusești - s-au făcut livrări suplimentare de gaz către țările învecinate.

Mă opresc aici. Vă asigur că se face totul, atât la nivel politic, cât și la nivel tehnic, pentru a impulsiona negocierii ucraineni și ruși să reia alimentarea cu gaz la capacitatea maximă contractuală către Europa și să minimizeze consecințele negative asupra cetățenilor noștri și asupra economiei, atâta timp cât este necesar. După cum știți, ne ocupăm de toate apelurile telefonice pe care le primim la Parlament, pe toată durata zilei, deoarece timpul trece și noi avem nevoie de rezultate. Dacă nu avem rezultate, în mod inevitabil vor apărea consecințe politice în relațiile noastre cu ambele țări.

Andris Piebalgs, Membru al Comisiei. – Domnule președinte, în prezent ne confruntăm cu una dintre cele mai aspre crize energetice din istoria Europei, comparabilă cu criza petrolului pe care am avut-o în anii 70 și 80. Diferența constă în faptul că acele crize de petrol au fost înregistrate la nivel global, pe când, în mod clar, aceasta este o criză a Uniunii Europene.

Unde ne situăm astăzi? Ei bine, în ciuda promisiunilor făcute și a protocolului semnat luni, 12 ianuarie 2009, între miniștrii ruși și ucraineni, între subsemnatul și cele două companii implicate, gazul rusesc încă nu curge prin Ucraina către consumatorii Uniunii Europene.

Comisia și-a îndeplinit partea sa de înțelegere: asigurarea unei echipe europene de monitori, care să se deplaseze la locurile cheie din Rusia și Ucraina pentru a supraveghea operațiunile și pentru a raporta exactitatea lor. În 24 de ore am putut mobiliza o echipă formată din oficiali ai Comisiei și experți în industrie, iar sâmbăta trecută aceștia se aflau deja în Rusia și Ucraina pentru a permite reluarea alimentării cu gaze, de îndată ce protocolul va fi semnat.

Ieri, Rusia a reluat furnizarea de gaze către Ucraina, în cantități relativ mici, care acoperă mai puțin de o treime din debitul normal, dar a decis să folosească un punct de intrare care, conform companiei ucrainene, este greu de utilizat, și acest fapt a determinat Ucraina să sisteze transportarea. Raportul monitorilor noștri confirmă faptul că era dificil din punct de vedere tehnic (dacă nu chiar imposibil) să se asigure transportarea în aceste condiții.

Din păcate, astăzi s-a ivit aceeași situație și singura soluție este ca cele două părți să asigure deplina coordonare a operațiunilor tehnice, astfel încât volumele și punctele de intrare să fie adecvate cerințelor sistemului de transportare a gazului.

Dacă nu există coordonare ulterioară, nu va exista nici alimentare cu gaz, iar monitorii UE și Comisia de la fața locului, încearcă să încurajeze ambele părți să ajungă la un acord în acest domeniu.

În același timp, eu nu țin partea nimănui. Nu doresc să aduc învinuiri niciunei dintre părți. Dar este extrem de clar faptul că ambele părți și-au pierdut reputația ca parteneri energetici de încredere ai Uniunii Europene.

(Aplauze)

Revenind la evenimentele petrecute luna trecută, doresc să precizez că Uniunea Europeană a reacționat prompt, și-a făcut auzite îngrijorările, iar ambele părți au fost în mod constant îndemnite de către cei mai înalți lideri politici să reia imediat furnizările și să își îndeplinească obligațiile.

În timpul contactelor obișnuite pe care le-am avut cu ambele părți pe parcursul anilor, cunoscând din experiențele anterioare că, de obicei, înțelegerile se încheie în noaptea dintre 31 decembrie spre 1 ianuarie, noi le-am reamintit mereu: „Vă rugăm să găsiți o soluție la problemele bilaterale legate de alimentarea cu gaze, deoarece afectează tranzitul nostru.”

Ei bine, din nefericire, acest lucru nu s-a întâmplat. Știm unde ne aflăm astăzi, în ciuda tuturor acestor eforturi și eu cred cu tărie că soluția este în mâinile celor două părți. Dar doresc acestea o soluție? Președinția și Comisia au făcut și încă mai fac apel la Rusia și Ucraina să reia imediat alimentarea cu gaz. Noi ne-am îndeplinit rolul nostru. Putem într-adevăr să dăm un răspuns despre unde se duce gazul: nici un metru cub de gaz nu se îndreaptă într-o altă direcție, fără știrea noastră. Consider că măsurile pe care le-am luat sunt suficiente.

Dar în cazul în care ambele părți spun că este nevoie de alte câteva măsuri, noi suntem gata să luăm acest lucru în considerare, deoarece constat și lipsa unei coordonări și a contactelor dintre cele două părți.

Aceasta este criza imediată. Ce urmează? Știu că orice soluție pe care o vom găsi acum este temporară, astfel că pentru a reface credibilitatea acestei rute de transport, vom avea nevoie de o soluție de durată; astfel că, fără îndoială, contactele dintre aceste părți vor continua pe durata președinției cehe, dar vor trebui, din păcate, să continue și pe durata președinției suedeze.

Însă cred că noi am furnizat răspunsurile pentru securitatea furnizării cu gaze în cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice, prin munca depusă de Parlament și de Consiliu asupra pachetului legislativ energie-schimbări climatice. Acestea sunt soluțiile furnizate, iar noi nu putem conta pe furnizorii externi care, din nefericire, nu își onorează obligațiile contractuale și care nu țin seama de interesele consumatorilor.

Dar, aș dori să accentuez în special două probleme care ar trebui abordate imediat:

Una dintre acestea este lipsa interconexiunii. Da, a existat solidaritate, dar în multe cazuri a fost împiedicată de lipsa unei infrastructuri suficiente pentru furnizarea gazelor de la facilitățile de stocare care există acolo către locurile unde se înregistrează o nevoie acută de gaze. Cred că dezbaterile asupra planului de recuperare, unde se menționează și problema infrastructurii, este într-adevăr un bun instrument de a aborda aceste zone, deoarece nu întotdeauna există suficient interes comercial pentru asigurarea acestui tip de intervenție.

În al doilea rând, categoric am ratat oportunitatea pe care am avut-o în anul 2004 când am discutat Directiva privind siguranța alimentării cu gaze. Instrumentul pregătit a fost unul slab și nu a întrunit nevoile curente. Noi am pregătit și vom supune, în scurt timp, noua propunere referitoare la Directiva privind siguranța alimentării cu gaze; în prezent se efectuează evaluarea impactului, iar în săptămânile următoare o vom avea aici în Parlament.

Cred că trebuie să reacționăm imediat și să găsim mecanisme comunitare coordonate pentru a răspunde acestui tip de criză.

Președinția a lucrat foarte intens și aș dori să felicit președinția pentru preluarea conducerii, cu ajutorul deplin al Comisiei. Cred că în această perioadă dificilă, Uniunea Europeană a dovedit că vorbește într-un singur glas. Uniunea Europeană este condusă de președinție și sprijinită de către Comisie.

Dar, de asemenea, întâmpin cu bucurie toate activitățile pe care le întreprinde Parlamentul European, deoarece Parlamentul constituie baza pentru un acord. Dacă cele două părți nu discută la nivel guvernamental, dacă firmele încearcă să se joace, atunci ce anume ar putea asigura stabilitatea politică? Vasta bază politică din Ucraina și Rusia este cea care vorbește laolaltă, și aș dori să-i mulțumesc domnului Saryusz-Wolski pentru activitățile sale în asigurarea acestui schimb de puncte de vedere, și, de asemenea, Președintelui Pötering, care a participat la concilierea ambelor părți. Soluția este atât de simplă, dacă acestea ar comunica reciproc.

Așadar, cred că acestea au fost activități extrem de importante și eu sper că după întâlnirea de astăzi din Parlament - deoarece este urmărită de ambele părți - vor exista încurajări pentru rezolvarea problemei. Partea cea mai afectată este partea care nu este responsabilă pentru această criză, partea care a intrat pentru a facilita problemele, iar această facilitare îi costă bani pe contribuabilii și consumatorii europeni.

Deci, consider că este timpul ca gazul să curgă din nou către Uniunea Europeană, în condiții stabile.

PREȘEDINTE: DL ONESTA

Vicepreședinte

Jacek Saryusz-Wolski, în numele Grupului PPE-DE. - Domnule președinte, această problemă majoră în alimentarea cu gaze este una dramatică pentru cetățenii europeni, pentru industriile europene și pentru locurile de muncă europene, și ea apare pe fundalul crizei economice. La viitoarele alegeri europene, noi, parlamentarii acestei Camere, va trebui să răspundem întrebărilor referitoare la ce am întreprins noi pentru a ne apăra industriile, locurile de muncă și cetățenii.

Contrar câtorva opinii inițiale, problema are legătură cu entitățile multilaterale și politice și nu este de natură bilaterală sau comercială. Acum trei ani, când am fost martorii primei crize de gaze ca urmare a sistării de către Rusia a alimentării cu energie, Europa a realizat cât este de vulnerabilă și care îi sunt limitele. Abia atunci a devenit clar faptul că avem nevoie de o politică externă comună UE referitoare la energie.

Grupul nostru, PPE-DE, a sprijinit această idee încă de la început. Grupul nostru a luat conducerea solicitând un raport din proprie inițiativă referitor la o politică externă europeană comună cu privire la problema energiei, pe care am avut onoarea să-l prezint acestei Camere în luna septembrie 2007 și care a fost sprijinit în unanimitate de către toate grupările politice și adoptat aproape în unanimitate.

Acesta făcea apel la o strategie cuprinzătoare, care să conțină și o hartă exactă cu trasee, în vederea adoptării unei politici externe europene comune, recomandând și un număr de acțiuni ce trebuie întreprinse; pe termen scurt, mecanisme de solidaritate, unitate în apărarea intereselor noastre, o diplomație mai eficientă în domeniul energetic; și, pe termen mediu, diversificare, inclusiv gazoductul Nabucco, stocare, investiții și interconexiuni.

Unele dintre recomandările noastre au fost abordate - deși tardiv - în cea de-a doua revizuire strategică a Comisiei asupra politicii energetice. Noi întâmpinăm cu bucurie acest lucru, precum și eforturile președinției cehe de a soluționa criza actuală și de a media între cele două părți.

Cu toate acestea însă, acest lucru nu este suficient dacă trebuie să evităm situații similare pe viitor, și asta s-ar putea întâmpla numai dacă ne echipăm cu o reală politică europeană comună pentru garantarea securității alimentării cu energie și dacă suntem solidari, ceea ar oferi soluții de durată, sistemice și sustenabile. Aceasta presupune ponderea combinată a statelor membre, reprezentate de către Comisia Europeană, în negocieri, și o singura voce UE în fața țărilor noastre partenere, fie ele țări producătoare sau de tranzit. Între timp, am putea lua în considerare posibilitatea cumpărării gazelor direct din Rusia, la granița ruso-ucraineană.

Eu am două întrebări pentru Președintele în exercițiu și pentru Comisie. Domnule comisar Piebalgs și domnule Prim Ministru Adjunct Vondra, puteți să prezentați mai detaliat modul în care poate interveni Uniunea Europeană, asumându-și răspunderea alături de Ucraina pentru tranzit? A doua întrebare, ce instrumente de presiune deține Uniunea Europeană? Ce acțiuni am putea întreprinde ca replică? Grupul nostru ar dori ca președinția și Comisia să întreprindă acțiuni și măsuri prompte și radicale față de partenerii noștri energetici, Rusia și Ucraina, pentru reluarea alimentării cu gaze. Grupul nostru va solicita Parlamentului să se implice îndeaproape și în mod permanent, chiar și în timpul campaniei electorale, până la alegeri. Doresc să vă informez că noi am stabilit un grup de contact între Parlamentul European, Parlamentul rus și cel ucrainean.

Hannes Swoboda, în numele grupului PSE. - (DE) Domnule președinte, grupul pe care-l reprezintă cere înființarea unui comitet temporar, potrivit Regulamentului 175, în vederea găsirii răspunsurilor la multe dintre aceste întrebări, pe care le-a ridicat și domnul Saryusz-Wolski. cu alte cuvinte, să ne alăturăm Comisiei și Consiliului, bineînțeles, pentru a ajunge la concluziile corecte - pe care sperăm să le putem găsi împreună - privitor la aceasta situație, până la sesiunea parțială din luna mai.

Discuțiile pe care le-am purtat cu reprezentanții Gazprom și Naftogaz - adică, Rusia și Ucraina - au confirmat impresia noastră că ambele părți se comportă iresponsabil. Pot să reafirm cu certitudine ceea ce a spus comisarul Piebalgs: în momentul de față, niciuna dintre părți nu acționează în mod responsabil, și nici ca partener responsabil al Uniunii Europene. Acest fapt trebuie să aibă consecințele de rigoare.

Cu tot sprijinul meu față de inițiativele întreprinse, trebuie să spun că noi cunoșteam de ceva timp că Ucraina refuză să construiască stațiile de monitorizare promise. banii furnizați de către Uniunea Europeană rămân neutilizați, iar noi nu am reacționat. De asemenea, noi știam cel puțin de două luni că nu s-a ajuns la un acord până la termenul de 1 noiembrie, care fusese stabilit la începutul lunii octombrie. În opinia mea, data de 18 decembrie a fost poate un pic prea târzie. Comisia ar fi trebuit să facă mai multe pentru a fi pregătită în eventualitatea a ceea ce ar putea fi mai rău, și ar fi trebuit să le spună și statelor membre ce era posibil să se întâmple. Este adevărat că s-a dat dovadă de multă solidaritate, dar mă așteptam să se prevadă posibilitatea apariției unor evenimente negative, ca acesta.

Totuși, ceea ce este important acum, nu este să găsim vinovații - nu aceasta este intenția mea - ci doar să tragem cele mai potrivite concluzii, pentru a fi mai bine pregătiți data viitoare. sau, mai degrabă - desigur, mult mai important - să putem împiedica reapariția unei astfel de situații.

Trebuie să adaug, domnule Comisar, că, probabil, noi am pierdut puțin prea mult timp discutând problema liberalizării și problema piețelor - în special în sectorul gazelor naturale, după cum bine știți. Acest lucru nu ne-a ajutat deloc și, firește, nu ne ajută nici acum. Așa cum am indicat întotdeauna, sectorul gazelor naturale este neobișnuit, este pângărit de politică - s-ar putea spune cu hotărâre - și nu are rost să ridicăm problema liberalizării sectorului gazelor naturale la principiul suprem, atâta timp cât încă avem Ucraina și Rusia, care se joacă pe această temă din punct de vedere politic. Avem nevoie de o linie comună de comunicare în această privință și acest lucru trebuie demonstrat la fel de puternic.

Sunt de acord cu multe din cele ce s-au discutat aici. Avem nevoie de mai multe conducte; suntem de acord cu faptul că un proiect foarte important îl constituie gazoductul Nabucco. Chiar dumneavoastră ați menționat gazoductul trans-saharian, căruia trebuie să îi acordăm atenție. Aceste lucruri nu se vor întâmpla peste noapte, însă semnalele trebuie emise. Avem nevoie de mai mulți interconectori și de mai multe interconexiuni. Însă, nici acestea nu vor apărea din senin. Să nu credeți că piața se va îngriji de aceasta, pentru că nu o va face, de

vreme ce nu are niciun interes să o facă. În definitiv, acestea sunt niște investiții care nu vor genera profit imediat, ci sunt făcute astfel încât să existe o rezervă. Bineînțeles, același lucru se aplică și în cazul rezervelor de gaze. Este de neacceptat ca multe țări să aibă puține sau să nu aibă deloc rezerve de gaz, sau chiar să refuze să notifice Comisia despre astfel de rezerve. În această privință trebuie să adoptăm o cauză comună.

Cu toată critica mea asupra detaliilor, aceasta Camera și Comisia trebuie într-adevăr să facă apel la câteva state membre pentru a le cere să urmărească o politică energetică europeană de lungă durată. Sunt de acord cu dl Saryusz-Wolski asupra următorului punct: într-adevăr, am lansat un apel comun, însă am primit prea puțin sprijin din partea Consiliului - sau mai degrabă din partea statelor membre. Dacă ne dorim asta, solicit să dezvoltăm o strategie comună asupra acestei probleme până în luna mai - când va avea loc ultima noastră sesiune. Până la urmă, este de neacceptat ca acest Parlament să intre în pauză sau în alegeri fără ca noi să fi tras concluziile de rigoare de pe urma acestor evenimente tragice - să sperăm că împreună.

István Szent-Iványi, în numele grupului ALDE. - (HU) În momentul de față noi avem un acord și multe promisiuni, dar încă nu avem gaz. De ajuns cu asta! Nu putem permite ca Europa să fie o victimă nevinovată a unui joc de putere cinic. Dacă alimentarea cu gaz nu va fi reluată imediat, acest lucru trebuie să aibă consecințe clare și decisive. Nu putem tolera o situație în care milioane de europeni sunt lăsați fără căldură, nu putem tolera punerea în pericol a câtorva sute de mii de locuri de muncă.

Până acum, Europa a evitat conflictele cu țările implicate și a făcut concesii și gesturi politice. Această politică a eșuat. Noi, Liberalii, cerem de multă vreme reducerea semnificativă a gradului nostru de dependență, de dependență energetică față de Rusia.

Lecția clară a acestei crize este că gazoductul Nabucco trebuie să devină o alternativă reală, și, ca urmare, trebuie să i se aloce sprijin financiar. Trebuie să creăm o politică energetică comună, bazată pe o mai mare solidaritate între statele membre, cu o mai bună coordonare și prin unirea rețelilor. Trebuie să accelerăm dezvoltarea surselor de energie alternativă și regenerabilă și să îmbunătățim eficacitatea energetică.

Totuși, acest lucru ne va rezolva problemele numai pe termen mediu și lung, și astfel trebuie să le amintim cu fermitate autorităților de la Kiev și Moscova să-și îndeplinească angajamentele internaționale și să anunțăm că în măsura în care acest lucru nu se realizează, vor apărea consecințe care vor afecta toate aspectele relațiilor noastre bilaterale.

Rusia trebuie să demonstreze că acționează cu bună credință și că face tot ce-i stă în putere să se asigure ca alimentarea cu gaze va fi reluată fără întârziere. De asemenea, Ucrainei trebuie să i se atragă atenția că deși în prezent plătește un preț politic pentru gazele naturale, care este mai mic decât prețul pieței, acest preț de fapt îi costă mai mult decât prețul pieței, deoarece mărește vulnerabilitatea Ucrainei și susceptibilitatea de șantaj.

Acum, Uniunea Europeană este supusă unui test și în fața cetățenilor ei. Este ea capabilă să le apere în mod eficient interesele? Dacă pică acest test, atunci Europa nu are niciun viitor real, dar dacă reușește, atunci poate privi cu optimism spre viitor.

Hanna Foltyn-Kubicka, în numele grupului UEN. - (PL) Domnule președinte, criza gazelor naturale din Europa este una permanentă și mult mai profundă decât este ea prezentată de către elitele politice europene. Trebuie să accentuăm foarte mult faptul că aceasta nu are numai un caracter pur economic. Este, mai presus de toate, o criză politică, bazată pe neajutorarea Europei în fața politicii agresive a lui Putin.

Să nu ne amăgim singuri - Rusia nu se încurcă în câțiva dolari. Fundalul evenimentelor din ultimele zile a constat în acțiunile agresive ale Kremlinului, care speră să-și extindă controlul în regiunea de sud-est a Europei. Ucraina reprezintă o importanță strategică pentru ruși, nu numai datorită faptului că o conductă de gaze către Europa trece prin teritoriul său, ci datorită faptului că flota rusească din Marea Neagră este oprită la Sebastopol. Concesiunea acestei baze expiră la sfârșitul anului 2017, dar puțini sunt aceia care cred ca rușii vor pleca de bună-voie din Crimeea. Revendicările Gazpromului sunt susținute de întregul aparat politic și militar de la Kremlin, care are ca scop discreditarea și slăbirea guvernului ucrainean și îngrunarea Ucrainei. Din nefericire, atitudinea pasivă a Europei l-a ajutat pe Putin să se apropie de acest țel.

Rebecca Harms, în numele grupului Verts/ALE. - (DE) Domnule președinte, și eu doresc să încep prin a spune că Republica Cehă a avut un început foarte greu la Președinția Consiliului și că, în legătură cu această nouă criză a gazelor naturale, nu ar fi putut face mai mult pe parcursul recentelor săptămâni, pentru a îndrepta lipsa clarificărilor în probleme de politică europeană externă în domeniul energiei, care s-au înregistrat în anii anteriori.

Cu toții vedem acum o demonstrație cum că expresia adeseori citată "politică externă în domeniul energiei" înseamnă o strategie comună care nu există în Europa. Dincolo de această dezbatere despre gazul rusesc, europenii trebuie să răspundă în comun la întrebarea referitoare la ce fel de relație își doresc să aibă în viitor cu Rusia. Gazul este doar unul dintre aspecte, comerțul cu materii prime este doar un aspect, însă noi vorbim despre relația fundamentală a Uniunii Europene cu cel mai mare vecin al său din partea de est a continentului, și acest lucru trebuie lămurit.

În același timp, trebuie lămurit modul în care Uniunea Europeană intenționează să trateze în viitor cu țările care încă oscilează între Rusia și Uniunea Europeană. După părerea mea, am fi putut de fapt să prevedem ceea ce s-a întâmplat acum în Ucraina. Nu este nicio surpriză pentru nimeni familiarizat cu situația Ucrainei că nu numai Gazprom și statul rus, dar chiar și Ucraina amestecă interesele politice cu cele economice, cea mai mare amenințare cu care se confruntă Ucraina în prezent este aceea că interesele anumitor actori politici ar putea avea acum ca rezultat pierderea relațiilor mai apropiate, precum și reputația în rândul Uniunii Europene, pe care țara le-a câștigat. Criticile care au fost îndreptate către figurile competente din Rusia, pe parcursul acestei dispute, sunt cel puțin egale pentru Naftogaz, RosUkrEnergo, pentru cei responsabili și pentru Guvernul ucrainean.

Aceasta este mult mai mult decât o simplă dispută comercială și eu cred că Președinția cehă ne-a cârmuit bine în ultimele câteva zile. Sper că planurile pe care domnul Comisar ni le-a prezentat își vor arăta roadele. Aș dori să felicit Comisia pentru poziția sa clară cu privire la încercarea nepotrivită de reconectare a reactorului de mare risc Bohunice la rețeaua electrică. Acest lucru nu ar ajuta, ci, mai degrabă ar constitui o încălcare a dreptului comunitar, de data aceasta din interiorul Uniunii Europene.

Esko Seppänen, în numele grupului GUE/NGL. - (FI) Domnule președinte, domnilor Comisari, domnule Președinte în exercițiu al Consiliului, Comisia a preluat rolul de mediator în disputa legată de gazele naturale, intervenită între Rusia și Ucraina și a făcut tot ce a fost posibil pentru începerea furnizărilor.

Nu mi-a stat în obicei să laud Comisia, dar, în numele grupului pe care-l reprezint, aș dori acum să aduc mulțumiri. A acționat nu ca un judecător, ci ca un doctor; totuși, nu ca un chirurg, ci mai degrabă ca un psihiatru. Acum este nevoie de astfel de oameni.

Unii suferă de frig prin alte zone ale Europei, pe când în Ucraina, Președintele și Primul Ministru se angajează într-o luptă a puterii. Date fiind aceste circumstanțe, propunerea de ieri a domnului Saryusz Wolski, Președintele Comitetului de Afaceri Externe, conform căreia Uniunea Europeană trebuie să introducă sancțiuni pentru a garanta alimentarea cu gaz, este iresponsabilă. Ar trebui să admitem ca Uniunea Europeană să pornească un boicot împotriva gazului rusesc? Desigur, Polonia ar face din asta un exemplu pentru ceilalți și ar refuza gazul rusesc.

Grupul nostru speră că în continuare Comisia va media în mod activ pentru a aduce armonia.

Gerard Batten, în numele Grupului IND/DEM. - Domnule președinte, citez dintr-un discurs ținut pe această temă de către colegul meu, Godfrey Bloom, în data de 25 octombrie 2006: "Gândul, ideea sau conceptul că rezervele de energie ale Regatului Unit ar putea fi controlate printr-un fel de aranjament cu un gangster ca Putin este absolut ridicol. Este o nebunie absolută să te aștepti la ceva de pe urma unei hârtii semnate de Putin. Acest om este un gangster."

Domnul Putin face acum ceea ce ar face orice gangster competent - sistează furnizarea și forțează prețurile. Europa se va confrunta cu două opțiuni: să fie pregătită să plătească mult, mult mai mult pentru o alimentare precară cu gaz din Rusia, sau să găsească furnizori alternativi, dacă este posibil. Regatul Unit trebuie să se asigure că rezervele sale de gaz care sunt pe terminate sunt păstrate ca resurse naționale și nu va permite ca acestea să devină resurse comune pentru Uniunea Europeană. De asemenea, trebuie să demarăm un program de construire de noi centrale de energie nucleară.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Doamnelor și domnilor, în ciuda tuturor eforturilor actuale întreprinse de Consiliul European și de Comisie, unele state membre rămân nealimentate cu gaz rusesc, economiile lor sunt în pericol și oamenii le este teama că vor îngheța. Acesta este un preț mare de plătit pentru politica externă mioapă a Uniunii Europene, din domeniul energetic. Și, din nefericire, este plătit de către cei mai slabi.

Doamnelor și domnilor, conductele goale de gaze, întreruperea producției și școlile reci sunt prețul unei rusofobii inutile care este protejată de acei membri ai Uniunii care s-au opus reluării negocierilor cu Rusia, privind parteneriatul strategic. Este prețul sprijinului nostru lipsit de spirit critic pentru segmentul portocaliu

din spectrul politic ucrainean și pentru încercarea de a gestiona de la Bruxelles politica din Europa de Est. Este prețul respingerii noastre fanatice a ideii de energie nucleară. Mai mult, este prețul eforturilor îndelungate de a ne amesteca în politicile naționale din domeniul energetic din cadrul statelor membre. Ce sfaturi i-ați da Prim Ministrului slovac Fico, care se confruntă acum cu o "Alegere a Sofiei"? În timp ce temperaturile sunt de minus 20 de grade și gazul din est a încetat să mai curgă, Comisia de la Bruxelles amenință să sancționeze Slovacia dacă aceasta redeschide centrală nucleară din Jaslovské Bohunice. Trebuie, într-adevăr, să stăm deoparte în timp ce fabricile se prăbușesc și oamenii îngheață în cele 20 de zile de rezerve care îi mai rămân Slovaciei?

Doamnelor și domnilor, acum realizăm importanța autonomiei energetice pentru fiecare stat din Uniunea Europeană. Cât de plăcut este să ai o cămașă autohtonă călduroasă, în loc de un palton uzat care provine din Uniunea Europeană. Trebuie să ne învățăm lecțiile din asta și să evităm transferul puterilor aferente domeniului energetic la Bruxelles, așa cum s-a încercat prin Tratatul de la Lisabona.

Giles Chichester (PPE-DE). - Domnule președinte, este aproape straniu cum istoria se repetă atunci când vine vorba despre întreruperea alimentării cu gaze prin Ucraina, în această perioadă a anului. Cu toate acestea, nu ar trebui să ne mirăm, căci care ar fi momentul cel mai prielnic pentru atragerea atenției oamenilor, dacă nu în anotimpul rece?

Nu este greu să ne dăm seama de intențiile Rusiei, însă eu am fost în special bulversat de ideea vehiculată în presă cum că Gazprom trebuie urgent să încheie o înțelegere pe bază prețurilor mai mari la gaze, legate de creșterea de anul trecut a prețului petrolului, înainte ca aceste prețuri la gaze să scadă ca urmare a scăderii prețului petrolului.

Oricum ar fi, implicațiile rămân aceleași ca și cele de acum trei ani. Statele membre ale Uniunii Europene riscă o supra-dependență față de importurile de gaze naturale de la un furnizor dominant. Nu mai este suficient să spunem că avem nevoie de gazul rusesc și că ei au nevoie de moneda noastră puternică, astfel încât schimbul este sigur. Trebuie să acționăm pentru a garanta securitatea alimentării cu gaze naturale.

Statele membre trebuie să înghită în sec și să fie pregătite să plătească pentru facilități de depozitare corespunzătoare pentru gaze, ca și pentru stocurile de gaze. S-ar putea începe prin a conveni asupra a ceea ce înseamnă exact o rezervă rezonabilă - rezervele sunt necesare pentru câte zile anume? Diversificarea furnizării este, evident, un alt pas care trebuie făcut și construirea terminalelor de gaze naturale lichefiate (LNG) în jurul Europei constituie un exemplu bun. Pare logic să privim proiectele Nord Stream și gazoductul Nabucco dintr-o perspectivă mai favorabilă. Trebuie să ne redublăm eforturile pentru a îmbunătăți eficacitatea și pentru a spori conservarea energiei din consumul de energie - atât în uzul industrial, cât și în consumul casnic. Trebuie făcute economii enorme.

Mai presus de toate, trebuie să ne reechilibrăm combinația de energii, ținând cont de dublul obiectiv, și anume acela al garantării securității alimentării cu gaze și cel al politicii schimbării climatice. Prin mărirea cotei de electricitate din energie regenerabilă, nucleară și din tehnologia clean coal, putem să le realizăm pe ambele, dar fiecare dintre aceste opțiuni necesită timp, iar, până atunci noi trebuie să abordăm urgent problema îmbunătățirii eficacității energetice, punând-ne imaginația la contribuție.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Domnule președinte, eu pot să aprob opinia multor colegi membri. Ceea ce s-a întâmplat pe parcursul ultimelor săptămâni a stârnit o mare surpriză. Chiar ieri am fost extrem de iritat când i-am ascultat pe omologii ruși și ucraineni declarând că în mod cert, vina nu le aparține. Primim în mod constant informații contradictorii despre ceea ce se întâmplă cu adevărat. Auzim o versiune, apoi alta și este foarte greu pentru noi, Membrii Parlamentului European, să descoperim faptele exacte. Sperăm ca aceste confuzii să se clarifice în următoarele zile și că, așa cum ni s-a promis, gazul va curge din nou.

În cazul în care gazul va curge din nou, asta înseamnă că ne vom întoarce la treabă ca de obicei? Nu prea cred. În anul 2006 s-a întâmplat același lucru, dar atunci impactul asupra Uniunii Europene a fost mult mai puțin grav; motivul conflictului dintre Moscova și Kiev la acea vreme a fost prețul gazului, având ca rezultat întreruperea alimentării cu gaz a Europei. Am avertizat la acea vreme că există riscul repetării situației, și acum asta se întâmplă. Știm că problema alimentării cu gaze se renegociază în fiecare an, deoarece Ucraina și Rusia lucrează pe bază de contracte anuale. Abia luna trecută, când criza a reizbucnit, Uniunea Europeană a trecut la acțiune. Multe dintre lucrurile pe care deja le-am discutat în anul 2006 nu s-au concretizat în niciun fel. Chiar și atunci știam că depindeam prea mult de o singură conductă care distribuie aproape 80% din volumul de gaz printr-o singură țară. Chiar și atunci s-a discutat necesitatea traseelor alternative pentru alimentarea cu gaze naturale, ca o problema de urgență. Chiar și atunci era clar că nu eram absolut siguri dacă ne putem ajuta reciproc în calitate de țări ale Uniunii Europene în cazul apariției unor probleme în

anumite țări, după cum este în prezent cazul Bulgariei, al Slovaciei și al unui număr de alte țări. În ultimii ani s-a făcut foarte puțin în acest sens. În ultimele săptămâni s-a văzut clar cât este de greu să pui laolaltă un mecanism cu ajutorul căruia să ne putem ajuta reciproc.

Confruntarea dintre Rusia și Ucraina le-a afectat nu numai pe ele însele, ci și reputația fiecăreia. După părerea mea, în primul rând nu noi trebuie să aducem învinuiri uneia sau alteia dintre țări. Ceea ce este clar este că ambele țări conștientizează prea puțin atunci când vine vorba de principiul prieteniei față de client. De fapt, acum ei le aduc prejudicii majore celor mai mari clienți ai lor. Noi suntem unul dintre clienții buni ai Rusiei, plătim pentru această conductă care trece prin Ucraina, ne plătim facturile la timp și plătim prețuri globale pentru gaz. Sunt de părere că acesta este un argument care trebuie repetat de cât mai multe ori ambelor părți.

Această situație ridică într-adevăr o mulțime de întrebări. Cum rămâne cu conflictul de interese din sectorul gazelor naturale din Rusia, cu influența Kremlinului asupra Gazpromului? Întâmplarea face să cunosc ceva mai multe lucruri despre Ucraina și știu din experiență că afacerile cu gaze naturale în această țară sunt foarte dubioase. Cred că trebuie să analizăm în detaliu un număr mare de aspecte. Asemenea domnului Swoboda, sunt în favoarea unei anchete parlamentare despre cum s-a ajuns la această situație, despre ce nu a reușit Uniunea Europeană din ceea ce ar fi trebuit să facă în ultimii ani și despre modul exact în care sunt stabilite aceste sectoare de gaze din Ucraina și Rusia, pentru ca să putem preveni o situație similară pe viitor, sau pentru a înțelege mai bine ceea ce se întâmplă în acest moment.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu, domnule Comisar, în acordul semnat anul trecut în luna octombrie, premierul ucrainean Yulia Timoshenko și Vladimir Putin și-au declarat disponibilitatea de a trece la prețurile mondiale pentru transmiterea și stocarea gazelor naturale, peste trei ani. Acest acord a fost întărit de un acord oficial încheiat între Gazprom și compania ucraineană Naftogaz.

Cu toate acestea, Gazprom a emis recent o solicitare pentru o creștere uriașă a prețului la niveluri irealiste. Acest tip de șantaj este posibil deoarece Gazprom deține monopolul asupra Ucrainei. Multe țări din Uniunea Europeană se află într-o situație similară. Aceasta înseamnă că, spre deosebire de piața petrolului, în Europa nu există o piață liberă pentru gazele naturale.

În Statele Unite, prețul pentru gazele naturale a scăzut de curând la 198 dolari US per 1000 m.c., în timp ce Gazprom cere Ucrainei 450 dolari US. Această situație trebuie schimbată prin diversificarea furnizorilor de gaz și prin construirea unei rețele de transmisie în interiorul Uniunii Europene și printre țările vecine astfel încât, ca și în cazul petrolului, să existe o piață pan-europeană a gazelor naturale, care va limita posibilitatea șantajului monopolist al prețurilor.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Domnule președinte, această criza a gazelor naturale arată cât de important este ca Uniunea Europeană să vorbească într-un singur glas în problema alimentării cu gaze, în special în ceea ce privește alimentarea cu gaze din partea Rusiei, care nu este un partener și un furnizor de încredere.

În luna iulie, anul trecut, Parlamentul European a adoptat un raport al Comitetului asupra Petițiilor pe care eu le-am inițiat, în care se menționa clar că problema alimentării Europei cu energie și cu gaze naturale nu este o problemă pentru relații bilaterale. Pe acea vreme, problema a constituit-o conducta nordică de gaze din Rusia până în Germania. Fac acum apel la Comisie, precum și la Președinție, să se asigure că Uniunea Europeană vorbește într-un singur glas, și că aceasta poate fi considerată o problemă care ține mai degrabă de relațiile UE-Rusia, decât de relațiile bilaterale. Solicit implementarea tuturor cerințelor cuprinse în raportul din 8 iulie anul trecut, care menționa că Uniunea Europeană trebuie integrată complet și cu desăvârșire.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - (PL) Domnule președinte, câțiva politicieni au discutat în dezbaterile problemei gazului, dintr-o latură sau alta a conflictului. Cu toate acestea, noi nu cunoaștem realitatea situației. Observatorii Uniunii Europene sunt neajutorați. Știm cu toții că aveam de-a face cu organizații neserioase.

Situația demonstrează și politica deficitară a Uniunii Europene în domeniul energetic. Ideile alternative, cum ar fi construirea de centrale energetice nucleare, nu sunt deloc sprijinite. Folosirea cărbunelui se opune condițiilor ecologice de mediu. Am ajuns într-o situație în care singura alternativă a fost aceea de a face Europa Centrală să depindă de Est, aici fiind cazul Slovaciei.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Referitor la conflictul ucraineano-rus cu privire la problema alimentării cu gaze, în calitate de Membru al Parlamentului European, care reprezintă cetățenii Republicii Slovacia, as dori să atrag atenția Uniunii Europene asupra faptului că acest conflict de interese afectează nu numai cele două

părți care se învinuiesc reciproc pentru aceasta, ci și o terță parte ai cărei cetățeni devin victime, deoarece încă nu există nicio perspectivă a livrării gazului rusesc prin Ucraina.

Slovacia nu beneficiază de gaze de opt zile și, cu restricțiile actuale de urgență impuse asupra industriilor și companiilor care operează în regim de criză, putem menține furnizarea numai pentru unsprezece zile. Din nou gazul Slovaciei este blocat undeva între cele două părți aflate în conflict. Pe scurt, două părți - două adevăruri, dar gaz deloc.

Dați-mi voie să vă informez că astăzi, la orele 11.45, Prim Ministrul ucrainean Timoshenko a respins solicitarea Slovaciei de a relua alimentarea cu gaze naturale, explicând că: 'Ucraina nu are gaz suficient, noi nu avem rezervele noastre proprii și nici voi nu veți avea'. Aș dori să accentuez faptul că din cauza dependenței noastre de gazul rusesc și din cauza imposibilității redeschiderii centralei atomo-nucleare V1 de la Jaslovské Bohunice, securitatea energetică a Republicii Slovacia este din ce în ce mai mult amenințată.

Domnule Comisar, vă mulțumesc pentru propunerile și eforturile dumneavoastră în găsirea unei soluții. Știu o măsură pe care o puteți lua - suspendați contribuțiile către Ucraina, ca parte iresponsabilă.

Herbert Reul (PPE-DE). - (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, după cum știm, aceasta este o situație dramatică. Acțiunile Rusiei și Ucrainei sunt ireponsabile. De asemenea, trebuie spus că și Comisia este de învinuit în aceea că am fost destul de lenți în acțiune, deși este, de asemenea, adevărat că domnul Comisar Piebalgs a abordat acest aspect în mod excelent în ultimele zile. Ideea formării unei echipe de experți a fost una excelentă și cred că domnia sa merita mulțumiri pentru evenimentele din aceste zile.

Totuși, tot acum este și timpul să punem întrebarea de ce reacțiile noastre la astfel de evenimente au întotdeauna un caracter pe termen scurt. De câte ori a atras Rusia atenția în această privință? Cu siguranța nu este pentru prima dată. Am văzut acum că alimentarea cu gaze se întrerupe periodic de câțiva ani, așa că trebuie să ne întrebăm dacă noi - Parlamentul European și instituțiile europene - am făcut într-adevăr destul pentru problema securității alimentare cu gaze, sau dacă oare nu cumva am acordat prioritate altor probleme. Cred că domnul Swoboda are dreptul să pună această întrebare.

Am făcut un mare efort să calculez dacă și cui și în ce condiții să vindem și să privatizăm rețelele. Am petrecut săptămâni, chiar luni de zile dezbătând problema privind modul cum vom răspunde aspectului climatic, și nu ne-am gândit suficient că mai există și un al treilea proiect politic, extrem de important: acela al securității alimentare cu gaze. Ce am făcut noi pentru a asigura un amestec energetic mai variat în Europa și pentru a reduce gradul nostru de dependență? Ce am făcut pentru a ne asigura că și stațiile energetice pe baza de cărbuni figurează în acest amestec? Cu politica noastră climatică, noi de fapt am discreditat aceste centrale energetice pe baza de cărbuni și, astfel, ne-am sporit dependența de gazele naturale. Ce am făcut să intensificăm sprijinul nostru pentru energia nucleară? Răspunsul este mult prea sărac, mult prea timid. Ce am făcut pentru a alege alte conduite permise? Ce am făcut în domeniul gazelor naturale lichefiate? Ce s-a întreprins în domeniul politicii energetice externe? Evenimentele din ultimele zile au demonstrat că este timpul să abordăm aspectul securității alimentare cu gaze din politica energetică. În mod clar aceasta este problema esențială.

Reino Paasilinna, (PSE). - (FI) Domnule Președinte, domnilor Comisari, Parlamentul va vota în curând trei pachete legislative cu privire la piețele din domeniul electricității și al gazelor naturale. Noi tocmai am aprobat pachetul legislativ energetic și climatic, însă acum când există o criză, trebuie să organizăm o întrunire la scară mai mare, care să îi includă și pe partenerii noștri. Avem capacitatea politică pentru aceasta și avem nevoie de cooperare.

De asemenea, sprijin noțiunea unui grup de lucru înființat conform Articolului 175, care să raporteze acestui Parlament în luna mai, de exemplu. Delegațiile rusa și ucraineană ar trebui, de asemenea, să fie prezente.

După cum s-a spus, este o situație gravă. Milioane de oameni îngheață de frig, iar fabricile se închid. Ucraina ne-a implicat în această problemă, împiedicând alimentarea cu gaze a Uniunii Europene. Rusia a făcut la fel când a tăiat secțiunea de gaze a Uniunii Europene.

Cu toate acestea, gazul curge prin alte tari de tranzit. Datorită acțiunii prompte din partea Uniunii - și pentru asta îi aduc mulțumiri domnului Comisar - contoarele sunt la locul lor. Evident, gazul rusesc a început să curgă către rețeaua ucraineană, însă în continuare nu ajunge în Uniune. S-a întâmplat o situație ciudată. Atât Uniunea Europeană, cât și Rusia încearcă să construiască în noi zone conducte de energie: Uniunea Europeană în afara Rusiei și Rusia în afara fostelor Republici Sovietice. Pentru cei din industria conductelor este de lucru.

Totuși, nu aș inclina prea mult spre impunerea sancțiunilor asupra părților, pe rând, și nu cred că sancțiunile reprezintă o soluție inteligentă. Sunt sceptic cu privire la utilizarea forței, deoarece acest lucru ne-ar putea

durea pe noi mai mult decât îi doare pe ei. Pe de altă parte, aş privi ca fiind extrem de importantă anexarea Tratatului Cartei Energetice la viitorul Acord de Parteneriat şi Cooperare. Una dintre posibilităţi ar fi înfiinţarea unui sindicat care să administreze alimentarea cu gaze prin Ucraina. Aceasta ar fi o măsură rapidă şi urgentă. Trebuie, de asemenea, implicată şi o parte neutră.

Preşedinte. Vă mulţumesc foarte mult pentru acest punct final.

Henrik Lax (ALDE). - (SV) Domnule preşedinte, Uniunea Europeană este cea mai mare putere economică a lumii. Cu toate acestea, mulţi oameni îngheaţă de frig în propriile case. De ce nu poate Uniunea Europeană să garanteze încălzirea? Acum, mai mult ca niciodată, este limpede că Uniunea Europeană trebuie să-şi reducă gradul de dependenţă faţă de gazul rusesc. Uniunea Europeană trebuie să construiască o piaţă comună în domeniul electricităţii şi al gazelor naturale pentru a proteja accesul populaţiei sale la energie. Acest lucru necesită solidaritate în cadrul Uniunii. Franţa şi Germania se află în poziţii cheie. Nimeni, nici măcar Germania nu mai poate conta mult pe gazul livrat de Gazprom, pentru mulţi ani de-acum încolo. Proiectul Nord Stream nu reprezintă o soluţie. Mediarea războiului gazelor naturale dintre Rusia şi Ucraina îi va da Uniunii Europene o bună oportunitate de a cere ambelor părţi să respecte regulile compatibile cu o piaţă comună în domeniul energiei în cadrul Uniunii. Trebuie să profităm de această oportunitate

Inese Vaidere (UEN). - (LV) Doamnelor şi domnilor, aş dori să privesc această problemă într-un context politic mai larg. În realitate, aşa-zisul război ruso-ucrainean al gazelor naturale reprezintă una din etapele luptei pentru influenţă în Europa. Atât Ucraina, cât şi Georgia sunt state pe care ar trebui să le avem bucuroşi de partea noastră, însă Rusia doreşte să-şi reînnoiască influenţa anterioară pe care a avut-o asupra lor. Exact aşa cum mijlocul verii, cu începutul Jocurilor Olimpice şi mijlocul sezonului concediilor, a fost ales pentru invadarea Georgiei, aşa şi mijlocul iernii, perioada sărbătorilor de Anul Nou, a fost aleasă pentru războiul gazelor naturale. De asemenea, nici unui stat nu i s-a prezentat într-un mod satisfăcător modul în care se aştepta să devină membru NATO sau al Uniunii Europene. Era deja de prevăzut că Ucraina va deveni ţinta următoare, din moment ce noi nu am fost capabili să contracărăm Rusia în mod corespunzător pentru agresiunea sa faţă de Georgia. Tehnologia politică a Rusiei este una dintre cele mai puternice din lume şi acest stat a demonstrat că este pregătit să sacrifice resurse enorme pentru a-şi atinge scopurile politice. De această dată, prin tergiversarea încheierii unui acord, cu scopul de a discredita Ucraina. Acest tip de tehnologie politică are şi destule resurse pentru a influenţa procesele din ţările care prezintă interes, şi, spre deosebire de noi, planifică şi prognozează evenimentele. Trebuie să se ajungă la un compromis, trebuie reluată alimentarea cu gaze, dacă Rusia are suficiente rezerve pentru alimentare. Vă mulţumesc.

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Vă mulţumesc, domnule preşedinte. Opinia generală este că Bulgaria a fost ţara cea mai afectată de criza gazelor naturale. Nu mai trebuie menţionat că ambele părţi fac acuzaţi, indiferent cine se face vinovat de oprirea alimentării cu gaze şi indiferent cine se face vinovat de faptul că rezervele Bulgariei nu sunt suficiente pentru a depăşi această criză a gazelor. Totuşi, să aruncăm o privire asupra a ceea ce am putea face în viitor. Una dintre opţiuni este strict de politică internă care implică găsirea unei surse alternative pe care Bulgaria să o poată folosi pentru a-şi acoperi nevoile în alte situaţii similare. Dar cealaltă opţiune pe care o avem în prezent depinde direct de voinţa Comisiei.

Avem, sau mai degrabă, Bulgaria are o sursă imensă de energie, care a fost închisă la un moment dat din motive politice. Această sursă este centrala nucleară de la Kozloduy. În prezent, Bulgaria operează centrale electrice pe bază de cărbuni, care poluează mediul mult mai mult decât o face o centrală nucleară. Sunt sigur că Membrii ecologişti sunt de acord cu acest lucru. Închiderea primelor patru reactoare ale centralei nucleare de la Kozloduy, care au fost supuse la zeci şi zeci de teste care au demonstrat că erau absolut sigure, a fost o greşeală imensă. Acest lucru a cauzat un prejudiciu enorm poporului bulgar şi acum poporul bulgar continuă să sufere chiar mai mult din cauză că noi nu avem de unde să obţinem energie.

De aceea, fac următorul apel către Comisie: este timpul să permitem atât Bulgariei, cât şi Slovaciei să îşi deschidă centralele nucleare, care sunt absolut sigure, oferindu-le o garanţie faţă de insuficienţa energetică.

Charles Tannock (PPE-DE). - Domnule preşedinte, faptul că Rusia foloseşte drept armă diplomatică întreruperea alimentării cu gaze, a dovedit încă o dată de ce avem nevoie de o politică europeană externă comună pentru asigurarea securităţii energetice prin cooperare interguvernamentală. O astfel de politică are beneficiul evident de a minimiza expunerea noastră la tacticile violente ruseşti, prin încurajarea surselor alternative, cum ar fi gazele naturale lichefiate şi noile conducte de gaze naturale, precum Nabucco şi traseul trans-saharian, şi construirea unei reţele europene integrate de electricitate.

Totuși, va furniza și un impuls pentru agenda ecologică prin încurajarea energiei regenerabile și a eficienței energetice, precum și o relansare a energiei nucleare. Eu sprijin cererea de urgență a Slovaciei către Comisie de a redeschide reactorul Bohunice, care va ajuta, de asemenea, și în abordarea problemei schimbării climatice.

Nu mă îndoiesc deloc că Rusia terorizează Ucraina și că încearcă să destabilizeze guvernul implicând acum chiar și Statele Unite în acest întreg potop, înaintea alegerilor prezidențiale din Ucraina de anul viitor, și că pune în pericol și aspirațiile euro-atlantice ale Ucrainei.

Totuși, Uniunea Europeană a fost atrasă în această ceartă ca victimă colaterală a diplomației Kremlinului, din sectorul gazelor naturale. Am convingerea că acțiunea Rusiei a fost programată să coincidă cu debutul președinției cehe, deși Prim Ministrul și Președintele în exercițiu al Consiliului, Topolánek, a dat dovadă de mare competență în gestionarea acestei situații de urgență.

Este posibil ca Ucraina să fie vinovată, așa cum este acuzată, pentru anumite scurgeri de gaze, dar probabil acest lucru este de înțeles în contextul aranjamentelor bilaterale încă nesoluționate dintre aceste două țări.

În prezent, Ucraina este obligată să plătească unei companii intermediare o sumă suplimentară de 500 milioane dolari US pe an. Dat fiind faptul că datoria pentru gaze a Ucrainei către Rusia este de 2,4 miliarde de dolari US, datoria ar fi putut fi stinsă în circa 5 ani, prin eşalonarea acestei plăți, care, se presupune, conform declarațiilor prim ministrului adjunct al Ucrainei, că ajunge în buzunarele politicienilor corupți.

Trebuie să facem față oricărei tentații de a provoca o ruptură între Ucraina și viitorul acesteia alături de Occident, și în special viitorul ei ca membru deplin al Uniunii Europene. Cea mai bună modalitate de a ne asigura că Rusia nu mai terorizează sau că nu mai pune presiune asupra Ucrainei, sau chiar să provoace Uniunea Europeană să intimideze Ucraina până când aceasta cedează, este să promovăm o politică externă europeană comună privind securitatea energetică, care să dea dovadă de solidaritate între statele membre în momente de criză și de deficit energetic.

Adrian Severin (PSE). - Domnule președinte, problema cu care ne confruntăm nu este doar un simplu conflict ruso-ucrainean. Este un conflict între Europa și Rusia având ca obiect statutul geopolitic al Ucrainei, un conflict între Uniunea Europeană și Ucraina, având ca obiect perspectivele europene ale Ucrainei, este în conflict între Uniunea Europeană și Rusia, având ca obiect monopolul Rusiei asupra furnizării gazelor naturale și un conflict între Uniunea Europeană și Ucraina, care are ca obiect monopolul Ucrainei asupra tranzitului gazelor naturale.

Toate aceste conflicte puse laolaltă ne situează în mijlocul unui război energetic, despre împărțirea puterii. În acest război noi nu suntem ostatici, ci combatanți. Noi nu suntem mediatori, ci una dintre părțile interesate. Acest război își extinde repercusiunile de la o criză la alta. Putem înceta lupta și să organizăm o conferință de pace?

Avem nevoie de reguli pentru o piață energetică liberă împărțită de către partenerii noștri ruși și ucraineni. Avem nevoie de garanții și mecanisme pentru a intensifica aceste reguli și de un sistem de arbitraj pentru soluționarea conflictelor, precum și de o instituție pentru a pune aceste mecanisme în mișcare. Avem nevoie de o politică europeană comună în domeniul energetic, servită de instrumente legale și politice corespunzătoare și consolidată de un acord integrat cu tarife furnizoare și de tranzit, Rusia, respectiv Ucraina. Sancțiunile nu funcționează. Nici confruntarea nu reprezintă o soluție. Trebuie să fim uniți și să negociem în mod strategic și cuprinzător. În acest scop, trebuie să organizăm un grup de lucru interparlamentar ad hoc format din reprezentanți ai Parlamentului European, ai Dumei rusești și ai Radei ucrainene pentru a urmări derularea consensului și construirea strategiei pe o bază permanentă, atâta timp cât este necesar.

Toine Manders (ALDE). - (NL) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, societatea noastră nu poate funcționa fără energie, așa cum este evident în momentul de față. Gazul trebuie să curgă în continuare și, după părerea mea, pe termen scurt este extrem de important să fie negociate toate canalele diplomatice. Asta este ceea ce fac în prezent Comisia și Consiliul, într-o manieră lăudabilă, pentru a asigura reluarea alimentării cu gaz în cel mai scurt timp posibil; desigur că amenințările cu acțiuni legale nu reprezintă un plan de acțiune foarte eficient.

Pe termen mediu, consider că este importantă înființarea unei piețe europene pentru energie, cu condiția să fie luate măsurile pe care noi nu am reușit să le luăm. Este timpul să acționăm. Văd rolul statelor membre ca fiind unul foarte important în această problemă, ca și în instalarea rapidă a gazoductului Nabucco și Nord Stream, de exemplu. Însă peste toate acestea, trebuie să ne asigurăm că se creează o rețea europeană atât pentru gaze naturale, cât și pentru electricitate, fapt ceea ce va reduce gradul nostru de dependență și ne va

permite să creăm o piață funcțională și să dăm dovadă de mai multă solidaritate și să anticipăm mai bine deficitele. Va trebui să ne apucăm de muncă, totuși, și să fim surprinși de ce statele membre nu au luat nicio măsură.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). - (PL) Domnule președinte, Uniunea Europeană a abordat cu succes problema încălzirii globale: A fost suficient să se adopte o moțiune pentru a obține succes imediat. Am reușit să scădem temperaturile în Europa și să aducem o iarnă care a afectat întregul continent. Aceasta este dovada puterii și capacității Uniunii Europene, conform principiului 'dacă vrei, poți'. Însă succesul nostru s-a transformat în înfrângere, deoarece acum avem nevoie de mai multă căldură pentru locuințele și locurile noastre de muncă. Această situație este una pe care oficialii nu au prevăzut-o.

În ceea ce privește politica energetică, Uniunea Europeană începe să semene cu doctorul din povestea lui Hašek, 'Aventurile soldatului Švejk', care a prescris un singur tratament pentru toate bolile - spălăturile stomacale. Uniunea Europeană s-a limitat la declarații verbale, la conferințe și în special la a cocheta cu Rusia, dându-i acesteia curajul de a folosi resursele energetice drept instrument de presiune politică. Pentru a înrăutăți lucrurile, și-a găsit un aliat în Germania, împreună cu care construiește un gazoduct pe sub Marea Baltică.

Concluzia este foarte clară pentru toată lumea: trebuie să luăm rapid măsuri pentru a ne asigura independența față de furnizările de gaze naturale din partea Rusiei, ținând cont de maxima 'cel mai slab se înecă', ceea ce înseamnă că, în primul rând, trebuie să salvăm țările cu care aceasta se învecinează la granițe și care depind în totalitate de furnizările de gaz din Est, cum este cazul Poloniei și al Statelor Baltice, în cazul în care Uniunea Europeană nu consideră interesele private și interesele acelor care reprezintă Rusia ca fiind mult mai importante.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - (BG) Vă mulțumesc, domnule președinte. În prezent, cetățenii din 18 state membre sunt ținuți ostatici în conflictul politic dintre Ucraina și Rusia. Folosesc termenul 'conflict politic' deoarece am fost cu toții martori la modul cum Gazpromul și livrările de energie din partea Rusiei sunt folosite ca armă politică pentru exercitarea presiunii asupra unui stat suveran. Cetățenii Europei sunt ținuți ostatici. Gazele sunt livrate din Rusia. Robinetul a fost închis în Rusia. Da, Ucraina are partea ei de vina și, astfel, fac apel atât la Consiliu, cât și la Comisia Europeană să le spună prietenilor noștri din Ucraina în termeni clari că, dacă, atât opoziția, cât și guvernul, nu adoptă o poziție unită cu privire la problemele cheie care le afectează dezvoltarea, atunci nu vor putea face față acestei presiuni care este exercitată asupra lor, și respectiv asupra noastră. Așa cum noi avem un consens în țările noastre cu privire la problemele cheie, așa și ei trebuie să aibă un consens cu privire la probleme cheie.

În al doilea rând, Gazprom trebuie să plătească penalități țărilor noastre deoarece, în prezent, Bulgaria, care este cea de-a doua țară din Europa cel mai grav afectată și care este în totalitate dependentă de alimentarea energetică cu gaze naturale din Rusia, trebuie să-și revendice drepturile și trebuie să le revendice direct la furnizor, care, în acest caz, este Rusia.

În al treilea rând, atunci când vine vorba de energie în Europa, trebuie lansat unul și același mesaj. Trebuie în mod clar să spunem 'da' energiei nucleare în Europa, 'da' surselor alternative de energie, 'da' diferitelor conduite de gaze care ne fac mai puțin dependenți de un singur furnizor, 'da' unor facilități de depozitare mai mari și 'da' unor legături mai numeroase între statele membre, pentru a putea evita o criză similară.

În ultimul rând, aș dori să spun că, în cazul nostru, se pare că și Guvernul bulgar va primi niște critici foarte aspre. De-a lungul acestor ani cât a fost la putere, guvernul a ținut secrete contractele de furnizare încheiate cu Rusia și nu a făcut nimic pentru a diversifica sursele de alimentare pentru țara noastră.

Atanas Papanizov (PSE). - (BG) Domnule președinte, domnule ministru, domnule comisar, în calitate de reprezentant al celei mai afectate țări, fac apel la dumneavoastră și la instituțiile pe care le reprezentați pentru a acționa imediat în vederea reluării furnizării, utilizând toate mijloacele și motivele politice în baza dreptului internațional. Sper ca, în baza principiului solidarității, Consiliul și Comisia vor accepta propunerea Bulgariei de a include, ca parte a celor 5 miliarde de Euro neutilizați, proiecte pentru stabilirea legăturilor transfrontaliere dintre Bulgaria și România, precum și dintre Bulgaria și Grecia, și pentru extinderea mediilor de stocare de la Chiren, astfel încât să poată fi acoperite cele mai stringente nevoi, ca de altfel și pentru dezvoltarea oportunităților de utilizare comună a terminalelor pentru gaze lichefiate.

În calitate de raportor pentru unul dintre documentele din cadrul celui de-al treilea pachet energetic, consider că asigurarea transparenței, mai presus de toate, precum și respectarea regulilor sunt mult mai importante decât celelalte aspecte referitoare la clauza țărilor terțe. Sper, de asemenea, că în cel mai scurt timp posibil Comisia va răspunde solicitării noastre pe care am transmis-o prin intermediul doamnei Podimata, referitoare

la măsurile pe termen lung care vor fi adoptate astfel încât să avem, înainte de Consiliul European din primăvară, o politică comună și măsuri eficiente care să rezolve probleme similare celor care tocmai au apărut acum și care au fost descrise astăzi de către domnul Barroso ca fiind unele fără precedent, nejustificate și de neînțeles.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) În pofida acordului dintre Rusia și Ucraina, de a relua furnizările de gaz rusec către Europa, speranțele noastre de a primi gaz au fost din nou spulberate. Indiferent dacă motivele sunt unele de natură tehnică, financiară sau politică, acest embargo fără precedent asupra gazelor naturale nu poate fi justificat. În timpul unei ierni cu temperaturi scăzute record, a condamna la frig milioane de cetățeni europeni este un act necugetat și inuman. Pentru Bulgaria, cea mai afectată țară a Uniunii Europene, este extrem de important ca principiul *Pacta sunt servanda* să fie respectat și ca furnizările de gaz să fie reluate imediat. Trebuie căutate despăgubiri corespunzătoare pentru prejudiciul și suferința cauzate oamenilor și pentru încălcarea acordurilor.

Aș dori să felicit președinția cehă pentru rolul său activ în calitate de mediator implicat în soluționarea crizei. Acum, mai mult ca niciodată, Uniunea Europeană trebuie să pună în aplicare vechiul motto al solidarității proclamat de muschetari: 'Toți pentru unul și unul pentru toți' și să asigure sprijin financiar țărilor care au avut de suferit, precum Bulgaria, pentru proiecte de importanță vitală care să îi asigure securitatea energetică. Este timpul să demonstrăm forța și unitatea uniunii noastre prin adoptarea unei strategii energetice pe termen lung.

Eugenijus Maldeikis (UEN). – (LT) Este clar că această criză a alimentării cu gaze naturale este o problemă politică, nu o dispută comercială. Atât compania *Gazprom*, cât și *Naftogaz* duc la îndeplinire principala sarcină din acest conflict - încercând să ne demonstreze tuturor, și societății că tranzitul este imposibil de realizat din punct de vedere tehnic, tehnologic și economic. Această situație se repetă în mod constant. Cu atât mai mult cu cât acești parteneri ai noștri, partenerii Uniunii Europene, nu se ghidează nici după bunele practici elementare în afaceri și nici după Carta Energetică. Se pare că pentru partenerii noștri aceasta nu există. Din nefericire, eu nu văd niciun fel de bunăvoință nici din partea Kievului, nici din partea Moscovei de a ajunge la un acord. Mie mi se pare că ei încearcă să tragă de timp prin aceste negocieri și cred că numai măsurile politice pot ajuta la soluționarea problemei politice, până la soluționarea problemelor tehnice care planează asupra tranzitului. Cred că trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a ajunge la acorduri și garanții politice între Uniunea Europeană, Rusia și Ucraina, până la atingerea scopurilor noastre pe termen mediu și lung. Încă ceva în ceea ce privește solidaritatea energetică. Prim Ministrul Bulgariei și cel al Slovaciei vor merge la Moscova și la Kiev pentru negocieri. Această săptămână a solidarității energetice nu trebuie să se încheie încă o dată cu negocieri sub formă bilaterală; Cred că solidaritatea energetică trebuie să fie în sensul reînnoirii de către Bulgaria și Slovacia a operațiunilor energetice nucleare în această situație. Aceasta ar fi adevărata solidaritate energetică.

John Purvis (PPE-DE). - Domnule președinte, din impasul cu Rusia și Ucraina, eu ajung la trei concluzii extrem de clare.

În primul rând, trebuie să reducem gradul nostru de dependență de gaz, care va trebui importat din ce în ce mai mult. Aceasta presupune creșterea angajamentului nostru față de energia autohtonă, inclusiv energia regenerabilă și nucleară.

În al doilea rând, trebuie să îmbunătățim solidaritatea Uniunii Europene cu sprijinul reciproc al statelor membre pentru alimentarea cu electricitate, gaze și petrol. Aceasta presupune rețele și conducte mult îmbunătățite și extinse. De ce Bulgaria să nu aibă gaz, în timp ce România, situată pe celălalt mal al Dunării, are? De ce Slovacia nu are gaz, în timp ce vecinii săi, Austria, Polonia și Republica Cehă au? Aceste lacune din rețeaua de gaze trebuie eliminate urgent. Pentru când este programat acest lucru, domnule Comisar Piebalgs?

În al treilea rând, trebuie să diversificăm sursele noastre de furnizare și facilitățile de stocare pentru gaze și petrol. De ce nu folosim la întreaga capacitate zăcămintele de gaze epuizate din sudul Mării Nordului, pentru depozitare?

Trebuie să ne extindem mai mult infrastructura de gaze lichefiate și să dezvoltăm sisteme de conducte de la surse alternative și prin trasee alternative. Avem nevoie de conexiuni mai bune și mai multe cu Norvegia, cu Africa de Nord și de Vest, cu Marea Caspică și cu Munții Caucaz, cu Levantul și cu Statele din Golf din Orientul Mijlociu.

Așadar, în concluzie, întreb Comisia și Consiliul dacă promovează îndeajuns de urgent energia regenerabilă și nucleară, investind suficient în construirea de conducte și terminale pentru gaze lichefiate și în dezvoltarea relațiilor politice care să asigure continuitatea și diversitatea furnizării.

Este clar că nu putem depinde de Rusia sau Ucraina ca până în prezent. Trebuie să punem pe primul loc interesele noastre europene proprii, fără întârziere.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Domnule președinte, domnule Președinte în exercițiu, domnule Comisar, atitudinea Rusiei de a opri gazele pentru clienții Uniunii Europene este intolerabilă din punct de vedere al obligațiilor contractuale semnate de către Rusia. Clienții europeni plătesc într-un anumit interval pentru alimentarea cu gaze din Rusia și au dreptul să se aștepte ca furnizarea să se facă la timp, indiferent de disputele dintre Rusia și Ucraina. Decizia premierului Putin de a sista furnizarea, luată în fața camerelor de televiziune, constituie nu numai o încălcare a contractelor încheiate, ci demonstrează și faptul că Gazprom nu este o afacere care operează conform principiilor de piață, ci este o firmă care îndeplinește ordinele politice ale Kremlinului. Această dezbatere ar trebui să transmită un semnal clar către Rusia și Ucraina pentru reluarea imediată a furnizării gazelor.

De asemenea, aș dori să spun că atitudinea ucrainenilor este dezamăgitoare. Lipsa unei înțelegeri cu Rusia, regulile neclare pentru plata intermediarilor gazelor naturale și conflictele interne la cele mai înalte nivele guvernamentale compromit Ucraina în ochii publici și împiedică această țară să își implementeze aspirațiile europene. Acest lucru mă doare, deoarece Ucraina este un vecin important și un partener strategic pentru noi.

Actuala criză a gazelor a confirmat în cele din urmă faptul că Europa trebuie să se preocupe de propria securitate energetică. Nu mai putem tolera lipsa de acțiune. Domnule Comisar, fac apel la Comisia Europeană să formuleze imediat inițiativele legislative care să facă posibilă necesara diversificare a furnizărilor de energie, care să asigure o solidaritate energetică reală, și nu una simulată și care să aibă ca rezultat interconexiunea sistemelor naționale de alimentare ale statelor membre.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE). – (BG) Doamnelor și domnilor, în lumina crizei economice acute și a consecințelor grave ale conflictului gazelor naturale, este necesară o sinergie în rândul tuturor instituțiilor naționale și europene. Gravitatea problemei ne obligă să ne concentrăm eforturile și alianțele la nivelul Uniunii Europene și dincolo de limitele partidului, în numele cetățenilor Europei și a intereselor și drepturilor acestora.

Sursele alternative de energie și tehnologiile noi vor reduce gradul nostru de dependență față de importurile de materii brute și de energie. Problemele economice și sociale care rezultă din criza gazelor sunt acum urmate de problemele ecologice. Trecerea de la utilizarea gazelor la utilizarea de combustibil lichid, pentru întreaga gamă a industriilor, așa cum s-a întâmplat în Bulgaria, împiedică planurile Uniunii Europene de a elimina emisiile cu efect de seră. Noi apreciem intervenția promptă a instituțiilor europene, însă avem nevoie de un parteneriat privilegiat pentru îmbunătățirea independenței noastre energetice. De aceea, planul european de recuperare economică trebuie să țină cont prin sprijin financiar de nevoile curente pentru construirea unei infrastructuri energetice alternative, în special pentru țările cu cel mai mare grad de dependență, cum este Bulgaria.

Facem apel la Parlamentul European să adopte o poziție clară, care să sprijine acțiunile coordonate întreprinse de toate instituțiile, având ca scop soluționarea acestei crize a gazelor și împiedicarea repetării unei astfel de crize pe viitor.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). Transportul gazului rusesc pe teritoriul Ucrainei nu este doar o dispută bilaterală sau comercială. Este o problemă cu o componentă multilaterală puternică deoarece vânzarea și tranzitul gazului pot constitui o activitate comercială numai în cazul în care sunt îndeplinite condițiile necesare. În acest caz, din punctul meu de vedere, condițiile minime necesare sunt transparență, reguli clare, competitivitate, credibilitate și control.

Întrebarea mea și în același timp preocuparea mea este cine va despăgubi companiile care și-au suspendat deja activitățile? Cine îi va despăgubi pe cetățenii afectați de această situație? Prin aceasta înțeleg faptul că Europa are nevoie de cineva care să fie responsabil.

Ce putem face acum? Să ne intensificăm eforturile diplomatice. Trebuie să fim mai rapizi și mai eficienți în conceperea unei politici energetice comune. Un al treilea aspect asupra căruia aș dori să vă atrag atenția este diversificarea: diversificarea surselor, a rutelor de aprovizionare și a țărilor din care importăm produse energetice.

În ceea ce privește gazul, aș dori să menționez în special două domenii prioritare: utilizarea gazului lichefiat și proiectul conductei Nabucco. Ambele vor avea drept rezultat diversificarea rutelor de aprovizionare și a țărilor exportatoare. Proiectul Nabucco trebuie să aibă prioritate față de proiectele coridorului nordic și coridorului sudic, nu numai la nivel european, dar și la nivelul fiecărui stat membru.

Din acest motiv, aș dori să solicit Comisiei să ne furnizeze cel puțin informații de bază privind progresul proiectului Nabucco. De asemenea, aș dori să întreb ce acțiuni suplimentare a întreprins Comisia pentru a împiedica reapariția acestor probleme în 2010 și să solicit furnizarea unei date orientative privind reluarea furnizării gazului către Uniunea Europeană.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Doamnă președintă, având în vedere că furnizarea gazului va fi reluată ca urmare a intervenției, inițial ezitante, ulterior coordonate, a Uniunii Europene și în ciuda unor variate probleme tehnice și de altă natură, putem respira ușurați, dar nu putem să fim mulțumiți de această situație

În primul rând, cauza disputei dintre Rusia și Ucraina nu a fost clarificată și rezolvată, putând, astfel, izbucni din nou, în orice moment. În plus, criza gazului a demonstrat încă o dată dependența și vulnerabilitatea noastră. Recunoașterea acestui fapt poate debloca procesul de dezvoltare a unei politici energetice comune europene, primul pas în acest sens fiind asumarea, la nivel european, a răspunderii comune în ceea ce privește asigurarea aprovizionării.

În consecință, trebuie să dezvoltăm noi surse și rute de aprovizionare, precum și interconexiuni între rețelele din statele membre. Cu toate acestea, nu putem să ne așteptăm ca acestea să se dezvolte pe baza pieței; sursele europene trebuie să fie mai degrabă disponibile pe baza intereselor comune europene.

Conducta Nabucco reprezintă o soluție pe termen lung, în timp ce dezvoltarea rețelelor care leagă noile state membre ar putea să înceapă astăzi folosind cele 5 miliarde de euro alocate în acest scop în programul de stimulare economică. Ar însemna să împușcăm doi iepuri dintr-o lovitură din moment ce această infrastructură ar putea stimula economia europeană și ar crea locuri de muncă, diminuând în același timp efectele unor crize similare.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Doamnă președintă, domnule Comisar, doamnelor și domnilor, aceasta nu reprezintă o problemă nouă: a fost dezbătută de-a lungul anilor în ședințe plenare și în cadrul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie. Moscova nu a oferit niciodată o indicație mai clară a gradului de vulnerabilitate la care am ajuns și a ușurinței cu care putem fi mituiți. Este timpul să acționăm.

Domnule Comisar, diagnosticul dvs. privind lipsa de interconexiuni este foarte precis. Trebuie să acționăm în acest sens, pentru că, într-adevăr, putem face ceva în acest domeniu. Trebuie să stabilim legături între rețelele de gaz din UE. Unul dintre principalele motive pentru care acest lucru nu s-a realizat este faptul că licențele se acordă la nivel național. Ele trebuie efectiv armonizate pentru că sunt diferite în fiecare stat membru. Trebuie să găsim soluții pentru o mai bună coordonare a procedurilor naționale. Sunt conștient de faptul că, în acest domeniu, Comisia are puteri limitate, dar, în ciuda acestui aspect, ar trebui să ajungem la o soluție. Aceasta ar putea fi – ceea ce se menționează, de asemenea, în propunerea Comisiei – numirea unui coordonator pentru fiecare proiect transfrontalier, care să medieze diferitele probleme aferente acestor interconexiuni și să pună lucrurile în mișcare. Această coordonare poate fi fundamentală și chiar este fundamentală în ceea ce privește domeniile care implică energia eoliană. Sunt mulțumit să constat faptul că, în cadrul celei de-a doua revizuirii, afirmați în mod clar că această coordonare va constitui o componentă a planului de dezvoltare a unei rețele offshore de turbine eoliene, în special în ceea ce privește conexiunea cu rețelele continentale.

În al doilea rând, ar trebui să ne îndreptăm atenția mai mult către gazul lichefiat (GNL), acesta fiind o variantă mult mai flexibilă, față de care nu suntem atât de vulnerabili. În al treilea rând, rețelele ar trebui orientate către energia durabilă care, după cum știm, va fi produsă la nivel local, asigurându-i acces prioritar la rețea.

Doamnelor și domnilor, doamnelor și domnilor Comisari, misiunea noastră este clară. Trebuie să trecem de la voință politică la acțiune și presupun că la viitorul summit de primăvară se vor lua decizii fundamentale și specifice.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Doamnă președintă, un client care plătește un preț agreat și-a îndeplinit o obligație. Domnule Comisar, Rusia este responsabilă pentru criză și ar trebui sancționată. Evident, Ucraina este prinsă la mijloc. Dacă Rusia nu poate accepta direcția politică adoptată de Ucraina, va trebui să treacă peste acest lucru așa cum a trecut peste pierderea influenței politice asupra țărilor din blocul sovietic. Lumea este în schimbare, fapt care trebuie pur și simplu acceptat.

Jocul de scenă al Rusiei din momentul în care a oprit furnizarea gazului părea să demonstreze că nu îi pasă dacă ne vinde sau nu produsul. Cel puțin, așa părea. Consider că, pentru binele economiei și al poporului său, Rusia ar trebui să fie atentă la evoluția pieței și la imaginea sa de partener de încredere. Subliniez faptul că dependența reciprocă a celor două părți este, poate, aspectul cel mai important al acestui contract și al procesului de cooperare.

Consider că poporul rus va descoperi în cele din urmă acest adevăr, iar Europa va ține seama de Rusia și va deveni un bun mediator.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Gazprom și Naftagas se joacă cu încrederea consumatorilor europeni. Sute de companii din Slovacia au fost nevoite să își suspende producția, iar în Bulgaria oamenii îngheață de frig în propriile case. Cetățenii europeni nu ar trebui să plătească prețul jocurilor comerciale și politice.

Este dificil de judecat cine este mai vinovat, dar un lucru este clar – Slovacia și Bulgaria au nevoie urgentă de ajutor. Au nevoie de o soluție imediată, au nevoie de reluarea imediată a furnizării gazului și trebuie să știe ce se va întâmpla cu centralele lor nucleare.

Consider că, în ciuda a tot ceea ce s-a întâmplat, nu vom întoarce spatele țărilor din fostul bloc sovietic, inclusiv Ucraina, care doresc să se elibereze de sub influența rusă. Cetățenii Ucrainei nu ar trebui să sufere doar pentru că politicienii lor nu și-au îndeplinit misiunea.

Evgeni Kirilov (PSE). Doamnă președintă, în sens general, aș putea fi de acord cu acei colegi care au ordonat rolul activ al președinției cehe.

Cu toate acestea, nu pot fi de acord cu tonul politic folosit de dl vicepremier Vondra în cadrul alocuțiunii sale introductive. Tonul său politic este prea calm. Da, am vorbit și vorbim cu o singură voce, dar aceasta nu este suficient de puternică. Deoarece, dacă luăm în considerare milioanele de cetățeni din Europa care suferă în această iarnă grea, nu putem fi calmi. Mă întreb de ce. Va trebui să acționăm și sunt de acord cu majoritatea colegilor care solicită întreprinderea unei anchete, pentru că trebuie să aflăm care dintre cele două părți are răspunderea mai mare. Ambele sunt răspunzătoare! Poate că motivul acestei discuții politice calme este faptul că acum este vorba nu numai de Rusia, ci și de Ucraina, și acest lucru nu este corect.

Consider că nu doar acest Parlament, dar și președinția ar trebui să își facă auzită vocea în numele cetățenilor care suferă.

Fiona Hall (ALDE). Doamnă președintă, această criză evidențiază cât este de important ca Europa să devină mai independentă din punct de vedere energetic, dar, în timp ce discutăm azi despre furnizarea de energie, nu trebuie să uităm cât este de importantă și controlarea cererii de energie.

UE are de atins o țintă de 20% până în 2020 în ceea ce privește ameliorarea eficienței energiei și mai multe acte legislative care se concentrează pe economisirea energiei. Aceste acțiuni de eficientizare a energiei vor contribui nu numai la combaterea schimbărilor climatice și a penuriei de combustibil, ci și la îmbunătățirea semnificativă a siguranței energetice a Europei.

Există, bineînțeles, un motiv întemeiat pentru care planul de acțiune al Comisiei privind eficiența energiei are o componentă internațională și recunoaște importanța încurajării unor astfel de acțiuni în țări din afara Europei și, nu în ultimul rând, în țări care furnizează și tranzitează energie către Europa. Realitatea este că, dacă acestea utilizează mai puțină energie, noi am putea primi mai multă. Acest lucru este mult mai important decât aspectul politic imediat al acestei crize.

András Gyürk (PPE-DE). – (HU) Doamnă președintă, sugerez să vorbim deschis. Uniunea Europeană nu a învățat din experiența crizei gazului din 2006 dintre Ucraina și Rusia și a eșuat în mod grav în gestionarea crizei actuale. Factorii decizionali au reacționat la închiderea robinetului conductei de gaz de parcă acest lucru ar fi fost o surpriză totală. Această criză a furnizării de energie, cea mai gravă de până acum, ar putea fi ultimul semnal de alarmă pentru statele membre și trebuie să luăm măsuri pentru a fi mai independenți din punct de vedere energetic.

Îmi exprim încrederea că, în prezent, toată lumea este conștientă de faptul că acest conflict dintre Rusia și Ucraina nu reprezintă doar o dispută juridică bilaterală, fie și pentru simplul motiv că afectează milioane de cetățeni din Uniunea Europeană. Criza actuală nu este un test doar pentru politica noastră energetică comună, ci și pentru solidaritatea europeană.

Provocarea actuală cu care se confruntă statele membre constă în a demonstra că sunt capabile să acționeze dincolo de politicile stabilite până în prezent în domenii separate. Constă în a demonstra că Uniunea Europeană este capabilă să se facă auzită și să acționeze unanim într-o situație crucială.

Eluned Morgan (PSE). - Doamnă președintă, mă bucur să constat că dl Vondra a revenit. Îi mulțumesc pentru explicația oferită asupra gravității situației, dar când va învăța Consiliul că ne aflăm într-o poziție fragilă dacă UE nu vorbește cu o singură voce în domeniul energetic, în special în ceea ce privește relația cu Rusia și Ucraina?

Vă voi da un exemplu în care Consiliul nu învață acest lucru. În curând vom începe negocieri în cadrul celei de-a doua lecturi a pachetului privind liberalizarea pieței energetice. Comisia a prezentat o poziție întocmită cu măiestrie în ceea ce privește țările terțe care investesc în UE, sugerând că, în acest domeniu, Comisia este cea care vorbește în numele UE. Ce ați făcut dumneavoastră în Consiliu? V-ați retras în spatele pozițiilor naționale și ați spus nu, – noi, statele membre vrem să avem ultimul cuvânt, nu Comisia.

Este vorba de principiul dezbină și stăpânește, cel mai vechi truc, pe care dumneavoastră și colegii dvs l-ați folosit. Până în momentul în care veți înțelege că atitudinea care trebuie adoptată este unirea puterilor pentru a câștiga mai multă susținere la nivel internațional, ne vom afla întotdeauna într-o poziție de vulnerabilitate. Trebuie să le explicați cetățenilor europeni de ce stau acum în frig. Trebuie să vă schimbați poziția în acest domeniu. O veți face?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Doamnă președintă, în primul rând, dați-mi voie să vă prezint scuzele mele. Mă aflu aici pentru prima dată și poate, făcând o introducere atât de lungă, am contribuit la întârziere. Dar consider că rezumatul acțiunilor pe care le-am întreprins începând cu dimineața zilei de 1 ianuarie a fost util.

Să vorbim cu o singură voce este ceea ce încercăm să facem în această întreprindere. Pentru moment, cred că încercarea noastră este încununată de succes.

Ați menționat pachetul legislativ privind energia. Acesta nu este un subiect pe ordinea de zi; acum dezbatem situația de criză. Dar vă pot spune că, din ceea ce știu în urma discuțiilor din cadrul Consiliului, diferitele temeri legate de liberalizarea totală au fost pur și simplu motivate de preocupări strategice în unele țări. Aceasta este dezbaterea pe tema clauzei țării terțe etc. Cu toate acestea, am menționat în declarația mea de aici că președinția cehă consideră acest lucru o prioritate și că vom depune toate eforturile pentru găsirea unei soluții și a unui compromis între Consiliu și Parlament.

Dar nu vă așteptați ca aceasta să aducă o soluție miraculoasă ca în cazul acelor jocuri de-a gazul în Europa Centrală și de Est. Situația de pe o insulă unde ai libertatea să aduci energie în oricare port la alegere este diferită de situația în care te afli undeva în Slovacia sau Bulgaria. Da, aveți dreptate, există țări mai bine pregătite pentru situații de criză, chiar și în regiunea respectivă. Cu toate acestea, cred că trebuie să fim conștienți de faptul că, de exemplu, nu se pot construi oriunde instalații de stocare a gazului. Este nevoie de un mediu cu anumite caracteristici geologice.

De exemplu, țara mea are noroc că toate instalațiile de stocare se găsesc în partea de est. Putem pompa din aceste instalații și distribui gaz chiar dacă nu există aproape nicio sursă de aprovizionare externă. Putem supraviețui timp de mai multe săptămâni sau luni, dar nu mai mult. Pe de altă parte, Slovacia are ghinionul că aceste zăcămintele geologice se găsesc în partea de vest a țării, iar reorientarea fluxului nu este o operațiune ușoară. Este nevoie de compresoare instalate pe conducte și, în caz contrar, apar probleme.

Mă adresez celor care susțin că aceasta este o problemă politică: în ceea ce privește vocea unică prin care trebuie să ne exprimăm poziția, vă pot spune din experiență că, desigur, este o problemă politică. Este o problemă politică faptul că oamenii îngheață de frig, prin urmare este o situație dificilă din punct de vedere politic. Bineînțeles, sunt de acord cu cei care, ca și Jacek Saryusz-Wolski sau ca István Szent-Iványi, susțin că este vorba de un fel de joc cinic și că, de fapt, în centrul problemei se află lupta pentru deținerea controlului asupra infrastructurii din țara aflată în discuție. Alții, precum Hannes Swoboda și Jan Marinus Wiersma subliniază faptul că nu ar trebui să avem o abordare „în alb și negru” a situației și că Ucraina merită o oarecare atenție – aveți, de asemenea, dreptate: bineînțeles, Ucraina nu ușurează deloc situația. Cel puțin, acesta este

punctul meu de vedere. Dar ar trebui să fim conștienți de faptul că Bulgaria și Slovacia se află într-o situație extrem de dificilă pentru că, dintr-odată, există o țară care dorește să exploateze această situație dificilă și să creeze un conflict între aceste țări și Ucraina. Astfel se prezintă situația actuală, astfel reiese din evenimentele de azi, de exemplu. Este deci o situație dificilă – ce putem face?

Există apoi cei care se tem să intre în joc pentru că îl consideră un joc de cărți de tipul *Schwarzer Peter*, în care există pericolul că oricine termină cu cartea neagră va plăti. Nu cred că cine se teme să joace este o persoană curajoasă. O persoană curajoasă este cea care își asumă riscul.

De ce să nu cumpărăm gaz la granița ucraineano-rusă? Un exemplu excelent! Am discutat acest lucru, dar cine sunt contractanții din partea UE? Sunt companii private care se tem deoarece nu dețin controlul asupra gazului care intră în Uniune. Evident, ar trebui să existe o soluție, dar aceasta ar presupune voința Ucrainei de a renunța la miza conductei. După cum știți, Parlamentul Ucrainei interzice acest lucru și țara nu se este pregătită pentru aceasta. Companiile europene ar trebui să își asume un oarecare rol și nimic nu se poate face în câteva săptămâni sau chiar luni. Prin urmare, trebuie să intensificăm presiunile. Dar azi, de exemplu, am afirmat că trebuie să urmeze o acțiune juridică. Cred că este importantă pentru ambele părți.

Nu vreau să mai repet ce am afirmat deja și să vorbesc din nou mai mult decât ar trebui. Vreau să vă mulțumesc în primul rând pentru interesul și atitudinea dvs activă – începând cu Jacek Saryusz-Wolski, cu grupul PPE-DE și tuturor celor prezenți. Avem nevoie de ajutorul și de atenția dvs. Avem nevoie de ajutorul dumneavoastră pentru ca această problemă să intre în atenția acelor țări europene în care ea nu ocupă prima pagină a ziarelor. Adică, în majoritatea cazurilor, în această parte a Europei, unde nu există o situație de criză. Acest lucru ne-ar ajuta să vorbim cu o singură voce, într-un mod mai activ.

În cele din urmă, doresc să îmi exprim acordul cu majoritatea dintre dumneavoastră care au susținut necesitatea unei abordări strategice, a unor soluții pe termen mediu și lung - este exact ceea ce președinția cehă are de gând să întreprindă. Dispunem de șase luni – dintre care patru vom lucra împreună în acest domeniu – dar suntem într-un tot de acord cu Comisia și statele membre să devansăm agenda pentru ca această problemă să constituie un element-cheie pe ordinea de zi a Consiliului European din luna martie și, bineînțeles, să organizăm în luna mai summitul pe tema coridorului sudic pentru a promova diversificarea surselor de aprovizionare precum proiectul Nabucco și altele.

Benita Ferrero-Waldner, Membru al Comisiei. –Doamnă președintă, voi încerca să fiu cât mai succintă. Din perspectiva politicii externe, există numeroase consecințe pe care am început să le examinăm în 2006, la primul semnal de alarmă. Cel mai important lucru este ceea ce putem face împreună în viitor. Ne confruntăm cu o problemă și aceea este, desigur, Tratatul. Tratatul nu prevede o politică externă și de securitate comună. În Tratatul de la Lisabona va exista o clauză de solidaritate care poate fi folosită pentru a avea acea coordonare mai bună despre care se vorbește peste tot. În al doilea rând, în ultimii doi ani a existat o activitate diplomatică în domeniul energetic. S-au semnat numeroase memorandumuri. Am lucrat la rezolvarea acestei probleme, dar soluțiile sunt încă în mare parte teoretice sau se află în faza pregătitoare. Este foarte dificil să reunești toți actorii în același timp. În mod normal, putem să stabilim doar cadrul de desfășurare, ca de exemplu în cazul proiectului Nabucco. Ulterior, am încercat să obținem volumul de gaz necesar pentru aprovizionarea și construirea conductei. Aici consider că este nevoie de parteneriate public-privat. Acesta este cel de-al doilea punct. În treilea rând, o știm cu toții – s-a afirmat în nenumărate rânduri – acest conflict al gazului este de natură comercială, dar are și puternice conotații politice.

De asemenea, suntem conștienți că relația ruso-ucraineană este una deteriorată, dar scopul nostru principal este să stabilizăm cât mai mult situația. Una dintre posibilități va fi noul Parteneriat estic în cadrul căruia dorim ca partenerii noștri din est să conlucreze. În ceea ce privește Ucraina, la sfârșitul lunii martie vom organiza o conferință pe tema investițiilor internaționale comune pentru a discuta reabilitarea și modernizarea sistemului ucrainean de tranzitare a gazului. Cred că acest eveniment se sincronizează foarte bine cu situația actuală. În ceea ce privește relațiile bilaterale – EU-Rusia sau EU-Ucraina - este clar faptul că aspectele privind furnizarea și tranzitul energiei, din cadrul noilor acorduri care se negociază în prezent, au căpătat o altă importanță și vor fi menținute.

În ultimul rând, doresc să subliniez faptul că nu privim numai către est, dar și către sud. Negociem deja, cu multe țări arabe, inițiative de obținere a gazului, să sperăm pentru o conductă Nabucco, prin tranzitarea Turciei. Aceasta înseamnă că soluția care trebuie urmată în viitor este cea a diversificării conductelor, a surselor și, desigur, a tipurilor de energie – astfel cum s-a menționat în cadrul acestei discuții. În acest sens, avem nevoie și de un cadru juridic adecvat, care este dificil de realizat.

Andris Piebalgs, Membru al Comisiei. – Doamnă președintă, onorabili deputați, voi spune doar câteva lucruri. În primul rând, sarcina noastră este să restabilim imediat aprovizionarea pentru că oamenii suferă, industria suferă, oamenii își pierd locurile de muncă; aceasta este, deci, principala sarcină, să nu creăm obstacole suplimentare.

Dar, ulterior, ar trebui să facem o analiză și să luăm măsuri. Ar trebui să apelăm din nou la unele dintre stereotipurile noastre pentru că, dacă anul 2006 ar putea fi considerat un semnal de alarmă, situația actuală este un adevărat șoc.

În realitate, subestimăm ceea ce s-a întâmplat cu adevărat. Dacă guvernele a două țări s-au acuzat reciproc de închiderea robinetului la conductele de gaz, singura concluzie pe care o pot trage – deoarece am încredere în aceste țări și guverne – este că cineva a blocat conductele, lucru dificil de crezut.

Prin urmare, ceea ce s-a întâmplat este cu adevărat extraordinar și cred că ar trebui să aibă un efect extrem de important asupra politicilor energetice pe care încercăm să le creăm. Acesta este motivul pentru care consider că nu mai trebuie să existe tabuuri. Ar trebui să discutăm cu adevărat despre modul în care putem asigura securitatea aprovizionării în toate condițiile posibile.

Și, cu toată onestitatea, nu m-am așteptat niciodată la întreruperea completă a furnizării. Nu m-am așteptat niciodată la așa ceva: a fost un șoc și pentru mine. Puteți arunca vina asupra mea, în calitate de Comisar pentru energie și să spuneți „ar fi trebuit să prevedeați situația aceasta”. Dar nu s-a așteptat nimeni la așa ceva. Este o situație nouă, care nu s-a mai întâmplat până acum, iar în viitor ar trebui să fim pregătiți pentru o astfel de măsură.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc mâine (joi 15 ianuarie 2009).

Declarații scrise (Regula 142).

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Uniunea Europeană se confruntă, din nou, cu o criză în alimentarea cu gaz natural. Nu este clar cine este vinovatul. Rusia? Ucraina? Amândouă? Solicit Comisiei Europene să informeze public în legătură cu motivele care au generat această situație. Uniunea Europeană trebuie să-și asume responsabilitatea de a spune cine este de fapt de vină.

Criza a arătat că, din păcate, multe dintre țările Uniunii Europene sunt vulnerabile la șantajul energetic și pot avea de suferit în urma neînțelegerilor mai degrabă politice decât economice dintre țările din spațiul fostei Uniuni Sovietice. Este clar că trebuie să accelerăm procesul creării unei politici energetice europene comune, bazată inclusiv pe o abordare externă comună. Trebuie să urgentăm procesul de diversificare a surselor de aprovizionare și a rutelor de transport cu gaz natural, iar accelerarea proiectului Nabucco este esențială.

Cred că se impune un raport al Comisarului pentru Energie în legătură cu acțiunile întreprinse sau, mai corect spus, „neîntreprinse” de Comisie pentru sprijinirea proiectului Nabucco în ultimul an.

Sylwester Chruszcz (UEN), în scris. – (PL) În timpul dezbaterii de azi s-au afirmat multe lucruri despre furnizarea gazului și legăturile, interconexiunile și dependența economiilor europene. Trebuie să învățăm din criza actuală.

De asemenea, trebuie să privim proiectul Yamal 2 ca pe ceva rațional care este în interesul nostru. Nu numai că este mai bun decât conducta care vine din Țările Baltice către Germania, ocolind Polonia, dar va spori gradul de securitate energetică. Dacă va fi construit, Yamal 2 va însemna un tranzit de gaz semnificativ mai mare prin Polonia către Europa, precum și o soluție cost-eficientă mai rentabilă decât conducta nordică și, în plus, poate fi construit mai rapid.

Consider că aceasta este calea pe care trebuie să ne direcționăm eforturile pentru a asigura securitatea energetică a tuturor statelor membre ale UE.

Corina Crețu (PSE), în scris. – Criza gazelor scoate în evidență două probleme majore cu care se confruntă Uniunea Europeană.

În plan energetic, nu avem nici acum o strategie comună, pentru că nu există coeziunea necesară. Acum, prin sistarea livrărilor au fost afectate 11 din cele 27 de țări ale UE. Dar dependența de gazul rusesc este o problemă comună de securitate, având în vedere că arma energetică poate fi folosită oricând, mai ales împotriva foștilor sateliți ai Rusiei. În aceste condiții, UE are datoria de a găsi o soluție pentru a securiza

energetic zona noilor membri. Adevărata problemă pentru Europa este diversificarea surselor de gaz și nu a căilor de tranzit dintre Rusia și UE.

În al doilea rând, criza gazelor indică slăbiciunea politică a unei Uniuni Europene divizate și ezitante. Una dintre carențele evidente ține de președinția UE. E nevoie ca, mai ales în momente de criză, să existe o voce reprezentativă care să vorbească în numele Uniunii. Un cor pe mai multe voci riscă să arunce în derizoriu ideea Europei Unite, nu doar imaginea și influența sa internațională. De aceea, e nevoie de instituirea unei președinții europene pe o perioadă mai lungă de timp și independența de structurile politice ale țărilor membre.

Daniel Dăianu (ALDE), în scris. – Un alt semnal de alarmă.

Criza actuală a gazului demonstrează încă o dată cât de fragilă și de inefficientă este politica energetică a UE. În fața unor mari presiuni, guvernele statelor membre ale UE se bazează, practic, pe propriile resurse și surse. Nu este o surpriză, având în vedere condițiile actuale, dar evidențiază un alt aspect al lipsei de solidaritate din cadrul UE. În egală măsură, criza actuală scoate în evidență măsurile absolut necesare care trebuie luate în materie de politică energetică la nivelul UE, dacă vrem să avem o astfel de politică în realitate. În ceea ce privește stocurile de petrol, trebuie să dezvoltăm instalații de stocare a gazului. Trebuie să diversificăm furnizorii de gaz, rutele de aprovizionare și mecanismele de livrare (ca în cazul gazului natural lichefiat). Construirea proiectului Nabucco ar trebui accelerată, iar fondurile necesare acestui proiect ar trebui sporite prin implicarea finanțărilor din partea BEI. Argumentul că gazul disponibil nu va fi suficient pentru noile rute de transport care urmează să fie construite nu este valabil. Trebuie să dezvoltăm noi surse de energie regenerabilă într-un ritm mai rapid și să economisim energie. În ultimul rând, trebuie să construim legături transfrontaliere de alimentare cu energie pentru ca statele membre ale UE să se poată ajuta reciproc la nevoie.

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Domnule Președinte, domnule comisar, stimați colegi,

Sectorul energetic reprezintă un factor economic și geopolitic major; astăzi aproape jumătate din energia UE depinde de importuri, iar prognozele ne arată că importurile pot ajunge la 70% pentru gazele naturale și 100% pentru petrol până în 2030. Acestea trebuie să fie motivele principale pentru realizarea cât mai urgentă a unei politici energetice comune. Acestea trebuie să fundamenteze aplicarea politicii energetice comune pe trei piloni: interconectarea rețelelor naționale la nivelul întregii uniuni, diversificarea surselor de aprovizionare și măsuri active pentru economisirea energiei.

Toate acestea trebuie să aibă ca rezultat și evitarea unor astfel de crize energetice precum actuala criză a gazului livrat de Rusia prin Ucraina, criză ce creează probleme majore populației și disfuncționalități economiei UE. Oare se poate fura gazul dintr-o rețea precum un portofel dintr-un buzunar? Oare se poate opri livrarea de gaze așa, în câteva minute, fără a anunța în prealabil utilizatorul? Cred că, înainte de observarea nerespectării tratatelor și înțelegerilor internaționale și a faptului că furnizorul, care încasează cea mai mare parte a veniturilor sale din exportul de gaz, îi tratează cu "răceala" și dezinteres pe europeni, care plătesc conștiincios acest gaz, trebuie să vedem soluțiile siguranței energetice a UE.

András Gyürk (PPE-DE), în scris. – (HU) Uniunea Europeană nu a învățat din experiența crizei gazului din 2006 dintre Rusia și Ucraina. Factorii decizionali au reacționat la închiderea robinetului conductei de gaz de parcă acest lucru ar fi fost o surpriză totală. Această criză a furnizării de energie, cea mai gravă de până acum, ar putea fi ultimul semnal de alarmă pentru statele membre: trebuie să luăm măsuri pentru a fi mai independenți din punct de vedere energetic. Conflictul dintre Rusia și Ucraina nu reprezintă doar o dispută juridică bilaterală având în vedere că afectează sute de milioane de cetățeni din Uniunea Europeană.

Criza actuală nu este un test doar pentru politica noastră energetică comună, ci și pentru solidaritatea europeană. Provocarea actuală cu care se confruntă statele membre constă în a demonstra că sunt capabile să acționeze dincolo de politicile stabilite până în prezent în domenii separate. Constă în a demonstra că Uniunea Europeană este capabilă să se facă auzită și să acționeze unanim într-o situație crucială.

Lipsa de acțiune din ultimele zile este deosebit de dureroasă dacă avem în vedere sarcina bine îndeplinită a Comisiei Europene de a defini măsurile care ar putea reduce gradul de dependență a Europei. Nu putem decât să fim de acord cu ceea ce s-a stabilit în planul de acțiune privind securitatea și solidaritatea energetică. Trebuie investit cât mai curând posibil în dezvoltarea unor rute de aprovizionare alternative și a unor legături între rețele existente. Trebuie să sporim sprijinul acordat infrastructurilor de eficientizare a energiei și să consolidăm dimensiunea energetică a politicii externe a UE care se conturează în prezent.

Consider că actuala criză nu ar fi avut un efect atât de drastic dacă statele membre s-ar fi trezit mai devreme și s-ar fi angajat să creeze o politică energetică europeană nu numai la nivel teoretic.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), în scris. – (PL) Se pare că actuala criză a furnizării gazului către Ucraina și Europa are mult mai multe implicații decât crizele anterioare cauzate de aceeași problemă a monopolului Rusiei asupra furnizării gazului către UE. Ne-a ajutat să înțelegem adevăratul sens al conceptelor și termenilor pe care îi folosim adesea, dar pe care nu îi înțelegem întotdeauna, concepte precum securitate energetică, solidaritate la nivelul UE, politică energetică comună sau diversificarea surselor și mijloacelor de livrare a gazului și a altor combustibili. Nici măcar nu trebuie să cunoaștem adevăratele motive care au determinat comportamentul Rusiei pentru a ne formula concluziile. Desigur, este important să cunoaștem motivele reale pentru a întocmi o evaluare morală și politică a modului în care se comportă fiecare stat și companie, dar, adevărul este că, indiferent de motivele fiecărei părți la acord, o parte din cetățenii Uniunii Europene au avut de suferit în urma lipsei gazului. Adevărul este important, dar el nu furnizează gaz. Să profităm de această ocazie pentru a obține răspunsuri serioase la mai multe întrebări. Vom fi capabili să tragem concluziile corecte din situația actuală? Vom fi capabili să depășim perspectiva limitată a partidelor politice aflate în opoziție și care se folosesc în mod cinic de această situație pentru a lansa atacuri nefondate la adresa propriilor parlamente naționale? Se va construi Nabucco? Vom spori rezervele obligatorii de combustibil? Oponenții ideologici ai energiei atomice își vor schimba părerile? Să sperăm ca da.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), în scris. – (PL) Doamnă președintă, lecția desprinsă din actuala criză este obligatorie și Uniunea Europeană trebuie să o învețe. Este un alt moment hotărâtor și ar trebui să fie ultimul care scoate la iveală lipsa de guvernanță a celor 27 de state. Este ceea ce așteaptă europenii, chiar și în acele țări care nu sunt afectate direct de blocada gazului și care se bazează mai puțin pe sursele de aprovizionare ale Gazprom.

Mecanismul solidarității, schițat de directiva din 2004, este total nepotrivit în fața provocărilor actuale. Trebuie să convenim asupra unei politici comune practice privind solidaritatea, securitatea și diversificarea în domeniul energetic. Nu avem nevoie de slogane. Avem nevoie de investiții în infrastructură. Trebuie să ne protejăm împotriva unei viitoare crize prin creșterea capacității de stocare a gazului. Solidaritatea energetică necesită legături transfrontaliere care să conecteze rețelele de aprovizionare din fiecare țară. Polonia este un bun exemplu în acest sens: deși se aprovizionează în mare parte din conductele rusești care ocolesc Ucraina, fiind astfel mai puțin expusă la criza actuală, este, cu toate acestea, deconectată de la sistemul de aprovizionare și stocare din Europa de Vest.

Suntem preocupați de faptul că rezultatul crizei actuale a diminuat credibilitatea Ucrainei, nu numai a Rusiei. Acest efect al războiului gazului nu este mai puțin important decât problemele temporare cu care s-au confruntat consumatorii în timpul iernii aspre.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), în scris. – (BG) Este foarte dificil pentru noi să discutăm despre criza gazului având în vedere că, la finalul acesteia, Consiliul, PE și Comisia Europeană au rămas blocate. Deși inadecvată, dezbaterea este foarte importantă. Aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor deputați din partea diferitelor grupuri politice și statelor membre pentru felul în care au sprijinit Bulgaria și celelalte țări care au avut de suferit din cauza crizei.

Cu toate acestea, dezbaterea nu determină apariția gazului și nu creează condiții de viață normale pentru concetățenii noștri. În urma crizei, Bulgaria s-a transformat, dintr-un centru energetic al Balcanilor, într-o capitală a crizei de gaz.

De aceea este necesară o acțiune imediată. Consecințele crizei sunt de ordin umanitar și economic. Ne destabilizează țara, pe lângă criza economică și financiară. PE trebuie să adopte o rezoluție în care să își prezinte poziția și măsurile care ne vor ajuta să depășim criza. Aici și acum. Aceste măsuri trebuie să includă energia nucleară și căutarea unor surse noi de gaz natural. Avem nevoie de un nou mecanism de acțiune și de un set de instrumente.

Dacă PE nu este o parte a soluției astăzi, va deveni o parte a problemei reale. Consecința va fi un rezultat politic negativ pentru UE.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – „Criza actuală a demonstrat încă o dată că principala problemă este dependența energetică de resursele aflate în Federația Rusă și utilizarea de către Federația Rusă a acestei situații într-o manieră aflată în afara procedurilor internaționale normale.

Este nevoie ca declarațiile președintelui Comisiei Europene și ale președintelui Consiliului în perioada crizei din Georgia, referitoare la o schimbare în relația UE cu Rusia, să fie puse în aplicare.

Este nevoie de ratificarea Tratatului de la Lisabona pentru a putea crea o politică energetică europeană comună.

Trebuie, fără întârziere, să începem construirea gazoductului Nabucco

Este absolut necesară promovarea de proiecte energetice care să pună în valoare zona Mării Negre și să utilizeze sursele de energie din zona Mării Caspice

Extinderea Comunității Energetice Europene către Est și includerea cu prioritate a subiectului energie în noul cadru creat prin Parteneriatul de Est pot contribui de asemenea la rezolvarea situației actuale.”

Katrin Saks (PSE), în scris. – (ET) Doamnă președintă, Domnule Președinte.

Este trist faptul că președinția cehă a început, nu așa cum prevăzuse inițial, ci cu rezoluția impusă a conflictului gazului dintre Rusia și Ucraina, în același mod în care președinția anterioară a trebuit să înceapă prin a căuta o soluție de a pune capăt războiului ruso-georgian.

Cu toate acestea, orice lucru are latura sa pozitivă. Acest război al furnizării gazului a adus în atenție probleme legate de energie, în special conștientizarea faptului că avem nevoie de o politică energetică comună.

Dar, această politică energetică comună nu poate fi creată la Bruxelles dacă statele membre nu sunt motivate de un interes comun și, dimpotrivă, încheie acorduri bilaterale ale căror prevederi le sunt favorabile în exclusivitate. În acest sens, inițiativa unei politici comune trebuie să vină din capitalele statelor membre, nu de la polii de putere din Bruxelles, așa cum s-ar anticipa.

Îmi exprim speranța că purtătorul de cuvânt va avea succes în consolidarea acestui punct de vedere.

Toomas Savi (ALDE), în scris. – Rusia a blocat furnizarea gazului într-un moment extrem de inoportun pentru consumatorii europeni și reluarea livrării gazului este esențială, fără alte comentarii. Dar, după rezolvarea crizei, trebuie să analizăm îndelung dependența noastră de gazul rusesc, concentrându-ne atenția asupra a două aspecte.

În primul rând, Rusia trebuie să garanteze că este capabilă să își respecte obligațiile față de UE. Nefuncționarea tehnologiei și infrastructurii depășite poate periclita fluxul constant de gaz către UE. Ar trebui remarcat faptul că, în ciuda planurilor ambițioase referitoare la conducta de gaz din coridorul nordic, nu există nicio certitudine că gazul extras din zăcămintele de gaz natural din Rusia este suficient pentru respectarea obligațiilor acesteia.

În al doilea rând, Kremlinul are antecedente în a folosi pârgurile economice ca instrumente politice. Uniunea Europeană nu ar trebui să fie niciodată victima unui astfel de comportament politic. Încurajez Uniunea Europeană în sensul diversificării în domeniul energetic pentru a evita dependența de un singur furnizor de gaz natural.

Daniel Stroj (GUE/NGL), în scris. – (CS) Din punctul meu de vedere, există două aspecte ale problemei furnizării gazului din Rusia către Ucraina și mai departe către UE. În primul rând, foarte mulți oameni se agită, vociferând: „Cum îndrăznește Rusia să facă un asemenea lucru?” Eu întreb: De ce să n-o facă? Dacă UE însăși este în primul rând un proiect neo-liberal în care se presupune că piața rezolvă orice, de ce Rusia să nu poată avea un comportament comercial și să ceară banii pe care debitorul îi datorează? Criza gazului nu a fost declanșată de Rusia, ci de Ucraina și nu este o problemă politică, ci una economică. Acest lucru trebuie clarificat! Cel de-al doilea aspect este concentrarea (pe care am criticat-o în repetate rânduri în trecut) organismelor și instituțiilor UE – Parlamentul nu face excepție – asupra unor probleme irelevante care doar distrag atenția de la problemele cu adevărat urgente. Această atitudine a fost reafirmată de reacția la decizia legitimă a Rusiei de a opri furnizarea gazului. În loc să acorde administrației ucrainene favoarea stânenitoare de a juca rolul unui fel de „filtru protector” între Rusia și țările din UE și în loc să viseze la forma perfectă a unui castravete, UE ar fi trebuit să se pregătească de mult pentru o astfel de criză. Cum i-a ajutat UE pe slovaci și pe bulgari, de exemplu, care au suferit cel mai tare din cauza crizei gazului? A putut să îi ajute în vreun fel? Dacă răspunsul este nu, atunci e ceva în neregulă cu integrarea.

Kristian Vigenin (PSE), în scris. – (BG) În războiul gazului dintre Rusia și Ucraina, cei care au avut de suferit cel mai mult sunt cei mai nevinovați. Situația actuală demonstrează în mod clar cât de dependentă este Europa, nu numai de sursa resurselor, dar și de țările de tranzit. Demonstrează, de asemenea, cât de nedrepte au fost observațiile la adresa conductelor alternative precum conductele din coridorul nordic și sudic.

Demonstrează, din păcate, și cât de neputincioasă este Uniunea Europeană atunci când trebuie să acorde ajutor celor mai afectate state membre și să asigure siguranța cetățenilor săi.

În prezent, principala noastră sarcină este să restabilim aprovizionarea cu gaz. De asemenea, UE trebuie să își folosească întregul arsenal de resurse politice pentru a convinge Rusia și Ucraina să elibereze cele 18 state membre pe care le țin prizoniere.

O a doua măsură trebuie să fie sprijinul acordat țărilor celor mai afectate. În climatul creat de o criză economică și de piețe care se contractă, lovitura dată de lipsa gazului se poate dovedi fatală pentru multe companii din țara mea și mii de oameni ar putea deveni șomeri. Cine își va asuma răspunderea pentru această situație?

Cea de-a treia și cea mai importantă măsură dintr-un plan pe termen lung este construirea unor conducte de gaz alternative, în special Nabucco, investirea în legături între rețelele de aprovizionare cu gaz din statele membre și construirea unor instalații de stocare care să asigure rezerve mai mari.

Singura concluzie pe care o putem trage din această situație este că avem nevoie de o politică europeană comună, dar este trist că întotdeauna conștientizăm acest lucru în urma unei crize profunde.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), *în scris*. – (PL) Doamnă președintă, criza furnizării de gaz către UE, Ucraina și Balcani ar trebui privită în primul rând ca un element al luptei pentru influență politică și economică în fostele republici sovietice.

Țara pentru care se dă bătălia în prezent este Ucraina. Rusia a intervenit în campania electorală care se desfășoară acolo. A dorit să folosească această situație pentru a demonstra publicului ucrainean că, dacă rămâne fidel Rusiei, Ucraina va avea gaz și petrol ieftin.

Conflictual actual demonstrează, în egală măsură, că acest gen de influență geopolitică este mai important pentru Rusia decât bunele relații cu UE. Rusia a integrat costurile economice rezultate din oprirea furnizării gazului în acțiunile sale. Să nu ne amăgim – este doar începutul luptei pentru influență în Ucraina.

Ignorantă, Uniunea Europeană vrea să se bazeze în continuare pe importurile de gaz și petrol ca surse de energie. În același timp, propriile sale resurse de cărbune și lignit (inclusiv din Polonia) rămân neutilizate. Nu știu dacă aceasta se cheamă obtuzitate politică sau, pur și simplu, un mod de a menține presiunea energetică asupra anumitor țări din Comunitate.

Marian Zlotea (PPE-DE), *în scris*. – Problema furnizării cu gaz Ucrainei și Uniunii Europene de către Rusia trebuie soluționată cât mai repede posibil. Uniunea Europeană are nevoie de o politică a securității energetice, de diversificare a resurselor și de solidaritate în domeniul energetic pentru a preveni astfel de crize ce afectează cetățenii săi.

Peste jumătate din statele membre UE sunt afectate de oprirea furnizării de gaz de către Rusia. În Bulgaria, furnizarea de gaz către industrie a fost redusă sau întreruptă, deoarece aceasta țară este dependentă în proporție de 90% de gazul provenit din Rusia.

Susțin atât poziția Președintelui cât și a Comisiei de a indemn ambele părți la dialog pentru a ajunge la un compromis. Fără coordonarea tehnică dintre cele două părți alimentarea cu gaz nu se poate efectua. Pe viitor, trebuie să menținem deschis dialogul cu cele două părți pentru a evita ajungerea la astfel de situații.

Consiliul și Parlamentul prin pachetul energetic ce se află în discuții, propun o serie de măsuri ce implică existența mai multor furnizori de energie în beneficiul consumatorului, pachet care sperăm să fie adoptat la a doua citire.

Această criză trebuie soluționată cât mai curând deoarece afectează atât cetățenii europeni, cât și industria europeană; avem nevoie de o politică externă comună în domeniul energiei.

10. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președintele. – Următorul punct este timpul alocat întrebărilor (B6-0001/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Președintele. – Întrebarea nr. 1 adresată de **Milan Horáček** (H-0968/08)

Obiect: Justiția în Rusia

Care este părerea președinției Consiliului despre sistemul juridic din Rusia și în special despre încarcerarea politicienilor din opoziție - de exemplu Platon Lebedev și Mikhail Khodorkovsky ale căror procese și condiții de detenție constituie o violare chiar și a legislației rusești? Câtă importanță li se va acorda acestor abuzuri în cadrul negocierilor noului acord de parteneriat și asociere cu Rusia?

Întrebarea nr. 2 adresată de Bernd Posselt (H-0999/08)

Obiect: Sistemul juridic din Rusia

Unul dintre principalele obstacole în calea unor relații politice și economice libere cu Rusia și a unui nou acord de parteneriat este existența unor deficiențe majore în sistemul juridic rusesc. Ce măsuri ia Consiliul pentru a impulsiona reexaminarea hotărârilor din cazul proceselor politice - precum cele din cazul Yukos care au dus la încarcerarea lui Khodorkovsky, Lebedev și Bakhmina – și a punerii în aplicare a acelor hotărâri, de asemenea ilegală, și pentru a sprijini crearea unui sistem juridic independent de structurile politice autoritare?

Întrebarea nr. 3 adresată de Tunne Kelam (H-1008/08)

Obiect: Supremația statului de drept și sistemul juridic din Rusia

În calitate de comunitate bazată pe valori, UE ar trebui să facă din statul de drept și respectarea drepturilor omului elementele primordiale ale relațiilor sale cu țările terțe. Sistemul juridic din Rusia este politicizant și folosit, în mod deschis, ca un instrument în mâna conducătorilor de la Kremlin. Prin urmare, absența legii și corupția ar trebui să facă parte din lista de priorități atunci când UE încearcă să stabilească viitoare relații.

Având în vedere cazurile spectaculoase cele mai recente ale lui Khodorkovsky, Lebedev și Bachmina, întrebarea pe care o adresez Consiliului este: Ce răspuns primește Rusia din partea Consiliului în cazul unor hotărâri judecătorești atât de ilicite și corupte? Cum va aborda Consiliul această problemă în cadrul relațiilor UE-Rusia și ce măsuri va lua pentru a se asigura că Rusia face schimbări în sistemul juridic?

Alexandr Vondra, *Președinte în exercițiu al Consiliului.* – Știu că prietenul meu Milan Horáček este o persoană implicată de mult timp în observarea situației drepturilor omului din Rusia și doresc să îi mulțumesc pentru activitatea sa pentru că este exact ceea ce ar trebui să facă acest organism, această organizație.

Cu privire la întrebarea legată de această problemă specială, aș dori să îl asigur că preocupările privind tendințele înregistrate de statul de drept și democrația din Rusia sunt pe deplin împărtășite de Consiliu.

Consiliul consideră că parteneriatul nostru cu Rusia trebuie să se bazeze pe respectarea dreptului internațional, a principiilor democratice și a drepturilor omului. Prin urmare, Consiliul va continua să facă presiuni asupra Rusiei pentru ca aceasta să își respecte pe deplin obligația pe care și-a asumat-o prin acceptarea calității de membru al Consiliului Europei și, desigur, al OSCE, și, de asemenea, prin APC – Acordul de parteneriat și cooperare cu EU.

Cazurile menționate de dumneavoastră și de colegii dvs reprezintă o preocupare importantă și Consiliul va continua să urmărească îndeaproape evoluțiile ulterioare.

Consiliul aduce în discuție preocupările legate de Rusia în mod regulat, în cadrul dialogului politic, în special cu ocazia consultării bianuale privind drepturile omului introdusă în martie 2005.

Acțiunile Rusiei în acest domeniu și în alte domenii vor fi luate în considerare în cadrul negocierilor privind un nou acord cu această țară - ceea ce este foarte important – și în cadrul altor aspecte ale relațiilor UE-Rusia.

Introducerea unor prevederi solide legate de drepturile omului în noul APC care se negociază în prezent constituie, de asemenea, una dintre prioritățile UE stabilite de directiva privind negocierile aprobată de Consiliu anul trecut.

Parteneriatul strategic cu Rusia, despre care se vorbește, trebuie să se bazeze pe valori comune; în caz contrar, nu ar avea niciun sens. UE are nevoie de noul acord, dar la fel și Rusia. Este extrem de important ca negocierile și textul acordului însuși să reflecte valori la care ținem, precum statul de drept. Personal, aș dori să subliniez faptul că unitatea UE este absolut decisivă pentru a obține rezultate în acest domeniu.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Doamnă președintă, pentru mine există o problemă în faptul că, în repetate rânduri, Consiliul a afirmat că relațiile cu Rusia sunt prioritare, dar în cazurile speciale ale lui Mikhail Khodorkovsky, Platon Lebedev și Svetlana Bakhmina nu s-a înregistrat niciun progres.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Dle Vondra, am o mare stimă pentru dvs în calitate de activist în domeniul drepturilor omului și pentru caracterul creativ al poporului ceh; de aici, și întrebările mele. Ne puteți ajuta să găsim noi căi de soluționare în cazul prizonierilor Yukos după ani de discuții, cu alte cuvinte, să acționăm într-o oarecare măsură? De asemenea, ne putem concentra mai intens asupra problemei drepturilor omului în termeni practici în cadrul negocierilor cu Rusia?

Tunne Kelam (PPE-DE). – Domnule ministru, vă mulțumesc pentru răspunsuri. Ați fi de acord cu faptul că, în cazul în care Consiliul ar fi prezentat părții ruse această problemă cu argumente mai puternice și mai convingătoare, demonstrând că UE nu glumește cu o violare atât de scandalosă a justiției, relațiile economice ar fi fost mai favorabile în prezent?

Ați fi de acord cu faptul că, în absența unei soluții juste și transparente în cazurile Khodorkovsky și Lebedev, UE nu se poate aștepta ca Rusia să își respecte obligațiile economice?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Consider că, având o președinție cehă, nu vă puteți aștepta la tăcere din partea noastră. Nu am tăcut când discutam despre securitatea energetică și nu am tăcut în trecut, când discutam cazul Khodorkovsky și alte cazuri.

Știți, probabil, că vom avea o reuniune a troikăi în luna februarie, în cadrul căreia președinția va fi reprezentată de Ministrul de externe Karel Schwarzenberg. În mod cert, vom analiza măsurile necesare în cazurile la care vă referiți, dar, bineînțeles, existența rezultatelor depinde în totalitate de partea rusă. Putem doar crea un anumit mediu în care să menținem presiunile, dar răspunsul depinde de partea rusă.

Daniel Hannan (NI). – Doresc să urez bun venit dlui ministru în cadrul Camerei și președinției cehe. Mi-aș dori ca fiecare membru al acestei Camere să poată spune același lucru. Trebuie să spun că am fost șocat de tonul anumitor întrebări adresate azi prim-ministrului ceh. Unul dintre colegii noștri, dl De Rossa din Irlanda, i-a adresat invitația de a-și retrage afirmația că Tratatul de la Lisabona ar putea să nu fie atât de extraordinar pe cât îl considera dl De Rossa, ceea ce, în primul rând, a fost mai degrabă insultător pentru majoritatea circumscripției pe care o reprezintă...

(The Președintele întrerupe vorbitorul.)

Președintele. – Întrebarea nr. 4 adresată de **Marian Harkin (H-0969/08)**

Obiect: Liberalizarea comerțului mondial

Ca parte a priorităților președinției cehe, republica Cehă a evidențiat, pe site-ul președinției, obiectivele sale legate de liberalizarea comerțului mondial. Poate președinția să explice mai pe larg obiectivele în acest domeniu și în special măsurile pe care își propune să le ia în legătură cu siguranța alimentară în UE?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Vă mulțumesc pentru această întrebare, pentru că vin dintr-o țară care este adepta comerțului liber. Este principiul de bază al economiei noastre – aproximativ 80% din PIB-ul nostru este produs, într-o manieră sau alta, de activități legate de comerț. Prin urmare, vă pot asigura că președinția cehă este hotărâtă ca Uniunea să se dedice în continuare obiectivului de a ajunge la un acord echilibrat, ambițios și exhaustiv în cadrul negocierilor OMC din Runda Doha. Vom depune toate eforturile în acest sens.

Referitor la întrebarea legată de obiectivele președinției cehe în ceea ce privește liberalizarea comerțului mondial, președinția și-a definit în mod clar principala prioritate în acest domeniu în contextul programului de 18 luni al Consiliului pentru președințiile franceză, cehă și suedeză, precum și în propriul program de lucru, publicat săptămâna trecută și prezentat astăzi, într-o oarecare măsură, de primul-ministru.

Conform acestui program, politica comercială rămâne un instrument foarte important în abordarea oportunităților și provocărilor globalizării și în stimularea creșterii economice, a locurilor de muncă și a prosperității pentru toți cetățenii europeni. Se vor depune eforturi pentru promovarea unui sistem comercial mondial deschis, orientat către piață și bazat pe reguli, în beneficiul tuturor.

Politicile comerciale ar trebui, de asemenea, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor de mediu și climă ale Uniunii, în special prin încurajarea comerțului cu bunuri și servicii legate de mediu. Uniunea se dedică în

continuare obiectivului de a ajunge la un acord echilibrat, ambițios și exhaustiv în cadrul negocierilor OMC din Runda Doha.

În afară de aceasta, țara mea a stabilit trei domenii prioritare pentru președinția Consiliului. Una dintre aceste priorități va fi rolul Uniunii Europene în lume. În acest context, țara mea va sublinia importanța politicii comerciale ca instrument de promovare a competitivității pe plan extern, a creșterii economice și a creării de noi locuri de muncă ca urmare a noii strategii de politică comercială a UE numită Europa Globală, precum și în cadrul strategiei pentru creștere și locuri de muncă revizuite.

În paralel cu sistemul multilateral, Republica Cehă va sprijini eforturile Comisiei în negocierea de acorduri comerciale cu parteneri sau regiuni promițătoare – precum Coreea, India, ASEAN, Mercosur și țările din Comunitatea Andină și America Centrală, probabil și China - și în negocierea de acorduri de liber schimb cu vecinii cei mai apropiați ai UE, de exemplu, Ucraina, sau în inițierea unor astfel de negocieri cu Rusia, după îndeplinirea condițiilor necesare.

La 20 ianuarie 2009, președinția își va prezenta programul în domeniul comercial Comisiei pentru comerțul internațional.

În ceea ce privește siguranța alimentară în UE, președinția consideră că politica protecționistă nu va contribui la garantarea resurselor de alimente în Europa sau în lume. Prin urmare, președinția sprijină liberalizarea comerțului mondial în cadrul DDA și a discuțiilor privind reforma PAC pentru ca agricultura europeană să devină mai competitivă. Acest lucru înseamnă desființarea restituirilor la export.

Aceste elemente, precum liberalizarea transparentă a comerțului mondial și agricultura competitivă, constituie, de asemenea, baza sporirii siguranței alimentare. Siguranța alimentară în UE este foarte legată de comerțul mondial cu produse alimentare care le face disponibile la prețuri competitive și stabilește stimulentele adecvate pentru acele state membre în care pot fi produse în modul cel mai eficient.

În prezent, siguranța alimentară constă nu numai în producția locală de alimente, ci și în capacitatea unei țări de a finanța importul de alimente prin exportul de alte bunuri. În acest sens, un sistem comercial multilateral deschis cu o varietate de țări care furnizează produse alimentare poate constitui o garanție mai bună pentru surse stabile și sigure.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mulțumesc Consiliului pentru răspunsul detaliat, deși nu cred că sunt de acord cu cele afirmate. V-aș atrage atenția asupra unui raport votat de acest parlament privind siguranța alimentară mondială, pentru care am fost raportor, care afirmă în mod foarte clar că piața nu ne va aduce siguranță alimentară și, în mod cert, nu va oferi agricultorilor siguranța solicitată a unui venit. Prin urmare, ați putea să clarificați dacă dumneavoastră considerați că liberul schimb în domeniul agricol este calea care trebuie urmată și dacă aceasta reprezintă o prioritate a președinției dvs?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Vă pot da un răspuns scurt – da! Dacă există comerț liber în domeniul agricol, nu mai există foamete în lume.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Dle Vondra, s-a tot afirmat că politica agricolă există doar pentru cele trei procente de agricultori, dar de mâncat, mâncăm noi toți, adică 100%. În ceea ce mă privește, eu mănânc serios și aș dori să afirm în mod clar că siguranța alimentară este o problemă existențială. În prezent, observăm că există probleme legate de dependența energetică. Eu sunt în favoarea comerțului liber la nivel mondial, dar trebuie să fim capabili să ne hrănim noi înșine din resursele propriului teren și, deci, trebuie să ne conservăm actualele structuri agricole: acest aspect nu poate fi lăsat doar în seama pieței.

Syed Kamall (PPE-DE). – În primul rând, ca și colegul care a vorbit înaintea mea, dl Hannan, aș dori să urez bun venit președinției cehe - va fi un contrast interesant față de ultima președinție a UE – și să îmi cer scuze încă o dată pentru comportamentul stânjenitor al unora dintre colegii mei din această Cameră.

Este foarte bine să afirmăm că dorim să stimulăm discuțiile în cadrul OMC, dar am avut alegeri în India, în Statele Unite și vom avea alegeri în Europa. Cu toate aceste alegeri în desfășurare și cu schimbări ale administrației, cum vom putea să stimulăm demararea discuțiilor în cadrul OMC?

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Consider că, în ceea ce privește reforma PAC, ne-am numărat printre cei care au încercat să stimuleze Comisia în sensul prezentării noilor propuneri de reformă bugetară, respectiv cartea albă. Eu chiar am încercat să coordonez un efort comun împreună cu colegul meu suedez, pentru că 2009 este anul în care președinția va fi deținută de Cehia și Suedia și noi împărtășim puncte de vedere similare. Dar prezentarea unei propuneri legislative nu depinde de noi.

Mă adresez prietenului meu Bernd Posselt, provenim din medii culturale similare, dar cred că știți că amândoi suntem exemple vii ale faptului că nu mai există foamete în Europa, pur și simplu datorită intensificării din ultimele două decenii a comerțului cu produse agricole. De asemenea, știu că trebuie să menținem pe piață produse gustoase precum berea bavareză și cehească, dar, încă o dată, cred că liberul schimb promovează prosperitatea în Europa și în lume.

Președinte în exercițiu al Consiliului. – Iată răspunsul la întrebarea legată de PAC. Consiliul reamintește faptul că, în contextul acordului politic la care s-a ajuns în ceea ce privește evaluarea stării de sănătate a PAC în cadrul Consiliului din 20 noiembrie de anul trecut, Consiliul și Comisia au convenit printr-o declarație comună că, în cadrul discuțiilor inițiate la Annecy, în Franța, la 23 septembrie, privind viitorul PAC după anul 2013 și fără a aduce atingere noii perspective financiare pentru perioada în cauză, Consiliul și Comisia se angajează să examineze îndeaproape posibilitățile de dezvoltare a plăților directe în cadrul Comunității, abordând diferitele niveluri ale plății directe dintre statele membre.

Vă pot spune că președinția cehă intenționează să organizeze discuția privitoare la această problemă cu ocazia reuniunii neoficiale a miniștrilor agriculturii care va avea loc în luna mai la Brno. Colegul meu din guvern, Petr Gandalovič, este nerăbdător să deschidă această dezbatere.

Obiectivul nostru este să coordonăm o discuție privind viitorul PAC axată pe următoarele aspecte: explorarea instrumentelor de politică agrară, în special în domeniul plăților directe, care ar face posibilă utilizarea nediscriminatorie și efectivă a resurselor financiare colectate de la plătitorii de taxe europeni și cheltuite pentru PAC, sporirea competitivității agricultorilor europeni, îmbunătățirea poziției industriei agricole și alimentare europene pe o piață mondială globalizată și deschisă și prevederea produselor agricole necomercializabile, precum și contribuția la dezvoltarea rurală durabilă.

Dialogul menționat anterior ar trebui să ducă la netezirea drumului către o PAC modernizată, care să ofere condiții egale pentru toate statele membre.

Președintele . – Întrebarea nr. 5 adresată de **Seán Ó Neachtain** (H-0971/08)

Obiect: Viitorul politicii agricole comune 2013-2020

Una dintre prioritățile președinției cehă este politica agricolă comună. Ce măsuri va lua președinția cehă pentru a negocia viitoarea politică agricolă comună?

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Doamnă președintă, aș dori să mulțumesc Președintelui în exercițiu pentru răspunsul dat. Doresc să îi adresez o întrebare legată de planurile președinției cehă de a sprijini zonele defavorizate. Așa cum văd eu problema, zonele defavorizate au nevoie disperată de ajutor suplimentar în cadrul politicii agricole comune. Aș dori să știu ce intenționează să facă președinția în acest sens.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Problema zonelor defavorizate din Europa este una dintre problemele speciale aduse în discuție în mod constant în legătură cu PAC. Cred că suntem toți, sau aproape toți, de acord cu faptul că, dacă există vreun fel de redistribuire, trebuie să trecem de la plata directă la plata pentru dezvoltarea zonelor rurale în loc să continuăm cu măsurile protecționiste.

Prin urmare, există căi și mijloace, și, bineînțeles, colaborăm îndeaproape cu dna Comisar Fischer Boel. Nu sunt expert în agricultură, dar cred că veți avea, în mod sigur, posibilitatea să îl abordați pe ministrul nostru al agriculturii și să discutați problema în detaliu.

Avril Doyle (PPE-DE). Îi doresc președinției cehă să aibă succes în timpul mandatului său. Aș dori ca dl ministru să comenteze asupra experienței Cehiei de până acum în ceea ce privește agricultorii cehi și industria agro-alimentară cehă în contextul politicii agricole comune, dacă aceștia sunt mulțumiți și dacă aceasta a adus îmbunătățiri în domeniile lor de activitate din cadrul diferitelor întreprinderi. Ce părere au – și ce părere aveți dumneavoastră, poporul ceh – despre politica agricolă comună astfel cum este aplicată în Republica Cehă?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Criza economică, din păcate, conduce la pierderea locurilor de muncă. Puterea de cumpărare scade. Calitatea vieții înseamnă însă și o alimentație sănătoasă.

În România există foarte mulți fermieri, dar fermele sunt de dimensiuni mici. Aș dori să întreb ce sprijin aveți în vedere pentru micii producători agricoli, în special pentru noile state membre.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – În noile state membre există condiții diferite. De exemplu, în țara mea nu există la fel de multe ferme mici ca în alte țări europene. Avem o industrie agricolă

foarte competitivă cu ferme mari, dar, dacă mergeți la vecina noastră Polonia, de exemplu, situația este oarecum diferită.

Referitor la întrebarea doamnei Doyle despre situația noastră actuală: ei bine, există câțiva agricultori în circumscripția pe care o reprezintă din Boemia de Nord care, pe de o parte au o situație mai bună pentru că au mai mulți bani. Prin urmare avem acum agricultori cu cravate Hugo Boss. Nu existau în urmă cu cinci-zece ani. Pe de altă parte, ei se simt într-o oarecare măsură nedreptățiți din cauza diferențelor dintre plățile din statele membre vechi și statele membre noi. Este o problemă elementară de echitate în cadrul sistemului și ar trebui corectată.

În același timp, considerăm că PAC ar trebui să fie reformată. Este singura cale de a menține Europa competitivă. Prin urmare avem de-a face cu o problemă complexă. Nu sunt un expert care poate intra în amănunte, dar consider că ar trebui, cel puțin, să cădem de acord asupra aspectelor de bază.

Președintele. –Și întrebarea dnei Țicău?

Îmi cer scuze, dle ministru, nu eram sigură dacă ați răspuns la ambele întrebări.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. –Am încercat să răspund la ambele întrebări.

Președintele. –Cu aceasta se încheie timpul alocat întrebărilor.

Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

(Ședința a fost suspendată la ora 8 p.m. și reluată la ora 9 p.m.)

PREZIDEAZĂ DL SIWIEC

Vicepreședinte

11. Componenta comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

12. Situația din Cornul Africii (dezbateri)

Președinte. –Punctul următor este poziția Consiliului și a Comisiei privind situația din Cornul Africii.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. –Domnule Președinte, la această oră târzie, aș dori să adresez câteva observații referitor la poziția Consiliului privind Cornul Africii.

Cornul Africii reprezintă, desigur, o regiune dificilă, care necesită atenția noastră specială și sporită, având în vedere că are un impact semnificativ asupra UE. UE urmărește îndeaproape evoluțiile din această regiune și se pregătește să se angajeze și mai mult în legătură cu țările din Cornul Africii.

Știu, de asemenea, că Parlamentul este la curent cu evoluțiile. Vizita efectuată de delegația dumneavoastră anul trecut în Eritreea și Etiopia, precum și în Djibouti, a fost importantă. Am luat notă, de asemenea, despre propunerea de rezoluție privind Cornul Africii, care a fost elaborată parțial în contextul acestei vizite. A arătat clar regiunii și europenilor angajamentul din ce în ce mai puternic în cadrul UE față de Cornul Africii. În numele Consiliului, salut implicarea Parlamentului în eforturile noastre de abordare a dificultăților din Cornul Africii.

Există câteva surse de tensiune în Cornul Africii. Mă voi referi la acestea în detaliu. Cu toate acestea, în opinia Consiliului, aceste tensiuni sunt conectate, adesea, într-un fel sau altul, în regiune. Din acest motiv, Consiliul încearcă în mod special să distingă conexiunile regionale între conflictele în desfășurare. Care sunt conexiunile dintre aceste conflicte?

În primul rând, există o dispută între Etiopia și Eritreea, care poate fi considerată una dintre cauzele principale de instabilitate din întreaga regiune. Aceasta se reflectă în următoarele moduri: sprijinirea facțiunilor rivale în conflict în Somalia; eforturi de destabilizare ale fiecărei țări în cealaltă țară - pentru a menționa Ogaden, Oromo în Etiopia, în special; se reflectă, de asemenea, în sprijinirea reluării procesului de pace în Sudan; Eritreea și-a suspendat calitatea de membru în Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare (IGAD).

Și, în cele din urmă, dar nu în ultimul rând, conflictul din Somalia a generat una dintre cele mai grave situații umanitare cu care ne confruntăm în prezent în lume. Creșterea numărului actelor de piraterie în largul coastelor Somaliei este o altă consecință gravă a acestui conflict.

O altă problemă gravă o reprezintă lupta pentru resurse naturale, cum ar fi apa și minereurile, în Cornul Africii. Acest fenomen sporește conflictele pastorale în zonele populate de grupuri culturale și etnice diferite. Crește, de asemenea, insecuritatea alimentară și insecuritatea umană în general, ceea ce contribuie la conflict și migrație.

Există, de asemenea, interdependențe regionale grave. Mă voi referi la câteva dintre acestea. Există conflicte la frontieră, așa cum s-a menționat anterior: disputele între Etiopia și Eritreea, Sudan și Etiopia și Djibouti și Eritreea, care pot fi considerate surse de instabilitate în regiune. Aș dori să subliniez, de asemenea, că o cooperare regională mai bună ar contribui la reducerea tensiunilor în jurul granițelor naționale.

Securitatea alimentară constituie o altă interdependență. Aceasta reprezintă o îngrijorare majoră în regiune. Secetele recurente, precum și inundațiile, au un efect devastator asupra populației. Încă o dată, cooperarea regională ar putea ameliora efectele acestor evenimente naturale.

După cum știți, unii argumentează că această problemă constituie originea conflictelor din Darfur, Somalia și din multe alte zone din Cornul Africii. Nu sunt sigur că aceasta oferă o explicație integrală, dar consider că această chestiune trebuie rezolvată în fiecare dintre țări și în contextul regional, într-o manieră echitabilă și transparentă.

Pirateria a fost localizată inițial într-o mică parte a coastei somaleze. Pretextul piraților a fost cel de a percepe o taxă de pescuit de la navele din apele somaleze. După cum bine știți, această activitate s-a extins semnificativ, iar acum amenință furnizarea de ajutoare umanitare în Somalia și siguranța maritimă în Golful Arden și mai departe, inclusiv navele care se deplasează în largul coastelor Kenyei și Tanzaniei.

Există, de asemenea, câteva alte interdependențe care au un impact grav asupra Europei și a altor țări din Cornul Africii, cum sunt terorismul și migrația.

Deci care sunt acțiunile pe care Uniunea Europeană intenționează să le întreprindă? Care este angajarea sau implicarea noastră? Instrumentul politic principal la dispoziția Consiliului - pe care am onoarea să-l reprezint astăzi aici - este dialogul politic, nu numai cu țările individuale, ci și cu alte părți interesate din regiune, cum sunt Uniunea Africană, Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare, Liga Statelor Arabe și Statele Unite și China, ca țări importante.

Dialogul politic reprezintă un angajament reciproc din cadrul Acordului de la Cotonou între UE și fiecare dintre țările din acea regiune. Dialogul are loc în principal prin intermediul șefilor misiunilor UE în țările în cauză. Este un instrument foarte important pentru Consiliu, având în vedere că ne oferă un contact direct cu autoritățile din țările respective. Acesta furnizează oportunitatea de a cunoaște punctul lor de vedere, dar și de a explica clar percepțiile noastre și de a ridica motive de îngrijorare pe care le avem asupra anumitor aspecte. Acestea privesc în special problemele legate de guvernare și drepturile omului. Acestea sunt aspectele principale.

În plus, Consiliul dispune de instrumentele Politicii Europene de Securitate și Apărare (PESA). Începând din septembrie 2009, Consiliul a utilizat acest instrument pentru a combate pirateria din largul coastei somaleze, mai întâi prin celula de coordonare NAVCO a UE, amplasată la Bruxelles, iar apoi, începând din decembrie 2008, prin operațiunea maritimă numită UE NAVFOR Atlanta.

În cele din urmă, UE acționează prin intermediul instrumentelor financiare ale Comisiei Europene, cum sunt Facilitatea pentru Pace în Africa și Instrumentul de Stabilitate. Voi permite dnei comisar Ferrero-Waldner să dezvolte subiectul în continuare, deoarece aceasta este responsabilitatea Comisiei.

Desigur, Consiliul caută în permanență, împreună cu Comisia Europeană, moduri de a consolida eficiența și vizibilitatea acțiunii UE. Aștept propunerile și recomandările dumneavoastră asupra acestui aspect particular.

Benita Ferrero-Waldner, Membră a Comisiei. -Dle Președinte, Comisia a solicitat în ultimii ani ca Uniunea Europeană să acorde o mai mare atenție situației din Cornul Africii. Astăzi, în cadrul acestei dezbateri, îi țin locul colegului meu, Louis Michel, care, din păcate, nu a putut fi prezent; Preiau această problemă cu mare interes, atât pentru situația în sine, cât și pentru că afectează direct Europa - de exemplu, necesitatea de a mobiliza flotele militare pentru a combate pirateria, iar acesta este numai un exemplu recent.

Prin urmare, considerăm foarte bine venită inițiativa delegației parlamentare care a vizitat regiunea, precum și raportul lor ulterior, și proiectul de rezoluție, pe care îl sprijinim, de asemenea, de principiu.

Situația internă în fiecare din țările Cornului Africii nu poate fi înțeleasă separat de dinamica regională. Trebuie să continuăm să încurajăm o abordare globală, bazată pe dezvoltare economică, guvernare și securitate, dacă dorim să promovăm stabilitatea regională, respectul pentru elementele esențiale și fundamentale ale Acordului de la Cotonou și lupta împotriva sărăciei.

Dați-mi voie să comentez situația pe țări înainte de a încheia cu observații privind strategia regională pentru Cornul Africii.

În primul rând, permiteți-mi să spun câteva cuvinte despre Etiopia/Eritreea. Etiopia ocupă o poziție economică și politică strategică în regiune. Comisia continuă să sprijine Etiopia în eforturile de ameliorare a sărăciei, unde s-au înregistrat progrese importante.

Securitatea regională precară și tensiunile intracomunitare afectează situația internă a țării, în special în Ogaden, unde accesul la populație este încă restrictiv. Comisia va continua, de asemenea, să monitorizeze situația drepturilor omului și procesul de democratizare. Luând în considerare circumstanțele alegerilor generale din 2005, Comisia va monitoriza îndeaproape pregătirea și desfășurarea alegerilor din 2010, în special în contextul legislației recent aprobate privind ONG-urile și al re-arestării liderului opoziției, dna Birtukan Medeksa.

Situația internă din Eritreea este determinată, în parte, de impasul din conflictul de la frontiera cu Etiopia. Comisia rămâne în mod serios preocupată de încălcarea drepturilor omului și situația socială și economică precară. În opinia noastră, există un argument puternic pentru continuarea programului de cooperare care vizează îmbunătățirea condițiilor de trai ale populației. Dialogul politic inițiat în 2008 furnizează o bună platformă de angajare susținută cu autoritățile eritreene. Pentru clarificare: preconizăm măsuri pozitive și tangibile în Eritreea ca rezultat al acestui proces.

După cum ați indicat în proiectul de rezoluție, demarcația virtuală a frontierei dintre Etiopia și Eritreea - hotărâtă de Comisia pentru trasarea frontierelor - nu va conduce la o soluționare deplină a problemei dacă nu este însoțită de un dialog care să vizeze normalizarea relațiilor dintre cele două țări.

Disputa recentă între Eritreea și Djibouti trebuie privită într-un context regional mai larg și pentru care trebuie căutată o soluție globală, prin intermediul actorilor locali și regionali. Vom continua să sprijinim aceste procese.

Acum, când trupele etiopiene se retrag din Somalia, cooperarea atât a Etiopiei, cât și a Eritreei în procesul de pace din Somalia va fi esențială pentru succesul acestuia.

În ceea ce privește situația din Sudan, ader pe deplin la analiza Parlamentului. Într-adevăr, 2009 este un an decisiv pentru viitorul acestei țări. Persistența violenței în Darfur și dificultățile în realizarea punerii în aplicare a Acordului de pace global dintre nord și sud (APG) prezintă potențialul de a destabiliza țara și de a afecta întreaga regiune. Prin urmare, trebuie să păstrăm un dialog strâns și să exercităm o presiune constantă asupra autorităților de la Khartoum pentru a obține cooperarea deplină a acestora, atât în ceea ce privește APG, cât și asupra Darfur și proceselor acestora. Aceste autorități, precum și alte părți interesate sudaneze, cunosc chiar foarte bine în ce constă responsabilitatea lor și ce trebuie să ofere.

Operațiunile militare și violența trebuie să se încheie în Darfur, iar procesul politic trebuie reluat în întregime. Angajarea UNAMID trebuie să aibă loc în termenul prevăzut. Autoritățile sudaneze trebuie să-și respecte obligațiile legate de facilitarea ajutorului umanitar și a activităților privind drepturile omului. În privința APG, este esențial ca guvernul de la Khartoum și al Sudanului de Sud să-și soluționeze diferențele asupra unor aspecte decisive, cum sunt repartizarea veniturilor din petrol, delimitarea frontierelor și legislația privind securitatea și chestiunile politice. Nerealizarea acestora ar putea transforma alegerile planificate pentru 2009 într-un scenariu de violențe și conflicte reînnoite.

În Somalia, procesul de pace se află într-o etapă importantă. Demisia președintelui Yusuf și retragerea armatei etiopiene reprezintă o nouă perioadă de incertitudine și risc. Însă reprezintă, de asemenea, o oportunitate de a lansa un proces politic favorabil incluziunii. Pe parte politică, Uniunea Europeană continuă activitățile sale în sprijinul procesului din Djibouti, care ar trebui să conducă la un grad sporit de incluziune prin alegerea unui nou președinte și formarea unui guvern de unitate națională, cu un parlament extins. Nu există niciun plan B pentru procesul din Djibouti. Fără sprijin internațional și regional, care să promoveze emergența condițiilor favorabile pentru punerea sa în aplicare, acordul va avea prea puține șanse de succes.

În ceea ce privește securitatea, Comisia rămâne angajată față de sprijinirea constituirii unui sistem de bună guvernare în sectorul securității. Oricare ar fi tipul forței internaționale (forța de stabilizare autorizată a ONU, misiunea ONU de menținere a păcii sau numai AMISOM consolidată), mandatul acesteia va trebui să se concentreze asupra sprijinului pentru punerea în aplicare a Acordului de la Djibouti. Comisia a dat un răspuns pozitiv cererii de sprijin financiar suplimentar pentru întărirea AMISOM.

În cele din urmă, în ceea ce privește Cornul Africii în general, apreciez foarte mult sprijinul Parlamentului pentru inițiativa Comisiei privind Cornul Africii. Această inițiativă se bazează pe strategia 2006 privind Cornul Africii, care a fost adoptată în convingerea că problemele din regiune pot fi abordate numai global. În acest spirit, Comisia sprijină propunerea dumneavoastră de a numi un reprezentant special pentru Cornul Africii.

Am stabilit relații de lucru bune cu IGAD, care sprijină inițiativa privind Cornul Africii și care joacă un rol cheie în punerea sa în aplicare. Se preconizează ca o a doua reuniune comună a experților privind apa, energia și transportul, în cadrul căreia pot fi elaborate proiecte concrete, care pot fi prezentate la o posibilă conferință a donatorilor, să aibă loc în viitorul apropiat.

Participarea Eritreei, care deține un rol cheie în dinamica regională, este esențială pentru succesul strategiei pentru Cornul Africii. Contactele Comisarului Michel cu șefii de state și de guverne din regiune, inclusiv cu președintele Isaias, au permis o deschidere în această privință, iar noul secretar executiv al IGAD este în proces de angajare cu autoritățile eritreene, inclusiv în privința procesului de reformă și revitalizare a IGAD.

Dle Președinte, am vorbit puțin mai mult, dar cu atâtea țări, dacă vrei să spui ceva, trebuie să spui măcar câteva cuvinte.

Președinte. – Introducerea se supune unei reguli speciale și nu există limite.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE-DE. – (PL) Domnule Președinte, doamnă Comisar, domnule Președinte în exercițiu, vă mulțumesc foarte mult pentru opinia Consiliului și a Comisiei asupra Cornului Africii. Importanța acestei regiuni transcende granițele pur geografice. Conflictele și problemele structurale de acolo sunt compuse din fenomenele negative din alte regiuni ale Africii. Am făcut parte din delegația Parlamentului European în timpul vizitei sale recente și am putut vedea eu însumi cât de complexe, cuprinzătoare și interconectate sunt problemele și de ce este necesar ca răspunsul nostru să fie cuprinzător.

În proiectul de rezoluție ne-am concentrat asupra a trei aspecte fundamentale, dar, de asemenea, destul de vaste: securitatea regională, securitatea alimentară și, în notele noastre asupra drepturilor omului, democrația și buna guvernare. În urma vizitei, nu am nicio îndoială că, pentru îmbunătățirea situației, condiția fundamentală este reprezentată de bunăvoința și dialogul dintre liderii regionali.

Politica Uniunii Europene privind sprijinirea instituțiilor regionale din Cornul Africii este corectă, dar fără implicarea activă a jucătorilor cheie, politica va rămâne fără rezultate. Unele țări din regiune utilizează tactici inadecvate, de exemplu, nu poți chema la dialog un vecin și, în același timp, să refuzi dialogul cu un altul. Această practică este illogică și face ca succesul diplomatic să fie practic imposibil. Liderii politici de acolo trebuie să accepte faptul că exercitarea puterii este legată de responsabilitate.

Ceea ce așteptăm de la liderii din Cornul Africii nu este legat de valori europene, locale, specifice. Ceea ce așteptăm este o acceptare minimă a valorilor universale. Suntem convinși, de asemenea, că drepturile și libertățile fundamentale sunt apanajul tuturor oamenilor. Nicio țară în curs de dezvoltare nu poate funcționa corespunzător în lumea modernă dacă respinge valorile fundamentale, universale. Acceptarea lor, este, prin urmare, nu doar un gest către Uniunea Europeană, ci o acțiune benefică pentru propriile lor interese. Conceptele în privința dezvoltării pot să varieze, dar valorile nu se schimbă și am dori ca aceste valori - comune și universale - să devină uzuale în Cornul Africii.

Ana Maria Gomes, în numele Grupului PSE. – (PT) Consiliul și Comisia trebuie să tragă concluzii din faptul că, în opinia Parlamentului, guvernele țărilor din Cornul Africii nu acționează în conformitate cu obligațiile lor în temeiul articolului 9 din Acordul de la Cotonou. Drepturile omului, democrația și buna guvernare sunt cuvinte goale. Este evident pentru oricine care nu refuză să vadă.

În Etiopia, de exemplu, care este sediul Uniunii Africane, oamenii sunt oprimați sub acoperirea unei retorici care sună bine pentru donatori, dar care nu este mai puțin crudă și fără rușine.

Voi descrie două episoade recente...

La 29 august, dna Birtukan Medeksa, liderul unui partid cu reprezentare parlamentară a fost arestată din nou și condamnată la închisoare pe viață pentru refuzul de a declara public că a solicitat grațierea pe care guvernul Meles Zenawi a utilizat-o pentru a o elibera în 2007, împreună cu mulți alți lideri politici din opoziție deținuți încă de la alegerile din 2005.

În al doilea rând: aprobarea de către Parlamentul etiopian a așa numitului Act privind ONG-urile, care, în fapt, incriminează întreaga activitate a ONG-urilor independente.

Nu există nicio tranziție spre democrație în Etiopia și așa fi recunoscătoare dacă i-ați transmite acest lucru colegului Louis Michel.

În Eritreea, pedeapsa guvernului împotriva oricărei persoane care încearcă să-și exercite drepturi fundamentale ale omului este chiar și mai fără rușine.

Iar în ceea ce privește Somalia, care prezintă în prezent cea mai gravă situație din întregul Corn al Africii, comunitatea internațională, inclusiv Uniunea Europeană, manifestă o lipsă criminală de interes față de soarta oamenilor dintr-o țară unde nu a existat stat de drept de decenii și unde trupele etiopiene au fost capabile să ocupe teritoriul și să comite crime nepedepsite și unde pirații și grupările teroriste sunt la ele acasă.

Misiunea navală a UE nu va rezolva nimic dacă Uniunea Europeană, Statele Unite, ONU și Uniunea Africană continuă să ignore cauzele pirateriei, care sunt adânc înrădăcinate și trebuie combătute pe uscat, nu pe mare.

Regiunea nu va avea stabilitate sau progres fără soluționarea conflictelor tragice care continuă să devasteze Sudanul, în special în sud și în Darfur, și unde retorica întregii comunități internaționale, inclusiv a Uniunii Europene, trebuie tradusă în acțiuni decisive pentru protejarea populațiilor civile, care sunt atacate și pentru a pune capăt impunității față de criminali.

În această privință, confirmarea posibilă a punerii sub acuzare a președintelui Omar Bashir de către Curtea Penală Internațională va reprezenta un test al credibilității și eficienței Uniunii Europene și a Uniunii Africane.

Johan Van Hecke, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, Cornul Africii este o regiune înspăimântătoare, unde conflictele interne și regionale continuă să submineze pacea și securitatea. Acestea creează dezastre umanitare și paralizează dezvoltarea acestei regiuni strategic semnificative.

Fiecare război, fiecare conflict, accentuează fragilitatea statelor. În centrul majorității acestor conflicte se află lipsa de leadership și guvernări democratice, astfel cum se subliniază și în raportul delegației PE.

Această regiune are nevoie de democratizare formată pe plan local, respect pentru principiile pe plan național și internațional ale statului de drept și, mai presus de toate, de reconciliere națională. Cu privire la Somalia, aș dori să subliniez că demisia fostului președinte Yusuf și retragerea forțelor etiopiene creează o mare oportunitate. A sosit timpul să adunăm toate piesele și să le transformăm în pace în Somalia.

Parlamentul somalez reprezintă un factor crucial pentru consolidarea încrederii și poate face ca procesul de pace să fie incluziv. În plus, este imperativ ca UE să sprijine reînnoirea și consolidarea Forței de pace a Uniunii Africane. Această forță are nevoie de un mandat ONU corespunzător. Dacă nu, forțele ugandez și burundez se vor retrage din Mogadishu, lăsând în urmă o breșă de securitate.

Sunt pe deplin de acord cu comisarul Ferrero-Waldner. Există acum un moment pentru schimbare în Somalia, de care trebuie profitat. Trebuie umplut golul de putere și de securitate. Dacă nu, haosul fără stat numit Somalia se va menține.

Mikel Irujo Amezaga, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Domnule Președinte, Cornul Africii este în prezent un adevărat butoi cu pulbere, nu numai datorită situației de totală instabilitate din Somalia și Sudan, ci și, de asemenea, din cele trei țări pe care dl Kaczmarek, dl Hutchinson și cu mine am avut plăcerea să le vizităm.

Cele trei țări la care s-a limitat vizita delegației - Eritreea, Djibouti și Etiopia - au în comun sărăcia și, prin urmare, un standard foarte redus al drepturilor omului. În ceea ce privește sărăcia, conform cifrelor furnizate delegației noastre, Guvernul Etiopiei a luat la cunoștință că șase milioane și jumătate de persoane sunt deja afectate de foamete. Națiunile Unite plasează această cifră la peste douăsprezece milioane. Prin urmare, ne confruntăm cu o criză umanitară care, chiar dacă este cu adevărat șocantă, nu este raportată în presă, datorită altor crize internaționale din prezent.

Situația drepturilor omului merită, de asemenea, atenția noastră, dată fiind existența deținuților politici - și chiar acesta este termenul pentru ei: deținuți politici - în toate cele trei țări.

Disputa dintre Eritreea și Etiopia privind frontierele este total absurdă, la fel ca și implicarea a peste 200 000 de soldați în această dispută. Nu pot încheia discursul fără a-l felicita pe comisarul Michel pentru acțiunile sale în zonă și pentru demararea dialogului politic. Acest dialog trebuie să continue, dar trebuie, de asemenea, să fie clar că vom fi foarte fermi: fermi în apărarea drepturilor omului și fermi față de faptele reprobabile comise prin adoptarea legilor privind ONG-urile. Trebuie reținut că, mulțumită dialogului politic, dovedim că Uniunea Europeană se bucură de un prestigiu ridicat la nivel internațional.

Tobias Pflüger, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Domnule Președinte, Cornul Africii a revenit recent în atenție în UE. Până la urmă, misiunea combatantă Atlanta staționează acolo încă de la Crăciun. Trimițând această misiune, UE a repetat greșeala NATO, a Statelor Unite, a Rusiei și a altora de acolo, de a lupta superficial împotriva problemelor, prin mijloace militare, prin mijloace de război. Într-adevăr, dl Kouchner a considerat binevenită oportunitatea de acțiune, la 10 ani după Saint-Malo, printr-o operațiune combatantă maritimă în largul Somaliei. Cauza reală a problemei o constituie distribuția inechitabilă a resurselor; de exemplu datorită exploatării resurselor halieutice, inclusiv cu traulere de pescuit din Uniunea Europeană. Somalia este una dintre țările în care guvernul virtual inexistent este sprijinit de Occident prin toate mijloacele posibile.

Forțele de ocupație etiopiene au părăsit acum Somalia, dar mai mult de 16 000 persoane și-au pierdut viețile de la invazia acestor forțe. Relațiile cu țările din Cornul Africii sunt ilustrate de exemplul Djibouti, care are un regim autoritar, însă diferite țări occidentale dețin baze militare acolo. Trebuie acordată asistență oamenilor din regiune - nu prin mijloace de război, care contribuie numai la protejarea rutelor comerciale occidentale, ci sub formă de ajutor umanitar, de exemplu.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, Somalia este un stat eșuat, cu toate aspectele negative pe care le implică acest lucru. Ați subliniat excelent ce trebuie întreprins acolo, iar prietena mea, dna Gomes, a prezentat, de asemenea, foarte clar acest lucru.

Pirateria este numai o parte - chiar dacă una importantă - a problemei, având în vedere că este adânc înrădăcinată în regiune. Un al doilea aspect este protejarea rutelor maritime ale UE, care este în interesul propriu al Uniunii Europene și în cel al cetățenilor acesteia.

De aceea avem operațiunea PESA Atlanta, care este prima operațiune maritimă în cadrul PESA. Sediul operațiunii, care este, de asemenea, nou, este în Regatul Unit și este condus de un ofițer de marină, contra-amiralul Jones.

Principală sa misiune este de a proteja ajutorul alimentară și de a se asigura că acest ajutor poate să ajungă efectiv în Somalia, iar cea de-a doua este de a combate pirateria și de a lua măsurile adecvate.

Am avut o conversație cu sediul operațiunii din Northwood, în urma căreia a fost clar că le lipsesc unele lucruri, cum sunt aeronavele cisternă și de recunoaștere - cu pilot și fără pilot - și elicopterele, având în vedere că supravegherea trebuie să se desfășoare asupra unei zone foarte vaste. Trebuie să avem toți un interes comun în succesul Operațiunii Atlanta. Acest lucru este necesar atât pentru a proteja rutele noastre maritime, cât și pentru a aduce o contribuție - chiar dacă numai o contribuție mică - la rezolvarea problemei statului eșuat din Somalia.

Corina Crețu (PSE). - Aș dori în primul rând să salut efectuarea acestei misiuni de informare a colegilor mei într-una dintre cele mai periculoase regiuni din lume și, cu siguranță, una dintre cele mai defavorizate.

De altfel, cred că Cornul Africii este poate cea mai săracă zonă din lume. Etiopia a suferit în urma secetei din ultimii ani o catastrofă, într-o țară în care milioane de persoane suferă de foame chiar și în anii cu recoltă bogată.

Sudanul și în special regiunea Darfour sunt de asemenea prezențe tragice pe harta lumii prin catastrofa umanitară, calificată de mulți specialiști drept un veritabil genocid, în urma masacrării a peste două milioane de oameni, în vreme ce alte patru milioane sunt refugiați din calea războiului civil.

Somalia, Eritreea și Djibouti sunt dintre cele mai sărace țări, unde conflictele sunt o realitate permanentă, așa cum ați subliniat și dumneavoastră, doamnă Comisar, ca și colegii mei dinainte.

Instabilitatea constantă a regiunii este una din cauzele greutăților pe care Cornul Africii le întâmpină în procesul de dezvoltare economică, socială și politică. Succesul procesului de pace în regiune este strâns legat de participarea la acesta a structurilor regionale și africane, cum sunt Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare sau Uniunea Africană.

Uniunea Europeană trebuie să susțină consolidarea acestor organizații, precum și creșterea capacității lor de a preveni și a soluționa conflicte. O mai bună integrare regională ar permite, de asemenea, un dialog mai deschis între țările din Cornul Africii asupra unor subiecte de interes comun cum sunt migrația, traficul de arme, energia sau resursele naturale, și ar constitui o bază pentru dialoguri asupra temelor divergente.

Bineînțeles, Uniunea Europeană trebuie să se implice mai mult în ceea ce privește violarea drepturilor omului. Conform Acordului de la Cotonou, aceste țări trebuie să ajungă la un acord cu Uniunea Europeană în privința respectării legii statului de drept, a drepturilor omului și a principiilor democratice.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Domnule Președinte, dnă Comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, în dimineața zilei de duminică, 23 septembrie 2001, cetățeanul suedez Dawit Isaak a fost ridicat de la domiciliul său din Eritreea de către autoritățile de stat. A fost încarcerat fără a fi trimis în judecată și la mai mult de șapte ani după aceea, nu fost încă pus sub acuzare. Infracțiunea sa a fost declarată ca fiind „raportarea de știri independente”. Această rezoluție conține prima referire directă la Dawit Isaak. Acest lucru ar trebui să crească presiunile asupra Eritreei.

Este inacceptabil ca un cetățean al UE, un jurnalist suedez, să fie încarcerat ani de zile și să fie hărțuit de un regim fraudulos, cum este cel din Asmara, un regim care primește ajutor din partea UE, ajutor, care, în plus, a crescut semnificativ. Este momentul, dnă Comisar, ca Uniunea Europeană să ia măsuri și să pună condiții pentru acest ajutor. Timpul diplomației tacite a trecut. Destul! UE nu va accepta călcarea în picioare a drepturilor fundamentale ale omului, uciderea sau încarcerarea jurnaliștilor și a criticilor regimului, în timp ce populația este oprimată și infometată.

Parlamentul Europeană solicită astăzi ca Dawit Isaak și ceilalți jurnaliști încarcerați în Eritreea să fie eliberați imediat. Acesta este un pas hotărât în direcția bună. Acum, Comisia și Consiliul trebuie să și confere forță acestor cuvinte. Era și timpul ca UE să intre în negocieri și să introducă sancțiuni.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Domnule Președinte, la fel ca și colegul meu deputat din partea Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, aș dori să subliniez aspectul eliberării lui Dawit Isaak. Timp de șapte ani, cetățeanul suedez Dawit Isaak a fost încarcerat fără judecată într-o celulă de închisoare sub o dictatură teribilă. Sunt încântat că am inclus în rezoluția privind Cornul Africii un pasaj privind eliberarea sa imediată. Cerem eliberarea imediată a lui Dawit Isaak, precum și a tuturor celorlalți jurnaliști încarcerați. Niciun proces? Și care a fost infracțiunea lor? Ei bine, a fost aceea de a lucra pentru democrație și libertatea de exprimare.

Ajutorul UE viitor pentru Eritreea trebuie legat de cereri clare de eliberare a lui Dawit Isaak și a celorlalți jurnaliști. Ajutorul condiționat, împreună cu sancțiuni, înghețarea activelor eritreene în Europa și raportarea încălcării dreptului internațional la Curtea Internațională de Justiție reprezintă ceea ce avem nevoie în prezent. Guvernul suedez a acționat prin intermediul diplomației tacite, s-a mai spus, însă, după șapte ani nu s-a întâmplat încă nimic. Acum a sosit momentul să luăm măsuri.

Charles Tannock (PPE-DE). - Domnule Președinte, Cornul Africii reprezintă în mare măsură un dezastru total. Regiunea a fost devastată de zeci de ani de război, foamete, degradarea mediului, corupție, gestionare defectuoasă și represiune politică. Drepturile omului sunt încălcate în mod curent. Societatea civilă este slab dezvoltată. În mod alarmant, situația s-ar putea deteriora în continuare. Este posibil ca tensiunile dintre Etiopia și Eritreea asupra teritoriului disputat să izbucnească în orice moment. Statul eșuat din Somalia rămâne infectat de violența de clan și extremismul islamist, care se vor înrăutăți acum că Etiopia și-a retras trupele, precum și odată cu demisia ultimului președinte.

Am dezbătut, de asemenea, epidemia de piraterie din largul coastelor somaleze. Există întotdeauna, desigur, tentația UE de a sugera acțiuni militare ca panaceu pentru haosul din Cornul Africii. Experiența trecută sugerează că acest lucru ar fi o greșeală teribilă. Președintele Bill Clinton a trimis trupe ale SUA în Somalia, însă și acest lucru s-a dovedit un dezastru.

Singura oază de optimism, în opinia mea, este în regiunea Somaliland, care a fost protectorat britanic. A fost absorbit în Republica Somalia în 1960, după renunțarea voluntară în mod eronat la scurta sa perioadă de independență, dar s-a desprins din nou în haosul care a urmat decedului lui Siad Barre în 1991. Încă de atunci, Somaliland a fost singura organizare politică coezivă și funcțională în Somalia. Poporul din Somaliland a beneficiat de o guvernare relativ benignă și instituții progresiste. Ei dețin, de asemenea, simboluri ale statalității, cum sunt moneda și drapelul separate.

Vorbind în nume propriu, nu al partidului sau grupului meu politic, poate că e timpul ca întreaga comunitate internațională, în frunte cu Uniunea Africană, să ia în considerare mai serios căutarea de către Somaliland a independenței. Un Somaliland independent, sprijinit de Occident, ar putea fi o forță de stabilitate și progres într-o regiune haotică și fără speranță. Desigur, poporul din Somaliland s-ar putea întreba în mod justificat de ce noi cei din UE am ezitat atât de mult să recunoaștem țara lor *de facto*, însă am recunoscut rapid independența Kosovo.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - Uniunea Europeană are, într-adevăr, toate motivele de a fi îngrijorată de situația creată în Somalia, unde s-a creat practic un vid de putere care are toate șansele să fie umplut de milițiile islamiste somaleze. Pe lângă retragerea celor trei mii de militari etiopieni, misiunile sub egida Uniunii Africane s-ar putea de asemenea retrage în cazul în care nu vor primi sprijin suplimentar în perioada următoare.

Nu aş putea califica altfel decât drept un succes misiunea europeană de patrulare a apelor din zonă, dar acest lucru înseamnă doar a trata efectele bolii, și nicidecum boala în sine. Somalia trebuie să aibă o guvernare care să poată constitui un partener de dialog pentru instituțiile internaționale, pentru Uniunea Europeană, pentru toate celelalte state dispuse să își asume un rol activ în stabilizarea acestei zone.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Uniunea Europeană are responsabilități multiple în Somalia și în Cornul Africii. Instabilitatea, lipsa guvernării și a securității au făcut din această regiune o sursă de îngrijorare din mai multe motive.

Întâi de toate, dezvoltarea fără precedent a actelor de piraterie comise de grupuri adăpostite în posturile somaleze afectează liniile comerciale într-o regiune esențială pentru schimburile economice europene și mondiale. Observăm cu îngrijorare că aceste grupuri devin tot mai sofisticate tehnologic și capabile să atace nave aflate la distanțe din ce în ce mai mari de țărm.

Evident, această stare de fapt se datorează situației disperate în care se află Somalia, în speță inexistența unui guvern central capabil să își controleze apele teritoriale. În egală măsură, însă, comunitatea internațională poartă o responsabilitate în relație cu aceste evenimente. Pirateria, indiferent de mărimile pe care are loc și sanctuarele "safe heavens" de care se bucură, încalcă legile scrise și nescrise ale fiecărei țări și o intervenție împotriva sa este justificată, indiferent de direcția în care vine.

Șansele ca Uniunea Europeană și comunitatea internațională să schimbe fundamental realitatea din Somalia sunt mici. Să combatem însă unul dintre efectele sale - pirateria. Ne este mult mai la îndemână.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Dle Președinte, în primul rând, permiteți-mi să răspund la două observații făcute aici, iar apoi să trag câteva concluzii. Olle Schmidt și Eva-Britt Svensson au întrebat despre jurnalistul Dawit Isaak: da, încercăm să facem ceva în Eritreea pentru a-l elibera.

Anna-Maria Gomes a întrebat despre arestarea recentă a dnei Bertukan, care activează în opoziție. Consiliul cunoaște cu siguranță acest caz, care datează încă de la revoltele de după alegerile din 2005, când aceasta a fost arestată împreună cu alte persoane care activau în opoziție, înainte de a fi fost grațiați în 2007. Dumneaei a fost arestată din nou la sfârșitul anului. De atunci, UE a urmărit îndeaproape cazul, iar Consiliul este gata să ia măsurile adecvate dacă situația o cere.

Acum aş dori să adresez câteva observații finale. În primul rând, permiteți-mi să spun că apreciem cu adevărat informarea din partea delegațiilor care s-au deplasat în regiune, în special a dlui Hutchinson, a dlui Kaczmarek și a dlui Irujo Amezaga.

În primul rând, cred că vă pot asigura că, sub președinția cehă, va exista continuitate. Deci în mod sigur nu vom redefini complet strategia UE privind Cornul Africii. Vom încerca mai degrabă să urmărim politica stabilită de predecesori în cel mai bun mod posibil.

Una dintre cele mai importante sarcini o va constitui limitarea pirateriei și, în acest context, apreciem foarte mult efortul președinției franceze care a realizat începutul dificil al angajării primei misiuni navale a UE. Desigur, noi nu suntem o putere navală în Republica Cehă, astfel că apreciem angajarea puternică a UE în acest caz.

Cea de-a doua observație a mea este că Operațiunea pe termen scurt Atlanta a împiedicat deja câteva acte de piraterie și a capturat un număr de pirați, astfel încât într-o perioadă de o lună de exercițiu, eficacitatea operațiunii a devenit deja vizibilă. Atlanta reprezintă o măsură pe termen scurt de reducere a pirateriei. Cu toate acestea, a fost o măsură pe termen scurt necesară.

Cel de-al treilea punct este că, pentru a găsi o soluție pe termen lung în Somalia, Consiliul acordă sprijinul său deplin față de procesul din Djibouti Guvernului federal de tranziție și Alianței pentru Reeliberarea Somaliei și nu există niciun plan B pentru acest proces.

Etiopia a început retragerea din Somalia; acesta este un pas important în punerea în aplicare a procesului din Djibouti. Există preocupări privind faptul că va exista un gol de securitate când se va retrage Etiopia; prin urmare, UE continuă să acorde sprijin substanțial Misiunii Uniunii Africane în Somalia, AMISOM. 20 milioane EUR au fost alocate pentru perioada decembrie 2008 - mai 2009.

Cel de-al patrulea punct privește contactele directe: preconizăm reluarea dialogului politic cu autoritatea interguvernamentală pentru dezvoltare la nivel ministerial. Autoritatea pentru dezvoltare și-a dovedit capacitățile în timpul angajării convorbirilor sudaneze pentru pace, care au condus la semnarea acordului global de pace în 2005. Astfel, autoritatea poate deveni un partener cheie al UE pentru instaurarea păcii și stabilității în Somalia.

În cele din urmă, dar nu în ultimul rând, în ceea ce privește chestiunea angajării mai profunde, aș dori să vă informez că revizuirea strategiei privind Cornul Africii, a Comisiei, va fi inițiată în timpul președinției noastre, ceea ce nu contrazice afirmațiile mele privind continuitatea.

Benita Ferrero-Waldner, Membră a Comisiei. –Domnule Președinte, permiteți-mi să adresez câteva comentarii cu privire la această dezbatere scurtă, dar importantă. În primul rând, în ceea ce privește Somalia, am ascultat cu mare interes toate comentariile și sugestiile dumneavoastră și consider încurajator faptul că suntem de acord nu numai asupra evaluării situației, ci și asupra acțiunilor care trebuie întreprinse. Avem nevoie de sprijinul întregii comunități internaționale, inclusiv al noii administrații a SUA, dar și al actorilor cheie din lumea islamică, pentru o soluție politică sustenabilă în Somalia și pentru a pune capăt suferinței de nedescris a populației. Aici Comisia va furniza sprijin politic deplin, dar și financiar puternic, procesului din Djibouti.

Sunt de acord cu Ana Maria Gomes că țările din Cornul Africii au probleme grave legate de drepturile omului și buna guvernare - mulți alți colegi au afirmat acest lucru. Suntem foarte preocupați de aceste provocări masive. Cu toate acestea, considerăm că ar fi dificil să emitem o judecată generală cu privire la articolul 9 din Acordul de la Cotonou. Trebuie să rămânem fermi în privința drepturilor omului și bunei guvernări, făcând uz total de instrumentele de politică aflate la dispoziția noastră, inclusiv dialogul politic cu referințe clare.

În ceea ce privește ajutorul alimentară și securitatea alimentară, aceasta este una dintre prioritățile rezoluției Parlamentului European. În acest context, aș dori să subliniez că, în plus față de sfera de activitate a FED, există acum fonduri în baza așa-numitei facilități pentru hrană, care va fi de 100 milioane EUR din 2009 până în 2011.

În cele din urmă, suntem pe deplin conștienți de situația cetățeanului suedez Dawit Isaak, care se află încă sub arest în Eritreea. Colegul meu, Louis Michel, a vorbit cu președintele Isaiaș despre acest caz în timpul ultimei sale vizite din iunie 2008 și în acest caz special este, în continuare în desfășurare, diplomația tacită. Vă pot asigura că rămânem angajați în conlucrarea pentru îmbunătățirea situației drepturilor omului în Eritreea, astfel că aceasta predomină în hotărârile noastre.

Președinte. –Am primit un proiect de rezoluție⁽²⁾ depusă în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc joi, 15 ianuarie 2009.

13. Strategia Uniunii Europene privind Belarus (dezbateri)

Președinte. –Următorul punct este raportul Consiliului și Comisiei privind strategia Uniunii Europene privind Belarus.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. –Dle Președinte, situația din Belarus și ceea ce ar trebui să întreprindem, precum și modul în care putem ajuta vor fi, cred eu, fără îndoială, în centrul atenției Consiliului în timpul președinției cehe.

---

(2) A se vedea procesul verbal

Permiteți-mi să încep într-o notă pozitivă. Am luat notă cu satisfacție despre măsurile luate de Belarus în ultimele săptămâni, inclusiv înregistrarea mișcării „Pentru Libertate”, tipărirea și distribuirea de cotidiene independente, cum ar fi *Narodnaya Volya* sau *Nasha Niva*, masa rotundă privind reglementarea internetului, cu reprezentantul OSCE pentru libertatea presei și anunțarea începerii consultărilor cu experți OSCE/ODIHR pentru îmbunătățirea legislației electorale.

Aceste măsuri vizează îndeplinirea criteriilor exprimate de UE drept condiție pentru păstrarea suspendării interdicției vizelor după perioada inițială de șase luni. UE a subliniat importanța continuării acestor aspecte în contactele sale cu administrația Belarus.

Înainte de revizuirea sancțiunii - în cazul căreia trebuie să luăm o decizie până la începutul lunii aprilie - vom continua să utilizăm toate contactele politice, inclusiv contactele bilaterale, pentru a încuraja Belarus să se îndrepte în continuare spre punctele problematice care au fost identificate în cadrul concluziilor Consiliului din 12 octombrie, prin măsuri substanțiale suplimentare. Ca semn suplimentar de încurajare, președinția noastră intenționează să organizeze o altă troică a ministerului de externe, cu Belarus, la sfârșitul lunii ianuarie, în cadrul Consiliului pentru afaceri generale și relații externe.

Vom continua, de asemenea, să monitorizăm situația generală a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în țară, cu o atenție specială acordată mediului de reglementare a ONG-urilor și presei. Discutăm și facem schimb de opinii și informații îndeaproape, cu diverși reprezentanți ai opoziției și alte persoane din Belarus, persoane ca dl Alexander Milinkievich, dl Kosolin și altele.

Belarus, din câte știm, face parte dintre țările din Parteneriatul estic, o mișcare care vizează crearea unor tendințe de dezvoltare pozitive în vecinătatea noastră est-europeană. Participarea Belarus va depinde de dezvoltarea sa internă. Plănuim să lansăm Parteneriatul estic în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Praga, din luna mai, iar alegerea zilei a fost, de asemenea, selectată exact când se încheie perioada de șase luni și putem face o evaluare. Astfel, nu s-a luat încă nicio decizie dacă dl Lukashenko va fi invitat sau nu.

Credem cu certitudine că este necesar să fim constructivi în legătură cu Minskul; să spunem că este un imperativ strategic. Rămânem, desigur, realiști și nu ne așteptăm la schimbări dramatice, însă credem că încercarea dlui Lukashenko de a echilibra relațiile cu Moscova poate reprezenta o oportunitate. Suntem, de asemenea, o comunitate care împărtășește anumite valori și trebuie să păstrăm pârghiile în mâinile noastre. Este interesul nostru să utilizăm această oportunitate pentru a încuraja în continuare dinamica pozitivă din Belarus în această privință.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, este o mare plăcere să vorbesc despre Belarus, datorită progresului pozitiv care a fost realizat, pe care suntem încântați să-l constatăm. Belarus constituie o prioritate pe agenda noastră, dar nu numai pentru că este una dintre țările din regiune puternic lovite de criza financiară din prezent. Există, de asemenea, o oportunitate unică pentru noi să începem un nou capitol al relațiilor noastre cu Belarus.

Ne aflăm acum la jumătatea drumului în cadrul suspendării pe o durată de șase luni a sancțiunilor împotriva Belarus, care a fost hotărâtă la reuniunea miniștrilor de externe ai UE din 12 octombrie 2008. Având în vedere că această suspendare se încheie la 13 aprilie 2009, acum este momentul să facem prima evaluare dacă Belarus se îndreaptă în direcția bună și dacă, prin urmare, putem prelungi suspendarea și putem lua măsuri pozitive în continuare în privința Belarus.

La 13 octombrie, Consiliul pentru afaceri generale și relații externe a exprimat clar faptul că progresul pozitiv care a început cu eliberarea în august a ultimilor deținuți politici va trebui să continue pentru ca suspendarea să fie prelungită. Domeniile în care este necesar să vedem un progres continuu și susținut sunt: încetarea arestărilor sau a încarcerărilor pe baze politice, cooperarea cu OSCE/ODIHR în privința reformelor legislației electorale, progresul privind libertatea presei, condiții operaționale mai bune pentru ONG-uri și inexistența hărțuirii societății civile, precum și progrese semnificative privind libertatea de întrunire.

Am constatat câteva progrese în ultimele trei luni. De exemplu, a fost ridicată interdicția asupra a două cotidiene independente majore, iar acestea și-au reluat acum tipărirea și distribuția. În al doilea rând, organizației „Pentru Libertate” a dlui Milinkievich i s-a permis înregistrarea și, în al treilea rând, vor exista consultări între Belarus și ODIHR la 22 ianuarie, privind reforma electorală. Acest progres a fost un răspuns direct la solicitările efectuate de Comisie la începutul lunii noiembrie și îl considerăm încurajator.

Cu toate acestea, sunt necesare mai multe progrese pentru a începe o nouă eră a relațiilor noastre și pentru a confirma suspendarea. Este necesar să constatăm progrese în domeniul libertății presei, inclusiv libertatea internetului și acreditarea jurnaliștilor străini. Este necesar, de asemenea, să constatăm proceduri de înregistrare

mai simple și condiții de lucru pentru ONG-uri, precum și ridicarea restricțiilor privind libertatea persoanelor care activează în ONG-uri - cum ar fi, de exemplu, dl Barazenska - și este necesar să constatăm în continuare dovezi privind faptul că demonstrațiile pașnice pot avea loc liber și fără ca participanților să le fie teamă de arest.

Progresul reprezintă, cu toate acestea, un cuțit cu două tăișuri. În cazul în care Belarus poate face progrese importante, atunci cred că este esențial, de asemenea, să răspundem printr-un pachet semnificativ de măsuri. Comisia a elaborat propuneri pentru un astfel de pachet, care ar include următoarele: o extindere a dialogurilor tehnice care au început acum un an, în privința energiei, transportului și mediului, precum și înspre alte domenii; o creștere simbolică a alocației I EVP pentru Belarus, pentru a susține aceste discuții; sprijinirea Belarus să se adapteze la noile provocări economice cu care se confruntă în prezent și extinderea eligibilității Belarus pentru împrumuturile BEI și BERD; intensificarea contactelor; la 26 ianuarie, troica se va întâlni cu Ministrul de Externe Martynov, sub auspiciul CAGRE, ocazie cu care intenționez să-i transmit clar dlui Martynov ce anume așteaptă UE din partea Belarus și ce avem de oferit; și, desigur, intensificarea dialogului cu societatea civilă.

Cu această ocazie, consider că trebuie comasate toate eforturile și că, de exemplu, ar fi de cea mai mare utilitate reuniunile pe care deputații europeni le-ar putea avea la Minsk cu parlamentarii bieloruși.

O altă chestiune pentru reflecție este posibilitatea de a începe negocieri privind facilitarea vizelor și un acord de readmisie. În privința acestei chestiuni, decizia este în mâinile Consiliului și este clar că Belarus mai are încă progrese de făcut. Însă noi, Comisia, suntem pregătiți să demarăm activitatea și să contribuim la negocieri imediat ce miniștrii constată că s-au realizat suficiente progrese.

În cele din urmă, suntem pregătiți să dezvoltăm pentru Belarus întreaga gamă de oferte din cadrul PEV și al Parteneriatului estic. Aceasta ar cuprinde deblocarea APC și o creștere semnificativă a asistenței noastre.

După 13 aprilie, în cazul în care miniștrii apreciază că s-au făcut progrese suficiente, se va lua decizia dacă se va confirma suspendarea sancțiunilor. În cazul în care progresul Belarus va fi suficient de mare pentru a garanta acest lucru, suntem într-adevăr pregătiți să recompensăm acest lucru și sper că vom putea atunci să deschidem un nou capitol în relațiile cu Belarus.

Jacek Protasiewicz, în numele Grupului PPE-DE. – (PL) Dle Președinte, Comisar, Președinte în exercițiu, ocazia principală pentru dezbateră de astăzi o constituie prima jumătate a suspendării de șase luni a sancțiunilor împotriva Belarus, care survine în această săptămână. Revizuirea la jumătatea perioadei a relațiilor dintre țara în cauză și Uniunea Europeană a fost primită cu precauție pozitivă de această Cameră, cu apreciere pentru schimbările care au avut loc în Belarus.

În primul rând am dori să ne exprimăm satisfacția că mișcarea „Pentru Libertate” condusă de Aleksander Milinkievich a fost legalizată și că două cotidiane independente *Narodnaya Volya* și *Nasha Niva* au fost legalizate și li s-a permis să intre în sistemul de distribuție de stat. În același timp, cu toate acestea, condamnăm în continuare faptul că deținuții politici eliberați în ultimii ani nu au fost repuși integral în drepturi și că un student protestatar a fost arestat ilegal în timpul perioadei precontencioase.

Am dori să subliniem că criteriile esențiale pentru ridicarea permanentă și normalizarea relațiilor Uniunea Europeană - Belarus sunt modificarea legii electorale, abrogarea legilor restrictive privind presa și modificarea codului penal pentru a împiedica abuzul împotriva opoziției democratice și a jurnaliștilor independenți. În acest context, încurajăm autoritățile din Belarus să lucreze în strânsă cooperare cu OSCE și Asociația Jurnaliștilor din Belarus. Apreciem reuniunile preliminare care au avut loc cu privire la ambele măsuri menționate, însă îndemnăm la cooperarea permanentă cu experți străini și reprezentanți ai societății civile din Belarus.

În cadrul rezoluției dezbătute astăzi, intenționăm, de asemenea, să îndemnăm autoritățile din Belarus să elimine restricțiile asupra activităților partidelor politice, a organizațiilor neguvernamentale și să legalizeze o presă mai independentă. Acest lucru, cu toate acestea, nu va reprezenta o stradă cu sens unic. Invităm, de asemenea, Comisia Europeană și Consiliul să ia măsuri mai rapide pentru reducerea taxei de eliberare a vizelor de intrare în UE și de a spori investițiile, prin Banca Europeană de Investiții, în infrastructura energetică, în special în infrastructura de tranzit în Belarus. Aș dori să subliniez că Parlamentul European îndeamnă din nou Comisia să asigure sprijin financiar pentru Bielsat TV, iar autoritățile din Belarus să recunoască Uniunea polonezilor din Belarus, condusă de Angelika Borys drept singurul reprezentant legal al celei mai mari minorități naționale din țară.

Președinte. – Păreți un om ocupat, dar ai reușit să luați cuvântul în ultimul moment.

Justas Vincas Paleckis, în numele Grupului PSE. – (LT) Garduri bune înseamnă vecini buni. Acesta este un vechi proverb englezesc. Astăzi, dacă ne gândim la țările învecinate, ar fi mai potrivit să spunem că gardurile mici sunt mai bune sau chiar lipsa lor.

La trecerea dintre secolele XX și XXI, având tendințe crescute spre autoritarism, Belarus a devenit bătrânul ciudat și bolnav al Europei. Țara a alunecat în auto-izolare și izolare în timp ce gardurile care o înconjurau au devenit mai înalte. Datorită abuzurilor împotriva drepturilor omului, un stat din centrul Europei nu a mai avut loc în Consiliul Europei.

Anul trecut ne-a oferit speranța că relațiile dintre Uniunea Europeană și Belarus se pot schimba și că gardurile pe care le-am menționat pot fi micșorate. S-au menționat aici micile măsuri pe care Minskul le-a luat în direcția bună, în termeni de deținuți politici, înregistrarea partidelor și a cotidienele. Putem menționa, de asemenea, deschiderea în viitor a unei reprezentanțe a Uniunii Europene. Împărtășesc optimismul prudent al membrii comisiei și al ministrului și cred că cerul se înseninează, dar mai există încă mulți nori. Colegul nostru, dl Protasiewicz, a menționat deja atât libertatea presei, cât și condițiile reale care permit formarea de partide politice, iar țara este, de asemenea, în general, la începutul unor modificări economice și sociale majore. Reformele ar trebui să vizeze viitorul și să facă mai bună viața oamenilor obișnuiți.

Cred că Uniunea Europeană ar trebui, de asemenea, să meargă pe drumul înțelegerii reciproce. Mai întâi, prin eliminarea sau cel puțin micșorarea obstacolelor financiare în materie de cerințe pentru vize, care împiedică un nivel mai mare de comunicare între oameni.

Belarus a luat decizia de a construi o nouă centrală nucleară, care va apărea, probabil, destul de aproape de capitala Lituaniei, Vilnius. Câteva astfel de centrale electrice sunt planificate pentru regiune în Lituania, Estonia și Polonia. Trebuie să existe dialog între toate acestea și alte state, precum și consultări permanente, astfel încât să evităm neînțelegerile, deteriorarea mediului și nerespectarea intereselor altor țări. Bruxellesul trebuie să monitorizeze atent modul în care Minskul pune în aplicare recomandările IAEA, convențiile pentru securitatea nucleară și să apere interesele țărilor din Uniunea Europeană.

Nu cred că Belarus poate face un progres real dacă zidul dintre instituțiile oficiale și popor nu este dărâmat. Guvernul trebuie să fie interesat să discute și să negocieze cu opoziția, ONG-urile, uniunile și organizațiile pentru tineret. În câteva luni, Parlamentul European va adresa recomandări legat de dărâmarea aceluia zid sau construirea unuia mai înalt. Dacă nu profităm de această șansă, oamenii de ambele părți vor fi deziluzionați. Mingea, după cum se spune, este în terenul Minskului.

Janusz Onyszkiewicz, în numele Grupului ALDE. – (PL) Semnalele care vin din partea Belarus nu sunt întotdeauna clare. Deținuți politici au fost eliberați, pentru două cotidiane independente s-a permis intrarea în rețeaua oficială de distribuție, iar mișcarea „Pentru Libertate” condusă de candidatul prezidențial al opoziției, Alexander Milinkievich, a fost înregistrată. Comisarul a menționat aceste aspecte. Cu toate acestea, pe de altă parte, membri ai opoziției sunt arestați din nou, iar multora dintre deținuții eliberați li s-au restricționat drepturile. Există zeci de cotidiane care așteaptă autorizare, la fel ca cea acordată celor două menționate mai sus și multe organizații non-guvernamentale și partide politice se luptă constant să fie înregistrate sau trăiesc sub amenințarea că le va fi retrasă înregistrarea. Sunt expulzați călugări și călugărițe, iar pedeapsa cu moartea există încă.

Nu putem întoarce spatele Belarus. Cu toate acestea, nu cred că a venit timpul să începem dialogul între acest parlament și cel al Belarus. Ceea ce trebuie să facem este să reducem semnificativ și să simplificăm procedurile de emitere a vizelor pentru cetățenii din Belarus, cu toate că acest lucru nu trebuie să se aplice celor pentru care există motive întemeiate să nu intre în Uniunea Europeană.

Trebuie, de asemenea, să acordăm un sprijin eficient, inclusiv sprijin financiar, instituțiilor importante pentru formarea și dezvoltarea societății civile, cum sunt organizațiile neguvernamentale independente, partidele politice și presa independentă. Trebuie, de asemenea, să ridicăm problema drepturilor lucrătorilor în Belarus. În prezent nu există încadrare permanentă în muncă în afara structurilor guvernamentale - orice persoană lucrează numai pe bază de contract pe un an. Acest lucru acordă angajatorului și, prin urmare statului, un mare control, practic asupra întregii societăți.

Inițiativa Parteneriatului estic deschide, de asemenea, noi oportunități pentru autoritățile din prezent din Belarus. Cu toate acestea, modernizarea țării și alinierea sa la standardele politice europene trebuie să continue în contextul dialogului între autorități și opoziția democratică din Belarus.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului UEN. – (PL) Dnă Comisar, dle Președinte, în ultima perioadă am adoptat rezoluții privind Belarus la fiecare trei luni. Nu este inflație, ci dovada unei monitorizări adecvate a ceea ce se întâmplă în această țară care se învecinează cu Polonia și, prin urmare, cu Uniunea Europeană.

Progresul democratizării Belarus este satisfăcător? Nu. Ar fi acest lucru un motiv să întoarcem din nou spatele Minskului? Nu. Trebuie să continuăm să insistăm asupra libertăților și standardelor democratice, a libertății de exprimare, a valorilor democratice, dând în același timp, cu răbdare, undă verde Belarus ca țară și societate pe care am dori-o atrasă din ce în ce mai aproape de Uniunea Europeană. Bielorușii sunt europeni, iar Belarus face parte din vechiul continent, cultura Belarus face parte din cultura europeană.

În prezent, cei mai nobili dintre bieloruși luptă pentru drepturile omului, pentru democrație, pentru libertate religioasă. Dar haideți să nu-i împingem pe cei mai puțini nobili în mâinile Moscovei. Acest lucru ar fi de neimaginat și stupid, ar fi iresponsabil, ar fi mai rău decât o crimă - ar fi o înșelătorie. Trebuie să realizăm două lucruri în același timp - să îl supraveghem pe Lukashenko astfel încât să nu persecute preoții catolici din Polonia, de exemplu, să nu desființeze cotidienele sau să persecute membri ai opoziției, iar în același timp să sprijinim statul bielorus ca stat, să împiedicăm atragerea sa în mai mare măsură către sfera politică, economică și de influență militară a Rusiei.

Milan Horáček, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Întâmpin cu bun venit președinția cehă condusă de vicepremierul Alexander Vondra. Prin înregistrarea Mișcării pentru Libertate a opoziției democratice, condusă de Alexander Milinkevich și prin eliberarea deținuților politici, guvernul bielorus a transmis semnale că devine mai deschis. Acum urmează testul dacă în spatele deschiderii de angajare la dialog se află o voință reală de schimbare și reluare a relațiilor cu UE.

Dorim să vedem că Belarus își găsește locul în Europa. am așteptat mult timp acest lucru și suntem pregătiți să reluăm relațiile, dar numai în condiții clare, printre care cea mai importantă este respectarea drepturilor omului. Acest lucru nu este valabil numai pentru libertatea presei și libertatea de exprimare, ci și pentru întreaga viață politică, socială și privată a fiecărui individ. Frauda electorală și atacurile asupra opoziției nu au fost uitate și urmărim îndeaproape evoluțiile.

În octombrie am decis suspendarea interdicției de viză pentru Președintele Lukashenko. De partea sa, Belarus trebuie să permită, de asemenea, intrarea delegațiilor europene, pentru a permite dezbateri cu membri ai opoziției.

Experiența ne-a învățat că toate dictaturile au un sfârșit!

Věra Flasarová, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Doamnelor și domnilor, Belarus este ultima țară europeană cu care Uniunea Europeană nu are un acord sau relații reciproce. Această anomalie s-ar putea încheia curând, după cum se indică în strategia propusă de Consiliu și Comisie privind Belarus. În plus, perioada de probă de câteva luni se apropie de final. Conducerea bielorusă poate efectua schimbări care să conducă la o mai mare democrație și libertate, iar Uniunea Europeană va oferi cooperare și normalizarea relațiilor. Acesta trebuie să fie scopul. Cu toate acestea, arta diplomației înseamnă a vedea lucrurile într-un context mai larg și a asambla cerințele în mod corespunzător. Aproape fiecare schimbare din ultimii ani a avut loc într-un context global. Astăzi suntem martorii unei schimbări fundamentale a situației. Cele două decenii în care s-a simțit dominația SUA se apropie de final și vor fi înlocuite de un concept multipolar, care poate duce, de asemenea, la conflict. Ceea ce vedem în jurul nostru sunt evenimentele care însoțesc o schimbare a distribuției puterii. Centre noi și renăscute se definesc în relație cu competitorii lor și își modelează sferele de influență. Belarus, împreună cu Ucraina, Moldova și Caucaz formează o zonă care face obiectul luptei grele dintre Rusia, pe de o parte și Statele Unite și Uniunea Europeană, pe de alta. Ar fi absurd să negăm acest lucru, chiar dacă războiul se vehiculează sub frontispiciul unor slogane frumoase, cum ar fi libertatea, democrația și drepturile omului. Adevăratele valori care sunt în joc sunt energia, banii și strategia militară. Dacă actorii cheie pe plan global, inclusiv Uniunea Europeană, sunt dispuși să respecte noile...care apar din punct de vedere geopolitic...

(Președintele i-a retras cuvântul vorbitoarei.)

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule Președinte, Belarus urma să fie imună față de criza financiară mondială. Această prognoză extrem de încrezătoare îl costă acum pe dl Lukashenko foarte mult, la începutul anului 2009. Guvernul său înregistrează probleme financiare critice. Minskul bate la ușa FMI, a Moscovei și chiar a Washingtonului, pentru credite de miliarde. Condiția FMI a fost devalorizarea rublei bielorusă cu maximum 20,5% la 2 ianuarie. Astăzi, cetățenii bieloruși sunt în mod vizibil temători și

este de înțeles, atunci când realizează că salariul mediu lunar a scăzut de la 400 USD la 333 USD, dolarul fiind astăzi, alături de euro, o valută foarte dorită la Minsk și în rest.

Acest declin al poziției economice a Belarus poate pune capăt șansei unei noi orientări interne și externe a guvernului Lukashenko? Acesta, desigur, nu este un risc imaginar, deoarece, separat de problemele financiare din prezent, o schimbare cosmetică de curs din partea dlui Lukashenko în direcția Occidentului este la fel de plauzibilă. În acest caz, puternicul președinte ar înlocui pur și simplu strategia integrării simulate în Rusia cu o apropiere simulată față de Uniunea Europeană. Negocierile cu Rusia privind gazele naturale, din viitorul apropiat, ar putea conferi un imbold suplimentar unei astfel de simulări.

Uniunea Europeană ar trebui să utilizeze o strategie echilibrată pentru a rezista unui scenariu politic nedorit, de acest tip, la Minsk. În acest scop, este necesar ca toate instituțiile europene să contacteze instituțiile bielorusse, inclusiv autoritățile de stat, forțele de opoziție, societatea civilă și chiar populația inactivă. Acesta este un obiectiv european înalt, care vizează dezvoltarea de contacte cu toate secțiunile societății bielorusse, precum și construirea de relații în interiorul acestora.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, consider că nu mai există motive pentru menținerea oricăror sancțiuni împotriva Belarus. Vedem o țară care trece, fără îndoială, prin criză, la fel ca toate țările Europei și, în orice caz, este o țară care permite dreptul la proprietate, o țară care până acum câteva luni avea o rată de creștere de 8% și care nu a împiedicat cetățenii străinii, inclusiv europeni, să cumpere terenuri sau imobile, chiar dacă prin intermediul societăților bielorusse.

Mai departe, în ceea ce privește libertatea religioasă, acum câtva timp Cardinalul Bertone a fost în Belarus și s-au consolidat cu siguranță relații de respect reciproc între statul Belarus și Vatican. Libertățile politice sunt importante în mod special și au existat discuții despre deținuți, însă, de fapt, acest lucru este legat de trei deținuți politici care au fost eliberați.

Discutăm, de asemenea, despre alegeri politice și în mod sigur nu există libertatea la nivel general pe care o avem în alegerile din Occident, dar este cu siguranță adevărat că li s-au acordat timp de emisie și, în unele cazuri, chiar contribuții, de către stat tuturor candidaților. Știm, de asemenea, că în următoarele câteva săptămâni, câteva cotidiene - cotidiene independente - vor avea oportunitatea de a începe activitatea și de a fi distribuite.

Consider că este strategic în interesul Europei să se deschidă față de Belarus, în special pentru că Belarus este un element foarte important între Europa și Rusia. Să ne amintim că există o minoritate catolică puternică, care o aduce mai aproape de Polonia învecinată și de restul Europei și face ca această țară să reprezinte un aliat strategic pentru restul Europei estice. Este ciudat că în prezent există discuții despre intrarea Turciei în Europa, în timp ce Belarus are un rol de parteneriat mai puternic și mai semnificativ legat de Europa.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). - (HU) Domnule Președinte, este dificil să depășim impasul relațiilor dintre Uniunea Europeană și Belarus. Presiunile externe în creștere din această perioadă, prietenia în scădere dintre Rusia și Belarus, frica indusă de conflictul Rusia-Georgia și, nu în ultimul rând, criza economică mondială contribuie parțial la această situație.

Țara condusă de Lukashenko cere ceva Europei, pentru prima dată: Eliberarea deținuților politici, înregistrarea unei mișcări și începerea dialogului cu jurnaliști independenți indică faptul că Lukashenko încearcă în felul său să deschidă porțile către Europa. În plus față de aceste măsuri superficiale, Minskul trebuie să mai ofere încă multe în sfera unei apropieri reale.

Este potrivit ca UE să utilizeze oportunitățile actuale, chiar dacă sunt insuficiente. Uniunea Europeană ar putea fi pentru prima dată în măsura să influențeze situația politică din Belarus și, prin urmare, politica pe care o adoptă Bruxellesul este departe de a fi irelevantă. Trebuie să păstrăm abordarea critică și sistemul de condiții aflat acum în funcțiune. Trebuie să fim foarte atenți, deoarece este greu de imaginat că Lukashenko și administrația sa s-ar putea schimba radical.

Măsurile concrete luate și planificate de UE sunt importante. Sarcina noastră este de a sprijini și contribui la unirea ONG-urilor și a opoziției care luptă pentru schimbare. Trebuie să solicităm reforme și în domeniul legislației și am în vedere codul penal și legislația electorală, și cea privind presa. În interesul calității politicii Uniunii Europene privind Belarus și pentru a proteja procesul democratizării, Parlamentul European trebuie să continue monitorizarea din partea Consiliului și a Comisiei.

Țările din regiune, inclusiv Ucraina, au demonstrat, de asemenea, că fără criterii clare și realizarea acestora nu este posibilă o dezvoltare democratică, pentru că orice altceva ar crea doar iluzia unei democrații. Strategia UE propusă este importantă și constructivă și, prin urmare, îi acord susținerea mea fără rezerve.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Domnule Președinte, Comisar, aș dori în primul rând să subliniez favorabil faptul că ministrul Alexandr Vondra participă la dezbaterile din această Cameră în această seară. Cred că acest lucru arată importanța pe care o acordă Președinția cehă politicii externe a Uniunii Europene.

Astăzi analizăm strategia Uniunii Europene față de Belarus și strategia deschiderii urmărite în ultimele câteva luni. Cred că rezultatele acestei strategii sunt pozitive, așa cum demonstrează raportul Parlamentului European.

Drept rezultat, a fost înființată o reprezentanță permanentă a Comisiei Europene la Minsk. Primim semnale pozitive cu privire la libertatea în creștere din Belarus, cum ar fi înregistrarea mișcării "Pentru Libertate" a lui Alexander Milinkievich și publicarea și înregistrarea a două cotidiane independente, *Narodnaya Volya* și *Nasha Niva*. În plus există și declarația Ministrului bielorus pentru Afaceri Externe, Syarhei Martynau, privind opiniile favorabile ale țării față de inițiativa Parteneriatului estic a UE. Aș dori să subliniez, de asemenea, că guvernul din Belarus nu a recunoscut declarațiile auto-proclamate de statalitate din partea guvernelor din Osetia de Sud și Abhazia. Acestea sunt semnale pozitive care, fără îndoială, sunt, de asemenea, rezultatul atitudinii Uniunii Europene față de Belarus.

În proiectul nostru de rezoluție este vorba în mod clar despre următoarele: avem încă de-a face cu restricții privind drepturile omului și libertățile individuale în Belarus. Nu este o democrație liberală, în sensul european al cuvântului. Sunt pe deplin de acord cu scenariul prezentat astăzi de Comisarul Ferrero-Waldner, conform căruia o eliminare permanentă a sancțiunilor ar putea fi posibilă în cazul în care Belarus lărgeste gama libertăților, drepturilor cetățenilor și liberalizează economia. Prezența crescută a Uniunii Europene în Belarus, în opinia mea, garantează o mai mare liberalizare și democratizare în țară.

Președinte. - Aș dori să subliniez față de distinsul deputat că un reprezentant al Consiliului este prezent întotdeauna la aceste dezbateri, deci acesta nu este un eveniment special, cu toate că apreciem, desigur, prezența vicepremierului Vondra.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Domnule Președinte, relațiile UE- Belarus depind de ambele părți. Bunăvoința de ambele părți va aduce dialog, o politică de reală vecinătate și un Parteneriat estic. Parteneriatul nu poate fi construit pe interdicții și sancțiuni, de aceea sunt încântat să constat că cea mai recentă inițiativă a Comisiei Europene vizează îmbunătățirea relațiilor cu Belarus. Trebuie afirmat obiectiv că și Belarus și-a adus o contribuție importantă pentru apropiere. O dovadă a acestui lucru este înregistrarea mișcării "Pentru Libertate", permisiunea ca zările opoziției să fie tipărite și distribuite, precum și deschiderea țării către Inițiativa Parteneriatului estic.

Așteptările Uniunii Europene merg mai departe și există motive clare pentru aceasta, astfel cum există și motive pentru multiplele așteptări ale Belarus. De exemplu, în cazul în care autorităților din Belarus li se cere să elimine practica solicitării de vize de ieșire pentru cetățenii săi, în special pentru copii și studenți, de ce Uniunea Europeană nu simplifică și nu liberalizează procedurile privind vizele în ceea ce privește cetățenii din Belarus? Aceste aspecte sunt deosebit de importante pentru rezidenții din zonele de frontieră, care au legături culturale și familiale (...)

(Președintele i-a retras cuvântul vorbitorului.)

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Domnule Președinte, în această seară dezbaterem politica UE privind Belarus, o politică în care democrația și respectul pentru drepturile omului dețin un rol principal.

Aș dori să mă concentrez asupra unei zone specifice, și anume interdicția de călătorie pentru copii, desigur fără a aduce prejudicii altor aspecte relevante care au fost deja menționate în această seară. Știți probabil că victimele copii ale dezastrului de la Cernobîl fac vizite periodice în Țările de Jos și în UE de mai mulți ani, pentru a se recupera de pe urma efectelor acestui dezastru. Copiii în cauză sunt, desigur, copii care s-au născut la mult timp după dezastru - ei au acum aproximativ aceeași vârstă pe care o aveam eu când a survenit dezastrul, acum 22 de ani - însă ei resimt efectele zilnic - după cum reiese din statisticile privind afecțiunile legate de glanda tiroidă, cancer și altele asemenea. În fiecare an aproximativ 30 000 de copii din Belarus sunt primiți în 21 de țări, de către familii gazdă, organizații de voluntari și biserici.

În octombrie 2008, s-a raportat că Belarus, a oprit, prin intermediul unui decret, deplasările acestor copii și le-a interzis să călătorească în străinătate, ceea ce, prin urmare, anula vacanțele de Crăciun. Parțial sub presiunile din partea Uniunii Europene, ale Consiliului Europei și ale unui număr de miniștri ai afacerilor

externe, inclusiv Ministrul nostru olandez Verhagen, această hotărâre a fost suspendată temporar între 20 decembrie și 20 ianuarie, permițând totuși unui număr de copii să vină în vacanță, dar nu s-au emis prevederi pentru perioada de după 20 ianuarie. Prin urmare, este momentul să schimbăm această suspendare temporară într-una structurală, o soluție la nivelul UE, astfel încât copiii bielorui și familiile gazdă europene să nu mai fie ținute în întineric dacă excursiile vor continua sau nu. În mod ideal, am dori să o legiferăm, în numele tuturor statelor membre, într-una definitivă, mai degrabă decât, așa cum este cazul în prezent, prin intermediul negocierilor bilaterale, de 27 de ori.

În rezoluția noastră îndemnăm, prin urmare, Președinția cehă să negocieze cu autoritățile bielorusă în privința unei soluții la nivelul UE.

Marianne Mikko (PSE). - (ET) Doamnelor și domnilor, calea Belarus spre Europa trebuie să fie una a dialogului și a compromisului.

Rezoluția privind Belarus adoptată anul trecut a subliniat necesitatea unei politici ferme și condiționate, însă pozitive. Progresele care s-au făcut în domeniul energiei, mediului și transporturilor sunt rezultatul acelei activități.

Cu toate acestea, există probleme cărora nu trebuie să le întorcem spatele. Democrația este vitală. Ca membri ai Parlamentului European, nu trebuie să tolerăm persecutarea liderilor opoziției din Belarus, limitarea libertății presei și a libertății de exprimare, precum și încălcarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor. Nicio țară democratică nu poate funcționa fără o societate civilă puternică.

De aceea, trebuie să oferim un sprijin cuprinzător organizațiilor care vizează apărarea drepturilor omului, promovarea democrației și mobilizarea cetățenilor țării.

Apreciez decizia autorităților bielorusă de a înregistra asociația "Pentru Libertate" a cetățenilor, condusă de dl Milinkevich. Totuși, acesta este numai începutul, având în vedere că *Naša Vjasna*, care are o agendă privind drepturile omului, precum și câteva alte organizații dedicate dezvoltării democrației așteaptă, de asemenea, înregistrarea.

În cele din urmă aș dori să menționez acordurile privind vizele. Trebuie încheiat un acord de facilitare a vizelor între Uniunea Europeană și Belarus. Trebuie să fie deschisă calea către Europa. Vizele scumpe și reglementările stricte nu pedepsesc regimul, ci populația. Am mai spus acest lucru și-l voi mai spune și astăzi. Haideți să întindem o mână europeană poporului bielorus.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Domnule Președinte, Parlamentul European a abordat în mod repetat chestiunea Belarus, ultima dictatură de pe continentul european. Preoții catolici care doresc să-și desfășoare activitatea întâmpină încă probleme, iar drepturile minorităților naționale nu sunt respectate. În special, conducerea aleasă în mod democratic a Uniunii polonezilor din Belarus, condusă de Angelika Borys, nu este recunoscută. Continuă arestările și perchezițiile birourilor persoanelor care activează în opoziție și în domeniul drepturilor omului. Jurnaliștii independenți sunt încă persecutați.

Cu toate acestea, schimbarea este în curs, chiar dacă foarte încet. Mișcarea "Pentru Libertate" a fost înregistrată și s-a permis tipărirea și distribuirea a două cotidiane ale opoziției. Ministrul Afacerilor Externe din Belarus a răspuns pozitiv Inițiativei Parteneriatului estic și și-a exprimat interesul să fie implicat în activitatea acesteia. Acest lucru ne oferă speranțe rezervate privind îmbunătățirea climatului relațiilor reciproce și îndeplinirea propunerii dnei comisar.

Colm Burke (PPE-DE). - Domnule Președinte, datorită faptului că relațiile externe sunt una dintre prioritățile cheie ale Președinției cehă, aș dori să întreb președinția Consiliului ce măsuri are în vedere pentru încurajarea Guvernului bielorus să elimine interdicțiile de călătorii în străinătate impuse copiilor care se deplasează în statele membre ale UE pentru programe de odihnă și recuperare. Îndemn noua președinție cehă să negocieze un acord pan-european care să permită copiilor bieloruși afectați de dezastrul de la Cernobâl să se deplaseze în orice stat membru din UE.

În acest sens am adăugat, împreună cu colegii mei, alineatul 10 la prezenta rezoluție a Parlamentului European. În august anul trecut, guvernul bielorus a anunțat ca va scoate în afara legii vizitele în străinătate, după ce un copil a refuzat să revină în țară, după o deplasare în afara acesteia.

Guvernul irlandez a reușit să obțină o exceptare care a permis copiilor să se deplaseze în Irlanda în timpul Crăciunului, dar mulți alți copii încă mai trebuie să obțină vizite de ieșire pentru a părăsi Belarus în scopul de a participa la programe de odihnă și recuperare. Aproximativ 1 000 de familii irlandeze găzduiesc copii

bieloruși în casele lor, în fiecare vară și de Crăciun, ceea ce include adesea evaluări medicale și, în unele cazuri, tratament.

Deși consider binevenită decizia autorităților bieloruse de a elimina temporar interdicția de călătorie asupra unui număr de victime ale dezastrului de la Cernobâl, îndemn președinția să mențină presiunea constantă, astfel încât să poată fi asigurat un acord la nivelul UE în viitorul apropiat, care să le acorde copiilor bieloruși libertatea de a se deplasa oriunde în interiorul UE.

V-am adresat și dumneavoastră, dnă comisar, problema interdicției călătoriilor în străinătate și ca răspuns la scrisoarea mea ați spus că s-a pledat pentru aceasta atât prin intermediul delegației Comisiei Europene la Minsk, cât și mai recent, în timpul vizitei la Minsk de la începutul lui noiembrie, prin intermediul directorului general adjunct al RELEX. Aș dori să vă întreb dacă dețineți informații actualizate cu privire la eforturile de a pleda pentru ridicarea acestei interdicții oprimate.

Sylwester Chruszcz (UEN). - (PL) Domnule Președinte, Comisar, revitalizarea treptată a relațiilor cu Belarus și disponibilitatea noastră la dialog cu guvernul acesteia reprezintă în pas în direcția potrivită. Privesc, de asemenea, pozitiv, anunțul de astăzi al Președinției cehe privind o reuniune a Consiliului cu un reprezentant al Belarus la reuniunea diplomatică la nivel înalt din această lună.

Sunt, de asemenea, încântat să văd încercările de a include Belarus în Inițiativa Parteneriatului estic. Deciziile luate la nivelul UE trebuie resimțite în principal de cetățenii din Belarus, chiar dacă la nivel de politică a vizelor. Dată fiind criza gazelor naturale din prezent, din Europa, trebuie subliniat că Belarus s-a dovedit a fi un partener deosebit de stabil în ceea ce privește tranzitul gazelor naturale către Uniunea Europeană. Dialogul constructiv și relațiile bilaterale îmbunătățite, care trebuie să se bazeze clar pe principiile democrației și respectului pentru drepturile oamenilor sunt în interesul ambelor părți.

Zita Plešinská (PPE-DE). - (SK) Chiar dacă s-au realizat progrese favorabile în Belarus, trebuie să păstrăm o comunicare foarte strânsă cu reprezentanții opoziției din Belarus și cu prietenul nostru, Alexander Milinkievich.

Europa trebuie să sprijine reforma economică din Belarus. Cu toate acestea, acest sprijin trebuie condiționat de termeni și cerințe specifice. Acestea ar trebui să includă cerința privind o mai mare libertate a presei. Presa trebuie să fie liberă să-și desfășoare activitatea în cadrul legii și să-și publice materialul în țară. O mai mare libertate pentru funcționarea partidelor politice și a organizațiilor neguvernamentale este vitală pentru democrație.

Dezbaterile noastre de astăzi arată, de asemenea, că toți ne dorim să revină în Europa un Belarus democratic, dar fără Lukashenko. UE are o mare oportunitate, în cazul în care se implică în promovarea valorilor democratice, să câștige Belarus de partea sa și să elibereze țara de îmbrățișarea Rusiei.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, după ani de relații complicate, suntem martorii unor pași timizi în direcția bună, prin recunoașterea mișcării conduse de dl Milinkiewicz, autorizarea diferitelor cotidiane care nu sunt pro-guvern și primele semne de disponibilitate pentru discutarea recomandărilor făcute de OSCE/ODIHR. Cu toate acestea, drumul care mai rămâne de parcurs este nu lung, ci extrem de lung.

Sperăm ca relațiile dintre UE și Belarus să ajungă la un nivel superior; chestiunea refuzului vizelor pentru delegația formată din deputații noștri în Parlamentul European a fost jenantă și sperăm că acum este doar o amintire urâtă. La fel ca dl Burke, solicit angajamentul Comisiei și Consiliului față de următoarea chestiune, la reuniunile comune următoare: o definiție clară, comună, a regulilor de ședere în scopuri medicale a copiilor bieloruși, la familiile europene. În ultimii ani, Belarus a abordat des, prea des, această chestiune într-o manieră superficială sau inflexibilă, dând efectiv o palmă familiilor gazdă și, din păcate, de asemenea, copiilor și tinerilor implicați în proiecte de ajutor și solidaritate.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Salut declarația Consiliului și a Comisiei și sunt de acord că regimul autoritar Lukashenko trebuie supravegheat cu atenție. În același timp, consider că avem nevoie de o viziune pe termen lung care să aibă în vedere un viitor Belarus post-Lukashenko, democratic și prosper.

Uniunea Europeană trebuie să aplice o strategie inteligentă pentru oamenii și societatea din Belarus, nu doar pentru guvernul vremelnic de la Minsk. Istoria a dovedit că izolarea și sancțiunile externe favorizează menținerea dictaturilor. Dimpotrivă, noi trebuie să oferim bielorușilor posibilitatea cât mai largă de a studia în Uniunea Europeană, de a călători și a munci pe termene scurte, de a intra în contact cu valorile europene

și cu produsele noastre economice și culturale. Numai astfel vom deschide apetitul oamenilor pentru valorile noastre și vom facilita procesul de tranziție pe care îl va străbate țara.

În încheiere, aș dori să îi spun domnului Fiore că apariția candidaților la televiziune în campania electorală nu înseamnă nimic pentru că, așa cum spunea Stalin, contează numai cine numără voturile.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Domnule Președinte, Comisar, ministru, toți cei care participăm la această sesiune plenară am dori ca Belarus să respecte principiile democrației, drepturilor omului și libertății de asociere, precum și ale libertății de exprimare și să oprească persecutarea violentă a propriilor cetățeni și a minorităților etnice. Din păcate, lista noastră de cereri este destul de lungă și pare improbabil să fie realizată integral în viitorul apropiat. Cu toate acestea, nu putem înceta să luptăm pentru valorile care stau la baza Uniunii Europene.

Politica de sancțiuni împotriva Belarus a început ca un fiasco. Să sperăm că o schimbare a strategiei politice a UE față de Minsk va aduce succes. Totuși, acest lucru nu va fi ușor, datorită faptului că alegerile parlamentare din toamna 2008 au fost falsificate de Lukashenko.

Principala cale de democratizare a societății din Belarus este prin educație, presă liberă și contacte între cetățenii UE și Belarus. Ar trebui să înființăm un program special de burse pentru tinerii din Belarus, pentru a studia în Uniunea Europeană, care ar aduce mari beneficii în viitor.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). - Am în față trei propuneri de rezoluție, cea din 21 mai, cea din 9 octombrie și cea din 7 ianuarie. Se observă o evoluție în ceea ce privește declarațiile membrilor Uniunii Europene.

Totuși, eu consider și sprijin orice declarație în măsură să aducă un plus de democrație în orice stat, cu atât mai mult cu cât vorbim de un stat vecin, Bielorusia. Cred că se impun, sau am putea face acest lucru pentru sprijinirea încrederii reciproce și a transparenței, două lucruri foarte importante, după cum au spus și stimații colegi înainte de mine, și anume: să dăm dovadă de maturitate și să facilităm cetățenilor statului Bielorusia să poată să acceadă mai ușor și să vină în Uniunea Europeană pentru a lua contact cu valorile Uniunii Europene, cu ceea ce înseamnă Uniunea Europeană, cu politica Uniunii Europene, cu tot ceea ce noi reprezentăm și, în al doilea rând - sigur, un gest foarte simplu pe care ar putea să îl facă domnul președinte Lukashenko - și anume, în cel mai scurt timp, Bielorusia să devină un stat fără deținuți politici.

Președinte. - Este momentul să facem rezumatul discuțiilor. Îl invit pe dl vicepremier Vondra să facă rezumatul.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Domnule Președinte, voi încerca să fac un rezumat în numele Consiliului.

Mai întâi, consider că am avut o dezbatere cu adevărat interesantă asupra fondului problemei, care aduce cu siguranță un mare aport în activitatea noastră comună. Aș dori să subliniez că în Consiliu apreciem interesul și angajarea activă a Parlamentului European în privința Belarus. Cred că este de ajutor, în mod special, în menținerea presiunii cu privire la chestiunile legate de drepturile omului, pe de o parte și a nu pierde acest tip de abordare strategică, pe de alta. Aș dori să mulțumesc în mod special deputaților polonezi din Parlamentul European - și anume Jacek Protasiewicz, Janusz Onyszkiewicz sau Józef Pinior - pentru contribuțiile lor. Cred că ascultăm cu atenție.

Acum voi sublinia, probabil, trei puncte, în concluzie. Mai întâi, cu privire la taxele de viză, pe care mulți dintre dumneavoastră le-ați menționat. Aceasta reprezintă o problemă de care suntem conștienți în mod deosebit. Chiar și vorbind din prisma competențelor noastre pe plan național, am avut întotdeauna multe de spus despre acest lucru. Permiteți-mi să clarific. Considerăm Belarus ca parte a Europei și suntem conștienți de problemele cauzate cetățenilor din Belarus prin creșterea taxelor de viză. Pentru a evita consecințele negative în termeni de contacte umane, președinția cere să continue să încurajeze statele membre să utilizeze flexibilitatea disponibilă în termeni de dispoziții relevante ale *acquis-ului*. Președinția va încuraja, de asemenea, o aplicare mai coerentă a regulilor existente de către statele membre. În cazul în care dinamica pozitivă se păstrează și se consolidează în viitor, prin măsuri importante din partea Belarus, cu privire la respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, permițând participarea țării la PEV și viitorul Parteneriat estic, va fi avut în vedere, în final, un dialog în privința vizelor.

Cu privire la copiii cu probleme în urma dezastrului de la Cernobîl, o problemă ridicată de o parte dintre dumneavoastră, vă asigurăm că vom menține presiunea. Am sprijinit acțiunile întreprinse de președinția franceză cu privire la această chestiune, inclusiv demersul pus în practică la 3 decembrie anul trecut. Eforturile UE au dus în cele din urmă la suspendarea temporară a Decretului Prezidențial nr. 555 privind interzicerea

acestor deplasări. Acest lucru, precum și acordurile bilaterale la care s-a ajuns la începutul lui decembrie între Irlanda și Belarus, cu privire la programele viitoare de odihnă și recuperare pentru copiii afectați de dezastrul de la Cernobîl, au fost evoluții binevenite. Suntem conștienți că problema generală este departe de a fi rezolvată. Președinția cehă va monitoriza chestiunea și va lua orice măsuri necesare în continuare, în numele UE, dacă este cazul și va continua să ridice această problemă în cadrul contactelor cu autoritățile din Minsk.

În cele din urmă, în lunile următoare, incluzând revizuirea sancțiunilor și în contextul viitorului Parteneriat estic, Belarus va rămâne o prioritate pe agenda noastră. La fel cum rezoluția dumneavoastră privind Belarus, adoptată după alegerile de la 28 septembrie ne-a ajutat să realizăm progrese, sperăm că vom continua să beneficiem de sprijinul dumneavoastră pe durata mandatului nostru.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, am constatat că o foarte largă majoritate are aceeași opinie ca a noastră. Acest lucru înseamnă că am oferit posibilitatea Belarus să se apropie de Uniunea Europeană, prin intermediul Politicii europene de vecinătate. Am oferit, în principiu, un plan de acțiune secundar și, de asemenea, posibilitatea de a se alătura Parteneriatului estic la momentul potrivit, când, desigur, condițiile vor fi propice.

După ce am menționat acest lucru, permiteți-mi să răspund câtorva dintre punctele specifice la care ați făcut referire. Cu privire la criza financiară: Belarus a suportat efectele crizei financiare și creșterile prețurilor la gaze naturale din 2007 și 2008 destul de bine până în prezent, datorită integrării sale foarte limitate în economia globală și, de asemenea, datorită împrumuturilor masive din Rusia, China și Venezuela. Cu toate acestea, în prezent, după cum a menționat corect dl Belder, a trebuit să ceară FMI un împrumut standby de 2,5 miliarde EUR, inclusiv ca apoi să fie necesar să devalorizeze moneda națională pentru a contracara efectele negative ale crizei globale. Având în vedere că economia și industria sa rămân în mare măsură nerefornate și nestructurate, ne așteptăm ca tendința negativă să continue, având drept rezultat consecințe sociale negative. Astfel că aveți dreptate - acesta este un factor important.

Cu privire la centrala nucleară și problemele legate de securitate și siguranță, permiteți-mi să menționez că, în cadrul dialogului nostru cu Belarus privind energia, acordăm, de asemenea, o atenție specială respectării de către această țară a standardelor internaționale de siguranță și securitate. Am putea spune că Belarus cooperează foarte activ cu IAEA din Viena și a fost deosebit de deschisă să furnizeze Comisiei informații despre acest proces.

Menționând acestea, aș dori, de asemenea, să revin asupra chestiunii taxelor de viză. După cum am menționat în prima observație, știți că am fi pregătiți să contribuim la negocieri, imediat ce Consiliul și-a exprimat, de asemenea, poziția de a încerca să gestioneze acest lucru, conducând toate statele membre către posibilitatea de a avea un acord global privind vizele, precum și un acord de readmisie. În urma vizitei dlui director general adjunct Mingarelli la Minsk, vă pot informa că pentru moment nu a survenit nimic nou cu privire la acest aspect anume. Pot spune doar că taxele de viză și vizele pentru copii sunt specifice fiecărei țări în parte. Nu ne aflăm încă în punctul de a avea un acord general. Acesta, din nou, va trebui negociat de Comisie.

Președinte. – (PL) Am primit cinci propuneri de rezoluție⁽³⁾ depuse în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc joi, 15 ianuarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Adam Bielan (UEN), în scris. – (PL) Domnule Președinte, am discutat în ultima perioadă despre ameliorarea politicii Belarus. Mișcarea de opoziție „Pentru Libertate” a lui Alexander Milinkievich a fost înregistrată în cele din urmă. Belarus și-a exprimat disponibilitatea de a participa la Parteneriatul estic. Chiar și Washington-ul a afirmat că relațiile dintre cele două țări s-au îmbunătățit. A venit vremea să încălzim relațiile și să spargem gheața cu Belarus? Mi-aș dori să putem, trebuie să ne amintim că Președintele Lukashenko este un jucător politic dur, puternic.

Am mai avut de-a face cu „ameliorări politice” destul de recent în Europa și aș dori să subliniez că aceste transformări au condus întotdeauna la dezamăgiri.

---

(3) A se vedea procesul verbal

Modul în care gestionăm politica UE față de est în lunile următoare va fi extrem de important. Lukashenko a afirmat clar că nu se va pleca în fața presiunii Occidentului, iar în negocierile cu Medvedev privind reducerea prețului gazelor naturale a declarat că Belarus nu se va îndatora Rusiei.

Este evident că Belarus joacă pe două fronturi. Trebuie să ne menținem negocierile la un nivel prudent și calculat, pentru a nu fi păcăliți de schimbări care se pot dovedi temporare. Trebuie să fim fermi în privința chestiunilor de importanță strategică pentru UE, prin punerea în aplicare a unei politici de sprijin orientate spre dezvoltarea unei societăți civile și a unei opoziții în Belarus, unde persoanele care activează în opoziție sunt încă persecutate, iar preoții străini sunt expulzați. UE nu poate ignora faptul că autoritățile din Belarus continuă să încalce drepturile cetățenilor și drepturile omului.

14. Comemorarea zilei de 11 iulie ca zi comemorativă a victimelor masacrului de la Srebrenica (dezbatere)

Președinte. –Următorul punct este declarația Consiliului și a Comisiei privind comemorarea zilei de 11 iulie ca zi comemorativă a victimelor masacrului de la Srebrenica.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. –Domnule Președinte, Srebrenica, după cum știm cu toții, a fost o crimă oribilă. Masacrul a mai mult de 8 000 de bosniaci din Srebrenica și din afară marchează unul dintre cele mai întunecate momente istorice din Bosnia și Herțegovina, din fosta Iugoslavie și, de asemenea, din întreaga Europă. Este, fără îndoială, cea mai mare atrocitate din Europa după cel de-al doilea război mondial.

Uitându-ne înapoi, s-ar fi putut face mult mai multe și mai din timp. Srebrenica a fost un eșec colectiv al comunității internaționale, inclusiv al UE. Acest lucru reprezintă o mare rușine și regretăm profund acest fapt. Este obligația noastră morală, umană și politică de a nu mai lăsa să se repete Srebrenica vreodată.

Marcând cea de-a 10-a comemorare a masacrului de la Srebrenica, Consiliul și-a exprimat din nou condamnarea pentru crimele comise și și-a extins compasiunea asupra victimelor și familiilor acestora.

Consiliul, reamintind rezoluțiile 1503 și 1534 ale Consiliului de Securitate al ONU, a subliniat că o cooperare deplină și nerestricționată cu TPI rămâne o cerință esențială pentru continuarea procesului spre UE. Transferul la Haga al ultimilor fugari acuzați de crime de război, care continuă să eludeze justiția internațională ar constitui un tribut potrivit adus victimelor de la Srebrenica, precum și un progres în direcția păcii, stabilității și reconcilierii permanente. Prin urmare, Consiliul rămâne decis ca făptuitorii crimelor din Srebrenica și Bosnia și Herțegovina în general, precum și de oriunde din regiunea Balcanilor de Vest să fie aduși în fața justiției.

În același timp, de-a lungul istoriei, integrarea europeană s-a dovedit de ajutor pentru vindecarea rănilor și a nedreptății în trecut, astfel încât trebuie să ne concentrăm, de asemenea, asupra viitorului. UE, ca factor de integrare, a adus pace, stabilitate, încredere și prosperitate în Europa în a doua jumătate a secolului trecut. Sprijinirea Balcanilor de Vest pe calea spre UE face parte, prin urmare, dintre prioritățile președinției cehe în domeniul relațiilor externe. Reconcilierea este vitală pentru integrare, iar reconcilierea este dificilă dacă nu se face dreptate pe deplin.

După 13 ani, este momentul să încheiem episodului rușinos de la Srebrenica. Arestarea lui Karadžić a dovedit că nu există nicio impunitate pentru astfel de crime monstruoase, cum sunt cele împotriva umanității. Este încă necesar ca Ratko Mladić să fie adus la Haga, astfel încât familiile victimelor de la Srebrenica să poată fi sprijinite să facă față trecutului și să privească spre viitor.

UE va face în continuare tot ce-i stă în putere pentru a transforma acest lucru în realitate. Însă, de asemenea, mai sunt multe de făcut astfel încât Srebrenica să se transforme dintr-o amintire istorică tristă într-un loc unde viața oferă perspective. Angajarea comunității internaționale nu are loc în vid: este combinată în mod activ cu acțiunile locale la nivel de stat, precum și cu cele ale ambelor entități. S-a făcut multe eforturi de apreciat.

Viitorul regiunii Srebrenica poate fi asigurat cel mai bine prin dezvoltare economică și crearea de locuri de muncă pentru a îmbunătăți condițiile economice și sociale ale populației din cadrul acesteia. Autoritățile din Republica Srpska, precum și Consiliul de Miniștri și Federația Bosniei și Herțegovinei au acordat finanțare și au făcut investiții în regiunea Srebrenica. Activele alocate au vizat recuperarea Srebrenica, inclusiv construcțiile,

reconstruirea, dezvoltarea infrastructurii, promovarea afacerilor, îmbunătățirea serviciilor publice, proiectele cu rentabilitate sustenabilă și educația.

Toate aceste eforturi locale au stat, de asemenea, la baza conferinței donatorilor pentru Srebrenica, organizată acum un an, în noiembrie 2007. Aceasta poate constitui o ocazie bună pentru un apel de a face și mai multe investiții pentru acest oraș și regiunea acestuia.

Este foarte important ca Srebrenica să nu fie uitată niciodată și ca efortul comun să continue. Noi toți din cadrul UE, comunitatea internațională și autoritățile locale vizăm cooperarea pentru îmbunătățirea condițiilor de trai din zona Srebrenica. Numai perspectiva unei vieți mai bune poate contribui la reducerea tensiunii politice, crearea unui spațiu pentru dialog și, în consecință, le poate permite rudelor victimelor, care încă suferă, să meargă mai departe. Acesta ar fi cel mai bun tribut posibil adus victimelor din Srebrenica.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, în iulie 1995, aproximativ 8 000 de bărbați și băieți au fost uciși și au dispărut în Srebrenica. Cele mai înalte curți de drept internațional au numit masacrul cu denumirea potrivită: genocid. În timp ce continuăm urmărirea în justiție împotriva făptuitorilor, cred că trebuie să ne reamintim victimele și să exprimăm compasiune pentru familiile acestora. Prin urmare, mă alătur dumneavoastră astăzi în sprijinul acestei inițiative, pentru a recunoaște ziua de 11 iulie ca zi de comemorare a genocidului de la Srebrenica.

Srebrenica este un simbol al ororii și al durerii neconsolabile. Rememorarea este pe cât de dureroasă, pe atât de necesară. Este necesar pentru că nu putem și nu trebuie să uităm. Este necesar să contracarăm rememorarea selectivă a celor care continuă să nege, până astăzi, ceea ce a avut loc cu adevărat. Recunoașterea a ceea ce s-a întâmplat în iulie 1995 este fundamentală pentru reconcilierea cu Bosnia și Herțegovina și în procesul regional. Proclamarea zilei de 11 iulie drept zi comemorativă europeană pentru victimele din Srebrenica trebuie, prin urmare, să fie un pas mai departe către reconcilierea cu Bosnia și Herțegovina și regiunea respectivă. Cred că poate constitui o oportunitate de a transmite un mesaj, nu doar de respect și amintire, ci și de speranță pentru viitor - un viitor în cadrul Uniunii Europene, clădit pe reconciliere, care să permită rănilor să se vindece în timp.

Dar nu este suficientă numai recunoașterea. Justiția este în mod egal esențială. Cred că este important ca toți făptuitorii acelor atrocități să fie aduși în fața justiției, să fie puși sub acuzare și să plătească pentru crimele pe care le-au comis. Prin urmare, este inacceptabil ca după atâția ani Generalul Ratko Mladić să fie încă liber. Comisia sprijină pe deplin activitatea Tribunalului Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie, TPI. Salutăm cooperarea Bosniei și Herțegovinei cu TPI și gestionarea de către aceasta a cazurilor transferate de Tribunal sub jurisdicția locală. Noi, Comisia, folosim fiecare ocazie pentru a încuraja autoritățile să continue eforturile lor și să se asigure că toate crimele sunt urmărite penal în mod corespunzător.

În plus față de justiția tribunalelor, putem oferi o a doua formă de justiție pentru victime, iar aceasta înseamnă un viitor mai bun pentru persoanele dragi care au supraviețuit. Aceasta este nucleul eforturilor noastre în Balcanii de Vest. Dorim ca țările din regiune să se îndrepte spre un viitor european comun. Dorim să vedem o Bosnia și Herțegovina într-un context regional stabil, în care granițele contează mai puțin, iar încrederea între vecini este restaurată. Știm că acest lucru va însemna un drum lung, însă dacă istoria Uniunii Europene și a extinderii sale ne spune ceva, acest lucru este că drumul merită, pentru toate părțile implicate.

Nu putem străbate drumul spre Uniunea Europeană în locul Bosniei și Herțegovina. Aceasta va trebui să îndeplinească ea însăși condițiile și să depășească provocările externe de una singură, dar noi o putem sprijini. Vom sprijini țara și dorim ca aceasta să reușească, în semn de triumf al supraviețuitorilor asupra acelor care au avut alte planuri.

Doris Pack, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Domnule Președinte, Președinte în exercițiu al Consiliului, comisar. Război, lagăre de concentrare, genocid - niciodată! După ororile celui de-al doilea război mondial, nimeni din Europa nu și-ar fi putut imagina că acest lucru se va mai întâmpla vreodată.

Și totuși s-a întâmplat: în mijlocul anilor '90, la șase ani după căderea zidului Berlinului, în timp ce Europa occidentală și centrală de dezvoltau împreună în pace, s-a întâmplat din nou în Bosnia-Herțegovina. Greșelile comunității internaționale - mulți ani de privit în altă direcție, de relații aproape fără griji cu ucigașii de acolo, de străngeri de mână prietenești cu criminali ca Ratko Mladić - au întărit acceptarea acestuia și a complicilor săi: au scăpat fără probleme când au adăugat un masacru anilor de expulzări etnice, de epurare etnică.

Până astăzi, Ratko Mladić nu a răspuns în fața justiției. Cine îl ascunde? Cine îl ajută, plasându-se alături de acesta sub o și mai mare povară de vinovăție? Mulți alți făptuitori sunt, încă, de asemenea, liberi și unii dintre

aceștia încă trăiesc în Bosnia-Herțegovina printre familiile îndoliate ale victimelor. Prin urmare, trebuie să insistăm nu numai ca Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie de la Haga, ci și tribunalele locale pentru crime de război din Bosnia Herțegovina, să-și poată exercita atribuțiile în mod corespunzător.

Ziua comemorativă pe care am proclamat-o se intenționează a fi un semnal de trezire, de a nu uita și de a demonstra familiilor îndoliate că suntem alături de suferința lor. Într-adevăr, poate că această zi poate servi pentru a produce conștientizarea acestor crime teribile, chiar și în cei care încă nu cred că s-a întâmplat, chiar dacă o dovedesc și înregistrări video, iar apoi se pot pune bazele pentru reconcilierea necesară. Fără recunoașterea responsabilității directe și indirecte pentru acest masacru nu poate exista pace. Datorăm acest lucru, precum și condamnarea făptuitorilor, victimelor și familiilor acestora.

Richard Howitt, în numele Grupului PSE. – Domnule Președinte, în fiecare an în Regatul Unit, atunci când are loc comemorarea războaielor din secolul XX, utilizăm cuvintele „la apusul soarelui și la răsărit, ne vom aminti de ei”. Acestea sunt cuvinte impresionante pentru mine și generația mea, pentru părinții mei care au luptat în al doilea război mondial. Și chiar și pentru acele generații care urmează, această comemorare nu este doar un simplu tribut potrivit pentru toți cei care au luptat. Este o reamintire a răului și a costurilor umane ale războiului, un avertisment pentru acele generații și o protejare a păcii și împotriva conflictului, pentru anii viitori.

Aceasta este importanța comemorării și, după cum a afirmat și dna comisar în această seară, recunoașterea este foarte importantă pentru reconciliere, pentru generațiile din prezent.

Suntem toți conștienți de masacrul care s-a întâmplat la Srebrenica în 1995. Opt mii de bărbați și băieți musulmani au fost uciși în timp ce se refugiau în zona sigură declarată de Consiliul de Securitate al ONU în Srebrenica.

Cu toate că s-a întâmplat acum aproximativ 14 ani, este drept și corect să comemorăm victimele și să ne amintim de evenimente și ura de rasă care a dus la acest eveniment îngrozitor.

Chiar luna trecută, un grup care depășea o mie de membri care glorificau deschis genocidul din Srebrenica a fost creat pe site-ul de comunicare Facebook. Grupul, cu un nume care s-ar traduce „Cuțit, Sârmă, Srebrenica” promova uciderea bărbaților și băieților din Srebrenica numai pe baza faptului că erau musulmani bosniaci. Grupul vorbea, de asemenea, despre respectul pentru acțiunile lui Ratko Mladić, o altă dovadă, dacă mai era necesar, că faptul că Mladić este în continuare liber folosește numai pentru alimentarea urii și furnizarea de muniție celor care încearcă să aprindă tensiunile din trecut.

Datorită unei reclamații publice, site-ul Facebook a fost retras rapid, dar nu înainte să se înscrie peste o mie de membri într-o singură lună, între decembrie 2008 și ianuarie 2009.

Comemorarea victimelor de la Srebrenica transmite un mesaj clar acelor indivizi care glorifică acțiunile lui Ratko Mladić și Radovan Karadžić, că nu vom lăsa astfel de lucruri să se întâmple din nou și că sunt singuri și izolați în vederile lor.

Un tribunal bosniac a audiat luna trecută psihologi care afirmau că supraviețuitorii masacrului de la Srebrenica sunt intens traumatizați. Tribunalul a constatat că problema pentru mulți dintre supraviețuitori este că nu au avut șansa de a-și lua rămas bun de la rude.

Cu toate că nu putem da timpul înapoi pentru a le oferi acestor rude o a doua șansă, putem să ne asigurăm că genocidul nu este uitat și că cei responsabili sunt aduși în fața justiției.

Jelko Kacin, în numele Grupului ALDE. – (SL) Uniunea noastră Europeană s-a născut din experiența celui de-al doilea război mondial. Am avut o amintire comună, documentată, istorică, care a făcut posibil să construim viitorul nostru european comun împreună. Srebrenica este o mărturie oribilă a faptului că în 1995, ororile celui de-al doilea război mondial s-au repetat în Europa în cel mai înspăimântător mod.

Srebrenica este un simbol al epurării etnice. Srebrenica este sinonim cu uciderea cu cruzime și inumană a copiilor și adulților - este sinonimă cu genocidul. Cu toate acestea, Srebrenica înseamnă, de asemenea, ascunderea uciderilor și distrugerea gropilor comune. Trebuie să consolidăm Srebrenica în memoria noastră istorică și în fundațiile unei extinderi a Uniunii Europene în Balcanii de Vest. Nu trebuie să tolerăm stereotipuri discriminatorii și excluzioniste cu privire la națiuni specifice, trebuie să ne luptăm cu vina colectivă. Prin urmare, cei responsabili pentru genocidul din Srebrenica trebuie aduși în fața Tribunalului de la Haga, trebuie acționați în instanță și trimiși la închisoare, iar noi trebuie să lucrăm împreună pentru a construi și a face posibil un viitor european pentru Srebrenica, pentru populația locală și pentru întreaga Bosnie și Herțegovina.

Un minimum pe care am putea să-l întreprindem este să empatizăm cu traumele și chinurile celor care trebuie să suporte amintirea vie a crimelor, care trebuie să trăiască fără persoane dragi. Aș dori să mulțumesc Conferinței președinților pentru sprijinul unanim acordat propunerii de a invita tineri bosniaci și sârbi din Srebrenica, împreună, în Parlamentul European în fiecare an, astfel încât, într-un cadru din afara Srebrenica, fără presiunile și stresul contextului local, aceștia pot concepe, planifica și clădi un viitor comun și mai frumos pentru Srebrenica și pentru întreaga Bosnie și Herțegovina. Această rezoluție ...

(Președintele i-a retras cuvântul vorbitorului.)

Milan Horáček, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule Președinte, rezoluția vorbește despre ONU și, de asemenea, despre instituțiile europene, în termeni critici, foarte clari. Neajunsurile mecanismelor de luare a deciziei în domeniul politicii externe și de securitate nu au condus la prevenirea crimelor teribile din Srebrenica. Lipsa unei voci unice rămâne un neajuns al Politicii europene de vecinătate până în prezent, cum a arătat încă o dată discuția de astăzi privind conflictul din Gaza.

Masacrul din Srebrenica nu trebuie uitat niciodată, de aceea salutăm și sprijinim inițiativa de a proclama 11 iulie zi comemorativă pentru victimele genocidului. Cu toate acestea, în același timp, trebuie să existe reconciliere de ambele părți, care poate fi obținută prin reevaluarea constantă a evenimentelor. Prin urmare, este total inacceptabil că părțile vinovate și cei acuzați de această crimă sunt încă liberi. Consider că nu numai Mladić, ci și celelalte părți vinovate trebuie să fie judecați.

Erik Meijer, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dle Președinte, orașul Srebrenica este cunoscut în lume în urma masacrului a 8 000 de bărbați musulmani în 1995. Femeile și copiii care au supraviețuit au dreptate să ne reamintească acest lucru. În urma vizitei mele la Srebrenica în martie 2007, am cerut Comisiei Europene să contribuie la venituri sustenabile și ocuparea forței de muncă prin proiecte care promovează turismul, în urma cărora Srebrenica ar avea mai mult de oferit decât istoria sa și situl memorial principal. Srebrenica este, de asemenea, un simbol al eșecurilor noțiunilor optimiste despre intervenții umanitare și zone de securitate.

Ar fi trebuit să fie clar din start că o prezență militară străină poate oferi numai iluzii false. A transformat Srebrenica într-o bază operativă împotriva mediului sârb, în timp ce era inevitabil să fie înghițită în cele din urmă de exact mediul în cauză. Fără o armată olandeză în Srebrenica, nu ar fi existat aceeași situație de război și nu ar fi fost nevoie de răzbunare din partea sârbilor. Victimele sunt un motiv nu numai pentru a-i aduce pe Messrs Mladic și Karadzic în fața justiției, ci și de a judeca în mod critic eșecul intervențiilor militare și al tuturor încercărilor de a consolida unitatea statală într-o Bosnie divizată din punct de vedere etnic.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Domnule Președinte, „O voce din Srebrenica, lacrimi mari îi șiroiau pe obraz. M-a îmbrățișat, m-a sărutat și a spus: „Te rog, mamă, du-te!” L-au reținut; Am refuzat să mă duc, am îngenuchiat și i-am rugat: „Vă rog, omorâți-mă pe mine în loc! Mi-ați luat singurul copil. Nu vreau să merg nicăieri. Omorâți-mă și acesta ne va fi sfârșitul.”

Aceasta este povestea impresionantă a unei doamne bosniace, care și-a pierdut atât soțul, cât și fiul în vârstă de 12 ani, în timpul masacrului din Srebrenica din iulie 1995. Vocea ei și a celorlalți care au suferit ne răsună în continuare în urechi, în parte datorită cercetărilor neprețuite ale unor oameni de știință cu conștiință, inclusiv a profesorului Selma Leydesdorff din Amsterdam.

Cu siguranță, acum că Uniunea Europeană a oferit Balcanilor de Vest perspectiva aderării la Uniune, ororile din Srebrenica rămân un simbol și o datorie, atât în cuvinte, cât și în fapte. Cu alte cuvinte, considerație reală pentru cei care au rămas în urmă. Srebrenica, iulie 1995. Eram corespondent străin pentru un ziar olandez atunci și am urmărit îndeaproape scena de luptă din Bosnia. Nu vă pot spune cât de rușinat și dezamăgit m-am simțit cu privire la conceptul internațional de zonă de securitate, mai ales ca cetățean olandez.

‘Kom vanavond met verhalen, hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen, alle malen zal ik wenen.’ [Veniți în această seară cu povești, despre cum a dispărut războiul și repetați-le de o sută de ori, voi plânge de fiecare dată.] De acum înainte, cuvintele acestui poet celebru din cultura de comemorare a țării mele, al doilea război mondial, vor însoți, de asemenea, 11 iulie, când comemorăm victimele din Srebrenica și Potocari.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Vă mulțumesc, domnule Președinte. În această seară ne-am adunat să ne reamintim de o crimă teribilă, numită în mod adecvat genocid, care reprezintă de fapt o tragedie umană uriașă în istoria noastră recentă. Dar când citesc declarația depusă, împreună cu rezoluția și proiectul de rezoluție, constat că reflectă numai jumătate din tragedie și jumătate din genocid.

Menționează numele celor care au devenit cunoscuți pe plan mondial: Ratko Mladić, Radovan Karadžić, Krstić și alții. Dar nu văd numele musulmanilor care au comis, de asemenea, crime în Srebrenica în timpul

acestui conflict teribil. Unde este numele lui Naser Orić, care a comandat Divizia 28 musulmană? De ce nu există nicio menţiuni în această rezoluţie cu privire la masacrul din satul Kravica, un sat creştin, din ziua de Crăciun, în 1993? De ce nu există descrieri ale cazurilor de zeci de sate creştine care au fost arse în regiunea Srebrenica de luptători musulmani? Trebuie să încetăm să apărăm o poziţie unilaterală şi să aplicăm standarde duble când evaluăm astfel de evenimente oribile. Oricine afirmă că numai creştinii au ucis musulmani în Bosnia şi Herţegovina şi că nu s-a întâmplat şi invers este un ipocrit. S-a deranjat cineva să verifice acest lucru? S-a spus că Srebrenica este plină de gropi comune, ceea ce este adevărat. Dar s-a ostenit cineva să verifice câte dintre acestea sunt gropi comune ale creştinilor?

Să nu uităm că s-au întâmplat lucruri de ambele părţi şi să nu pretindem că creştinii nu există sau nu au drepturi ale omului, ca şi cum ar fi un fel de animale.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). - (SV) Domnule Preşedinte, ce se poate spune în două minute când vorbim şi descriem ce s-a întâmplat în Srebrenica, când noi trebuie să învăţăm cum să comemorăm acest lucru, astfel încât să nu se mai întâmple vreodată? Ce trebuie să mai înţelegem şi ce se mai poate spune despre Srebrenica? Ce pot exprima eu astăzi, ca unic deputat în acest Parlament, care s-a născut în Bosnia şi este refugiat în urma războiului de acolo, de la această tribună, iar în calitate de deputat suedez nu aş putea exprima dacă nu aş fi trăit experienţa acestui război? Povestea mea, dle Stoyanov, este o poveste reală, din acea vreme.

Probabil principalul lucru pe care îl pot exprima este sentimentul de speranţă de când încă mai credeam că dacă cineva de aici din Europa ar vedea ce se întâmplă, lumea ar reacţiona sau lipsa de speranţă când am realizat că am fost abandonată şi că nu urma să vină niciun ajutor. Îmi amintesc petele de sânge de pe asfalt, plânsetul copiilor înfometaţi, expresia goală a unei fete de zece ani când a povestit cum ea, fraţii şi surorile ei au trebuit mai întâi să-şi îngroape părinţii şi apoi să le mute trupurile în alt mormânt când soldaţii au încercat să elimine dovezile uciderii în masă într-un sat de lângă oraşul meu. Îmi amintesc chipul tatălui meu când a aflat că unchiul şi vărul meu sunt într-un lagăr de concentrare. Îmi amintesc propria mea disperare când, într-o dimineaţă, nu mai aveam niciun decilitru de lapte să îi dau fiului meu în vârstă de 1 an.

Ce îmi amintesc cel mai clar şi nu voi putea uita niciodată, este sentimentul de singurătate de nedescris când realizezi în cele din urmă că propria ta nefericire, disperare şi agonie s-a produs în văzul lumii, că lumea a văzut cum sufeream, dar nimeni nu a împiedicat acest lucru. Acesta este sentimentul pe care îl am în comun cu oamenii din Srebrenica, dle Stoyanov. Acesta este sentimentul pe care îl exprim, alături de toate celelalte victime ale războiului din Balcani.

Faptul că mâine Parlamentul European va vota în privinţa unei zile de comemorare pentru victimele din Srebrenica este un lucru care mie îmi aduce puţină pace. Această zi de comemorare nu va aduce înapoi oamenii din Srebrenica membrii ucişi ai familiilor lor, dar, pentru toţi cei care am fost victime ale războiului, va însemna o recunoaştere că Europa a văzut suferinţa noastră şi că nu suntem singuri, precum şi că Europa îşi va aminti, astfel încât să nu se mai întâmple din nou.

Eu personal sper şi voi acţiona pentru a mă asigura că Srebrenica, împreună cu Bosnia şi toate celelalte state din Balcani, vor deveni membre ale familiei europene cât mai curând posibil. Ne putem aştepta măcar la acest lucru după incapacitatea ruşinoasă a Europei de a preveni acest genocid şi faptul că Ratko Mladić este încă liber.

(Aplauze)

Diana Wallis (ALDE). - Domnule Preşedinte, aş dori să mulţumesc dnei Comisar pentru observaţiile dumneaei din această seară, în sprijinul acestei iniţiative. În luna iulie a anului trecut am avut privilegiul, obligaţia şi umila experienţă de a participa, în numele Preşedintelui Parlamentului nostru, la ceremonia memorială de la Srebrenica. M-a marcat. Este ceva ce nu voi uita niciodată. Mii de oameni s-au adunat sub soarele fierbinte de iulie: demni, trişti, o ceremonie memorială, de comemorare şi, de sigur, de suferinţă.

Dar trebuie să ne reamintim, pentru că noi toţi ca europeni avem un sentiment de *déjà vu* faţă de Potočari, un sentiment de complicitate. Am văzut cu toţii la TV secvenţe ale scenelor de dinaintea masacru, înainte de zborul către Tulsa. Am văzut neputinţa şi lipsa de speranţă pe care, poate, am împărtăşit-o. Nu putem spune niciodată "niciodată", dar putem spune că ne vom reaminti, că vom învăţa şi că vom ajuta oamenii să meargă mai departe. Despre acest lucru ar trebui să fie vorba legat de o zi comemorativă europeană. Nu voi uita niciodată ce am simţit. Nu voi uita niciodată mamele, fiicele, familiile pe care le-am întâlnit în acea perioadă. Sper să le pot oferi ceva durabil şi pozitiv în viitor.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Susțin recunoașterea zilei de 11 iulie ca zi comemorativă pentru genocidul de la Srebrenica, când comunitatea internațională nu reușit să intervină în conflict și să protejeze populația civilă. Cred că este cel mai bun mod de a ne arăta respectul pentru victimele masacrului. În cursul a câteva zile după căderea Srebrenica, mai mult de 8 000 de bărbați și băieți și-au pierdut viețile. Mii de femei, copii și vârstnici au fost deportați și un număr mare de femei au fost violate.

Nu trebuie să uităm niciodată brutalitățile comise în timpul războiului din fosta Iugoslavie. Cred că toate țările din Balcanii de Vest vor sprijini recunoașterea acestei zile.

Trebuie să transmitem un mesaj clar generațiilor viitoare, astfel încât să nu mai permitem să se mai întâmple vreodată o altă Srebrenica. Cred ferm că se vor face eforturi în continuare pentru a aduce în fața justiției ultimii fugari, astfel încât multe familii să aibă confirmarea finală a sorții taților, fiilor, soților și fraților.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Domnule Președinte, depășirea tensiunilor din trecut și realizarea oricărui efort posibil de a stabili Balcanii de Vest poate depinde, de fapt, numai de efortul acestora din urmă de a-și depăși propria istorie. Acest act suprem simbolic de a propune această zi europeană de comemorare, la data de 11 iulie, face parte din acest proces și urmărește mai multe obiective. Mai întâi, vizează obiectivul de a aduce un tribut tuturor victimelor atrocităților comise în Srebrenica și față de familiile acestora și, în al doilea rând, vizează obiectivul de a reaminti tuturor cetățenilor și oamenilor că trebuie să fie vigilenți și de faptul că incapacitatea statelor de a acționa conduce inevitabil la astfel de atrocități. Vizează, de asemenea, obiectivul de a sublinia că Uniunea Europeană trebuie să-și consolideze o structură comună de apărare și o politică de securitate reale, astfel încât să poată interveni în numele principiilor și valorilor care ne unesc și după care ne ghidăm. În cele din urmă, vizează obiectivul reafirmării față de țările din Balcanii de Vest că este destinul lor natural să ni se alăture în curând, dar acest lucru implică să coopereze deschis, în permanență, cu Tribunalul Penal Internațional, pentru a aduce criminalii de război în fața justiției. Acesta este mesajul nostru, acesta este mesajul Parlamentului pentru generațiile prezente și viitoare, astfel încât timpul să nu aibă rol de rugină, care corodează amintirile, ci mai degrabă de a aduce amintire la viață.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Aș dori să scurtez luarea mea de cuvânt, datorită faptului că rudele victimelor mi-au cerut să exprim recunoștința lor față de dumneavoastră astăzi, pentru înțelegerea și sprijinul pe care l-ați arătat adoptând această rezoluție.

Mulțumesc tuturor celor care au răspuns la invitația de a participa la dezbaterile de astăzi. Aș dori, de asemenea, să profit de aceeași ocazie pentru a-mi încheia cuvântul subliniind două aspecte. Această rezoluție nu se concentrează asupra trecutului, chiar dacă privește persoanele decedate. Se concentrează asupra celor care trăiesc și asupra unui viitor mai bun pentru aceștia.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Masacrul de la Srebrenica din iulie 1995, împreună cu toate atrocitățile comise în războiul care a însoțit destrămarea fostei Iugoslavii, reprezintă o pagină neagră în istoria Europei.

Este o lecție tragică a istoriei, din care noi putem să înțelegem încă o dată necesitatea de a dezvolta capacitatea de acțiune eficientă în Uniunea Europeană, în politica sa externă de securitate și de apărare, și mai ales în politica europeană de vecinătate. De ce? Tocmai pentru a combate fenomene precum încălcarea drepturilor omului și a principiilor dreptului internațional, conflictele regionale, extremismele naționaliste și separatismele etnice, fenomene care au făcut posibile atrocitățile din Bosnia.

Europa are nevoie de o Uniune Europeană mai puternică și mai extinsă, a cărei politică preventivă să nu mai permită asemenea atrocități.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Domnule Președinte, permiteți-mi să închei dezbaterile de astăzi privind Srebrenica.

Mai întâi, aș dori să vă asigur că în continuare Consiliul este hotărât că făptuitorii crimelor din Srebrenica, din Bosnia și Herțegovina, precum și de oriunde din regiunea Balcanilor de Vest trebuie aduși în fața justiției.

Misiunea noastră PESA în Bosnia și Herțegovina continuă să furnizeze sprijin și asistență TPI și autorităților competente.

Srebrenica este și va rămâne un factor sensibil și important în viața politică din Bosnia și Herțegovina și, de asemenea, a UE și a comunității internaționale mai largi.

Permiteți-mi să folosesc această ocazie pentru a îndemna liderii politici din Bosnia și Herțegovina să se abțină de la abuza în scopuri politice de această experiență istorică dureroasă și de nedescris. Aceștia trebuie mai

degrabă să se angajeze proactiv în a conduce țara lor spre un viitor mai bun. Este necesar ca eforturile comune să continue, nu numai în Srebrenica, ci și în toată Bosnia și Herțegovina. Dacă Srebrenica s-a întâmplat pentru că nu a existat destul spirit european, atunci noi trebuie să facem tot ce este posibil pentru a ajuta această țară să se angajeze pe calea cea bună. Adică spre UE.

Primul pas mare în direcția Europei a fost deja realizat prin semnarea acordului ASA, ca început pentru un proces lung de aderare, dar este nevoie de mai mult, mai mult curaj și încredere, pentru a lupta în vederea unei reconcilierii din toată inima, pe baza perspectivelor tangibile ale integrării.

Avem cu toții obligația față de persoanele decedate să nu-i transformăm în victime pe cei care trăiesc. Aceasta este obligația noastră față de generațiile care vin.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. –Dle Președinte, dnă Ibrisagic, am fost una dintre persoanele care urmăreau la televizor când se întâmplau acele lucruri teribile. Cu toții am crezut că zonele de securitate sunt zone de securitate. Astfel că am fost, la fel ca mulți alții, teribil de șocată când am aflat ce s-a întâmplat - sau când am realizat treptat realitatea.

În Uniunea Europeană cred că am învățat prin lecții dure ce avem de făcut, iar apoi am pus gradat bazele politicii externe și de securitate comune. Acesta a fost primul punct, să zicem așa, iar apoi am continuat, pentru că am văzut că acel masacru teribil s-a întâmplat pentru ca nu am fost uniți.

Încă o dată, pot numai să vă aduc tributul meu pentru că sunteți prezentă astăzi și vorbiți atât de deschis despre reconciliere. Pentru cei care trăiesc cu acea amintire trebuie să fie foarte dificil, dar în același timp cred că posibilitatea ca Bosnia și Herțegovina să devină membre ale Uniunii Europene în viitor este, probabil, un fapt care poate contribui la reconcilierea cu toate acele atrocități teribile.

Președinte. –Am primit șase moțiuni de rezoluție⁽⁴⁾ depuse în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea este închisă.

Votarea rezoluției va avea loc mâine (joi, 15 ianuarie 2009).

15. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

16. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 11.35)

⁽⁴⁾ A se vedea procesul verbal